T. N. K. C. 32

R. R. No. 1179 4 18[illegible]

[illegible]

[illegible]

O:8 92M,A
M93
[illegible]

17 SEP. ... MADRAS

அரிச்சந்திர நாடகம்.

இஃது [illegible]

சங்கீத சாகித்ய [illegible]

ம-ா-ள-ஸ்ரீ

சிவகங்கை சின்னசாமி அவர்கள்

மதுரை அனந்த பெருமாள்பிள்ளை அவர்கள்

அழகிரிசாமி பாகவதரவர்கள்,

[illegible]

[illegible] சேர்த்து

மதுரை [illegible]

ச. முத்தையாபிள்ளை அவர்கள்

[illegible]

க. குப்புசாமிநாயுடு [illegible] களால்

பார்வையிட்டு,

மதுரை, இ. ரா. ம.

குருசாமிக்கோனாரவர்களால்

சென்னை

ஓ. ஏகாம்பரமுதலியாரவர்களது.

பாரதிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

[illegible]

Registered Copy Right.

விகட சாமார்த்தியங்கள் பேசவேண்டாம் உங்களுக்கு வேண்டிய வஸ்திராபரணங்கள், திரவியங்கள், தருகிறேன் வாங்கிக்கொண்டு போங்களடி பெண்களா.

பாணப்பெண்கள் விருத்தம்

வஸ்திரம் வேண்டியிங்கு வந்தோமென் றெண்ணவேண்டாம்
விஸ்தார மிருக்குதெங்கள் வீட்டினி லேயதானால்
அஸ்தா ரம்பத்தால்மெத்த அஞ்சினோம் நீங்களுந்தான்
கஸ்திகள் செய்யாதெம்மைக் கலியாணஞ் செய்குவீரே.

ஷெ வசனம்.

கேளும் ராஜபரமேஸ்வரா ஆடையாபரணந்திரவியமுதலான துகள் எங்களுக்கு எதேஷ்டமாயிருக்கிறது, தங்கள்கிருபையால்குறைவில்லை ஆகையால் தாங்கள் எம்மை விவாகஞ் செய்துக்கொள்ளவேணும் மகாராஜனே.

இராஜன் கந்தார்த்தம்.

அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்த்து
அனைவோருங்கூடி யாசீர்வதித்து
கம்மியன் செய்த தாலி
கட்டினவ னென்விடத்திற் காத்திருக்க
கும்மியடித்துக் குலாவிவரும் நீசப்பெண்காள்
கொள்ளென்று சொல்வதேதடி அடியேபெண்காள
கோதையே நீயென்னசொன்னாடி.

பாணப்பெண்கள் கந்தார்த்தம்.

மண்ணையெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழாண்ட இராஜ
மன்னவரே யென்னகுறை செய்தோமையா
தண்ணீர்மேற் றாகமாய் வந்தபேர்க்கு
தாகமடாய்தீர ஜலங்கொடுக்கவேணும்
பெண்ணை நீ ரகலவிட்டுப் பேசவேண்டாம்
பிரியமா யொருமுத்தந் தாராய் சாமி
பேதையா மெங்களைச் சேராய் சாமி.

இராஜா-வசனம்.

ஆனால்கேளும் பெண்களா நீங்கள் என்னமாய்ச் சொன்ன போதிலும் நான் கேட்கவேமாட்டேன் மரியாதையுடனே கொடுத்த திரவியத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் பெண்களா

பாணப்பெண்கள் வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி எங்களைச் சேராவிட்டாலும்பூச்சக்கிரக்குடையையாவது தரும்படி உத்தரவாகவேணுமையா சுவாமி.

இராஜா விருத்தம்.

குடைதனைக் கேட்கலாமோ கோதையே நீசப்பெண்காள்
உடைபொருள் பணிதியாவு முங்களுக் களிக்கச்சொன்னேன்
விடைதனை வாங்கியிப்போ வேகமாய்ப் போனாலாச்சு
தடைசொலி நிற்பீராகிற் சவுக்கினாலடிக்கச் சொல்வேன்.

ஷெ கந்தார்த்தம்.

அட்டாங்கயோகந் தனையேகிறுத்தி யருள்கின்ற அன்பர் தன்னை
தொட்டாடுஞ்சோதி யெங்கெங்குநின்று துதித்தாடி மீசர்பாதம்
ஒட்டாதபாவஞ் செய்தோர்கள்நீங்க ளொருநாளு மோக்ஷகதியில்
எட்டாப்புலைச்சி யென்முன்னே வந்து

ஏண்டி குடையைக்கேட்கிறாய் பாவி சண்டாளி
ஏண்டி குடையைக் கேட்கிறாய்
ஏண்டி குடையைக்கேட்டாய் இனசாதிநீசக்கள்ளி
தாண்டி ஆபரணங்கள் தருவேன்கொண்டுபோகாமல் (ஏ)

இராஜா-வசனம்.

ஆனால்வாருங் புலைமாதர்களே நீங்கள்தானா குடையைக்கேட்கிறவர்கள் யென்முன்னே நில்லாதீர்கள் போங்கள் பெண்களா.

பாணப்பெண்கள் விருத்தம்.

மன்னர் மன்னவரேகேளீர் வசிஷ்டரும் புலையனையா
உன்னுட தந்தைதாயு முயர்ந்ததோர் புலையர்கண்டீர்
என்னையு மிழிவாய்ச்சொன்னீ ரிசைந்துநீர் சேராவிட்டால்
முன்னமே சொன்னதியாக மில்லையென்றொரு பொய்சொல்வாய.

ஷெ வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி பூச்சக்கிரக்குடையைத் தருகிறதற்கு மனதில்லாவிட்டாலும் முன்னமே தியாகந்தருகிறேனென்று சொன்னீரே அதையாவது இப்போது இல்லையென்றுசொன்னாலாக்கள் இப்பொழுதே போகிறோமையா சுவாமி

இராஜன் கந்தார்த்தம்.

முன்சாதி நாங்கள் கடைச்சாதி நீங்களென்
முன்பாக வந்து இப்போ
அஞ்சாமல் நீங்கள் நெஞ்சந்துணிந்து
யென்சாமி முனிவனருளால்
அஞ்சாயகோடி பூமண்டலாதி பதி
மன்னன் பொய்சொல்வதேதடி யடியே பெண்காள்
மங்கையே நீ நில்லாதே போடி.
சொன்னசொல் விந்நேர மென்னமாய்த் தோணுது
சூதுபோற் காணுதடி யடியேபெண்காள்
சொல்ல மனங்குன்னுதடி.

இராஜா வசனம்.

ஆனால் வாருமந்திரி இந்த நீசஸ்திரீகள் சொன்ன சங்கதிகளைக்கவனித்தீரா மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

இராஜபரமேஸ்பரா நான் கவனிக்கவில்லையே இந்தமாதர்கள் என்னசொன்னார், அதுவிபரந்தெரியும்படிசொன்னால் இப்போதே இந்த மாதர்களை ஆக்கினை செய்கிறேன் மகாராஜனே.

இராஜா-விருத்தம்.

மந்திரி சத்தியகீர்த்தி வசனமொன் றுரைக்கக்கேளாய்
தந்திர உபாயஞ்செய்யத் தான்வந்த மாதர்தானும்
முந்தியே குடைதாவென்றார் மூடிகியே பொய்சொல்லென்றார்
விந்தையா யிருக்குதிந்த வேசையைத் துறத்துவாயே.

ஷை வசனம்.

வாரும் மந்திரி இந்த பெண்களுடையசெய்கையைப்பார்த்தால் விபரீதமாகத் தோணுகிறது உடனே இவர்களை வெளியிலடித்துத்தள்ளிக் கொண்டுபோகும்படி செய்யும் பிள்ளாய்மந்திரி.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே பிடித்துத்தள்ளும்படி செய்கிறேன் மகாராஜனே.

ஷை விருத்தம்.

ஆரடா சேவகாநீ யடவுடன் சபையிலேதான்
சேரவே மெத்தப்பேசுஞ் சிரிக்கிகள் தம்மையிப்போ
மாரடா கைப்பிரம்பால் மாதர்க ளோடிப்போக
நேரடா யெந்தன்முன்னே நிருபன்கண் களிக்கத்தானே.

ஷை வசனம்.

கேளுஞ்சேவகா நீ இந்த நீசப்பெண்களை தாக்ஷண்யம் பாராதபடிக்கு கழுத்தைப் பிடித்துத்தள்ளி தொலைதூரங்கொண்டு போய்விட்டுவாருங்கள் சேவகா.

சேவகன் வசனம்.

அய்படியே பிடித்துத் தள்ளிக் கொண்டுபோய் விட்டு வந்தோமையா சுவாமி.

பொது வசனம்.

அஹோ கேளுங்கள் சபையோர்களே இவ்விதமாக அரிச்சந்திரமகாராசாவினுடைய உத்திரவின்படியே சேவகர்கள் பாணப்பெண்களை அடித்துத் துறத்த அப்பால் மாய மோகினிகளாகிய நீசஸ்திரீகள் தங்களையுண்டாக்கிய விஸ்வாமித்திர முனிவரிடம் போய்ச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-காம்போதி, தாளம்-சாப்பு

கண்ணிகள்.

அய்யனே அபயமையா அருள்முனியே அபயமையா
மெய்யனே அபயமையா விஸ்வாமித்திரரே அபயமையா
அடித்தானையா வெங்களையும் அங்கமெல்லாம் நோகுதையா
மடியைப்பற்றி யிழுத்தானையா மானபங்கஞ் செய்தானையா
அங்கமெல்லாம் நோகவேதா னடித்தானையாபிரம்புகொண்டு
தங்கப் பிரம்புகொண்டு தள்ளிவிட் டடித்தானையா

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஆனால் வாரும்பெண்களா உங்களையேன் அடித்தான் அது விபரஞ்சொல்லுங்கள் மாதர்களே

மாதர்கள் விருத்தம்.

பாடியே நடனஞ்செய்தோம் பணிபொருள் பரிசியென்ன
நாடியே குடைதாவென்றோம் நரபதி கோபமாகி
ஓடவே அடித்தானையா வுடம்பெலாங் காயமாக
வாடியே வந்தோமையா மாமுனி யறிவீர்சுவாமி.

மோகினிப்பெண்கள் புலம்பல்.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

ஐயையோ யாங்கள்போ யவதிப்பட்டோமையா முனிநாதா இது
தெய்வச்சதியோ நாங்கள்செய்த பாவந்தானோ முனிநாதா

அருமையா யெங்களை யனுக்கிரகஞ் செய்தாயே முனிநாதா அர்க்க
கருஷிக்கும் பாவிகையிற் காட்டிக்கொடுத்தாயே முனிநாதா
உத்தரங்கொண்டந்தனுத்தனைப்போய்க்கண்டோம் முனிநாதா நா
னெத்தனையோவிதம் இங்கிதங் காட்டினோம் முனிநாதா
என்னவெகுமதி வேணுமென்று கேட்டான் முனிநாதா ராஜ
மன்னவனொன்றெண்ணிவண்ணக்குடைகேட்டோம் முனிநாதா
கொடுக்கப்படாதென்றுஞ்கூடவேமோகித்தோம் முனிநாதா அன்று
தடுத்துத்தூதரைவிட்டுத் தள்ளிவிடச்சொன்னான் முனிநாதா
அடிக்குமோதூதர்களடித்துத் தள்ளினார்கள் முனிநாதா மிக
நடுக்குதே தேகமும் நாங்களென்ன செய்குவோம் முனிநாதா

ஷை வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி தேவரீர் சொன்னபிரகாரம் அரிச்சந்திரனிடம்போய் எங்கள் ஆட்டத்தினாலும், பாட்டென்னும் சங்கீதத்தினாலும் அவனை மயக்கி பூச்சக்கிரக் குடையைக் கேட்டோம், பொய் சொல்லச்சொன்னோம், பொற்றாலிகட்டி. எங்களை புணரச்சொன்னோம் அவன் ஒன்றுக்குமிணங்காமல் அடிப்படித்துவிட்டானையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

அச்சமில் லாதபாவி யடித்தானோ சவுக்கினாலே
நச்சுவேல் விழியினாளே நாடியே யோடியிப்போ
மெச்சவே வேணுங்கண்டாய் விண்ணுமண் ணதிரத்தானே
உச்சிதமுடியும்வீழ வுதைக்கிறேன் பாராய்பெண்ணே.

இராகம்-பந்துவராளி அடதாளம்

கண்ணிகள் முடுகு.

அடித்தவனைக் காட்டிலோட்டி யவனிபட்டமெல்லாம் வாங்கிப்
பெண்டாட்டியைவிற்கச்செய்வேன் பிள்ளையையுமடவுவைப்பேன்
அவனையும்புலையன்கையி லடிமையாகச்செய்துவைப்பேன்
தேசங்களை யான்பறித்துத் தேசாந்திர மாக்கிவைப்பேன்
சிரத்தினில் மகுடந்தன்னைச் சிதறிடவுதைப்பேனிப்போ

விஸ்வாமித்திரன் வசனம்.

அகோவாரும் பெண்களே இதோ அவனுடைய கிரீடத்தைப் பூமியில்விழவுதைத்துப் போடுகிறேன் நீங்கள் உங்களுடைய ஆச்சிரமத்துக்குப் போங்கள் பெண்களே.

39

பெண்கள் வசனம்.

அப்படியே நல்ல பாக்கியமையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

நடவண்ட குலுங்கச்சத்த சாகரங் கலங்கச்சிறி
இடி மின்னி யிடித்தாற்போல இருகண்ணிற் றீப்பறக்கத்
திடமுடன் ராஜேயங்கு சென்றவன் கிரீடந்தன்னை
பொடிபடவுதைப்பேனென்று பொங்கியே யெழுந்திட்டானே

இராகம்-பந்துவராளி, அடதாளம்.

ஓடு இடெனவே பூமி யதிரக்
இகளெல்லாம் நடுநடுங்க
முடி குலுங்கவே, அரிச்சந்திரனை
முடியுதைத்தான் விஸ்வாமித்திரன்

இராகம்-காம்போதி, அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

கௌசிகன் கோபத்தைக் கண்டாயோசந்திரமதியே நான்
கனாட்டிற் கண்டகனா கையிற் பலித்தது பெண்ணே
பொன்னின்கிரீடம் புவிதனில் வீழ்ந்ததே பெண்ணே இந்தப்
பூமியிற்பாதகம் போதவேசெய்தேனோ கண்ணே
தங்கக் கிரீடந் தரையில் விழுந்ததே பெண்ணே எந்த
வங்கமும் பண்ணுகி யாவி பதறுதே கண்ணே
மாணிக்க கிரீடமும் மண்ணில் விழுந்ததே மந்திரி இந்த
மாமுனி கௌசிகன் மாயை யறிந்தாயோ மந்திரி

இராஜா வசனம்.

ஆனால் வாரும் பெண்ணே சந்திரமதி விஸ்வாமித்திரஸ்வாமி
களுடைய கோபத்தைக்கண்டாயா என் முன்னமேகண்டகனவுக்
குச்சரியாக நடந்திருக்கிறது இன்னும் என்னென்ன விபரீதம்நட
க்குமோ தெரியவில்லை மேலும் அந்த விஸ்வாமித்திரஸ்வாமிகளெ
னனுடைய கிரீடத்தை காலாலுதைத்தாரல்லவா அந்தக் கிரீடத்தி
லழுத்தியஒன்பதுவகைநவரத்தினங்கள் பாதத்திலழுத்திஅவருடை
ய பாதாரவிந்தமேப்படி நோகுமோ ஆகையால் மந்திரியுடன் அவ
ரைப்போய்ப்பார்த்து அவருடைய கோபத்தைத்தணித்துவருவோம்
பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே போயப் பார்த்துவருவோம் பிராணநாயகா.

இராஜா விருத்தம்.

யாதொரு குற்றந்தன்னை யடிமையான் செய்ததில்லை
நீதுறு கோபமிஞ்சிச் சினந்தெனை யுதைத்தாலே
பாதம்நொந் திடுமேயிந்தப் பழிக்குநானென்ன செய்வேன்
பேதமென் றெண்ணவேண்டாம் பிடித்துப சரிப்பேன்சுவாமி

இராகம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நொந்துதோ நொந்துதோ பாதம்
நோகுதோ நோகுதோ சாமி

அநுபல்லவி.

செந்தாமரை மலர்பாதஞ்
சிவந்துதோ யெந்தன் கோவே (நொ)

சரணம்.

ஏதுகுற்றம் நான்செய்தே னென்மீதிற் கோபமையா
சோதிமயமாய் மின்னுந் துலங்குங் கிரீடம்பட்டு (நொ)
விமலனே விஸ்வாமித்திரா வேதனை செய்யவேண்டாங்
கமலபொற் பாதம்பட்டுக் கடைத்தேறிப் போனேனையா (நொ)
மாணிக்க மகுடம்பட்டு மாதவரே நோகுதோதான்
ஆணிப்பொன்னு ழுத்தி யாதேகம்நொந்துதோதான் (நொ)

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

தவஞ்செய்வோர்க் குதவியாகத் தழைத்துப் பூத்திருந்தபிந்த
நவமுள்ள சோலையெல்லாம் நாசஞ்செய் தழித்தாயெந்தன்
துவரிதழ் மாதர்வந்து சுதிக்கானப் விதங்கள்செய்ய
கவலைகொண் டழுதுயேங்கக் கதறவே அடித்திட்டாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திராநான்தவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த வனத்தையுமழித்து அதில் வாழும்படியான மிருகங்களையும்வதைசெய்து நானனுப்பிய பாணப்பெண்களையுமடித்துத் துரத்தினாய்இதோசபித்துப்போடுவேன்பிடிசாபத்தை அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

வணிதையர் தம்மைநானே வம்பதா யடித்தேனென்றீர்
தனிநெடுங் குடையைக்கேட்டார் தாபத்தைத் தீர்க்கச்சொன்னார்
வினையமென் றெண்ணிவேறே வெகுமதி கொடுக்கச்சொன்னேன்
சினமிகுந் தேசினார்கள் சீறியே துரத்திவிட்டேன்.

இராகம் இந்துஸ்தானிகாபி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்மீதினிற் கோபம் நீரேனையா

அநுபல்லவி.

பன்றியும்ம தென் றறியேன்
பாதம் பணிந்தேன் போதா துணிந்தேன் (என்)

சரணம்.

வீராய் மின்னார் சேரச் சொன்னார்
வேண்டேனென்ற [illegible] டாமற் றள்ளினேன் (என்)

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

எத்தனைவிதத்திலே நீ யெண்ணிதம் பேசினாலும்
சித்தத்திற் பிறந்தகோபந் தீருமோ சபித்திடாமல்
முத்தணி முலையினாரை மோகந்தீர்த் தாளாவிட்டால்
பெத்தவுன் னப்பனைப்போற் பெரும்புலையாகச்செய்வேன்.

இராஜா விருத்தம்.

அன்னிய மாதர்தம்மை யருங்கன வதிலும்நாடேன்
என்னைவா ணற்பிளந்து இரண்டுகூ றிடினுமுந்தன்
கன்னியர் தம்மைக்கூடேன் சொரிந்து [illegible] சாபம்
என்னவந் தாலுங்கொள்வே னினியுந்தன் பாதகும்சாமி.

ஷை விருத்தம்.

இன்னமோர் வார்த்தைகேளு மென்னருந்தவத்தோய்பொன்னூர
தன்னமை யாகவாழுந் தரணிநன் னகரம்நாடும்
பன்னுமென் பாக்கியமெல்லாம் பற்றறத் தாச்சொன்னாலும்
சொன்னசொற் பிசகாதிவேன் தோகைத்தக் குள்ளாகேனே.

ஷை வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா முனிவீஸ்பரரே யென்னிடமிருக்கக்கூடியநாடுநகரம் பொருள்களிலெதைக்கேட்டாலுந்தருகிறேன்இந்த நீசதத்துவமுள்ள பெண்களை யொருக்காலுங் கூடேனையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

ஆமிது சரிதான்சொன்ன வருமொழி நினைக்காப்பாற்று
பூமிநன் னகரம்நாடு பொருந்துபொன் திநிகளெல்லாம்
தாமிதமிலாது நீவேன் தையலர்தம்மைக் கூடேன்
ரேமமும் பிசகேனென்று நீசொன்னசொல் மாறுதே.

ஷை வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா ராச்சியத்தையாவது கொடுப்பேன் அனலிய மாதர்களை மாத்திரங் கூடமாட்டேனென்று சொன்னாயல்லவா அந்தச்சொல்லைக்காப்பாற்றும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா

இராஜா வசனம்.

அப்படிச்சொன்ன விஸ்வாமித்திரரைப் பார்த்து அரிச்சந்திர மகாராஜன் என்னுடைய ராச்சியமுழுமையும் உமக்கே தருகிறேனையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

பாரையாளரசர்க்கெல்லாம் பதியெனு மரிச்சந்திராவுன்
பேரையும் நினைக்கில்வார்த்தை பெருமையுஞ் சத்தியநாயம்
நீரையுன் கையாலன்றி நின்னரும் பொருளையெல்லாம்
தாரைவார்த் திட்டாலெந்தன் றனமனமகிழ்ச்சியாமே

இராஜா விருத்தம்.

தாரையை வாருமென்று தவமுனி யேந்திநிற்க
யாரையே நோகப்போறே னயனுட விதியென்றெண்ணி
நீரையே தேவிகொண்டு நிருபன்முன் வரவேந்தனும்
தாரையே வார்ப்போம்சுவாமி தயவுடன் கைகொள்வீரே.

விஸ்வாமித்திரருக்குப்

பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்.

இராகம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாரைவார்ப்போம் வாராய் சந்திரமதியே பெண்ணே

அநுபல்லவி.

நீரைக்கையா லளவி நேசமுடனே நாமும் (தா)

சரணம்.

ஞான முனிவோருக்கு நாமனிருபேரும்
மோனமவனமவே முனிவருக்கிப்போது (தா)
அய்யோத்திகோட்டையெல்லாந் துய்யமுனிக்குநாமும்
அய்யர் விசிட்டருட அன்பை மனதிலெண்ணித் (தா)
புத்தியுடனே நாமும் பூலோகந்தனை யாண்டோம்
சத்தியந்தவறிடாமற் சித்தமகிழ்ந்து நாமும் (தா)

ஆனை சேனையுடன் ஐம்பத்தாறு தேசமுஞ்
சேனை காவலருடன் தேசங்கள் முழுமையும் (தா)

இராஜன் வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி தேவரீர் ஓரேபிடிவாதமாகத் தாரைவார்க்கச் சொல்லுகிறபடியால் அயோத்தியாபுரி அவனிகடையைம்பத்தாறு தேசமும் தேவாலயம், பிரம்மாலயம் இரண்டும் நீங்கலாக மற்றதெல்லாந் தாரைவார்த்தேன் ஒப்புக்கொள்ளும் சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அப்படியே நல்லது அரிச்சந்திர மகாராஜனே நான் என்னுடைய ஆச்சிரமத்துக்குப்போய் வருகிறேன்பிள்ளாய்மகாராஜனே.

இராஜா வசனம்.

அப்படியே போய்வாருங்களையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஓகோ ஒருகாரியம் மறந்துவிட்டே னரிச்சந்திரா

இராஜா வசனம்

அது இன்னதென் றருள்புரியவேணுமையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

முந்திநா னுன்வசத்தில் முத்திரை போட்டுவைத்த
சொந்தமாம் பொருளைத்தந்து தொல்புவி யறியத்தானே
சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியாகத் தேவியுன்பாலனோடும்
மந்திரி யுடனேநீயு மறுதேச மேகுவாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரமகாராஜனே நான்முந்தி யாகத்திற்காக வைத்த திரவியத்துக்கு வழிசொல்லிப்போட்டு அப்புறம்போம்பிள்ளா யரிச்சந்திரா

இராஜா விருத்தம்

அன்புநீர் தாரைவாங்கி யடியேன்றன்னகரில்வைத்த
பொன்னுமே களஞ்சியத்திற் போட்டு முத்திரையுமிட்டு
முன்னமே வைத்துவிட்டேன் முனிவரோ யெடுத்துக்கொள்ளும்
இன்னமும் வழக்குமுண்டோ வேதுநா னுரைபபேனையா.

இராஜா வசனம்

அகோ வாருங்களையா சுவாமி [illegible] வென்று சொ
[illegible] சில்முக்

திரையும் உங்களுடையருத்திராக்ஷமுத்திரையும்மந்திரிமுத்திரையு
அரக்குமுத்திரையும்போட்டு வைத்திருக்கிறது அந்த முத்திரைப்ப
டிக்கு எடுத்துக்கொள்ளுங்களையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் விருத்தம்.

தாரைவார்த் திட்டாயுந்தன் நாலுநன் னகரம்நாடு
சாருமுன் பாக்கியமெல்லாந் தந்தனு சரிதான்மன்னா
ஆனாநீர் மோசஞ்செய்ய அஞ்சாமற் பேசவந்தாய்
பாரறி யாதோயிந்தப் பணமில்லை யென்றாற்போதும்

ஷடி வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா நாமெ நகரம்ராச்சியத்திலு
ண்டான பாக்கியமெல்லாம் தாரைவார்த்ததின்பிறகு ராச்சிய மெல
லாம் என்னுடையதாய்ப் போச்சுதா இல்லையா அப்படியிருக்க அ
ந்தத் திரவியத்துக்கு வழிசொல்லும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

நீரிட்ட சபதம்நெஞ்சில் நினைத்துமே முடித்தீரையா
வாரிட்டு முடிப்புப்பண்ணி வைத்திந்த் தனத்தையெல்லாஞ்
சீரிட்டு வாழ்ந்தேனுந் தேசம்விட் டெங்கேயேனும்
ஆறெட்டு நாளைக்குள்ளே யனுப்புவேன் பொன்னையெல்லாம்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்

அகோவாருங்களையா சுவாமி தேவரீரெண்ணப்படி முடித்து
விட்டீர் தாங்கள் முன்னாடி யென்னிடத்தில் வைத்திருந்த திரவிய
மும் தாரைவார்த்ததிற் சேர்ந்து போச்சுதென்று சொல்லுகிறபடி
யால் அடியேனுக்கு ராஜகெடு நாற்பத்தெட்டுநாள் வாயிதாக்கொடு
த்தால் செலுத்திவிடுகிறேனையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா முன்னமே உன்னிடத்தில்வைத்
தபொருளைத் தாரைவார்த்த பொருளோடு சேரவில்லையென்றுதாங்க
ஞ்சொன்னாய் அதற்குநான் தடுத்துச் சொன்னபின் சரிதானென்றா
ய் ஆனதால் நீயாவது நாற்பத்தெட்டு நாட்கெடுவில் தருகிறதாவது
இப்போதே பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு மறுவேலை பாரும் பிள்
ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

ஆகமம் பொய்த்திட்டாலும் அருமறை பொய்த்திட்டாலும்
வேகமா முனிவோயெந்தன் மெய்யுரை தவறாதையா
ஆகையால் நாளாறெட்டி லரும்பொருள் கொடேனேயாகிற்
சோகமாம் பரதாரத்தின் துரோகியா வேன்சுவாமி.

இராஜா வசனம்.

ஆனால் வாருங்களையா சுவாமி விஸ்வாமித்திர சுவாமிகளே இ
ந்தப்பொருள் தருகிறதற்கு நாற்பத்தெட்டு நாட்கெடுவில் கொடாம
ல்போனால் பரதாரத்தை யிச்சித்தவனுடைய பதவியிலடைவேன்
ஆனதாலொரு ஆளை யென்கூட அனுப்புவீரையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

வாரும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா உன்னுடைய ராச்சியமெல்லாம்
எனக்குத் தெரியும்படி காண்பித்து எனக்கு மகுடாபிஷேகம் சூட்
டிவைத்து நீர் அன்னியதேசத்துக்குப்போம்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அப்படியே மகுடாபிஷேகஞ் செய்துவிடுகிறேனையா சுவாமி.

இராகம்-காபி. தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

முனிவிஸ்வாமித் திரியாள் வரைப்ப

அநுபல்லவி.

கனகாசனம் மணி மேடையிதோ
சங்குவர்க்குபர் வச்சிரத்தொடு
பச்சைரத்தினம் வைச்சழுத்திய கன (முனி)

சரணம்.

இனைபூஷண சாலைகள்பாரும்இதோ
எந்தையெடுச்சிய விந்தைநற்பணி
உந்தனைச்சிது சொந்தமுற்றன இனை (முனி)
இழைபாரிமாம் விலைகாணரிதாம்
இங்கிதமெப்பெறு தங்கவம்பர
அங்கமெல்லாம் மோகநறுசநிறமு இழை (முனி)
இசங்கிரியைவாவிபோகமகாம்
எண்ணுமரைந்துமே[illegible]கத்தி
[illegible]இகல் (முனி)

மதயானைகள்சூழ் விதசாலையிதோ
வஞ்சர்தன்றலை பஞ்சுறும்படி
வெஞ்சினங்கொடு ரஞ்சுமங்கிரி மத (முனி)
நடநாடகசாலைகள் பாரும்இதோ
ரஞ்சிதத்துடன் மிஞ்சுடற்பல
விஞ்சைகற்றிடு செஞ்சொலற்புத நட (முனி)
கொடிநீடியவான் முடிமேவியில்சூழ்
கூடகோபுர மேடைமாதுயர்
மாடமாளிகை யாடல்மேவிய கொடி (முனி)
படியாள்சுமையா லடியேனயர்வால
பந்தமோடுளம் நொந்தபோதுமுன்
வந்தநீயருள் தந்தமாதவ (முனி)

இராஜா விருத்தம்.

இந்தநன் னகரம்நாடு மிடைவிடா தான்வீரயானை
பந்தியிற் சூழப்பந்திப் படையிது தான்னியசாலை
யந்தமாஞ் சொர்ணசாலை யணிபெறுஞ் செங்கோல்கொள்ளும்
தந்தனம்யான்போய்மற்றத் தனமிரந்தளிப்பேன்சுவாமி.

இராஜா வசனம்.

சரணஞ் சரணமையாசுவாமி இந்தாரும் செங்கோல் வாங்கிக் கொண்டு ராச்சியபரிபாலன பட்டாபிஷேகஞ் செய்துக்கொள்ளுங் கள் இதோயானைச்சாலை, குதிரைச்சாலை, இதோ தானியச்சாலை இந் தச்சேனை சைன்யங்களும் ஒப்பிவித்துவிட்டேன் நான் அயோத்தியதே சம்போய் தேவரீருடைய திரவியத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறேன் தங் களிடமிருந்து ஒருஆளனுப்பவேணுமையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஆனால் வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா எனக்குத்தெரியாத ஆளை க்கூட அனுப்பினால் ஏமாத்திப்போடுவாய் ஆனதால் நம்முடைய வசமாக இருக்கிற நட்சத்திரத்தரகனை யுன்பின்னா லனுப்புகிறேன் அவன்வசமாக நாற்பத்தெட்டு நாளைக்குள் நமதுதிரவியத்தைக்கொ டுத்தனுப்பும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா-வசனம்.

அப்படியே ஒருநாள்கூட முன்சாமற் கொடுத்து விடுகிறேனை யா சுவாமி

இராஜா விருத்தம்

கூறிய தன்மஞ்செய்யக் கூபமே வெட்டும்போது
சிறிய பூதம்வந்த செயலது போலேயாச்சு
ஆரிய விஸ்வாமித்திரற் கருளிய வாக்கினாலே
சேரவே தெருவில்விட்டார் சிவசிவ யென்னசெய்வேன்

இராகம்-காம்போதிதாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வோ மென்றுசெய்வோம் என்னதலைவிதி
என்றாலே விதியையில்லை யென்றாலாகுமோ
கனமிருந்த நாடிழக்க லாச்சுதே
கௌசிக முனிவனுட கடனிருக்குதே
சுகமும்துக்கமு மிரண்டும்பூமிற் றெரிந்தமாச்சுதே
சுருக்கிலதைப் போபோவென்றாற் சும்மாபோகுமோ
எந்தவிதங் கடனைத்தீர்ப்போ மென்றுதாமுமே
என்னசெய்வோ மென்றுராஜ னேங்கிவாடியே

காசிக்குப்போகிறபாகம்.

நகர்ஜனங்கள் விருத்தம்.

வேந்தனும் பயணமாகி விண்ணியே கிற்கும்போது
மாந்தர்கள் சேதிகேட்டு மயங்கியே தவித்துவாடிக்
காய்ந்தகொப்பரை யெப்போலக் கலங்கியே மனதுபொங்கி
வேந்தன்றன் முன்னதாக வேகமாய்த் தான்வந்தாரே.

இராகம்-கருப்டி, அடதாளம்.

பல்லவி.

நகரின்ஜனங்கள் வந்தாரே அரசன்முன்னே (நக)

அநுபல்லவி.

நகரின்ஜனங்கள்வந்து ராஜன்பாதத்தில்விழுந்து
புகலொன்று மில்லையென்று புலம்பித்தவித்துக்கொண்டு (நக)

குடிகள் வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையா மகாராஜாவே தாங்களிதுவரை
யிலும் ராச்சிய பரிபாலனஞ்செய்து வந்ததினாலே நாங்கள் யாதொ
ரு குறைவன்னியிற் பிழைத்திருந்தோம் இப்பொழுது தாங்கள் ரா

ச்சியத்தைவிட்டு விட்டுப்போகிறபடியால் நாங்கள் சேவிக்கும்படி இங்குவந்தோம் தாங்களுக்கு வந்தவிபத்து இன்னதென்று தெரியவில்லையே மகாராஜாவே.

இராஜா வசனம்.

ஆனால் கேளுங்கள்குடிகளே ஏதோதெய்வச்செயலின்படி நடக்கவேண்டியதாக இருக்கிறபடியால்விஸ்வாமித்திரசுவாமியாருடைய சூதினால் ராச்சிய முழுதுந்தோற்று மேற்கொண்டபொருள் தரவேண்டியதாகச்சே அந்தப்பொருளை நாற்பத்தெட்டு நாளைக்குள் தருகிறதாகவும் ஒப்புக்கொண்டபடியால் காசிக்குப்போய் பொருள்சம்பாதித்துக்கொடுக்கிறதற்குப் போகிறேன், நீங்கள் விஸ்வாமித்திரர் சொற்படி கேட்டுக்கொண்டு என்னிடத்தில் விஸ்வாசமாய் நடந்துவந்தீர்களோ அப்படிப்போலவே அவரிலொருகடமைகொடுத்துக்கொண்டு யாதொருகுறைவன்னியில் இருந்துவாருங்கள் குடிகளே.

குடிகள் வசனம்.

தாங்களுத்திரவுப்படியே நடந்துவருகிறோமையா சுவாமி. அடியேன்களபேரிற் கிருபைசெய்து விடைகொடுக்க வேணுமையா மகாராஜாவே.

இராஜா-வசனம்.

அப்படியே போய்விட்டு வாருங்கள் குடிகளே.

இராஜா-விருத்தம்.

இட்டமா யயோத்திதன்னி லிருந்தா சாண்டோய்நாமும்
கட்டிய தேசமெல்லாங் கடனுக்காய் முனிக்குயீந்தோம்
மட்டிலா விதியைநொந்து மாமுனி கடனுக்காக
அட்டியில்லாமற் காசிக் கடவுடன் போவோம்வாராய்

இராகம்-இந்துஸ்தானிதோடி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

காசிநகர்க்குச் செல்வோம் (காசி)

அநுபல்லவி.

மாசிலாத சந்திர மாமதியே பெண்ணே (காசி)

சரணம்.

மண்ணை யாண்டவர்கள் மண்ணிலுங்கோடியதை
எண்ணி நாமனிங்கே யிருந்து பயனென்ன (காசி)
ராஜ கெடுத்தவனை நாற்பத்தெட்டு நாளைக்குள்
மோச மானமுனி யேசியாமலே (காசி)

சந்திரமதியே பெண்ணே தையலே மாமுனியால
வந்ததெல்லாம் வாட்டுரு சிந்தைமயங்காமலே (காசி)

இராஜா வசனம்.

ஆனால் வாரும்பெண்ணே சந்திரமதி காசிப்பட்டணம்போய் விஸ்வாமித்திரஸ்வாமியார் கடனைக்கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் நாம் புறப்படவேண்டியது தானே பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

தாங்களுத்திரவுப்பிரகாரம் சுவாமி.

இராஜா வசனம்.

மந்திரி சத்தியகீர்த்தி நீ இந்தராச்சியத்திலே யிருந்து என்னிடமிருந்துவந்ததுபோல் விஸ்வாமித்திர முனிவரிடத்திலே யிருந்து குடிகள்மயங்காதபடிக்குபாதுகாத்துக் கொண்டிருஞ்சத்தியகீர்த்தி.

மந்திரி-வசனம்.

ஆகோ சரணஞ் சரணமையாசுவாமி அரைநிமிஷமாவது தங்களைவிட்டுப்பிரிந்து இந்தராச்சியத்திலிருந்து நிர்வகிக்கமாட்டேன் தாங்களெங்கே செல்கிறீர்களோ அங்கேகூட வருகிறேனையாசுவாமி.

இராஜா வசனம்.

அதுசரியல்ல மந்திரி சத்தியகீர்த்தி.

மந்திரி வசனம்.

என்னுடைய சீவனிருக்கிறவரையிலும் தங்களைப் பிரிந்து க்ஷணநேரங்கூட இருக்கமாட்டேன் கூடவேவருகிறேனையா சுவாமி.

இராஜா விருத்தம்.

மாசிலா மணியேசந்திர மதியெனு மயிலேயெந்தன்
ஆசை மந்திரியேதிவ்ய வழகுள்ள புதல்வாகேளாய்
கோசிக முனிக்குநாமுங் கூறிய ருணங்கள்தீரக்
காசியின் தலத்தைநோக்கிக் கடுகியே போவோம்வாராய்

இராகம்-ஆனந்தபைரவி, ஆதிதாளம்

பல்லவி

காசிதேசம் போவோம் வாராய் பெண்ணே வாராய்

அநுபல்லவி

மாசில்லாத சந்திர மதியே பெண்மயிலே (காசி)

சரணம்.

ஐயோத்திமா நக ராண்டோம் பெண்ணேயுண்டோம்
அடங்கலு மாமுனிக்குத் தாரைவார்த்தோம (காசி)
மங்களமாகவே வாழ்ந்தோம் பெண்ணேவாழ்ந்தோம்
மைந்தன்லோகிதனும் மந்திரியுங்கூட (காசி)
முனிவன்செய்திடு மாயையாலே மாயையாலே
மூவரு மையோத்தி விட்டு அப்பாலே (காசி)

பொது விருத்தம்.

தலமுழுதுந் தவமுனிவன் றனக்களித்தோ மினியுரைதற
றருதியன்றென்
திலகுமணி மண்டபமுமெழின்மணிச் சிங்காதனமு
மிழந்து போந்து
பலவரச ருடனமைச்ச ரமூகுடன்போய்ப் பரதவித்துப்
பதாதி மொய்க்கக்
குலமகனுமடமயிலு முன்னடக்கப் பின்னடந்தான்
கொற்றவேந்தன்.

பொது வசனம்.

அயோத்தியாபுரிபட்டணம்ராச்சியமுழுவதும்தோற்றுவிஸ்வாமித்திர முனிவருக்குக் கொடுத்துவிட்டு அரிச்சந்திரனும்சந்திரமதியும் லோகிதாசனும்பிரயாணமாகிமுன் பின்னுமாகநடந்தார்கள்

இராகம்-பந்துவராளி, அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னுயிர்க் குயிரான சொர்னமே
அன்னமேநடமன்னமேபெண்ணே (என்)

அநுபல்லவி.

பொன்னுங்கிரிய ரீசனருளாற்
புவியுமரசு மிழந்தோமே பெண்ணே
போச்சுதே மோசம் போச்சுதே துய
ராச்சுதே செல்வம் போச்சுதே பெண்ணே (என்)

சரணம்.

கறுத்தமேகமும் வெளுத்தமின்னலுங்
கனல்போலடி முழங்குதேபெண்ணே
கண்ணுறுதே மனங் குன்றுதே பெண்ணே
தெண்ணுதே வாதை பண்ணுதே நம்மை (என்)

ஆற்றுமணலை வாரிமுகத்தில்
தூற்றிடக் கண்கள் [illegible]பெண்ணே
அல்லலோ தெய்வ [illegible]
தொல்லையோ மன [illegible]பெண்ணே (என்)
பாதைவழியில் நடந்துமில்லைப்
பாவையேஎந்திர [illegible] பெண்ணே
பாரமோவிது பாரமோ வரத்
தூரமோவென்ன [illegible] பெண்ணே (என்)

இராஜா வசனம்.

ஆனால் வாருங்கு சந்திரமதி விஸ்வாமித்திர முனிவரவர்கள்கடனைவாங்கிக்கொண்டு போவதற்கு சண்முகாதி களைக்கு நட்சேத்திரஜாரவர்கள் வருகிறதாகச் சொன்னார் நாமன் பிந்திநடந்துகொண்டுஇருந்தோமானால் முந்திப்போய் சண்முகாதியைப்பார்த்துப்போட்டு நம்மைக்காணோமென்று போய்விடுவார் ஆகையால் நாமள் கூடிய சீக்கிரத்திற் போகவேணும்பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ யென்பிராணநாதா வெயிலடிக்கிறதைப் பார்த்தால் அகோரமாயிருக்கிறது தேவதாசனும் அகோரமான காடாகச்சே பயப்படுகிறான் சற்றே மெதுவாய்ப்போவோமையா சுவாமி.

இராகம்-சுருட்டி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நடந்துவாமயிலே சந்திரமதி நங்கையெனுங்குயிலே

அநுபல்லவி

கடந்திடாத யென் காதலியே யிரு
கண்ணே பெண்ணே மின்னே யென்னுடன் (நட)

சரணம்.

வெயி லடிக்குதடி வெயிற் கானலும் வீசுதடி
அயன்செயலினு லாண்டநாடுந் தோற்றோம்
வையகந்தன்னில் வழிதனைப்பார்த்து (நட)
பஞ்சணைமெத்தையிலே நாம் கொஞ்சியிருந்ததும்போய்க்
கஞ்சமலர் முகமுஞ் சோர்ந்து வாடுது
கண்மணி லோகிதன் பாதங்கள் நோகுது (நட)

ஆசை மகன்றனையே நான் அன்புடனே யழைத்து
காசியில் வாழ்கவே அரசனைக்
கண்டு தெரிசித்தாற் கர்மவினை தீரும் (கூ)

சந்திரமதி விருத்தம்.

கன்களா வெகுதக்காட்சி காணவோ பெண்பிறந்தேன்
மன்மிசை நடக்கவென்றால் மன்னவா முடியுதில்லை
இன்னிலந் தனிலேபால னேங்கியே யழுகுறான்
சொன்னசொற் றவறானென்று சூடுதான் பொறுக்குதில்லை

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூடு பொறுக்குதில்லையே ஓ ராஜனன்று

அநுபல்லவி.

சூடு பொறுக்குதில்லைச் சக்கமனால் தானடாது
பாடந்தன்னை யிட்டபாதம் சோர்ந்து நொந்து நான் (சூ)
மைந்தன் மிகத்தவித்து மயங்கியழுகிறானே
சுந்தரமிகுமெந்தன் துரையேநானென்னசெய்வேன் (சூடு)
வெயிலும் படாதிருந்த மேனியெல்லாம் நொந்து
வெயிலும் பொறுக்குதில்லை மேனி யுருகுதிப்போ (சூடு)
பாதமிரண்டுங் காலும் பத்திப்பிடிக்குதையோ
நாதனே யென்னசெய்வேன் நடக்கமுடியுதில்லைச் (சூடு)

சந்திரமதி வசனம்.

அய்யோ யென்பிராணநாதா அடியாள்பாதம் இந்தக் கடுமணலில் மிகவும்நொந்து கொப்புளிக்கிறது அதுவன்றியில அருமைக் குழந்தையாகிய தேவதாசன் மிகவும் சூடு பொறுக்கமாட்டாமல் வருத்தப்படுகிறான் என்னசெய்வேனையா சுவாமி

இராஜா விருத்தம்.

அருமையாம் பெண்ணேகேளா யதியவிப் பாலைதன்னில்
ஒருதர மேனுமுன்ன முகந்துநாம் நடந்ததுண்டோ
பொருபொருநாமென்செய்வோம் பொடியனல்பொறுப்பாயமே
வரும்விதி வந்துதீரும் மங்கையே வருகுவாயே.

இராகம்-சாமா, அடதாளம்.

பல்லவி.

பெண்ணே பெண்ணரசே யென்னன்னமே முன்னடவாய்
பெண்ணே பெண்ணரசே

46

அநுபல்லவி.

கண்ணே நீயிப்போ கலங்கவே வேண்டாம்
பண்ணொளி தலைமை மெல்லனம் யேங்கித் தவிக்காதே (பெ)

சரணம்.

நச்சுக் கொடியிடையே புன்னகையலே சந்திரமதி
அங்கமெல்லாம்நொந்து பங்கப்படுகுதே (பெ)
ஐயோநா னென்னசெய்வேன்
பெருகுதே மனதுபாதம் கொப்புளங் காணுதையோ
விதிக்கு யென்செய்வேன் மெல்லியரே யிப்போ (பெ)
வேதியர் தன்கடன் திரும்படிக்க
பாலகன் வேகிதனும் வெயிலாலேமயங்குகிறான்
சீக்கிரமுடன் காசி தேசம்போய்ச்சேர்ந்து (பெ)
விக்கிரமா முனி கடன்தீர்ப்பதற்கு

இராஜன் வசனம்.

அகோ வாரும் பெண்ணே சந்திரமதி உன்மனது கலங்கவேண்டாம் வந்ததெல்லாம வருகட்டும் நீயும் நானுமே யிப்படி மயங்கினால் குழந்தை தேவதாசன் எப்படி மயக்கமாட்டான் பெண்ணே.

இராஜா விருத்தம்.

பத்தயன் கண்ணேபெண்ணே மாசிலாவிஸ்வாமித்திரர்
சதிசெய்த காலேசிக்கா சனமும் ராச்சியமும்தோற்று
பதியெனு மயோத்தியிட்டுப் பஞ்சைகள் போலேயிந்த
நதியில்வீற் றிருந்தாலிப்போ நட்சேத்திரர் வருகுவாரே.

இராகம்-ஈதராமஞ்சரி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தாருக்கோ நட்சேத்திரர்க்கன்றுகிற
கருணமாக்கஇத பெண்ணே

அநுபல்லவி.

சிறகில்லாப்பறவைபோலே சிமைவிட்டோம் பெண்ணே (தா)

சரணம்.

அட்டிசொன்னால துஷ்டத்தாகர்
அடிக்க வருவா ரதற்கென் செய்வேன (தா)
ஆகட்டும் பின்னாலே யென்றால்
அநாட்டி வைகு யாரே பெண்ணே (தா)

போடா வாடாவென்று சொன்னால்
பொறுக்குமோ தேகம் பெண்ணே (நா)

இராஜா வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே சந்திரமதி கௌசிகருடைய கட னுக்காக நட்சேத்திரத்தாகன் வருகிற தருணமாய்விட்டதே பொ ருக்கு நாமென்னசெய்வோம் பெண்ணே சந்திரவதி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வருகிற விருத்தம்.

கொடும்புலி போலேசீறிக் கோபித்துக் கண்சிவந்து
இடிமின்னி முழங்கினாற்போ லேகியே மாய்கையாலே
கெடியெறு மண்ணுந்தாளும் கிட்டியுங் கோலுங்கொண்டு
கடுகியே நட்சேத்ரையர் காலன்போல் வருகின்றானே.

இராகம்-தோடி. தாளம்-ரூபகம்.

மூர்த்தி கண்ணிகள்.

கோபித்திருகண் பொறிப்பறக்கக் கொண்டுகிட்டியு மண்ணுந்தாளும்
நாவிற் கடினவசனம்பிறக்க நட்சேத்ரத் தாகருந்தோன்றினார்
ஒருகையிலே கிட்டியுங்கோலு மொருகையிலே அன்னுந்தாளும்
உத்தமரான வரப்பிரசாத நட்சேத்திரத் தாகருந் தோன்றினார்

நட்சேத்திரத்தாகன் விருத்தம்.

நீதானோ வரிச்சந்திரன்றானு மில்லடா வெந்தன்முன்னே
மாதவன் கோசிகற்கு மகஞ்செயத் தந்தசெம்பொன்
நீதானா அவராற்செய்த நியமத்தை விக்குவைத்தேன்
ஏதாவ தில்லையென்று லிப்போதே யேகுவேனே.

நட்சேத்திரத்தாகன் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திர மகாராஜனே விஸ்வாமித்திர முனிவர் உன்னிடத்தில் திரவியம் வாங்கினாரல்லவா அதைக்கொ ண்டுவந்தேன் பிள்ளாய் மகாராசனே.

இராஜா வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி புத்திரனையுக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி அதின்பேரில் ஆங்கார முள்ள புருடனோதி அவன் கையில் வெள்ளரிக்கவணை கொடுத்து மாணிக்கக் கல்வைத்து சுழட்டி யெறிந்தால் எவ்வளவு உயரம்போகுமோ அவ்வளவு உயரம் செம் பொன் நான் கொடுக்கவேணுமையா சுவாமி.

இராஜா விருத்தம்.

மாமிகு விசுவாமித்திர மாமுனிகடனையானே
தாமொரு கணமுமில்லை தந்துநா னதனைத்தீர்க்கும்
வண்ணமே தேவரீராய் வருகுவேனட்சேத்திரையா
சரணஞ்சரணஞ்செய்தேன் தருணம் நீயாட்கொள்வாயே.

இராகம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சரணஞ் சரணம நட்சேத்திரையா தேவரீர்பாதம் (சர)

அநுபல்லவி.

சரணமையா அடியேன்மீதிற்
தயவுசெய்யும் நட்சேத்திரையா (சர)

சரணம்.

வேதியர்குலத்து மறையோனே ஓ நட்சேத்திரையா
வேண்டிய பொன்னைத் தாரேனையா
ஆங்காரக்கோபம்வேண்டாமையா நட்சேத்திரையா
அடியேனும்பொன்னைத் தாரேனையா (சர)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

தெண்டிக்கப் பொன்னைக்கேட்கச் செப்புமுன் கெடுவுக்குள்ளே
கண்டுகந் தேவரீருக் களவதிகாரமுண்டு
பெண்டுடன் பிள்ளைநானும் பெருத்ததோர் பிழைசெய்தாலுங்
கொண்டுடன் பொறுமபிரோங்கள் குலதெய்வம்நீரேசாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருங்களையா சுவாமி தங்களுக்குப்பொன் கொடுக்கிற வரையிலும் தங்களுடைய தெண்டனைக்குள்ளாகவே யிருப்போம் தேவரீர் கிருபைசெய்து கூடவேவந்துதங்களுக்குச் செல்லவேண் டிய திரவியத்தை வாங்கிக்கொண்டு போங்களையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திர நானொருக்காலும் கூடவே வரமாட்டேன் விஸ்வாமித்திரமுனிவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பொருளை யிப்பொழுதே கொடுத்துவிட்டு மறுவேலைபாரும் பிள் ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அப்படிக்குச் சொல்லக்கூடாதையா சுவாமி, காசிக்குப்போன வுடனே பொருளைக் கொடுத்துவிடுகிறேனையா சுவாமி.

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி, தாளம்-ஆதி
பல்லவி.
என்னசெய்குவேன் இந்த நன்னகரிலே சுவாமி (என்)
அநுபல்லவி.
முன்னம்பின்னந்தாரோமென்றுமோசஞ்செய்தோமோஐயா (என்)
சரணம்.
வாருங்க ளெந்தன்பின்னே மாமுனி கடனைத்தாரேன் (என்)
காசிநகரிலேகிக் கடன்பொன்னைத் தாரோமையனேசுவாமி (என்)
புண்படச்செய்யவேண்டாம்போதுமையா நட்சேத்திரையா (என்)

இராஜா வசனம்.

ஆனால்வாருங்களையாசுவாமிஎன்னைத்தொந்திரவுசெய்யவேண்டாம்காசிக்குப்போனவுடனேதிரவியத்தைத்தருகிறேனையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாயரிச்சந்திரா இந்தக்கோட்டிலேயொத்தைக் காலைத்தூக்கிக்கொண்டு நில்லும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

கிட்டிபோடுகிறபாகம்.

இராகம்-நீலாம்புரி, தாளம்-சாப்பு.
கண்ணிகள்.
ஒற்றைக்காலி லென்னை யோடிமறிக்குதீரையரோ நீர்
ஓடிமறித்தாலும் பொன்வருமோ நட்சேத்திரையரோ
சற்று மிரக்கமு மில்லையோ நட்சேத்திரையரோ கொஞ்சந்
தயவுசெய்து என்னை ரட்சிக்கவேணும் ஐயரோ

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா இதோ கோடுபோட்டிருக்கிறேன் இந்தக்கோட்டுக்கப்பாலே போகக்கூடாது பொருளுக்கு வகைசொல்லும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராகம்-காம்போதி, தாளம்-சாப்பு.
கண்ணிகள்.
கும்பிக்கும்பி யென்னைக் கோட்டில் மறிக்குதீரையரோ யென்னைக்
கொன்று வதைத்தாலும் பொன் வருமோ நட்சேத்திரையரோ
வெம்பிவெம்பியென்னை வெய்யிலில் மறிக்குதீரையரோ இந்த
வேதனைக் காகவோ மெத்தத் தவஞ் செய்தேனையரோ
பாரிற் பெருங்கடன் பட்டாரு மில்லையோ ஐயரோ எந்தன்
பரிதாப மறிந்துநீர் பட்சம்வைப்பாய் நட்சேத்திரையரோ.

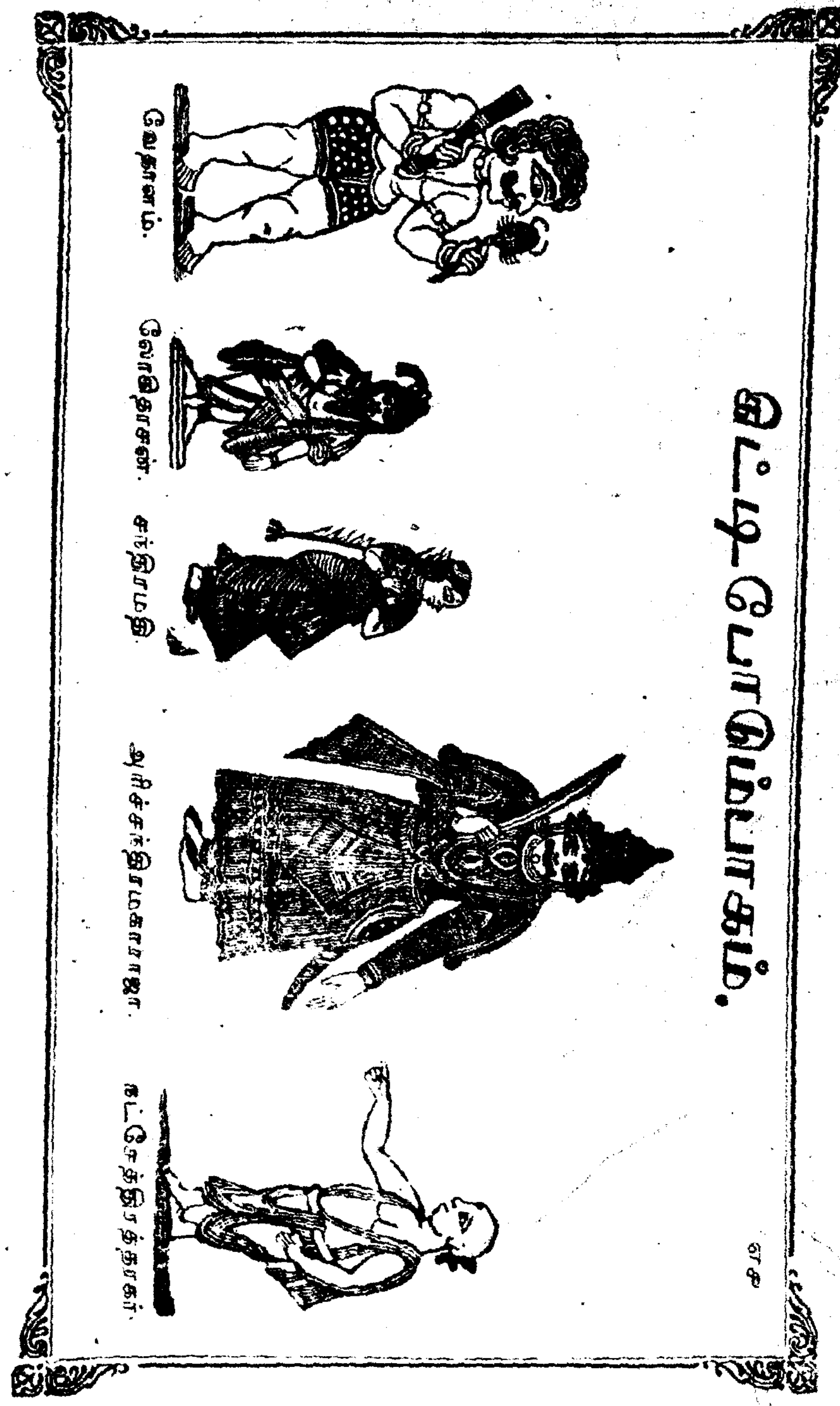

இராஜா வசனம்.

ஆனால்வாருங்களையா சுவாமி என்னைத் தொந்திரவு செய்யவேண்டாம் காசிக்குப்போனவுடனே பொன்தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா நான் தெய்வ லோகத்திலிருந்து கணையாழிகொண்டு வந்தேன் அதைத் தரித்துக் கொள்ளும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அந்தக் கணையாழியைத் தாங்களே தரித்துக் கொள்ளுங்களையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

உனக்காகத்தான் கொண்டுவந்தேன் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அப்படியே தரித்துக்கொள்ளுகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

கையை நீட்டும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா-வசனம்.

அப்படியே நீட்டினேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

உன்கையில் கிட்டிகட்டியிருக்கிறேன் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராகம்-வராளி. ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஐயாஐயா நட்சேத்திரையர்   ஐயா கைகள்நோகுதையா
தாரேனையா ரிஷிருணத்தைத் தயவில்லேயோ நட்சேத்திரையா
காசிதனிற் சென்றவுடன்   கௌசிகனார் தன் ருணத்தை
நேசமாய்ப்பெண் உனைவித்து   நின்வசமாய்த் தாரேனையா
சத்தியந்த வறிடாமற்   சற்பனைக்கு ளகப்பட்டேன்
பத்தினியாள் சந்திரமதிப் பைங்கிளியைவித்துத்தாரேன்.

இராஜா வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி காசிப்பட்டணம் போய்த் தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அலலடா அரிச்சந்திரா அதெல்லாமிருக்கட்டும் உன்னுடைய கழுத்திலே முத்தாரம்போட்டிருக்கிறதாகக் கேள்விப்பட்டோமே அதெங்கே பார்ப்போம் அரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அப்படியே பாருங்களையா சுவாமி

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

இப்பொழுது உன் கழுத்திலே அண்ணாசதான் போட்டிருக்கிறேன் திரவியத்துக்கு வகைபண்ணும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

இராகம்-காம்போதி; அடதாளசசாப்பு.

பல்லவி.

மகரகண்டியணிந்த மார்பிலண்ணாந்தாள் போட
வர்மம்வைத்தாயோ தெய்வமே நானென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

செகமெய்க்கும் யானைசேனை செங்கோல் செலுத்திடாமல்
சிருகுலைந்தேன் தெய்வமே நானென்ன செய்வேன் (சிரு)

சரணம்.

மல்லிகை யாரம்பூண்ட மார்பிலண்ணாந்தாள்போட
மலரயன் விதித்த விதியோ தெய்வமே (மக)

இராஜா வசனம்.

அகோ வாருங்களையாசுவாமி அடியேனை இப்போக்கொத்தஅவஸ்தை யெல்லாம்படுத்தவேண்டாம் காசிபட்டணம்போனவுடனே கொண்டுதருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா ஆகாசத்திலே நட்சத்திரமிருக்கிறதாவென்று பாரும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இதோ பார்க்கிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

இதோ இப்பொழுது கேற்றிலேகல வைத்திருக்கிறேன் திரவியங்களைக்கொடுத்துவிட்டு மறுவேலைபாரும் பிள்ளா யரிச்சந்தி

இராகம்-காம்போதி, சாப்புதாளம்.

கண்ணிகள்

பதியுடனே நாம் பூலோக மாண்டதும் போக இப்போ
பொற்றிரசல்லோ நிறுத்தியடிக்கிறார் தெய்வமே
ஆனைமேலேறிநா னயோத்தியாண்டதும்போக இப்போ
பூனைபோல்நின்று புலம்பித் தவிக்கிறேனீஸ்பரா
புதரன்கையிற்பிடித்துக்கொடுத்தாயோ தெய்வமே கொஞ்சம்
பொன்னுக்காகக்கல்லைப் போதச்சுமப்பேனோ தெய்வமே

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி அடியேனை அத்துவானவனத்திலே மறித்துக்கொண்டு இப்படியெல்லா மிடுக்கஞ்செய்தால்நானென்னசெய்வேன், காசிப்பட்டணம்போய்த்தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா இப்படியெல்லாம் அழுதால் விட்டிடுவோனென்று நினைக்கிறீரோ ஒருக்காலும்விடமாட்டேன்பொன்னைக்கொடுத்துவிட்டு மறுவேலைபாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரமகாராஜனே,

இராஜா விருத்தம்.

எந்தனைக் கிட்டிகட்டி யிப்படி மயங்கச்செய்து
தொந்தர வதிகஞ்செய்தால் சுவாமிநா னென்ன செய்வேன்
அந்தமாயக் காசிசென்று அரும்பொருள் தன்னைத்தாரேன்
இந்தமட்டுந்தான்போதும் என்கையிற கிட்டிவாங்கும்.

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இந்தமட்டும்போதும் என்னைத்
தொந்திரவுசெய்தால் வந்திடுமோ பணம் (இந்)

அநுபல்லவி.

செந்தாமரைக் கையிற் கிட்டியைக்கட்டுநீர்
செக்கர் சிவக்க இருக்கியடிக்குறீர் (இந்)

சரணம்.

காடோடிப்போய் இந்தக்
காட்டிலொரு நான் கண்டு வாங்குவேன் (இந்)
நாட்டோர் புகழுந காசிதன்னிலே
நங்கையாரை விற்றும் தந்திடுவேன் பணம் (இந்)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஐயா நானென்னசெய்வேனையா அரிச்சந்திரனையா (ஐயா)

அநுபல்லவி.

வையம் புகழுங்காசி யாகேசர் சென்றபின்பு
ஐயாமுனிக்குச்செம்பொன்னையீந்திடவோ அரிச்சந்திரனையா

சரணம்.

அட்டியுண்டோ முனிவர் பொன்னை யில்லையென்றேனோ
ஆயாசமெக்கன் பேரிலேனோ
சிட்டர்தொழும் விஸ்வேசர் சேவடிதனைக்கண்டு
சிறந்தகாசியிற்சென்று இரந்தாலும்பொன்தாரேன் (ஐயா)
காலமோ வென்னையிந்தப்பாடு படுத்தவேண்டாம்
கர்த்தனே யென்னை நீ காப்பாற்று
சாலஞ் செய்கிறேனென்று சற்றும் நினைக்கவேண்டாம்
மேலெல்லாம்புண்ணாய்நொந்துவேகுதே என்னசெய்வேன்
ஐயோத்தி நாடுகொண்டேன் அந்தமுனிக்கு
அட்டைகளுந் தாரையாக் கொடுத்தேன்
பத்தும் பத்தாதவென்றிப் பணத்துக்கென்தனை நீரும்
கத்திச்சவுக்காற்கட்டி யடிக்குறீரோ (ஐயா)

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஐயோத்தி மன்னவனைத் தெருவில்விட்டு
அடித்தீரே யென்சாமி யங்கம்நோக
மெய்கலங்கக் கட்டிகட்டி யடிக்கவேண்டாம்
வேதியரே நட்சேத்திர பூபா சாமி
பொய்யான மொழியுரையோன் காசிகாட்டிற்
போனவுடன் பொன்னுமக்குத் தாரோமையா
மெய்யான வேந்தனை நீ ரடிக்கவேண்டாம்
வேதியரே பாதம்பொன்றேஞ் சரணஞ்செய்தேன்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஐயோகோ நட்சேத்திரையனே ராஜனைவெயிலில
அடிக்கலாகுமோ மெய்யனே

௫௧

அநுபல்லவி.

வெய்யோன்குலத்து வேந்தனைக் கட்டி கட்ட
வேண்டாம் [illegible] நட்சேத்திரையனே (ஐய)

சரணம்.

தனந்தார இல்லை யென்றேனோ வருத்திப்படி
தப்பிநடந்து கொண்டேனோ
மனந்தனி லென்னமர்மமோ கட்டிவைக்கட்டி
வருத்தஞ்செய்வதுந் தர்மமோ
காசியிற்சென்றவுடனே கௌசிகர்பொன்னைக்
கையில்த்தாரோமே [illegible] ஐயனே (ஐய)

சந்திரமதி விருத்தம்.

தனத்தை நாமில்லையென்று தற்கமுஞ் சொன்னதுண்டோ
வனத்திலே யென்னசெய்வோம் மங்கைமேற்றயவுசெய்து
கனத்திரங்கொண்டயெந்தன் கணவனைக் கட்டிவாங்கும்
மனத்தினிற் கவலைவேண்டாம் மறையவா பொன்னைத்தாரோம்

இராகம்-உசேனி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கைகள் நோகுமே மன்னன் கைகள் நோகுமே

அநுபல்லவி.

மையல்ராஜனைக்கட்டி வாங்குமையனே (கை)

சரணம்.

எதுபிழை செய்தோம் நாங்களே இந்த
வாதைவென் செய்கிறீர் நீங்களே மன்னன் (கை)
முனிக்குச்செம்பொ னில்லையென்றேனோ சாமி
தனித்துலனைக் தன்னிலென் செய்வோம் சாமி (கை)
நீதிநெறிதவறி நின்றமோ இந்த
வேதனை செய்யாதீ ரையனே சாமி (கை)
சத்தியந்தவறி நின்றேனோ இப்போ
உங்கள் பொருளை யில்லையென்றேனோ மன்னன் (கை)

சந்திரமதி விருத்தம்

பெண்ணுடனே னுடனேநீரும் பிறந்ததுமில்லையோ னையா
மண்முழு தாண்டமன்னன் வருந்தினுலிரங்காதுண்டோ
கண்ணினுற் கண்டாய்நாங்கள் கஷ்டப்படுவதெல்லாம்
புண்ணியா பொறுத்துக்கிட்டி போட்டதை வாங்குஞ்சுவாமி

இராகம்-கமாஸ், அடதாளம்.

பல்லவி

மகாமேபோராதே முறையோ முறையோ

அநுபல்லவி.

இறைபோனிலேயோ இதுவோ தருமம்
இந்தவேதனை வந்திடச்செய்தால்
எந்தன் மன்னவர் சிந்தைநொந்திடும் (மறை)

சரணம்

துரையேயொருகை விரல்நோகுமே யென்
சுந்தரா கனதந்தரா வுமக்
கிந்தவேதனை வந்திடச்செய்தால் (மறை)

மதிபோல்வதனங் கதிர்காயுதல்போல
மங்குதேதுயர் பொங்குதேயெழில்
அங்கம்நோகுதே யெங்குசெல்லுவேன் (மறை)

குளிர்தாமரைநீர் களைமீதினிலே
கொட்டுதேள்கள் கிட்டிகட்டியே
மட்டிலாத்துயர் பட்டிடச்செய்தால் (மறை)

லோகிதாசன் விருத்தம்

மைந்தனு னிங்கிருக்க மாமுனி கடனுக்காகத்
தந்தைதகை நோகக்கிட்டி கட்டவும் வேண்டாமையா
முந்தியே முனிக்குரைத்த முடிப்பது தனத்தையெல்லாம்
தந்திட வந்தோமையா நீரப்பணத்தைக் கிட்டிவாங்கும்

லோகிதாசன் வசனம்.

அகோ வாருங்கனையா சுவாமி என்னுடைய தகப்பனைகையிலே கட்டியிருக்கிற கிட்டியை அவிழ்த்து விடுங்கள் காசிப்பட்டணம் போனவுடனே திரவியத்துக்கு வகைபண்ணுகிறேனையா சுவாமி

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளாய் கிச்சான் நீ ராஜன் குழந்தையாயிருக்கிறாய் உனக்கு அவல் தருகிறேன், கடலை தருகிறேன், அப்பம், அதிரசம், இட்டலி, தோசை முதலானபட்சணமெல்லாங் கொடுக்கிறேன். உன் தகப்பன்கொடுக்கிற திரவியத்தையில்லையென்று ஒருபொய் சொல்லும்பிள்ளாய் கிச்சான்.

லோகிதாசன் வசனம்.

அகோவாருங்கனையா சுவாமி சந்திர சூரியாள் தெற்கு வடக்காக வுதித்தாலும் சப்தசாகரங்கள் பிரண்டாலும் என் தாய் தகப்பன்வாயிற் பொய்பிறந்தாலும் அடியேனுடைய வாயினுல் எள்ளளவு பொய்சொல்லவும்வாராதையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகன் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய்கிச்சான் நீராஜகுமாரனைபடியினுலே உன்கையிலே தனரேகையிருக்கிறதா பார்ப்போம் கையைநீட்டும்பிள்ளாய் கிச்சான்

லோகிதாசன் வசனம்.

இந்தா கையை நீட்டினேனையா சுவாமி

நட்சேத்திரத்தரகன் வசனம்.

கிச்சான் உன்கையிற் கிட்டி மாட்டியிருக்கிறது நீயாவது பணத்தைக்கொடும் பிள்ளாய் கிச்சான்.

இராகம்-முகாரி, அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

ஐயாஐயா அம்மா அம்மா என்னசெய்குவேன்
அந்தணரே யெந்தன் கைகள் அத்துப்போகுதே
நைகமோசி வந்துரத்தல் கட்டிப்போகுதே
கட்டவிழ்த்து விடுவீரிதாய் வெட்டிப்போடையா
மெத்தைதனில் விளையாடும் பாலன் நானையோ
வேதனைகள் செய்யவேண்டாம் விரல்கள்நோகுதே
பத்துவயதாகவில்லை பிரம்மதேவனே கடன்
பத்துதற்கு யென்னைக்கொன்றால் பொன்வருகுமோ
இதக்கொடுமை செய்து யென்னைக்கொல்லவேவேண்டாம்
வேதனை பொறுக்கமாட்டேன் பேதைநானையா

லோகிதாசன் விருத்தம்.

பொன்னது வாங்கவந்த புண்ணிய நட்சேத்திரையா
என்னைநீர் வதைத்திட்டாலும் இருடியின் கடனுந்தீராதே
அன்னையுந் தந்தைதானும் அடவுடன் காசிசென்றால்
பொன்னையுந் தருவாரையா பொறுத்தென்னை ரட்சிப்பாயே

இராகம்-பந்துவராளி, ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஐயாநட்சேத்திரையா வென்னை யவதிசெய்யவேண்டாம்
மெய்யாயெந்த னுயிரையிப்போ விடுவேன் க்ஷணப்பொழுதில்
பயம்பாடெல்லாமறிந்தீர் வேதப் பிராமணனல்லவோநீர்
கொடுமைசெய்தாற் பாவமென்னைக் கொன்றாலென்னலாபம்
கைகள் பற்றியெரிய எந்தன் கண்ணில்நீர்சொரிய
ஐயோவென்றுஎன்தாயாரு மலறிவிழுந்தழுக

லோகிதாசன் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி அடியேன்கையிற் கட்டியிருக்கிற கிட்டியையவிழ்த்துவிடுங்கள் காசிப்பட்டணம் போனவுடனே திரவியந்தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரதாரகர் வசனம்.

அதெல்லாம் நேக்குத்தெரியாது சீக்கிரங்கொடும் பிள்ளாய் கிச்சான்.

சந்திரமதி சொல்லல.

இராகம்-மோகனம், ரூபகம்தாளம்.

பல்லவி.

ஐயாசிறுகுழந்தைகையிற் கிட்டிகட்டலாமோ சாமி

அநுபல்லவி.

வையம்புகழ்பெற்ற மெய் யரிச்சந்திரர்
மகிழ்ச்சியுடனே புகழ்ச்சியாய்ப்பெற்ற (ஐயா)

சரணம்.

நன்னயமாகவே சொன்னபொருள் தாரோம்
என்னுடை பாலனைப் புண்படச்செய்குறீர் (ஐயா)
காலத்தினுவிந்தக் கோலங்களாகிறேமே
பாலனைவிட்டிடுங் கால்தனில் விழுகிறேனா (ஐயா)

சந்திரமதி-விருத்தம்.

ஐயையோ மைந்தன்றன்னை யவதிகள் செய்யவேண்டாம்
துய்யனே வுமதுபொன்னைத் துரிதமாய்த் தருவோமையா
மெய்யனே, யெனதுதேகம் வெம்பியேவருகுதிப்போ
வையக மறியத்தானே மாமுனி கடனைத்தாரோம்.

இராகம்-சங்கராபரணம், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோ சிறிய பையனைத் துயர்செய்யவேண்டாம்நீ ரையா

அநுபல்லவி.

செயபுயவேதகுல நீதா யெந்தன்
சிறுவன்மீதிலிந்த வாதா ஓ
ஐயமோ முனிவர் தூதா பிள்ளை
அழுகிறானே யில்ல நாதா ஓ (ஐய)

சரணம்.

பஞ்சணைதனிலே தூங்கும் வய
தஞ்சுதானே பிள்ளை யேங்கும் உன்
தஞ்சமேகரங்கள் வீங்கும் நான்
கெஞ்சினேன் கிட்டி வாங்கும் ஓ (ஐய)
காசிதேசமதில் வாரோம் மனங்
கூசிடாமற் பணந் தாரோம் நீ
ரேசினாலுஞ் சொல்லும் பீறோம் நாங்கள்
பேசினாலபத்தங் கூறோம் ஓ (ஐய)
சீமையாண்டுநான் வாழ்ந்தேன் எல்லா
மாமுனிவருக் கீய்ந்தேன் இந்த
பூமியோர் நகைக்கத் தாழ்ந்தேன் எந்தன்
சாமியேயுந்தன்பாதத்தில் வீழ்ந்தேன் ஓ (ஐய)

சந்திரமதி விருத்தம்.

அஞ்சிரண் டறியாப்பாலனறியாத மதலைப்பிள்ளை
பஞ்சிலு மெதுமையான பாலனும் பொறுக்கானையா
நெஞ்சினி லிரக்கங்கொஞ்சம் நீரெனை நட்சேத்திரையா
வஞ்சியாதின்னேநீர் [illegible]

இராகம்-பூரிகல்யாணி, ஆதிதாளம்-

பல்லவி.

சிறுபாலகன் தயவுநீர் செய்யுஞ் சிறுபாலகன
செங்கைபிரமோருஞ் சிறுபாலகன் தயவுநீர்செய்யும்

அநுபல்லவி.

மறையவரோ கிருபைநீர் செய்யும்
வருமஞ்செய்தால் வருமோ அருமைச (சிறு)

சரணம்.

பூமியிலுயர் தவஞ்செய்து பெற்ற
புதல்வனையா விதனித் தழுருன் (சிறு)

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஆலமுண்ட கண்டனிடைவனருளினாலே
அருமையுடன் பெற்றெடுத்தேனையாயெந்தன்
பாலகனுஞ் சிறுகுழந்தை மிகவேநொந்து
பஞ்சிலிட்ட நீபதுபோற் பத்தியேங்கி
ஒலமிட்டு அழுகுதையா உற்றுப்பாரும்
உமதிரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொண்டேன்
காலடியிற் பாலனையா நட்சேத்திரையா
கட்டவிழ்த்து என்மகனைவிட்டிடாயே.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி கட்டியை யவிழ்த்துவிட வேணுமையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

அப்படியே அவிழ்த்துவிடுகிறேன் பெண்ணே சந்திரமதி நேசகுச்செல்லவேண்டிய பொன்னைக்கொடுங்கள் இல்லாவிட்டால் ஒருபொய்யாவதுசொல்லுங்கள் போய்விடுகிறேன் சந்திரமதி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

கடலெல்லாம் வற்றினாலுங் கல்மாரிபொழிந்திட்டாலும்
மடலோடு கிரிசாய்ந்தாலும் மலையெல்லாந் தகர்ந்திட்டாலும்
படமெடுத் தரவுதீண்டிப் பார்தனில் வீழ்ந்திட்டாலும்
திடமுடனெந்தன்வாயிற் பொய்களும் பிறவாதையா.

இராஜா வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி சத்தசாகரம்வத்தினாலும் சந்திரசூரியான் தெற்கு வடக்கானாலும் பொய் சொல்லமாட்டேனையா சுவாமி

இராஜா விருத்தம்.

உந்தன்மேற் குற்றஞ்சொல்ல வுலகினிலுண்டோஅய்யா 54
யெந்தலை விதிப்படிக்கு யெழுத்தைநா னினைப்பதல்லால்
அந்தமோ நட்சேத்திரையா அவலதைகள் செய்யவேண்டாம்
முந்தியே காசிக்குப்போய் முனிருணந் தீர்ப்பேன்சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா கட்டியை யவிழ்த்துவிட்டேனெப்படியாவது திரவியத்தைக்கொடும்பிள்ளாயரிச்சந்திரா

இராஜா வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையாசுவாமி காசிக்குப்போனவுடனே என்மனையாளைக்கிரயஞ் செய்தாவது விஸ்வாமித்திரற்குச் செல்லவேண்டிய திரவியத்தைக் கொடுக்கிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் விருத்தம்.

மன்னனே யரிச்சந்திராநான் வரும்பொழு தண்டவன்னம்
மின்னுஞ்றே டிந்தக்காடும் பெருமலையிடங்களெல்லாம்
ஊன்னியா னலையச்செய்தாய் இனி வரவேமாட்டேன்
அன்னமே கொடுக்கவேண்டு மரும்பசிக் கெனக்குத்தானே

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா நான் ஊரிலிருந்துவரும்போது கொஞ்சம்போலே பெரும்பூசணிக்காயளவு சாதஞ்சாப்பிட்டுவந்தேன் யிப்போது நேக்கு பசி அருணக்கயறு அறுந்துபோனபாவனையாகத்தெரிகிறது ஆகையால் கொஞ்சஞ் சாதந்தருவித்துக்கொடுக்கவேணும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

இராஜா விருத்தம்.

காண்டக மலைகளெல்லாங் கடக்துமே வந்துவிட்டோம்
நீண்டதோர் சோலைகண்டோம் சமீபத்திற் காசிகாண்போம்
வேண்டிய பதார்த்தத்தோடு விருப்பமா யமுதளிப்பேன்
ஆண்டவர் கிருபைசெய்து அடவுடன் வருகுவாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி இந்த அத்துவானக்காட்டிலே சாதங்கேட்டால் யென்னசெய்குவேன் காசிப்பட்டணம்போனவுடனே சகலமான காய்கறிகளுடன் சாதந் தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

இப்படியே சாதமுங்கறியுங் கொடுக்காலாச்சுது நீ சொல்லவிட்டா ல் இதோ நான்போகிறேன் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா விருத்தம்.

காட்டிலே சாதங்கேட்டுக் கடன்பண்ணைத் தாடாவென்றால்
காட்டிலே சாதங்கொண்டு நாங்களும் வந்ததுண்டோ
எட்டினி லெழுந்துதந்தாலே யெந்தவே விதிபோஐயா
மேட்டிமை சொல்லவில்லை விதியென்ன செய்வேன்.

இராகம்-காம்போதி, அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

காட்டிலே சாதங் கறியெங்கேதேடுவே னீசுபரா
கடவுள்செயலோ விது னானறியேன் ஜெகதீசுபரா
இல்லையென்ற வார்த்தை இதுவரையறியேனே யீசுபரா
இருளான வனந்தனி லொருவரையுங் காணேனீசுபரா
என்னையிந்தக் காட்டில் சாதங்கறிவகை கேட்டால்
எந்தவிடமறிந்து வாங்கிவருகுவே னீசுபரா

இராஜா வசனம்.

கடவுளே! வனாந்திரமான காட்டில் நட்சேத்திரத்தரகர் சாத ங்கேட்கிறாரே நானென்னசெய்வேன் விஸ்வநாதா! ஆகிலும் உன்னு டைய கிருபையால் நட்சேத்திரத் தரகருடைய பசி தீரவேணுங் கடவுளே.

விருத்தம்.

அந்தர மானகாட்டி லரிச்சந்திரன் தேவியோடு
மைந்தனும் விஸ்வாமித்திரன் வரவிட்ட தூதன்றன்னால்
சிந்தைநொந் துருகியென்ன செய்குவோமென்றாப்போ
சந்தோஷ மாகவேமா தவர்களும்வருகின்றாரே.

இராகம்-தன்னியாசி, அடதாளம்.

பல்லவி.

மாதவர்வந்தாரே மணிபத்திர மாதவர்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

மாதவர் வந்தாரே	சோதனையாகவே
சாதங்கறிகொண்டு	சந்தோஷமாகவே

55

மாதவர் வசனம்.

இங்கேயாரும்வோய் இந்த அத்வானக் காட்டிலே சாதம்வேணு மென்று கேட்டதாரும்வோய்.

இராஜா வசனம்.

அடியேன்தானையா சுவாமி இந்த நட்சேத்திரத் தரகருக்குத்தா ன் சாதம்வேணுமென்று புலம்பினேன் அவருக்கு இந்தச்சாதத்தை புசிக்கச்சொல்லி கொடுங்களையா சுவாமி.

மாதவர் வசனம்.

இந்தாரும்வோய் நட்சத்திரத்தரகரே சாதம் வாங்கிச்சாப்பிடு ம்வோய்.

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா இந்தசாதத்தை நான்ச ப்பிடும்வரையிலும் இங்கே யாராவது வாராதபடிக்கு பாதுகாத்துக் கொண்டிரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராஜா வசனம்.

அப்படியே நல்ல பாக்கியமையா சுவாமி

ஆண்டிகள் வருகிற ஆனந்தக்களிப்பு.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, அடதாளச்சாப்பு.

தானே தனதந்த நானே - தந்த - தானே
நடுஞ்செட்டுக் கொடுமைபண்ணாதே-நீயுங்
களவுசெய்வாருட னுறவுசெய்யாதே
இடும்பிச்சை தனைமறவாதே-இப்போ
இருமாப்புகொண்டாப்போற் பேசாதிராதே (தானே)
தண்டிகைபல்லக்கிருக்க-மிகச்
சதுரங்கசேனைகள் தனைச்சூழ்ந்திருக்கப்
பெண்டாட்டிபிள்ளைகளிருக்க-இப்போ
பேசாமற்போகுதே பேய்கொண்டவாளுள் (தானே)
கஞ்சிக்கிக்காணக்கொண்டாட்டம்-இந்தக்
கடைகெட்ட சூளிக்கிக்கோபங்கொண்டாட்டம்
இஞ்சிக்கி யோலங்கொண்டாட்டம்-நல்ல
இலுமிச்சம்பழத்துக்குப்புளிப்புகொண்டாட்டம்(தானே)

பிச்சைக்காரர் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி யெங்களுக்கு மிகுந்தபசி யாயிருக்கிறது கொஞ்சஞ் சாதங்கரவேண்டுமையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகா வசனம்.

இங்கேயாரடா வந்தவன் நேக்கே சாதம் பத்தாமல விழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் சாதம்போடமாட்டேன்போடா போ.

பிச்சைக்காரர் வசனம்.

அப்படியானால் நாங்கள்போகிறோமையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா நான் உன்பின்னாலே நடந்துவந்ததும் இப்போது சாப்பிட்டதும் நேக்கு ஆயாசமாயிருக்கிறபடியால் சற்றுநேரம் உன்மடியிற் படுத்து நித்திரை செய்கிறேன் உன்மகன் தேவதாசன் நேக்கு கால்பிடிக்கவும் உன்னுடைய தேவி சந்திரமதி தாலாட்டவும் மந்திரி சத்தியகீர்த்தியை இங்குயாரும் வாராதபடிக்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கவும் சொல்லும் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

இராஜா-வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கியமையா சுவாமி.

பொது வசனம்

நட்சேத்திரத்தரகர் அரிச்சந்திரன் மடியில் நித்திரைசெய்தார் தேவதாசன் கால்பிடித்துக்கொண்டிருந்தான் மந்திரி யாரும்வாராதபடிக்கு காவல்காத்துக் கொண்டிருந்தான் சந்திரமதிதாலாட்டுகிறவிதங்காண்க

இராகம்-நீலாம்புரி. ஆதிதாளம்.

தாலாட்டு.

ராரிரரோ ராரிரரோ ராரிரரோ ராரிரரோ
சீரான அயோத்தி சீமைவிட்டுக் காடுவந்தோம்
ஆராகிலும் பார்ப்பார்க் காணச்சொல்லலாகாதே
மாமுனிவன் தூதா மகாராஜா பட்டகடன்
தாமுமிங்கே வாங்கவந்த சண்டாளா நித்திரைபோ
அச்சமில்லையென்று ஆசாரண்டு வீற்றிருந்தோம்
நச்சரவு போலேவந்த நட்சேத்திர [illegible]ரங்காய்
காடுமலைகளிலே கரடிபுலி [illegible]
கூடியே வாழுமிந்தக் கொடிய[illegible]
மனைபாளமூதாதும் மைந்தனாமூதாலும்
வினையமேபேசி வெறுப்பவனே நித்திரை[illegible]

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா நேக்கு நித்திரை வந்து தீர்ந்துவிட்டது நான்போகுறேன் பணத்தைக்கொடும்பிள்ளாய அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இதோகாசிக்குப்போனவுட்னேதாங்களுக்குச்செலலவேண்டிய பொன்னைக் கொடுக்கிறேன் எங்கள்கூடவேவந்துவாங்கிக்கொண்டுபோங்களையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா இந்தஆற்றில்உன்னோடு நடந்துவர என்னால் முடியாது நேக்குக்காலெல்லாம்நோகிறது ஒரு வாகனம் வேணும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆனால்வாருங்களையாசுவாமி இந்த ஆரண்யமான வனத்திலே நான்எங்கேபோய் வாகனஞ் சம்பாதிப்பேன் அடியேனுடையதோளின்மேல் ஏறிக்கொள்ளுங்களையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர வசனம்.

அப்படிச்செய்தால் ரொம்பவும் நல்லதுதானரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இதோகுனிந்துக்கொண்டேனேறிக்கொள்ளுங்களையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

நானேறிக்கொண்டது சரிதான் அசையாதபடிக்குக்கொண்டுபோகவேணும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராகம்-காம்போதி, அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

புரவிமேலேறிநான் பூலோகம்ஆண்டதும்போக இப்போ
தாருக்குவந்தவர்க்கு வாகனமானேனே தெய்வமே
யானைமேலேறிநா னயோத்தியாண்டதும்போக இப்போ
பூனைபோல்நின்றிந்தப் பூசுரர்வாகனமானேன்
தேரின்மேலேறிநான் தேசங்களாண்டதும்போக இப்போ
வீரமிழந்துநான் வேதியர்வாகனமானேன்

சந்திரமதி சொல்லல்.

இராகம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாரஞ்சுமக்கவசமோ பாராண்டதுரையே (பார)

அநுபல்லவி.

தாரணியோர்கள் பணியும்வீரா இந்த
வேதனைநீர்பட நான்செய்தபாவமோ (பார)

சரணம்.

நீதிநெறிமுறைதான் தவறுமன்னவா
[illegible] சிற்பத்தமாதவே (பார)
[illegible] [illegible]
அடியாளம்மயங்குமே அர்த்தனை தாங்கிநீர் (பார)
[illegible] போல்வந்தனக்கு [illegible] [illegible]
வேண்டியே [illegible] விதிவெள்ள வருகையில் (பார)

பொது [illegible]

இப்படியாக ஆற்றைக்கடந்த [illegible] தெரியாத வனம் போய்ச்சேர்ந்து [illegible] யெனவர. ராஜா சந்திரமதி லோகிதன் இவர்கள் [illegible] யிருந்ததை யறிந்து அந்தவனத்தில் நல்ல காய்கனிகளைப்பறித்து நட்சேத்திரதாரருக்கு வேண்டிய கனிமுதலானதுகளைக்கொடுத்துவிட்டு மீதக்கனியையாவருஞ்சாப்பிட்டு சற்றிளைப்பாறி நித்திரை செய்திருக்கிற சமையத்தில் விஸ்வாமித்திரரால் அமோகமான இடிமின்னலுடன், காற்று மழைமுதலானவை வருஷிக்க வியப்புற்று விஸ்வேசா! இப்பேர்ப்பட்ட அனர்த்தைபடக் காலமோவென்று தோத்திரஞ்செய்து அவ்வனத்தைவிட்டு மிகுந்த வெள்ளத்தில்நீஞ்சி திவ்யமுள்ள ஓர் சோலையில்வந்திறங்கினார்கள் அவ்வனத்தின் வேடிக்கை விநோதங்களையும், ஆடுகிறமயிலையும், கூவுகிறகுயிலையும், கொஞ்சுகிற கிள்ளைகளையும், அசையும் அன்னங்களையுங்கூடப்பாராதபடிக்கு அரிச்சந்திரராஜனவர் விஸ்வாமித்திரர் கடனுக்கு என்னசெய்கிறதென்று மனவருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சமையத்தில் வேதாளம் வருகிறவிதம் காண்க.

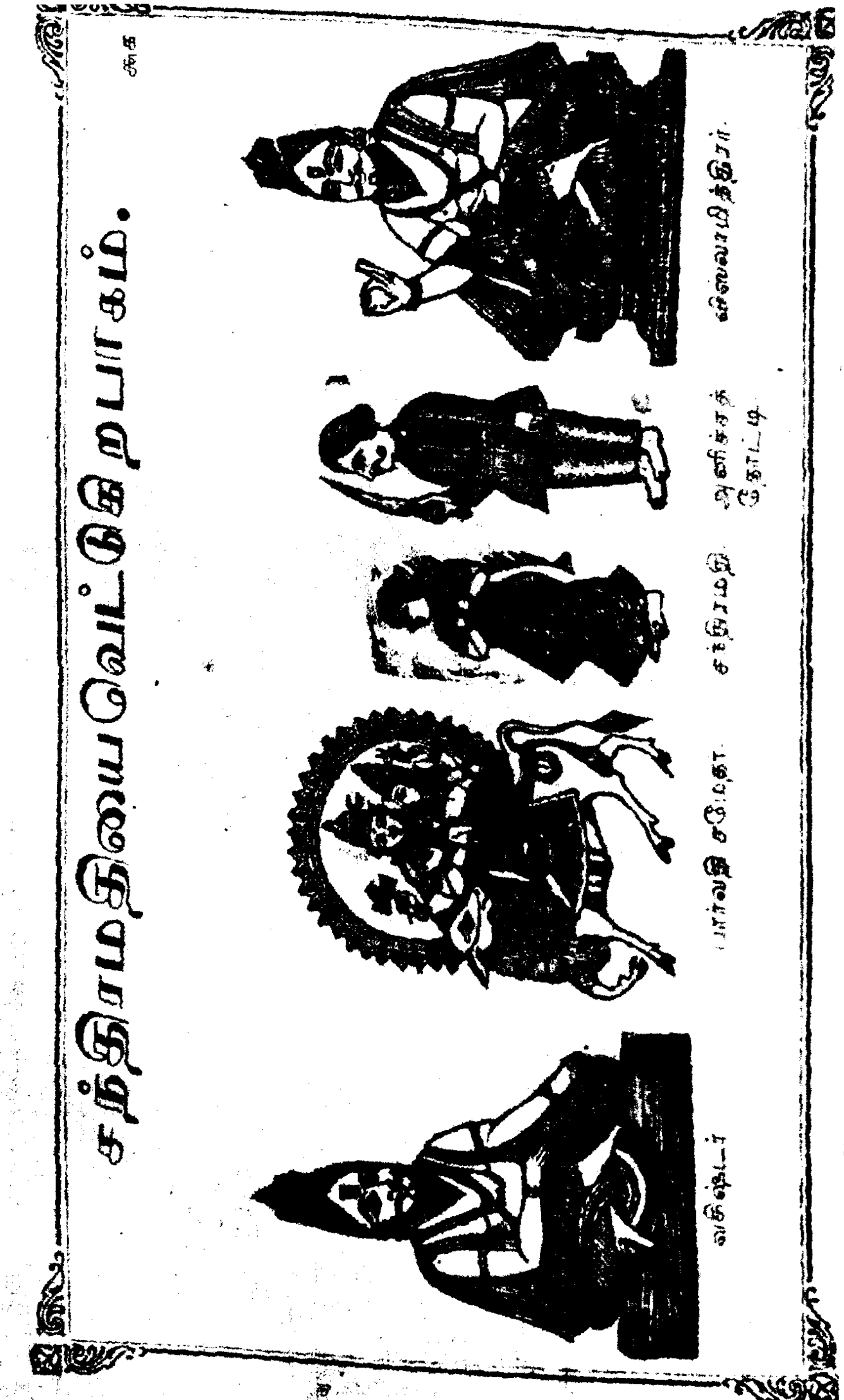

பூதம்வருகிறபாகம்.

வேதாளம் விருத்தம்.

மாதவன் விஸ்வாமித்திரன் மாய்கையாற் பூதமொன்று
கோதிலா வரிச்சந்திரன்றன் கோதையுங் குழந்தைமந்திரி
காதகன் றாகனோடு கருதியே புசிப்பேனென்று
வாதுசெய் பெரும்பூதந்தான் வந்தது வனத்திற்குனே.

இராகம்-தனைசரி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

பூங்காவனத்திலே வாங்காதிருக்கின்ற பூதமடாவேதாளமடா

அநுபல்லவி.

தூங்காமறபூதங்கள் வாங்காதிருக்கின்ற
சோலையடா மலைச்சோலையடா

சரணம்.

ஆண்காற்றடிக்குது பெண்காற்றுவீசுது ஆடாமானிடவா
பாங்காகவிந்தவனந்தனில்வந்த பராக்கிரமசாலிகளா
உங்களனைவருமிந்தவனத்தி லொருமிருந்தனிலே
இங்காமலுங்களை நானும்விடேனென்று சீறியேவந்ததுவே

வேதாளம் வசனம்.

அடா மானிடவா இந்த ஆரண்யமானவனத்திலே சற்றும்பய மில்லாமல் வந்தாயல்லவா உங்களனைவரையும் இதோ பக்ஷணம்செய்துபோடுகிறேன் பாரும்பிள்ளாய்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கானகந் தன்னில்வாழுங் கடியவே தாளமேகேளாய்
வானவர் விஸ்வாமித்திர மாமுனி கடனுக்காக
மாநகர் சிமைவிட்டு மறுநகர்க் கேகும்போது
யானைபோல் வழிமறித்தாய் அடவுடன் விலகிப்போடா.

ஷை வசனம்.

ஆனாலவாரும்பிள்ளாய் வேதாளா அயோத்தியாபுரியை யாளப்பட்ட அரிச்சந்திரராஜனென்று கொஞ்சமேனும் அச்சமின்றிவந்தாய் நாங்கள் காசிக்குப் போகவேணும் வழிவிலகும் பிள்ளாய் வேதாளா.

வேதாளம் விருத்தம்.

திரமுட னயோத்திசெங்கோல் செலுத்திய மன்னனேகேளாய்
வருமுனி கடனுக்குத்தான் வனத்திலே வுன்பின்னாலே
தாருக்கு வந்தபார்ப்பான் றன்னையே பிடித்துத்தின்பேன்
விாசுட னவனைநீயும் விட்டுநீர் போவாய் வேந்தே.

ஷை வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் ராஜாவே நீர் இதோ நிற்கிற பார்ப்பானை என்வசம் பிடித்துக் கொடுத்தாலாச்சுது இல்லாவிடில் உங்களனைவோரையும் புசித்துப்போடுவேன் பிள்ளாய்ராஜாவே.

நட்சேத்திரத்தாகர் விருத்தம்.

எதடா அரிச்சந்திராகேளென்னையே தின்றுதானால்
பேதைநா னொந்தன்பெண்டு பிள்ளையு மலையுங்கண்டாய்
நீதியாய் வேதாளத்தை நீவிழச் செய்தாயானால்
மாதுடன் பிள்ளைநீயும் மகிழ்ச்சியா யிருந்திடாயே.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா இந்தவேதாளமானது உம்மையெல்லோரையும்விட்டுவிட்டு என்னைமட்டும் இந்த வேதாளம் புசிப்பேனென்று சொல்கிறது ஆகையால் நீர் என்னைக் காப்பாற்றவேணும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

தனத்துடன் நகர்போனாலும் சௌரிய வீரம்போச்சோ
புனத்தில் வஞ்சனைசெய்வேனோ புகன்றிடும் நட்சேத்திரையா
வனத்தினில் வேதாளத்தை வாளினால் வெட்டிமீள்வேன்
மனத்தினிற் கவலைவேண்டாம் மகிழ்ச்சியா யிருந்திடீரே.

ஷை வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையாஸ்வாமி யான்காடுகராமிழந்தாலும் அடியேனுடைய சுத்தவீரபராக்கிரமத்தைமட்டும்இழக்கவில்லை ஆனதால் இந்தவேதாளத்தை இருதுண்டாக வெட்டிப் போடுகிறேன பாரும்ஐயாஸ்வாமி.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

ஆதாளி யாகஇந்த அடவியில் மறித்துக்கொண்டு
நாதனைத் தின்பேனென்று சொல்லிய சபதமெல்லாம்
பாதாளம் போகவிப்போ பகைக்கவே வாளால்வெட்டி
வேதாளா உன்னையாளும் விண்ணுல கேத்துவேனே

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் வேதாளா நீதானு என்னைப்பொய் சொல்லும்படியாக நட்சேத்திரத்தாகனைப் பிடித்துத்தாச் சொல்கிறவன்பேசாமலோடிப்போனாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் இந்தவாளா லுன்னை வெட்டிச் சங்கரித்துப்போடுவேன் வேதாளா.

வேதாளம் வசனம்.

அகோவாரும் ராஜாவே நீதானு யென்னைச் சங்கரித்துப்போடுகிறவன் மரியாதையுடனே அந்தப்பிராமணனைப் பிடித்துக் கொடுத்தாலாச்சுது இல்லாவிடில் உங்களனைவரையும் புசித்துப்போடுவேன் பிள்ளாய் ராஜாவே

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கேளடா வேதாளாநீ செட்டுநீ யாயோபூமி
ஆளரிச் சந்திரனென்று அறியாயோ இந்நாட்டில்
வாழுமென் பூமியெல்லா மாமுனிக் களித்துவந்தேன்
தாழவே பேசவேண்டாம் சடுதியி லோடிப்போடா.

இராகம்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆரென்றுமதித்தாய் என்னையாரென்று மதித்தாய் இந்த
அவனியாண்ட அரிச்சந்திரனென்றெண்ணாமல் (ஆரெ)

அநுபல்லவி.

பாரெங்கும்போற்றிடும் பாலகனாகிய திருச்சங்குபெற்ற
ராஜனென்றெண்ணாமல் (ஆரெ)

சரணம்.

பந்தவினைபோக தொந்தமதாகவே வந்தோம் காசிநகர்
இந்தவழியில்நின் (றுரெ)

மாசலுன்றுமழை தேசமுழுதாண்ட மாரிபெய்யயோத்தி
ராஜனென்றெண்ணாம (லாரெ)

வையகம்விட்டு ஐயோத்திமன்னவ வழிப்போகைபோகையில
னென்றறியாமலே (ஆரெ)

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் வேதாளத்துடனெதிர்த்து கையிலிருந்தவாளால் வெட்டச்சே வேதாளம் மறைந்துபோய்விட்டது.

ஷை விருத்தம்

கொல்வனென் றெதிர்த்தபூதம் குதித்தரிச் சந்திரன்றன்னை
வெல்வது அரிதென்றெண்ணி விலகியே மறைந்தபின்பு
கல்வரந் தருவாயென்று நாதனைத் தோத்தரித்துச்
செல்வழி தனையேநோக்கிச் சிறப்புட னடக்கலுற்றார்

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருங்களையாசுவாமி பூதத்தைத் தொலைத்துவிட்டேன் இனிமேல் அதிசீக்கிரம்காசிக்குப் போவோம் வாருங்களையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா நானினிமேல் உன்பிறகே வரப்பயித்தியங்கொண்டா யோயிருக்கிறேன், இவ்வளவுபெரிய வேதாளத்தைக் கொன்றவன் என்னையுங் கொல்கிறது பெரிய பாரமா விஸ்வாமித்திரசுவாமியாருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய திரவியத்தைக் கொடுத்தாலுஞ்சரி இல்லையென்று சொன்னாலுஞ்சரி நான் போகிறேன் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆனால் வாருங்களையாசுவாமி தாங்கள் பயப்படுகிறீர்களென்று வெட்டினேனேயல்லது வேறல்ல அப்படியெல்லாம் நினைக்கவேண்டாம், காசிக்குப்போனவுடனே பொன் தருகிறேன் வாங்கிக்கொண்டுபோங்களையாசுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்

அப்படியே வருகிறேன் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

பொது விருத்தம்.

வன்மமாய் விஸ்வாமித்திர மாமுனி யேவலாலே
வன்னியாம் நெருப்பாறந்த வனத்தினில் வளைத்துக்கொள்ள
மன்மகன் மனைவிமந்திரி வள்ளலும் கலங்கியேங்கிக்
கன்மமாந் தரகனோடு கதறியே யழுகின்றாரே.

ஷை வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விஸ்வாமித்திர ரேவலால் அக்கினியாறுவந்துமறித்துக்கொண்டதைப்பார்த்து இராஜாவுஞ்சந்திரமதியுமஞ்சுவர்க்கொருவர் வருத்தப்படுகிற விதங்காண்க

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

அருமையா யிருந்தபெண்ணே அக்கினி யாறுதானும்
வருகுது நமதுமுன்னே வானள வாசவேதான்
சிறுமைதான் படவோநம்மைச் சிருஷ்டித்தான் பிர்மதேவன்
உருமையா யாற்றில்வீழ்ந்து உயிர்தனை மாய்ப்போம்வாராய்.

இராகம்-கேதாரகௌளம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணே நாமென்ன செய்குவோம் அடி-
பெண்ணே நாமென்ன செய்குவோம்

அநுபல்லவி.

இந்தஆறு வந்துபாரு கனதிரளாய் வருகுதடி (பெண்)

சரணம்.

வந்ததுன் வந்துபாரு கனதிரளாய்வருகுதடி (பெண்)
நம்மன்னாடுவிட்டுக் காசிதனிலேவந்தோம் (பெண்)
காசிகேர்தேடி. விக்கக்கெனவே குணந்தீர்க்கப் (பெண்)

மூசிரு

கண்ணே பொன்னுமொழி பெண்ணேநீகேளடியே
காட்டுத்தடந்தனிலே கூட்டநெருப்பதாக
நாரிநீச்சந்திர மாமதியேபார்ராய்
காரணமாமுனி சோதனைதானடி (பெண்)

அரிச்சந்திரன் வசனம்

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதி இந்த அக்கினியாறு வழிமறித்துக்கொண்டு ஆகாசமும் பூமியும் ஒன்றுசேருகிறது போலத் தெரிகிறது ஆகையால் நாம் வெவ்விதமாய் இந்த ஆற்றைக்கடந்து போவோம் இப்படியெல்லாங் கஷ்டப்படுகிறதைப்பார்க்கிலும் இறந்துபோகிறது உத்தமமாய்த்தோணுது பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

மன்னர் மன்னவரேநீர்தான் மாய்குவோ மென்றுரைத்தீர்
முன்னமே யிறந்தோமானால் முனிகடன் தீர்ப்பதெப்போ
பின்னைவேர் கெதிதானுண்டோ பெருந்தணல் நாமேவீழ்ந்து
நன்னிய பகவான்றன்னை நான்சென்று தாந்துவேனே.

ஷை வசனம்.

அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமி இந்த அக்கினியாற்றிலே நாம் இறந்துபோனோமானல் விஸ்வாமித்திரசுவாமியாருடைய திரவியத்தை யார்கொடுப்பார் ஆனதால் அடியான்போய் அக்கினியை குளிரவைத்து வருகிறேனையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

அந்தர மானகாட்டில் அக்கினி வளர்ந்துகொண்டு
முந்தியே வழிமறித்தால் மூழ்கியே நடப்பதெங்கே
சந்திரமதியேநீயுந் தணலதாய் வந்தஆற்றைச்
சிந்தையில் தியானஞ்செய்து தீயைநீ யாற்றுவாயே.

இராகம்-காம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அக்கினியாய் [illegible] வல்லபரா இந்த
அடர்ட [illegible] வல்லபரா
நிக்கினி [illegible] வல்லபரா வரு
நிலைநீ யாற்றுவாய் [illegible] வல்லபரா
சொக்கும் துறையாகப் பொங்கி வருகுதே வல்லபரா இப்போ
எங்கும் தணலாக [illegible] வல்லபரா
எத்திசையும்ஆண்ட சத்தியவரிச்சந்திரர் அவர்
பத்தினிநானுந்தான் கற்புள்ளபெண்ணுமேயானல்
பத்திவருகின்ற அக்கினியே குளிராயோ வென்று
சத்தியவாக்குள்ள பத்தினியும் நடந்தாளே

சந்திரமதி விருத்தம்.

மறைநெறி பிசகினாலும் வரும்விருந் திழந்திட்டாலும்
முறைவழி வெதுசெய்தாலும் மூப்பரை யிகழ்ந்திட்டாலும்
பிறர்மனை யிச்சித்தாலும் பிறர்மனம் நோந்திட்டாலும்
குறைகளொன்றிருந்தாலென்னைக்கொல்வாய்காட்டெரிநெருப்பே.

ஷை வசனம்.

ஓ அக்கினிபகவானே சத்தியமாக ஒர்வசனஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும் என்னுடைய பத்தாவிடத்திலேயாவது என்னிடத்திலாவது பரதாரஞ்சோகம்பிறர்பொருளிச்சை, பிறர்மனம் நோகச்செய்தல், சொன்னசத்தியம்மறக்கிறது, பெரியோர்களை நிந்திக்கிறது

விருந்திழக்கிறது, அதர்மம், வஞ்சனை, சூது செய்கிறதாவது, தேவதாபக்திமறக்கிறதாவது இதுகளில் எதாவது பிசகுநடக்குமேயானல் என்னையெரித்துப்போடுவாய்இல்லாவிடில் சுத்தஜலமாய்க்குளிர்ந்துபோகக்கடவாய் அக்கினிதேவனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சொன்னமாத்திரத்தில் அக்கினியாறு விலகிக் குளிர்ந்தஜலமாய்ப்போய்விட்டது.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோவாரும் என்பிராணநாதா அக்கினியாறு குளிர்ந்துவிட்டது இனிமேல் யாவரும் ஆற்றில் நடந்துபோகலாமையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா நட்சேத்திரபகவானே அக்கினியாறு குளிர்ந்து விட்டதாம் இனிமேல் யாவரும் போகலாமையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

ஓய்ஓய் அரிச்சந்திரமகாராஜனே நீங்கள் வீணிலேன் ஆற்றில் விழுந்துசாகப்போகிறீர்கள்நான்மனப்பூர்த்தியாகச்சொல்லுகிறேன் என்னை இந்த ஆற்றிலே தள்ளிவிட்டால் நீங்களெல்லோரும்பிழைத்து ஓடிப்போய்விடலாம் அரிச்சந்திரமகாராஜனே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி எங்கள் பிராணனெல்லாம்போனாலும் போகிறதேதவிர அப்படியொருபோதுஞ் செய்யமாட்டோமையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அப்படியானால் பிரவாகமாய்வரும் இந்த அக்கினியாற்றில் என்னால் நடந்துவர முடியாது தூக்கிக்கொண்டு போனால்தான் நான் வருவேன் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே தூக்கிக்கொண்டு போகிறேனையா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இப்படியாக அக்கினியாற்றைக்கடந்து கரைசேறிச்சிலதூரம்நடந்துயமுனையாற்றங்கரைவந்துசேர்ந்துதாகவிடாய் தீர்ந்து சுந்த

மூலங்களையாவருமருந்தி அப்பால் காசிப்பட்டணம் போகிறவிதங் காண்க.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நடந்துவாடி பெண்மானே காசி நகரஞ்சேர்வோ நானே

அநுபல்லவி.

மடந்தையரேமுன் மறையவர் போகிறார்
வல்லையென்றேயவர் தொல்லைப்படுத்துவார்
மாதரசே நில்லாதே வேதனைகள் கொள்ளாதே
மைந்தனுடனேஓடி யெந்தனுடனேகூடி (நட)

சரணம்.

தையலேவினைகள் தீர்த்தோமிந்தச்
சர்வசுகிவந்து சேர்ந்தோம்
வையகம்புகழுஞ் சத்தியஉறுதியை
வைத்துநின்றிந்தத்திலே மனமெத்தச்சுகம்பெற
மாதரசேநில்லாதே மதிமயக்கங்கொள்ளாதே
மானேஉன்னிடையலையத் தானேஇவ்வழிதொலைமி (நட)
வெய்யலில் வேர்வைகளாகுதே பூமி
வெந்துதணற்பொறி யாகுதே
கையினிற்குழந்தை வாடுறான்
காரணமொன்றுமே யானறியேன்
கல்லுமுள்ளுந் தான்கடந்து
செல்லும்வழிபின்றொடர்ந்து (நட)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி இதோதெரிகிற சாலைசோலைகளெல்லாம் காசிப்பட்டணத்தைச்சேர்ந்ததுதான் பெண்ணே சந்திரமதி.

இராகம்-துஜாவந்தி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வஞ்சியரேயிந்தக் காசிநகரைச்சூழ்ந்த
வனங்கள்தனை நீபாரடி

அநுபல்லவி.

கொஞ்சுங்கிளியே அப ரஞ்சியே யனுதினம்
கொண்டலுலவிய தண்டலையிலுறையுமதுசிறையும் (வஞ்)

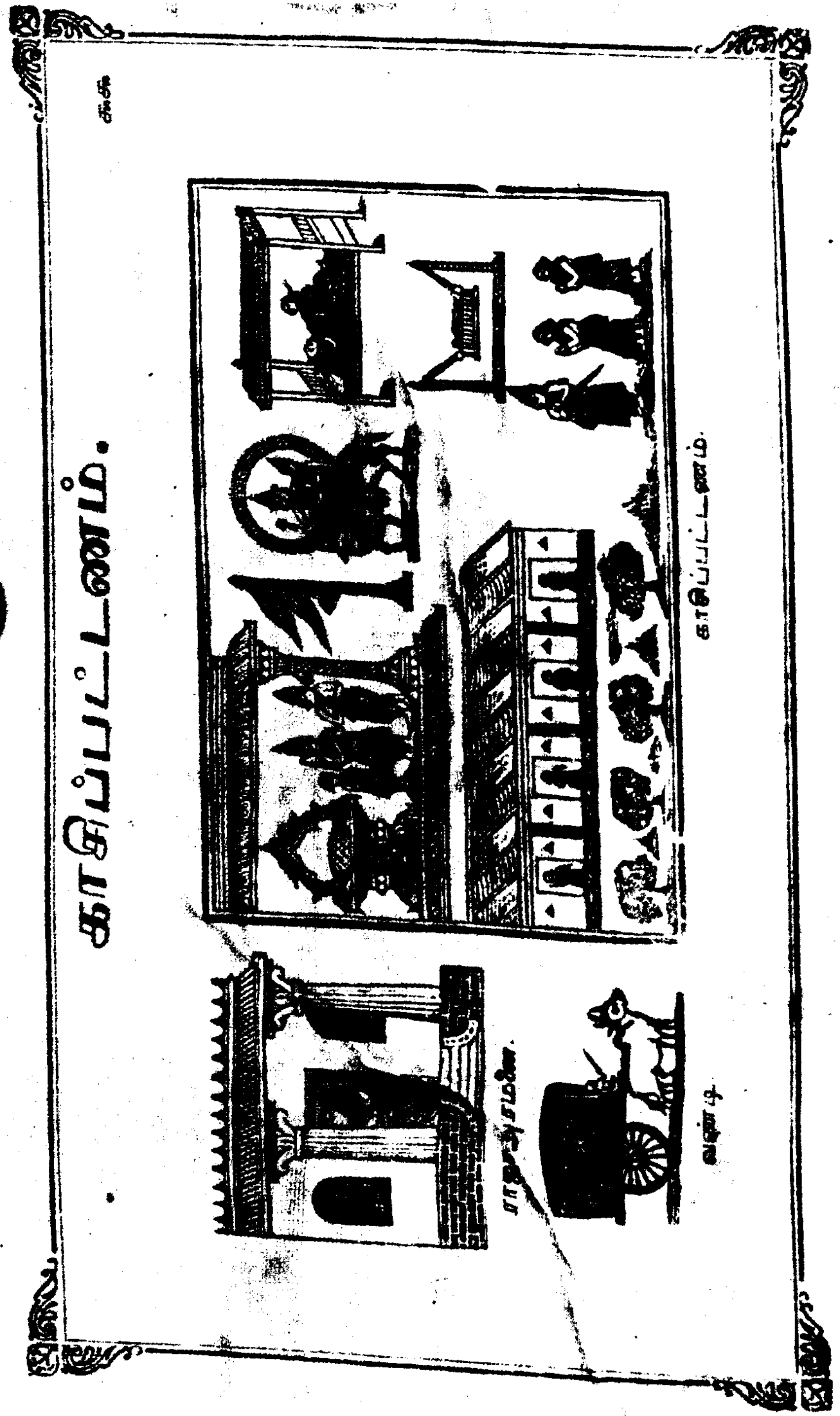

சரணம்.

கோகிலங்கள் கதிகூட்டுங் கிளிகள்பாடும்
கோலமயில்க ளாடுந்
நாகரிகடனமாடும் மடவாருசம்
கனிணமென் றனம்நாடும்
பூகமிடறொடித்து வாளைமடுவிற்பாயும்
பொங்கமேவு மலங்கிர்தம்பாராய் கண்ணேலேநோய் (வஞ்)

மாதவர்கள்துதிக்கும் வேதங்கள்தனைக்கற்று
மருதங்கிளிகள்கூவும்
போதவிரைகுழலார் பாதமலரைக்கண்டுப்
புஷ்பமென் றனம்நாடும்
சீதமதுபெருகி மோதும்வயலிற்பாயும்
செந்நெலையு முயர்கன்னலையும்பாராய் கண்ணேலேநோய் (வஞ்)

காசிகாண்டம்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சூரிய னுதித்தாற்போலே துலங்குகோ புரமுங்கண்டேன்
ஆரிய மகுடங்கண்டேன் அந்தமண் டபமுங்கண்டேன்
தேரோடும் வீதிகண்டேன் திருக்கொடி கம்பங்கண்டேன்
தூரவே யெந்தன்பாவ தொலைந்துமே போகக்கண்டேன்.

ஷை விருத்தம்.

வாசியை வலத்திற்கண்டேன் வலியனை யிடத்திற்கண்டேன்
தேசிகர் மொழியைக்கண்டேன் தெட்சண கெவுளிகண்டேன்
நேசமாய்க் கங்கைகண்டேன் கேசிழை யானேகேளாய்
காசியைக் கண்டபோதே கருமமூர் தொலையக் கண்டேன்

ஷை. வசனம்.

பெண்ணேசந்திரமதி இனிமேல் மயங்கவேண்டாம் இதுதா
ன்காசிப்பட்டணம் இதோ கோபுரந்தெரிகிறது பார்த்துதெரிசித்து
க்கொள்ளும் பெண்ணே சந்திரமதி

சைவ வசனம்.

அகோ வாருங்களையா நட்சேத்திர சுவாமிகளே இதோ காசி க்ஷேத்திரம்வந்துவிட்டோம் இனிமேல் விஸ்வாமித்திர சுவாமிகளுக்குச்செல்லவேண்டியதிரவியம்கொடுத்துவிடுகிறேன் சுவாமி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ என்பிராணநாதா இந்தக் காசிமாநகரத்தை அடியாளுக்குத் தெரியும்படி காண்பிக்கவேணும் பிராணநாதா.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, தாளம்-ஆதி

கண்ணிகள்.

காசிவிஸ்வநாதர்வாழ் கைலேசிகர்ஜோதிப்பாராய்
கண்ணே யெந்தன் பெண்ணே
மாசில்லாதகோபுரங்கள் மதியையுரவாடுதுபார்
மானே செழுந் தேனே
மாடமதிலேதுழைந்து மதியுடலந்தேய்ந்ததுபார்
மதியே சந்திர மதியே
ஆடவர்கள்மாளிகையில் அரிவையர்தம்பூரிப்பதுபார்
அன்னமே பசுஞ் சொர்ணமே
அற்புதமாய்த்தானிருக்கும் அரசர்கள்தம்வீதிபாராய்
அரிவையே என்றன்தெரிவையே
செப்பும்போதுவளருந் தோரணவீதிபாராய்
தேவியே எந்தன் ஆவியே
பொன்கோபுரவாசலிலிருக்கும்பொன்படைத்தோர்வீதிபாராய்
பூவையே என்றன் கோவையே
நன்னயமாய்வாழுங்குடிகள் நல்லவீதிகளனைத்தும்பாராய்
நாயகி பிராணநாயகி

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதிமாடமாளிகை கூடகோபுரம் ராஜவீதிகளெல்லாம் பார்த்தாயா இன்னமும் மறுவீதிகளெல்லாம் காண்பிக்கிறேன் பெண்ணே சந்திரமதி.

இராகம்-முகாரி, தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கண்டதொரு பூங்காவுங் கன்னிற
கண்டிபோமணி மேடைகளும்

மண்டிய காவடியுங் கொண்டு
வாரவர் போரவர் சந்தடியும்
பண்டே அயன்படைத்த காசியும்
பட்டணமு மதிற்கட்டடமும்
கண்டாயோ பெண்ணேயென்று அந்தக்
காசித்தெருவெல்லாந் தான்காட்டி

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாரும்பெண்ணே சந்திரமதிகாசித்தெருவெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டாயா இனிமேல் காசிக்கங்கையில்ஸ்நானஞ்செய்து விஸ்வநாதனையும் விசாலாக்ஷி அம்மனையுந் தெரிசிப்போம் பெண்ணே சந்திரமதி.

இராகம்-முகாரி, தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

மண்டிய பாவமெல்லாந் தீர
மார்க்கத்தைத் தாங்கள்மனதிலெண்ணி
அண்டர்புகழ் மந்திரியும் நல்ல
அருமைச்சந்திரமதி லோகிதனும்
கங்காநதி தனிலே அவர்கள்
கர்மவினைபோக ஸ்நானஞ்செய்து
சிங்காரமாகவேதான் அங்கு
திருநீறுசந்தனந்தான்பூசி பெற்ற
வந்தானரிச்சந்திரன்
மைந்தன் மனைவியும்மந்திரியும் சிவ
சந்தோஷமாகவேதான்
சங்கரனைநோக்கிப் போகலுற்றார்

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சந்திர மதியேபெண்ணே தன்வினை யகலவேதான்
சுந்தர மூர்த்தியான சுவாமியைப் பூசைசெய்ய
சிந்தையாய் நாமெல்லோரும் விரைவினிற் கோவிற்சென்று
சிந்தையில் மகிழ்ச்சியாகத் தெரிசனஞ் செய்வோம் வாராய்.

சைவ வசனம்.

ஆனால் வாரும் பெண்ணே சந்திரமதி கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தோம் இனிமேல் சுவாமிதெரிசனஞ்செய்வோம்வாராய் பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே எல்லோரும்போய் சுவாமிதெரிசனஞ் செய்வோமையாசுவாமி.

பொது வசனம்.

யாவருங் காசிவிஸ்வநாதர் விசாலாக்ஷிஅம்மன் சன்னிதிமுன்பாகவந்துநின்று தெரிசனஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

வேடன்வாய் எச்சிலுண்டாய் விருந்துக்கோர்பிள்ளையுண்டாய்
ஆடர வதனைப்பூண்டாய் அணிவிடை யேறிக்கொண்டாய்
நீடரும் புகழ்சேர்காசி நித்தனே விஸ்வநாதா
வாடவு மடியேனுள்ளம் வருத்தந்தீர்த் தாள்வாய்சுவாமி.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

சங்கராஹர சந்திரசேகரா ஓ மகாதேவா சிவ
சாம்பசங்கரா கிருபாகோகரா
பொங்கரவணி மங்கைபாகனே ஓ மகாதேவா லோகப்
புதுமையாகிய நடனமோகனே
நாடுநகரஞ் சீமையு மிழந்தேன் ஓ மகாதேவா எந்தன்
நங்கையைக்கூட்டிவந்தே னிங்கேயே
ஈசனேயென்னை ரக்ஷியுமையா ஓ மகாதேவா உந்தன்
இணையடிபதந்தந்து காரையா
சிவசிவாயுந்தன் பாதம்நம்பினேன் ஓ மகாதேவா உந்தன்
திருவருள்தந்து காருமையனே

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே சந்திரமதி சுவாமிஅம்மன்தெரிசனஞ்செய்துவிட்டோம் இனிமேல்நட்சேத்திரத்தாருக்குப்பொருள் சம்பாதித்துக்கொடுத்தவப்பனேனும் பெண்ணே சந்திரமதி

நட்சேத்திரத்தார்கள் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா நதிகண்டவிடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்கிறதும் கோவில்கண்ட விடத்தில் கும்பிடுகிறதாயிருந்தால் எனக்குக்காலதாமசமாகிறது இனிமேலாவது எனக்குக்கொடுக்கவேண்டியபொன்னைக் கொடுத்துவிட்டு மறுகாரியம் பாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

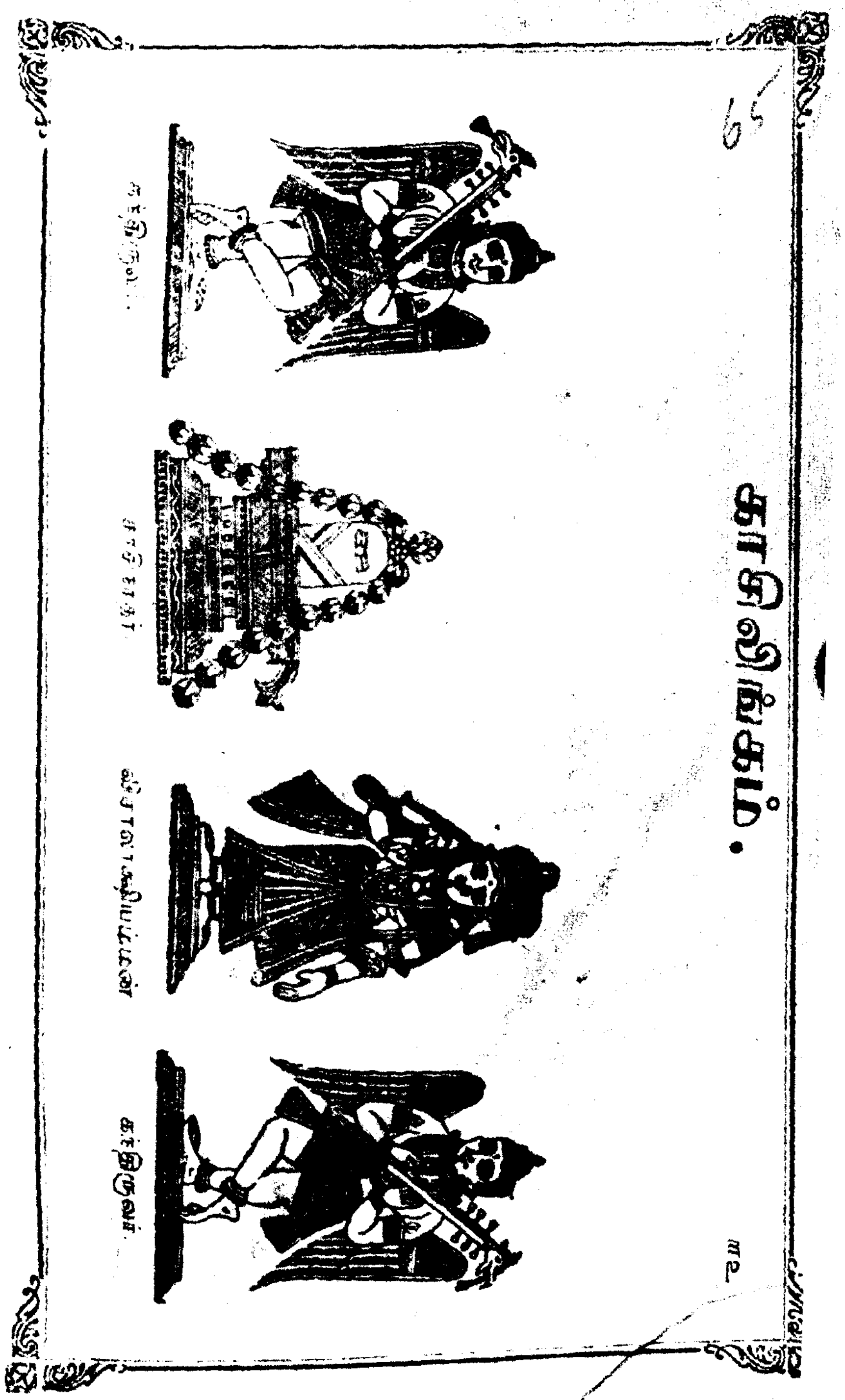

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சரணஞ் சரணமையாசுவாமி இந்தப்பட்டணத்தி லுண்டாகிய பாக்கியவான்களை இன்னாரினியாரென்று விசாரித்து அவர்களைக்கண்டுயாசகம்பண்ணிக்கொடுக்கிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தரார் விருத்தம்.

காசிப் பட்டணமேசென்று கடனெலாந் தாரோமென்றாய்க்
காசியில் விசமெந்தன் கைதனில் வரவுங்காணேன்
பேசடா ஒருபொய்யுந்தான் பெண்டியை வித்துத்தாடா
கோசிக முனிக்குரொக்கங் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேணும்

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, அடதாளம்.

பல்லவி.

பொன்கொடுத்தால் கொடடா அரிச்சந்திரா
பொய்யாகிலுஞ் சொல்லடா (பொன்)

அநுபல்லவி.

கல்லைத்தலையில் வைப்பேன் கையிற்கிட்டி நெரிப்பேன்
இல்லையென்றுசொன்னால் இப்போபயணம்வைப்பேன் (பொன்)

சரணம்.

காசிப்பட்டணம்வந்து கடனைத்தாரோமென்று
ஆசைவார்த்தைசொன்னாய் அணுவளவும்விடமாட்டேன் (பொன்)

நட்சேத்திரத்தரகன் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா காசிப்பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்தவுடனே திரவியந்தருகிறேனென்று சொன்னபடிக்குச்செலுத்தவேணும்இல்லாவிட்டால் இல்லையென்றாவதுசொல்லவேணும் அல்லவென்றால் உன் கையில் கிட்டிமாட்டுவேன் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருங்களையா சுவாமி என்னைக்கிட்டிகட்டவேண்டாம் இனிமேல் எப்படியாவது பொன்கொடுத்து விடுகிறேனையாசுவாமி

நட்சேத்திரத்தரகர் வசனம்.

மயிலே மயிலே இறகுகொடென்றால் கொடாதுகையை நீட்டும் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்

அப்படியே கேட்டிடுனேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

உன்கையில கிட்டிமாட்டியிருக்கிறபடியால் உங்கள்பாட்டனுக்குப் பொன்னைக் கொடுத்துவிட்டு மறுகாரியம் பாரும் பின்னாய அரிச்சந்திரா.

இராகம்-பந்துவராளி, தாளம்-ருபகம்.

கண்ணிகள்.

சாமியெந்தன சாமியென்னைத்தயங்கச்செய்யவேண்டாம்
பூமிபுகழையாவேசான் பொருக்கமாட்டேன் மெய்யா
கையிற்கிட்டிகட்டி யெந்தன் கழுத்திற்கயிர்போட்டு
வெய்யில்தனில்நிறுத்தியொருபொய்யைச்சொல்லுமென்று
பெண்டுபிள்ளைகளென்று நாங்கள் புலம்பிப்பரதவிக்க
கண்டிருந்துமெங்களையுங் கஷ்டஞ்செய்யலாமோ
ஐயாகவிவாசாமியென்னை யவதிசெய்யவேண்டாம்
பொய்யைச் சொல்லுமென்றுனன்னைப் பிடித்துயடியாதே

இராகம்-உசேனி, ரூபகதாளம்

பல்லவி.

இந்தக்கொடுமை செய்வதேதையா
என்னவர்மமோ எங்கள்மீதினில் (இந்)

அநுபல்லவி.

முந்ததினால்வந்தவினை எந்தவிதமோ அறியேன் (இந்)

சரணம்.

நீதிநெறிகள் தவறினோமோ நினைத்தொருமொழிபிசகினோமோ
வேதியனுர்சோதனையோ யேதோ ஒன்றும்நாமறியோம் (இந்)
மண்டலத்தோர்செய்தபாவம்மன்னனைச்சேர்ந்திடுவதல்லால்
அண்டினோர்க்குமொண்டகங்கள் ஒன்றுநாங்கள்செய்ததில்லை (இந்)
தேசதேச ராஜர்போற்றும்நேச னரிச்சந்திரமக
ராஜனைநீர்பேசினதால் மோசமில்லைவாசவனே (இந்)

இராகம்-ஆனந்தபைரவி, அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தன்சந்திரமதியானே யிதற்கேதுசெய்குவேனடி தேனே

67

அநுபல்லவி.

வந்தோமேகாசி மாநகர்தன்னிலே
மாமுனிகடன்திர நாழினி யென்னசெய்வோம் (எந்)

சரணம்.

சொன்னகெடு வரலாச்சே சொல்
தவறினால் சத்தியம் போச்சே
அன்னமேமாமுனி பொன்னுக்குயென்செய்வோம்
அட்டியாய்நட்சேத்திரையன் கிட்டிபோட்டானென்னை (எந்)
நம்பிக்கைமோசங்களென்பா ரென்னை
நாலுதெருவிலுமே நம்பார்
ரம்பம்போலிந்தப் பாவி நட்சேத்திரையன்
படுத்துந்துயரங்கண்டால் கெடுக்கலங்குதேபெண்ணே (எந்)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

அன்னமே யென்னிருகண் மணியேகேளாய்
யவனிபதி தனையிழந்து யேழையானோம்
இன்னகரில் வந்தவுடன் முனிக்குச் செம்பொன்
னீயவென்னைத் தரகனையும் அழைத்துவந்தோம்
பொன்னவர்க்கு அளிக்கவகை யொன்றுங்கானோம்
புகழுமறையவர்க் குரைத்த தவணையாச்சே
என்செய்வேன் மின்னரசே குணத்தைத்தீக்க
இன்னதென்று வகையெனக்கு பியம்புவாயே.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ருபகம்.

பல்லவி.

பெண்ணே அன்னமே நாமள்
பேசினதொரு தவணையாச்சுதே (பெ)

அநுபல்லவி.

கண்ணேமுன்னமே கௌசிகமுனி
கடனுக்கிடமுந் திடமுமில்லையே (பெ)

சரணம்.

என்ன செய்குவோம் நாம
ளெவரிடஞ்சென்று கடன்படுகுவோம் (என்ன)
இன்னகர்தன்னில்விலை கூறிவித்ததா
லெவருமெந்தனை நகைசெய்வார்களே (பெ)

சந்திரமதி சொல்லல்.

ஆசைமன்னவா நீர்
அஞ்சவேண்டாமிதற்கென்செய்யப்போறேமென் (ஆசை)
நேசமுடனெந்தன் பிள்ளையுமென்னையுங்
கோசிகர்க்காகவே கூசாமல் வித்திடும் (ஆசை)

அரிச்சந்திரன் சொல்லல்.

மேனுள்வினையோ மறை
வேதன்விதித்த விதியோஞையையோ மேரு
தானே யரசு புரிந்நாடு
தனையுமிழந்து சுகமுமிழந்து (மே)

நட்சேத்திரத்தாகர் விருத்தம்.

என்னடா அரிச்சந்திரா நீ யிப்பதின் கெடுவுமாச்சு
சொன்ன சொல்ப்போலேநீயுங் கருக்கெனப் பொருள்கொடாமல்
மன்னவா மனைவிகூட மாரிசஞ் செய்தாற்போமோ
உன்னுட நெத்திதன்னி லுகந்துகல் வைப்பேன்பாராய்.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா நீசொன்னசொற்படி பண ந்தரமாட்டாய்போலிருக்கிறது ஆனதால் உன்னுடைய நெற்றியில் கல்வைக்கப்போகிறேன் அண்ணாந்துகொள்ளடா அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே அண்ணாந்துகொண்டேன் சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

நெத்தியில் கல்வைத்திருக்கிறது பணங்கொடும் இல்லாவிட் டால்ஒருபொய் சொல்லும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

சத்தியந்தவறாமல் தரணியையாண்டிருந்தேனையோ இப்போ
புத்திமயங்கயென்னைப் புரட்டியெடுக்குறீரையோ
சித்திரைதன்னில் நினைவுமறப்பேனோ அய்யயோ நீங்கள
சந்தமிரக்கமற் சந்நிதியிற்கல்வைத்தீரையோ
நெத்தியிற்கல்லை நிறுத்தியடிக்குறீரையோ நான
சத்தியவாக்குத்தவறி நடந்தேனோ அய்யயோ

பத்தியுடனேநான் பூலோகமாண்டதும்போக இப்போ
இந்நிலந்தனில்வந்து யிவ்வேஷமானேனே தெய்வமே 69

சந்திரமதி விருத்தம்.

சுந்தர மன்னனையா சுவாமியென் பிராணநாதா
பந்தனஞ் செய்யவேண்டாம் பார்முனி கடனுக்காக
இந்தவேதனைகளெல்லாம் யெங்களால் பொறுக்கமாட்டோம்
வந்தனஞ் செய்தேன்சுவாமி மறையவா விட்டிடுவாருங்கும்.

ஷை வசனம்.

அகோ வாருங்களையா நட்சேத்திரபகவானே பொருள் சம்பாதித்துத்தருவதற்குள்ளாக என்மன்னனை இந்தப்பாடெல்லாம்படுத்தவேண்டாம் கையிற்போட்டிருக்கிற விட்டியையும் நெத்தியில்வைத்த கல்லையும் எடுங்களையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அடிசந்தி நீயிவ்வளவுதூரம்பேசுகிறது சரிதான் இதோவிட்டியையும் நெத்தியில்வைத்த கல்லையும் எடுத்துப்போட்டேன் இனிமேலாவது பொன்னைக்கொடடி சந்தி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோயென் பிராணநாதா தங்களைச் செய்கிற துன்பங்களைப் பார்க்கிறபோது மனமானது வருத்தத்தை யடையுதையா சுவாமி

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இருக்கட்டும்பெண்ணே நாமென்னசெய்வோம்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

தன்னிநா னிருக்கயிப்போ நீவிங்கள் படவும்வேண்டாம்
தென்னித முடனே யிங்கள் கீர்த்தியா யென்னைத்தானும்
உன்னித மாகவிந்த நகரினில் விலையாய்வித்து
அன்னித மறையோர்க்குமை அனுப்புவீ ரனுப்புவீரோ.

இராகம்-சேனி, தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

என்னைவித்திந்தக்கடனைத் தீருமே என் பிராணநாதா
ஏனுமக்கிந்தக் கவலை தானுமே
மண்ணும்விண்ணுமறியச்சொல்குவேன் என் பிராணநாதா
மனதில்வஞ்சகம் பேதமில்லையே

கண்ணும்பசுவுங் கைதனிலிருக்க என் பிராணநாதா
கவலைகொள்ளநான் பார்த்திருப்பேனோ
காசிதனிலே பெண்ணைவிலைசெய்து என் பிராணநாதா
கௌசிகமுனி கடனைத்தீருமே
மோசஞ்செய்ய நமதுவாசலில் என் பிராணநாதா
முன்னேவந்திடுங் கோசிகர்தனக்கு

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா நீ பெண்சாதியை விற்பனை செய்துக்கொண்டிருந்தால் உங்கள் பாட்டனுக்கும் பொருள் கிடைக்குமோ எப்படியாவது கொடும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

அரும்பொருள் கேட்கவந்த ஐயனே சொல்லக்கேளீர
தரும்பொரு ளில்லையென்று தவறினேன் சொன்னதுண்டோ
வருமுனி தனக்குச்செம்பொன் வாயிதாத் தவறிடாமல
பெருமையாய்க் காசிதன்னில் பெண்டிரை விற்றுத்தாறேன்

ஷை வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி இந்தக்காசிமாநகரிலென் பெண்டிரைவித்துத்தாங்களுக்குச்செல்லவேண்டியபொன்னைக்கொடுத்துவிடுகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா தருகிறேன் தருகிறேனென்று இங்கேவந்து ஏமாற்றிப்போடப்பார்க்கிறாய் ஒருக்காலும் விடமாட்டேன்நின்ற இடத்திலேயேபொருளைக் கொடுத்துவிட்டு மறுவேலை பாரும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி, தாளம் ரூபகம்

பல்லவி.

பொருளுக்குவகை யென்செயவேனினி
பொறுப்பாரோ நட்சேத்திரத்தாகனும்பெண்ணே (பொரு)

அநுபல்லவி

திருவுக்கு நிகரான என்னுடை
தேவியே முனிகோசிகருட (பொரு)

சரணம்.

எங்கேபோய்ப்பணந்	தேடுவேன்	
எவரைப்போய்	சுபம்பாடுவேன்	
மங்கையாள்சந்திர	மதிதனைவித்து	
மாமுனி	கடன்தருவனே	(பொரு)
புவனிகாவலர்	போற்றவும்	
புவியிலுள்ளோர்கள்	வாழ்த்தவும்	
அவனியாண்டதை	முனிவர்க்கீய்ந்தும்	
அரசுநாடுவிட்டகன்று	நிற்பதும்	(பொரு)
அந்தோமு	மாச்சுதே	
அதிகவளங்களும்	போச்சுதே	
சந்திவாகன	நீதிலேறிய	
நாதனேகயிலாச	வாசனே	(பொரு)

சந்திரமதி விருத்தம்

மன்னவா ராஜகோவே மனைவிநா னிங்கிருக்க
தன்னுடை நெஞ்சந்தன்னிற் சஞ்சலப்படவும் வேண்டாம்
கன்னியா ளென்னைவித்துக் காதக மறையோருக்குப்
பொன்னையுங் கொடுத்தனுப்பும் பூபாலா வெந்தன்சாமி.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வனிந்தத் துயரமையா என்மன்னவா சாமிதுரை
வனிந்தத் துயரமையா

அநுபல்லவி.

பானுகுலத்துதித்து பார்முழுவதும்உள்ள
பார்த்திபர்வணங்கும் அயோத்திக்கரசேசாமி (வனி)

சரணம்.

சொந்தமனைவி யில்லையோ உமதருமை
மைந்தனருகிலில்லையோ
இந்தநகரிலெங்க ளிருபேர்களையும்வித்து
அந்தமுனிகட்னை யிந்தக்ஷணமேதீரும் (வனி)
வையகம் நமக்கில்லையே கொடுத்துதவி
செய்ய மனிதரில்லையே
கையில்வெண்ணெயிருக்க நெய்தனைகவலைவாரோ
காலைச்சுத்தியபாம்பு கடிக்கிடாமல்விடுமோ (வனி

காசியிற் கொண்டுபோயென் னரசருக்குக்
காசுகொடுப்போ மென்றேமே
பேசினசொற்படிக்குக் கோசிகமுனிருனக்கு
நேசமாய்க் கொடுத்திட்டால் வாசவனொத்திருப்போம் (ம)

சந்திரமதி விருத்தம்.

வாழ்வது மெய்யென்பாகும் வையகந் தனிற்பிறந்தோர்
ஊழ்வினை தொலைக்கவல்லதும் உறுதியாய் மகனேயென்னைத்
தாழ்வர விலையாயவித்துக் தவகர்க்குப் பொன்கொடுத்து
கேழ்வியில்லிருக்கசத்திய கீர்த்தியோ டிருந்துவாழ்வீர்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருங்களே பாவைமாதே வாழ்வுந்தாழ்வும் ஒருபொருளல்லவே ஆகிலும் அடியானையும் மகனையும் விற்றுக்கடனைத்தீருங்கோ யா சுவாமி.

இராகம்-சகானா-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அய்யோபெண்ணே சந்திரமதியே யுனைநானே விற்க
அயனும்விதித்தவிதியோ ஐயையோபெண்ணே
அயனும் விதித்தவிதியோ

அநுபல்லவி.

மையலாகியபெண்ணே தையலேயுனைவிற்க
நொய்யவழிபடைத்துதேனென்பெண்ணேகண்ணே
நொய்யவழி படைத்ததே

சரணம்.

சாலுங்கரகம்வைத்து சிலைமணமிசைந்து
மாலையிட்டுன்னையே யென்பெண்ணேகண்ணே
தாலிகட்டினே னுன்னையே
தாலிகட்டிமணக் கோலமிட்டேனையோ
நாலுபேரும் நகைக்கவே யென் பெண்ணேகண்ணே
தாலிகட்டினே னுன்னையே

சந்திரமதி விருத்தம்.

நானைப்போ ஐயர்ந்தோனா துவண்டிரே வருந்துக்கல்
காணப்போ விவர்போல்நெஞ்சங் கருகநல்லாயிருப்பவர்க்கே
காணிப்பொன்னிருக்கச்சொந்தக் கணவனையழப்பாருண்டோ
நாணிச் சஞ்சலப்படாமல் நாயேனை விற்பாய்சாமி.

இராகம்-சங்கராபரணம்-திரிபுடைதாளம். 70

பல்லவி.

மன்னனேநீர்மனம்நொந்து வாடாமற் சகிப்பீரே (மன்)

அநுபல்லவி.

பொன்னகரையோத்தியாளும் பூபாலசத்தியகீர்த்தி (மன்)

சரணம்.

கதிர்குலத்தரசனே கவலைப்படவேண்டாம்
விதியால்வந்ததற்கினி விசனப்பட்டாலதென்ன (மன்)
கண்ணேநெடுங்கடனிற் சொன்னமொழிதவறாத
மன்னனேயென்னைவிற்று மாமுனிகடனைத்தீரும் (மன்)
பெண்டுபிள்ளை யிருக்க நின்றுமயங்கலாமோ
மண்டலம்புகழும்விஸ்வா மித்திரர்கடனுக்காக (மன்)
காசிநகர்தனிலே நீயென்னைவிலைசெய்து
கோசிகமுனிக்குச்செம்பொன்கொடுத்துக்கடனைத்தீரும்(மன்)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கண்ணின் மணியேயின்பக் கரும்பெனு மதுரமானே
பெண்களில் மிகுந்தகற்பின் பெருந்தவப் பயனேகோவாய்
என்னுமென் கருத்துக்கேற்ற வெண்ணம்நீ கொண்டாய்மெய்யே
வண்ணமாய் உன்னைவிற்று வாழ்வேனோ மனந்துணிந்தே.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அன்னமே யுனைவிலைசெய்ய
ஐயையோ மனதில்லையேபெண்ணே (அன்)

அநுபல்லவி

கன்னலானமொழி மின்னேயுனைவிற்றால்
காசியில்வாழுமனிதர் நகைப்பாரே (அன்)

சரணம்.

மாதரசே இளமயிலே யடி
மங்கையே கருங்குயிலே பெண்ணே
வேதன்விதித்திட்டசெயலோ இந்த
வேதனைக்கிச்செம்பொன் னில்லையென்கையினில்(அன்)

வாலவயதாதிரண்டு இரு
டர்தனமோ மலர்ச்செண்டு
கோலவிழி நுதலந்துண்டு கண்ணே
கூசாமல்விலை கூறிக்கொண்டு (அன்)
காசிநகர் விஸ்வேசா என்றன்
கன்னியைவிற்கவோ பிசா
மாசில்லாத சந்திரமதிதன்னை விற்று
மாமுனிகடன் தீர்க்கவோ (அன்)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதி இந்தக்காசிப்பட்டணத்தில் நானென்னமாய் உன்னைவிற்பேன் பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோவாரும் என்பிராணநாதா இவ்வளவுவருத்தப்படவேண்டியதுதானென்ன முன்பின்யோசியாதபடிக்கு என்னைவிற்று இந்தக்கடனைத்தீரும் என்பிராணநாதா.

சந்திரமதியைவிற்கிற பாகம்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

எந்தனை விற்பீரென்று இயம்பிய மாதேகேளாய
வந்திடுங் கடனுக்காக மனைவியை விற்றுவந்நான்
தந்தைதா யேசிடாரோ தாரணி நகைத்திடாதோ
இந்தமா வினைக்கென்செய்வேன் ஈசனே ரக்ஷிப்பாயே.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைவிற்கமனது எனக்கென்னமாய்க்கூடும் பெண்ணே

அநுபல்லவி.

அன்னநடையாளே கன்னல்ரசமானே
உன்னிதமானதோர் வர்ணக்குயிலமானே (உன்)

சரணம்.

காசிநகரம்வந்தோம் விஸ்வேசர்பாதம்பணிந்தோம்
கஞ்சமலர்மேனி நொந்துமிகவாட
என்சொல்மறவாத வஞ்சிக்கொடிமானே (உன்)

வேதன்விதிப்படியோ விஸ்வநாதர்தன்சொற்படியோ
வேதன்விதியாலே நேசமறவாதே
ஆசைக்குயில்மானே நேசத்துடனிப்போ (உன்)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

எப்படி விற்பேனென்று ஏங்கியே ராசன்றானும்
கற்புள மாதுதன்னைக் கைதனிற் பிடித்துக்கொண்டு
செப்பிய வீதிதோறுந் திரிந்துமேவிலைகள்கூறி
ஒப்பியே கொள்வாரிங்கே ஒருவருமில்லையோ அய்யா.

இராகம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மனைவியைவிற்க மனதுதுணிந்தேன்
வாங்குவாருமே முனிவருமைதீருமே (மனை)

அநுபல்லவி.

கனவிலுமெந்த வினைவிலும்பிரியாக்
கார்குழலாள்சந்திர மதியாளென்பவள் (மனை)

சரணம்.

அன்னம்போலே யெந்தன்தேவி
அருகேநிற்கவுமனந் துணிந்தேன்விற்கவும் (மனை)
செந்நெல்விளையுஞ் சோலையிலே
செய்நிடநான்வந்தேன் ஐயமில்லாமலே (மனை)
குயில்கள்போலேயெந்தன் தேவிகூடநிற்கவும்
மந்தன்மயிலை விற்கவும் (மனை)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதி இந்தக் காசிப்பட்டணம் வடபாரிசந்தெரு முழுவதும்விலைகூறியும் ஒருவராவதுவந்து விலை கேட்கக்காணோம் இனியென்னசெய்கிறது பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

என்னைநாதா இந்தத்தெருவில விலைகேளாவிட்டால்இன்னொருதெருவிலாவது விலைகூறுங்களையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

விதிவசந் தன்னாலிப்போ வேதியர் கடனுக்காக
கெதியில்லாப் பாவியாகிக் கிளிமொழி யாளைநாமும்
நிதிதனைக் கொடுத்தபேர்க்கு நீசனாய் மாதச்சந்திர
மதிதனை விற்கவந்தேன் வாங்குவாருமுண்டோ.

இராகம்-இந்துஸ்தான் காபி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

விற்கவந்தேன்தேவி தன்னை விலைகூறினேன்கொள்வாருண்டோ
அக்கம்பக்கமுள்ளவர்க ளார்கேட்டாலும் வித்திடுவேன் (ளா)
வஞ்சியேரஞ்சிதமானகொஞ்சுங் கிளியாளையிப்போ
நெஞ்சிரக்கமுள்ளபேர்கள் நேரிழையைக்கொள்வாருண்டோ (நே)
காஞ்சிபாராஜன்குமாரன் கௌசிகர்கடனுக்காக
வாஞ்சையுள்ளசந்திரமதி மானையிங்குவிற்கவந்தேன் (மானை)
பருவவயதினிற்கொண்ட பைங்கிளியைத்தானுமிப்போ
தரகனுர்வேதனையால் தையலைவிற்கவந்தேன் (தை)
அந்தமுனிவர்சூதா லரசும்பதியிழந்து
இந்நகர்தன்னிலேதான் யேந்திழையைவிற்கவந்தேன் (யே)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே சந்திரமதி இந்தக்கீழ் பாரிசமுள்ள தெருமுற்றிலும் விலைகூறியும் ஒருவாகளுவு வந்துவிலைகேட்கக்காணோம் இதுகடவுள்செயல்தானோ பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

தாங்களிந்தக் காசிப்பட்டணம் நாலுபாரிசத்தெருவிலும் சுத்திவிலைகூறினால் யாராவது ஒருவர்வாங்குவாராயா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியேபோய் விலைகூறுகிறேன் பெண்ணே சந்திரமதி.

ஷை. விருத்தம்.

இந்நகர்காசிதன்னி லிருக்கின்ற பாக்கியவான்கள்
சந்தோஷ மாகத்தானென் தையலை வாங்கிக்கொண்டு
எந்தனற் புனிதராலு மிவர்கடன் கொடுத்தாலிப்போ
சுந்தர மாதோடொத்த சுதனையும் இறையஞ்செய்வேன்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்றேவியாளை விற்கிறேன் இந்தவேளையில
வந்தாகிலுங் கொள்வீரோ (என்)

அநுபல்லவி.

கந்தாமருமலர்க் குகந்தாகமல அர
விந்தா அலர்ந்திருந்த செந்தாமரைகள்போலே (என்)

சரணம்.

விண்டு குழல்கள்மதித் தண்டு நுதலிவ்விழி செண்டு புருவவிழி
வண்டு மொழிசெனிகற்கண்டு இதள்பவளத்துண்டு முலைமல்லிகைச்
செண்டு துடைகள் வாழைத் தண்டு உடையுடெண்டு (என்)
வாலைப் பருவமத விலை யிலன்செய்திடும் வேலை யிணங்குமனு
கூலை புகழுமறை நூலை மதிக்குமிடைச்சேலை உடையினாளை (என்)
சாஸ்திரம் அறிந்திடுநற்பாத்திரம் எனக்கிசைந்தகோத்திரம்
செண்பகவாசற்காத்திரம் [illegible]பாத்திரம்
என்னிரு கண்ணேத்திரம் மானபாத்திரம் (என்)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதி தென்றிசையிலும் விலைகூறியாயிற்று இனிமேல் மேல்திசைதான் பாக்கியாயிருக்கிறது ஆனால் அங்கேயாவதுபோய் விலைகூறுவோமாபெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்

அப்படியே போய்விலைகூறுங்களையா சுவாமி.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

வீதிவீதிகள்தோறும் விலைகூறினேனையனே (வீதி)

அநுபல்லவி.

வினையினாலெந்தன்மனைவி யிவள்தனை
விலைகளிபெவரில்லையோ அய்யோ (வீதி)

சரணம்.

ஆனைபரி ரதங்களும் புவியரசும்
அடங்கலும் மனந்துணிந்து
மாகோரதிய மாமுனிக்கியீந்த
மங்கையாள் சந்திரமதிதனைவித்திட (வீதி)
வையகத்தோர்கள் நகைக்க ராச்சியம்விட்டு
வந்தேன் மனதுநிகைக்க
மாடமாளிகை கூடகோபுரம்போய
பேடைமயிலாளும் கூடவே அய்யோ (வீதி)
வணிசர்குலதிலகரோ ஊரிலுள்ளோரோ
மதிதனைவிலை கொள்வீரோ
மாதுதனையுமே பேசாவில்லாமல்
[illegible] (வீதி)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இந்த வூரிலுள்ளோர்கள் யாராவது என்னுடைய தேவியை விலைக்கு வாங்குவாரில்லையோ காசிவிஸ்வநாதா.

இராகம்-இதுஸ்தானிகாபி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

செந்திருவை நிகரான தேன்மொழியை விற்கவந்தேன்
பந்தவினை யாலேயெங்கள் பைங்கிளியைவிற்கவந்தேன்
வாங்குமனை துள்ளவர்கள் வந்துகேட்க வெகுமிப்போ
தாங்களில்லை யென்மனது வாங்குமனதுள்ளவர்க்கு
சொல்லும்விலை யானையின்மேல வல்லவர்களெறிந்தினைக்
கல்லெறியக் கூடுந்தொகை நல்லசெம்பொன் னீய்பவர்க்கு
பாவையனை விலைசெய்வேன் காவலவ னரிச்சந்திரன்
நாவுதவி மாறேனேயான் தேவையான பேரோகேளும்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே சந்திரமதி இந்தக் காசிப்பட்டணம் நாலுதெருவிலும்சுற்றி விலைகூறிவந்ததில் யாதாமொருவனாவது வந்து விலையென்னவென்றுகேட்கவில்லை ஆகிலும் இதுகடவுளுடைய செயல்தான் பெண்ணே சந்திரமதி.

நட்சேத்திரகரன் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா இதோ பெண்டனை விற்றுத்தருகிறேனென்று சொல்லிக் காலதாமதஞ்செய்துகொண்டுவந்தால் எனக்குக்கெடுவுநவருகிறது பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருங்களையா சுவாமி இவ்வேளைமட்டும் விலைகூறிக்கொண்டு வந்தேன் ஒருவராவது வந்து விலையென்னவென்று கூடக்கேட்கவில்லை இன்னமும் யாராவது வந்துவிலைகேட்டால் விற்றுப்போட்டுத்தருகிறேனையா சுவாமி.

நட்சேத்திரந்தரகர் வசனம்.

யாராவதுவிலைகேட்டாலும் விற்றுப்போடுகிறீரா அதிலும் தாமதமாக இன்றைக்குத்தான் விற்கவேணும் இன்றைக்கு விற்கக்கூடாதென்பது உண்டா அது [illegible] சொல்லும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படிக்கெல்லாம் பார்க்கிறதில்லை விலைகேட்கக் கூடியவர்களுக்குக் கிரையஞ்செய்துபோடுகிறேனையா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் தேவிகையைப்பிடித்துக் கொண்டு நாலுதெருவிலும் விலைகூறினதில் ஒருவராவதுவிலைகேளாதபடிக்கு விஸ்வாமித்திரரேவலால் அக்கினிபகவான்காலகண்டய்யர்வேடம்பூண்டுகொண்டுவந்து கிரையத்துக்கு வாங்குகிற விதங்காண்க.

காலகண்டய்யர் விருத்தம்.

பெண்டிடையை விற்பேனென்று பேசிய வேளைதன்னில்
எண்டிசை விஸ்வாமித்திர னேவலால் வேஷமாறி
அண்டர்கள் முனிவர்போற்றும் அக்கினிபகவான் கால
கண்டன்போல் வேடங்கொண்டு களறியிற் றோன்றினனே.

இராகம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

வந்தானே காலகண்டனுஞ் சபைதனிலே
வந்தானே காலகண்டனும் (வந்)

அநுபல்லவி.

வந்தானே காலகண்டன் சந்தோஷமாகவேதான்
சுந்தரப்பெண்ணனங்கை விந்தையாய்க்கொள்வேனென்று (வந்)

சரணம்.

நாரைகொக்கினம்போலே நரைத்தமுகமுங்காட்டி
பாரியாள் தன்னுடனே வீரியம்பேசிக்கொண்டு (வந்)
கால்கண்டியைக்கட்டி கறுத்தவிழியுருட்டி
கோலாகலமாகவே குலாவியுலாவிக்கொண்டு (வந்)

இராகம்-அபுருபம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராமஜெயம் அரிராமஜெயம் ராமா ராகவா ராமஜெயம்

அநுபல்லவி.

ராமாராகவா ராமஜெயம் நாதாகோவிந்தா ராமஜெயம்

காலகண்டன் விருத்தம்.

ஆதிலட் சுமியைப்போலே அரிவையை யான்கொண்டாலும்
தீதுபூ சணிக்காய்முத்து சிறந்தழக் குத்திக்காமோ
மாதையான் விலைகொண்டாலும் மனம்போலே வேலைதன்னை
ஏதுவாய்ச் செய்யமாட்டாள் எனக்கிவள் தொழிற்காகாதே.

ஷை வசனம்.

இவளைப்பார்த்தால் ஆதிலட்சுமியைப்போலிருக்கிறாள் இவளாவது என்வீட்டுவேலைசெய்கிறதாவது பிள்ளாயரிச்சந்திரா

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

வேண்டிய வேலைசெய்வாள் விதம்விதம் பூத்தொடுப்பாள்
ஆண்டிடும் பிராமணிக்கு அடப்பமுங் கட்டிவைப்பாள்
தாண்டியெவ் விடமும்போகாள் சத்தியந்தவறி ஒன்றைத்
தீண்டவு மாட்டாளெந்தன் தேவியு மையாசுவாமி.

காலகண்டன் விருத்தம்.

இப்படி வேலைசெய்யு மிவளைநீ விற்கவந்தாய்
மைப்படுங் கண்ணாள்சந்திர மதியுமென் மனம்போலேதான்
செப்பிய வேலையெல்லாம் செய்யும்வல் லாளேயாகில்
ஒப்பியேகொள்வேனென்றுரைத்திட்டான்மறையோன்றானே.

ஷை வசனம்.

என்மனம்போலே வேலைசெய்கிறவளானால் நான் வாங்கிக் கொள்வேன்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருங்களையாசுவாமி தாங்கள்சொல்லுகிறதைப்பார்த்தால் ரொம்பவும் பயமாயிருக்கிறது தாங்களுக்கு என்னென்னவேலைகள் செய்யவேணும் அதுவிபரந் தெரியச்சொல்லவேணுமையா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

அகோகேளும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா உதயத்திலெழுந்திருந்து எழுபதுகுடை சாணந்தட்டவேணும் நூறுகுடந்தண்ணீரெடுக்கவேணும், பதின்கலநெல் குத்தவேணும், வீட்டிலுண்டானவேலையெல்லாஞ் செய்யவேணும் பிள்ளாயரிச்சந்திரா.

பொது விருத்தம்.

மனமிசை யாதவார்த்தை மறையவன் கூறக்கேட்டு
முனையழிந்தரசனிற்க முன்வந்து மாதுசொல்வாள்.
வினவிய வேலைசெய்வேன் வேதியரிடத்திற் பொன்னை
தனதுடன் வாங்கியீந்தத் தாகனை யனுப்புஞ்சாமி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ யென்பிராணநாதா தேவரீர் யோசிக்கவேண்டாம்மறையவர் என்னவேலைசொன்னாலுஞ் செய்கிறேனையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோகேளுங்களையா சுவாமி தங்கள்மனம்போலேவேலையெல்லாஞ் செய்குவாளையா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

அடி ஆத்துக்காரி சந்திரமதி சொல்கிறதும் அரிச்சந்திரன் சொல்கிறதுங்கேட்டாயோடி வீட்டிலுள்ளவேலையெல்லாஞ்சரிவரச்செய்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்களே செய்குவாளா சொல்லடி ஆத்துக்காரி.

காலகண்டி வசனம்.

ஏங்காணும் ஆத்துக்காரரோ இவளாவது வேலைசெய்கிறதாவது ஏங்காணும் பணத்தைவீணிற்கொண்டுபோய்க்கொடுக்கப்போகிறீர் ஆத்துக்காரரோ.

காலகண்டன் வசனம்.

அடிபோடி நேக்குத்தெரியாதா [illegible]வள் [illegible]யெல்லாஞ்செய்கிறேனென்று சொல்லுகிறாள் இப்போது என்னடிமோசம்போனது பார்ப்போமடி ஆத்துக்காரி.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா வேலையெல்லாஞ் செய்குவளானால் விலைமுறி யெழுதிக்கொடும் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

விலைமுறியெழுதுகிற அகவல்.

செந்திருவிளங்குஞ் சந்திரகுலத்தில்
தீர்க்கமாயுதித்த திருச்சங்குமைந்தன்
அயோத்திதன்னை யாண்டிடுந்தீரன்
சத்தியவாக்கரிச் சந்திரன்முனியால்
பட்டகடனுக்கு பென் பாரியாள்தனையும்

காசியில்வாழுங் காலகண்டருக்கு
நேசித்தெழுதிய சேரிமைமுறிதான்
ஆனைமேலேறும் ஆங்காரபுருடன்
எரிந்தவுயரம் எவ்வளவுதனமோ
அவ்வளவுதனமும் அடவுடனாலும்
வாங்கிநான்கொண்டேன் வந்திடுந்தனத்தை
இந்தநல்முறியை யெழுதினேன்சாட்சி
ஆகாயவாணி அம்மாள்சாட்சி
ஐங்கரன்தொந்தி அப்பனேசாட்சி
கோலமயிலேறுங் குமரனேசாட்சி
இந்தப்படிக்கு யெழுதினேன்நானும்
சுகஸ்தலிகிதம் சுந்தர அரிச்சந்திரன்
தந்திவேன்முருகன் தன்துணையாமே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இந்தாருமையா முறிச்சீட்டை பத்திரமாய்த்தாக வைத்துக்கொள்ளுங்களையா சுவாமி, திரவியத்தை நட்சேத்திரத் தாகர்வசங் கொடுத்திடுங்களையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருங்கள் நட்சேத்திரபலவானே காலகண்டய்யரிடத்தில் திரவியத்தைவாங்கிக்கொள்ளுங்களையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாகர் வசனம்.

அப்படியே வாங்கிக்கொண்டேன் மன்னரரிச்சந்திரா.

காலகண்டன் வசனம்.

உன் பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் அனுப்பும் மன்னாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே அனுப்புகிறேனையர் சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

அடிசந்தி ஆத்துக்குப்போகவேணும் சீக்கிரம்வாடிசந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

கூடிவாழ் கணவனேயோ கூடிடாதென்னைகாவல்
போடிநீ வாடியென்று புகலவும் கானேனேயோ
நாடிநீ யோடிவாடி நடவடி வழிகள்கூடி
வாடிநீ அடியேயென்று மறையவன் கூறலாச்சே.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி, திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

கொண்டவனைவன்றும் பெண்டேன்பின்னையிற்கக்
கொடுமையோ காலந்தானோ மன்னவரோ துரையே

அநுபல்லவி.

பண்ணிநாம்செய்ததொரு பாவமோ நமக்கிந்த
பாடுவினைத்துறையோ மன்னவரோ துரையே

சரணம்.

இன்றுகண்ட திருமுகத்தை என்றுநான் காணப்போறேன்
இந்தவிதிக் கென்னசெய்வேன் மன்னவரோ துரையே
என்றும் பிரியேனென்று இருந்தேன் விதிவசத்தால்
இன்று பிரியலாச்சே மன்னவரோ துரையே
ஆரும்படாதகடன் அருங்கடன் பட்டமோதான்
ஐயோநானென்னசெய்வேன் மன்னவரோ துரையே
வாடியென் றழைக்கிறான் மகனும்நானுமயங்க
வந்துதோ காலந்தானும் மன்னவரோ துரையே
தேடிவந்து மாலையிட்டுசேர்ந்துவாழ்ந்திருந்ததெல்லாம்
தீர்ந்துதோ சொற்பனம்போலே மன்னவரோ துரையே

காலகண்டன் வசனம்.

அடிவாடி வெள்ளாட்டி ரொம்பவுஞ்சிணுங்காதே உங்கள் பட்டனுக்குப்பொன்வாங்கிக்கொடுக்கமட்டோ தெரிந்ததோடி சந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

வெள்ளாட்டி யென்றுசொல்லி வேதியரிழுக்கும்போது
மெள்ளவே சந்திரமாது மேனியும் புண்ணாய்நொந்து
உள்ளமு முருகிவாடி உத்தமி மகனுந்தானும்
வள்ளலே சிவனேயென்று வாய்திறந் தழுகலுற்றாள்.

இராகம்-பந்துவராளி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

எள்ளளவாகிலும் உதாசினங்கேட்டறியேனே இப்போ
வெள்ளாட்டியென்றென்னை வேதியர்பேசவுமாச்சே

கொண்டகணவன்றனுந் தெண்டனெசெய்தறியாரோ கால
கண்டரும்வாவென்று கைப்பிடித்திழுக்கவுமாச்சே
கையைப்பிடித்தகணவர் சினந்தறியாரோ எந்தன்
மெய்யானமேனியும் புண்ணுகநொந்திடலாச்சே
என்னசெய்வேனையோஏதுசெய்வேனோநான்தெய்வமேஎனக்
கிந்தவிதிவருமென்று அறியேனேதெய்வமே

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி, தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன்
இந்நாளிலே என்சாமி என்னசெய்குவேன்
எந்தன்மன்னவா உந்தனைப்பிரிந்திந்நாளிலே
என்சாமி என்னசெய்குவேன்
கோசிகன்செய்த மோசந்தன்னை
பேசியாவதென்னசாமி என்னசெய்குவேன்
மெய்யினுலென்னை ஐயரிடத்தில்
கையவிடுத்தீரோஎன்சாமி என்னசெய்குவேன்

சந்திரமதி விருத்தம்.

கன்னிமார் கவரிவீசக் காசினி ராஜராஜர்
மன்னவர் கப்பங்கட்ட வாழ்ந்தா சாண்டோமெத்த
முன்னமே செய்தபாவ முறைமையோ விஸ்வாமித்திரன்
பண்ணின மாய்கையாலென் பத்தாவைப்பிரியலானேன்.

இராகம்-கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இராஜனே வுமைப் பிரிந்திடவசமோ என்
சரசவுல்லாசமக ராஜனேவுமைப்பிரிந்திடவசமோ (ராஜ)

அநுபல்லவி.

ராஜாதிராஜனே ரவிகுலதீரனே
தேசாதி தேசனே திருச்சங்குமைந்தனே (ராஜ)

சரணம்.

கண்ணேகிநாடதனிற் சொன்னமொழிதவறுதமன்னுராஜமன்னு
கன்னிமனதெப்படியோ மன்னன்மன தெப்படியோ (ராஜ)
முனிவர்செய் வஞ்சனைக்கி சொற்றவராமற்கார்க்க
முக்கியமுடனேதானும் ஐக்கியமானதுனா (ராஜ)

78

பருவவயதில் நாமள் பரமசுகத்திருந்தோம்
பொருமைபொறுக்காமலே பரமன்விதித்திட்டானே (ராஜ)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

மாந்துளி ரனையமேனி மனைவியேயுந்தனுசை
தீர்ந்துதோ யினியேலெந்த ஜெனமத்தி லுனைக்காண்பேனே
காந்துதே தேகமெல்லாங் கர்த்தனென் னுள்ளம்வாடி
வேந்தனுந் துயரமாகி மேல்விழுந் தழுகலுற்றான்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாதரசேயுன்னை மருவியணைந்தசுகம்
மனதில்நினைந்துருகி வாடுறேனடிபெண்ணே

அநுபல்லவி.

காதலியேயுன்னைக் கலந்துஅணைந்தசுகங்
கருத்தில் நினைந்துருகிக் கலங்குறாண்டிகண்ணே (மா)

சரணம்.

ஆதியிலேயிதை யறிந்தேனேயானல்
அருமையானபெண்ணே திருமணஞ்செய்வேனே (மா)
பெண்ணரசேமதியே புன்னைவிட்டுநான்பிரிய
பிழையதுசெய்தானே பிர்மாவும்பெண்ணே (மா)
மருவுமலருஞ்சூடி மகிழ்ந்திருந்தோமேபெண்ணே
மனதிலதைநினைந்து வருத்தமடைகுறேனே (மா)

சந்திரமதி விருத்தம்.

பஞ்சணைமீதிற்பாதம் பட்டிட நோகுமென்றே
அஞ்சலி கரத்தாலேந்தி யருமையாய் மடிமேல்வைத்த
தஞ்சமு மறந்துபிள்ளை தன்னையு மறந்துநீரும்
பஞ்சையா யீரோநாங்கள் பாவத்தால் விலைபட்டோமோ.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆசைமன்னவா நானென்னுசெய்குவேன்கண்ணாளா (ஆசை)

அநுபல்லவி.

ஆசைக்கிசைந்த என்பிராணநாயகா
ஈசனருளாலே இவ்வேஷமாகினேம் (ஆசை)

சரணம்.

பக்கம் வருவீரோ நெஞ்சம்
பார்த்துத்தேர்வனே கண்ணாளா (பக்கம்)
திக்கினில்யாவருஞ் சின்னங்கள் பேசிடத்
தக்குமோபெண்டீர் பிள்ளையைவித்திட (ஆசை)
நெஞ்சந்தேறுமோ உந்த
வினைவுமாறுமோ கண்ணாளா (நெ)
கொஞ்சிமருவி யிருந்தோமேகாமும்
பஞ்சமாபாதகன் வஞ்சகஞ் செய்தானே (ஆசை)
பாவியானேனே கொடும்
பதர்போலானேனே கண்ணாளா (பா)
மேவியஆசையை மெல்லியாள்தான்விட்டுக்
கூவியே போகிறேன் கொற்றவா நானுமே (ஆசை)

[illegible]ண்டன் வசனம்.

அடிசந்தி [illegible] புருஷனிடத்தில்சொல்லிக் கொண்டுவிறது [illegible]

[illegible] வசனம்.

எங்காணும் ஆத்துக்காரனே சந்திரமதி வருகிறளோ இல்லையோ கேட்[illegible]போக வாழ்[illegible]மொன்றல் கேட்டுதீரா.

[illegible]ண்டன் வசனம்.

நானென்னசெய்கிறது ஆத்துக்காரி சந்திவருகிறேன் வருகிறேனென்று சொல்லுகிறாளடி ஆத்துக்காரி.

சந்திரமதி வசனம்.

காலகண்டபகவானே என்னிட கணவனிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டுவருகிறேனையா சுவாமி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

செப்பாரும் குவிமுலையாரெல்லோருங் கணவனுடன் சேர்ந்துவாழ
ஒப்பாருமில்லாதானென்கணவனென்னுடனே உறவாடாமல்
மெய்ப்பாருங் கடல்காடிக் கணையாலேநாள்தோறு மெலிந்துவாடி
இப்பாடுபடுவதற்கோஇறையோனென்தலையோட்டிலெழுதினானே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னாவென்னசெய்குவேன் [illegible]ம்பிரிந்து
என்னுவிதத்திலுய்குவேன் [illegible] (மன்)

அநுபல்லவி.

நன்னயமிகும்பஞ்ச [illegible]மொழியாள்
தன்னைரட்சித்துவந்த என்[illegible]
உலகமிசைவாதா [illegible]ப்பவும்பிரியாத
இருவர்க்கு மிப்போதா விட்டுப்பிரியப்
பேதகஞ்செய்தானே வேதன் (மன்)

அரிச்சந்திரன் சொல்லல்.

மாதே சந்திரமதியே மனதுவருந்
தாதே என்செய்வோம்விதியே (மாதே)

ஆ. சொல்லல்.

ஆதியிலேநான்செய்த தீதாகியகருமம்
மேதினிதனில் நாமிப்போதுவருத்தம்வராது
வெள்ளந்[illegible] வந்ததின்பேரில்
பாதுகாப்ப[illegible] (மாதே)

[illegible]

சந்தமணி[illegible]ரந்தரா
இந்து[illegible]மலமுகர்
தன்[illegible]னே
பிரியத்தனிவேறு[illegible]நான்செய்தபாக்கியம்
[illegible] சொல்லல். (மன்)

சர்ப்பாபரணன் [illegible]
இப்போது [illegible]
செப்பா[illegible] மைப்பா[illegible]
ஒப்பா[illegible]ப் பாவையைப்போல்
செழுந்தே[illegible]னே அதில்வருந்தவானே
நீர்மேற்குமிழிக்கொப்பான வாழ்விதுவே (மாதே)

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேன் மன்னவரோமன்னவரோ
எப்படி யுமைபிரிவேன

முன்னம்நாமள் செய்தவினைசெய்தவினை
முடிந்துதையோ பெண்தலையில் (என்)
நாடிழந்தேன் நகரிழந்தேன்நகரிழந்தேன்
நாயகரோ உமையிழந்தேன்
பேடிழந்த அன்றிலைப்போல்அன்றிலைப்போல்
பேதையொண்டியாகினேனே (என்)
கூடுவிட்டுப் போனவுயிர்போனவுயிர்
கூடுமோதான் நானறியேன்
சோடுஒன்று புருவதுபோல்புருவதுபோல்
சுந்தரமாய் வாழ்ந்திருந்தோம் (என்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

வந்திடும்விதியினாலே மறையவர்க் கடிமையானோம்
தந்திடும் பொன்னைவாங்கித் தரகனுக் கீய்ந்தோம்நாமும்
செந்தழல் மெழுகுபோலே தியங்கவே மகனும்யானும்
அந்தணர் வேலைசெய்ய அனுப்புவீர் மன்னசுவாமி.

இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானுமைப்பிரியவும்வசமோ நாடாண்டதுரையே (நானு)

அநுபல்லவி.

மாநகரோடு சேனையையிழந்தோம்
மன்னவாயின்னகர் காசிதனில்வந்து (நானு)

சரணம்.

வஞ்சகமாமுனிசெய்திடுஞ் சதிக்கென்செய்வேன்மன்னவா
அஞ்சுதேவயிர் துஞ்சுதே [illegible]சேர்ந்தவென்னைசாஜனே
கண்ணும்பசுவுங் கலையைப்பிரிந்தகாரணமானதுபோல்
இன்னகர்தன்னிலே மன்னவாஉன்னைவிட்
டெப்படிநானுமே செப்பமதாகவே (நானு)

இராகம்-கமாஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னவா இன்னேரம் உம்மைவிட்டுயான்பிரிய (மன்)

அநுபல்லவி

என்னுடையபிராணநாதா ஈசனருளாலேவந்த (மன்)

60

சரணம்.

இந்தவிதிவருமென்று என்னவியேமனமிடைந்து
மைந்தனும்யானுமாக மறையவர்பின்னேபோறோம்(மன்)
ஆனைபரியிழந்தோம் [illegible]ழந்தோம்
சேனைதளமிழந்தோம் [illegible]தோம் (மன்)
கோசிகமுனிசெய்த [illegible]போ
காசியிலேநாம்வந்து [illegible]போச (மன்)

காலகண்டர் வசனம்.

அடிவாடிசந்தி என்னேரமடிசொல்லிக்கொள்ளுகிறது போயி ட்டுவருகிறேனென்று சொல்லிவரவேண்டியதுதானடிசந்தி அடே கிச்சான்நீவாடா சந்திசொல்லிக்கொண்டுவருகட்டும் கிச்சான்.

சந்திரமதி வசனம்.

இதோ வருகிறேனையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

பெண்ணேசந்திரமதி என்னைஇனி யெந்தக்காலத்தில் காணப் போகிறாய் கடவுள்இப்படிச்செய்வாரென்று ஒருக்காலும் அறியே னே பெண்ணே சந்திரமதி.

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உமைப்பிரிய உருகுதேநெஞ்சம் (உமை)

அநுபல்லவி.

அமைப்பிதுவோ அருள்மாமுனி
வினைப்யோகமோ விளைந்துதேகாலம் (உமை)

சரணம்.

ராஜராஜனே ரவிகுலனே
ஆசைமன்னனே அதிபாவியானேன் (உமை)
என்னசெய்குவேன் மன்னர்மன்னவா
சின்னவயதில் திகைக்குதேநெஞ்சம் (உமை)
பாலனும்யானும் பாதவிக்கக்
காலம்வந்துதோ கடவுள் செயலோ. (உமை)

சந்திரமதி விருத்தம்.

மன்னனே பிராணநாதா மனதினிற் கவலைவேண்டாம்
தன்னுட நெஞ்சந்தன்னிற் றயிரியங் கொள்ளவேணும்
என்னுடன் மகனைக்கூட இழந்திட நாள்வந்தாலும்
நின்னுட சத்தியத்தை நிறுத்துவீ ரெனப்பணிந்தாள்

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு

பல்லவி.

போய்வாரே னென்கணவா என்மன்னவா
புத்தியென்று சொல்கிறீர்
சீர்பாதகமலத்தைக் கண்டுதெரிசித்துச்
சேர்வதுமெக்காலம் (போய்)

அநுபல்லவி.

அய்யகோ அரிச்சந்திரரே என்மன்னவா
அன்புள்ள பத்தாவே
கைபிற்கண்டயுமுன் கனத்தமகுடமும்
காண்பதுமெக்காலம் (போய்)

சரணம்.

சதிசெய்யும் மாமுனிவன் ஏ மன்னவா
சற்பனைக் காளாகேனும்
விதிவசந் தன்னிலினாது ஏ மன்னவா
வேதியர் பின்போறேன் (போய்)
இன்றுநான் கண்டகுதி ஏ மன்னவா
என்றுநான் காணப்போறேன்
பண்டுசெய் பாவத்தாலே ஏ மன்னவா
பாலனும் யானும்போறோம் (போய்)
கைசேர்ந்த மாவேதான் ஏ மன்னவா
அய்யோத்தி யாண்டிருந்தோம்
தையலுமைப் பிரிந்தே ஏ மன்னவா
சதுர்மறையோ னிடமே (போய்)

காலகண்டன் வசனம்.

அடேபிச்சான் என்னடாநீயும் கூடவேதிரிகிறாய் இங்கே வாடா பிச்சான்.

லோகிதன் விருத்தம்.

அன்னையை வித்ததல்லா லேயனே யென்னைவித்திரோ
என்னையுங் கூடவேதா னிழுக்கிறான் வேதியன்றான்
பின்னையா னென்னத்தானும் பிரியவுமாச்சோ வெந்தன்
சென்னியிற் குடுமிபற்றி யிளந்தலை யிழுக்கிறானே.

இராகம்-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்னையும்வித்தனுண்டோ ஐயாவே என்
தாயாரை வித்தனுண்டோ ஐயாவே
வன்னிய பார்ப்பானின்னே ஐயாவே நான்
வழிநடந்து போகமாட்டேன் ஐயாவே
சொன்னவேலை செய்யாவிட்டா லையாவே என்னைத்
தோப்புக்கண்டம்போடச்சொன்னா னையாவே
வைத்தவேலை செய்யாவிட்டா லையாவே அவன்
வம்பிலேகட்டி யடிப்பா னையாவே
இட்டவேலை செய்யாவிட்டா லையாவே எனக்
கிணைவிலங்கு போட்டிவா னையாவே
பெருந்தவமிருந்து பெற்றீ ரையாவே என்னைப்
பிராமணர்க் கடிமைசெய்தீ ரையாவே

அரிச்சந்திரன் வெண்பா.

கொஞ்சியே கண்மணியே குணரசமே என்மனதில்
மிஞ்சியே கொஞ்சிவ ரஞ்சிதமே மஞ்சமே
உந்தனையான் விற்றுவிட்டு [illegible]
மைந்தனே யென்றுமயங்குவனே

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

தேவதாசா உன்னை [illegible] வித்தே னப்பா தேவதாசா.

தேவதாசன் [illegible]

என்னையுஞ்சேர்த்து இழுக்கிறானே [illegible]

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவசருன்னையாகவாமி [illegible] மனைவியை வித்தே னேயல்லது அடியேனுடைய குழந்தையை விற்கவில்லையையா சுவாமி.

காலகண்டன் விருத்தம்.

விற்கலை பிள்ளையென்றால் விலைவேறு திருடாதுவின்
வர்க்கமாய்ப் பசுவைக்கொண்டா லிளங்கன்றை விடுவாருண்டோ
பொய்க்கள வாகச்சொன்ன புரட்டனே யென்றுசொல்லி
மெய்க்கவே ராஜனுக்கு வேதியருரை செய்வாரே.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா பசுவைக் கிரையத்துக்கு வாங்கினபேர்கள் கன்றுக்குட்டியை விலைபேசுவார்களா நீதாயைமட்டும்விற்றேனென்று சொல்கிறது சரியா அந்தக் கிரையத்துடன் உன்குழந்தையுஞ் சேர்த்து அனுப்பினாலனுப்பு இல்லாவிடில் உன் சாதனத்தைவாங்கிக்கொள்ளும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியெல்லாம் வருத்தப்படவேண்டாம் தாங்களுக்கேசம்மதியாயிருக்கிறபடியால் குழந்தையையும்விலையிலேசேர்த்துக்கொள்ளுங்களையா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

அடிசந்தி அடேசிச்சான் என்தாயிசம் நம்மஆத்துக்குப்போகவேணும் புறப்படுங்கோ சீக்கிரம்.

சந்திரமதி வசனம்.

தாங்களுக்கு விலைப்பட்டபின்பேரில் நான்வரமாட்டேனென்றுசொல்லுவேனா இதோவருகிறேனையா சுவாமி.

காலகண்டி வசனம்.

எங்காணும் ஆத்துக்காரரே இதற்குத்தானே நான் வாணாமென்று சொன்னேன் கேட்டீரா.

லோகிதன் விருத்தம்.

பிள்ளையென் றென்னைப்பெற்றுப் பிரியமாய் வளர்த்தெடுத்து
கள்ளமாம் விஸ்வாமித்திரர் கடனுக்கே ஒப்புவித்தீர்
உள்ளநா ளுள்ளமட்டும் ஒழியாம லிருந்தபாரம்
மெள்ளவே தலைத்திட்டீரோ விட்டதோ துன்பமெல்லாம்.

ஷை வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா தேவரீர் என்னைத்தாயாருடன்விற்றதாகத் தெரியவருகிறது ஆகையால் நானுங் கூடவே போகிறேனையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பாலோகிதா நானென்னசெய்வேன் உன்னைநானப்போது காணுவேண்டா தேவதாசா.

சந்திரமதி விருத்தம்.

தங்குசீ ரயோத்திவேந்தன் றனக்குமென் றனக்கும்வந்த
துங்கமா யருமையான செல்வமேமகனேகேளாய்
பங்கமில் லரிதாமம் பவனையுந்தோற்றோமையா
பொங்குமா மறையோர்க்காளாய்ப் போகின்றோம் வருகுவாயே.

இராகம்-இந்துஸ்தானிகாபி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாலகனே லோகிதனே நாம் பரதேசியானோமடா
நாம்பரதேசி யானோமடா (பால)

அநுபல்லவி

சீலமுள்ளநாடிழந்து சிறுமைப்படப்போறோமடா (பால)

சரணம்.

நாடிழந்து நகரிழந்து என்நாயகனைத் தானிழந்து
சோடிழந்தஅன்றிலைப்போல்துன்பப்படப்போறோமடா (பால)
கோலமுள்ள கௌசிகர்க்கு கொள்கிறையம் வாங்கவந்த
காலகண்டர் தன்மனைக்கி கஷ்டப்படப்போறோமடா (பால)

சந்திரமதி வசனம்.

அடாவாடா அருமைமகனே தேவதாசா நாமென்னகஷ்டப்படப்போறோமோ கடவுள் எப்படி யெழுதினாரோ இதுவெல்லாம் முன்னாள் செய்வினைமுடிந்ததோபாலா.

ஷை விருத்தம்.

இரத்தின சிம்மாதனத்தில் ரதியுமன் மதனும்போலே
இத்தனை காலமட்டும் இருந்தர சாண்டோம்நாமும்
புத்திரன்நானுமாகப் போற்றியே சரணஞ்செய்தோம்
வெற்றியா யெங்களைநீர் விதமுட னனுப்புவீரோ.

இராகம்-தேசிகதோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மன்னனே உத்தாரந்தாரும் என்ன
வந்தாலும்வரட்டும் சத்தியந்தன்னைக் காரும் (மன்)

அநுபல்லவி.

[illegible] தன்னை [illegible]ண்டருளிய
[illegible] காதா [illegible] (மன்)

சரணம்.

ஆதிகற்பனையாலே வேதியர்க்கடிமையாய
அடியான்போய்வருகிறேனபடியுள்ளோர்நகைக்காமல (மன்)
வேதனையுற்றுநீரும் வாதனைப்படவேவேண்டாம்
மெல்லியாளும்மகனும் விரைவுடன்போக (மன்)
காசிநகரில்வந்து கணவரா யான்பிரிந்து
கோசிகமுனிகடனால குழந்தையும்யானும்போக (மன்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

தேசியாம் புரவியேறிச் செங்கோல்நீர் செலுத்துமன்னா
பூசித அயோத்திதன்னிற் பிரபலமாக வாழ்ந்தோம்
கோசிக முனிவருக்குக் கூறிய குணத்துக்காகக்
காசியில் வந்துயெந்தன் கணவரைப் பிரியலானேன்.

இராகம்-தோடி, தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

போய்வாரோனாண்டியான் புண்ணியனேசரணமையா
மண்டலத்தை யாண்டமன்னா மகாராஜே போய்வாரோன்
கன்றிழந்த பசுவைப்போலே கலங்கவேண்டாம் பிராணநாத
உம்மைவிட்டு யான்பிரிய உமையாள் பாவிஞ்ஞுதிளுமே
மைந்தனையுங் கூட்டிக்கொண்டு மாமுனிவன் போகிறேனையா
சேர்ந்தணைந்த சீமானே செங்கோல்செலுத் துங்கோனே
ஒண்டியாய்த்த வித்திரோ உள்ளமுமெய் விருமிரே
சத்தியமும் பெரிதையா மற்றதெல்லாம் அனித்தியமையா
குழந்தைதனைக் கூட்டிக்கொண்டு கோதையுந்தான் போகிறேனையா

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கொண்டனுளி துவரையிற் கூடியே வாழ்ந்திருந்தோம்
பண்டுசெய் புண்ணியத்தாலும் பரமனா ருளினாலும்
எண்டிசை யதியத்தாமும் இன்பமா யிருந்தோகாமும்
பெண்கடோ வென்னைநீயும் பிரிந்துமே போறாயோடி.

இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

போறாயடிமயிலே யென்னைப்பிரிந்து
போறாயடிமயிலே மனத்துணிந்து (போ)

அநுபல்லவி.

வேறாயிருக்கவென்று விதித்தானோபிர்மனன்று
ஆறுதலெண்மனமே யடியன்னமே (போ)

சரணம்.

மாசில்லாதாதியே. வெள்சந்திரமதியே
தேசிகமானபெண்ணே சிறந்தகண்ணே (போ)
பூவும்வாசமும்போல பொருந்தியிருந்தோஞ்சாவப்
பாவியானென்னைவிட்டுச் சம்மதிபட்டு (போ)
மைந்தனையுமழைத்து மாமதியேகனைத்து
எந்தன்தனைத்தனித்துப் புலம்பவைத்துப் (போ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி இனியெந்தச்சென்மத்தில் காணப்போகிறேனோ உன்னைப்போகச்சொல்ல மனதாகப்பட்டது இன்னேரம் வரையிலுமவொருமைப்படவில்லை நீயுங்குழந்தையும்போய்க்கால கண்டயயர்வீட்டில் சத்தியத்துக்குப் பழுதுவாதபடிக்கு இருந்து குழந்தையைமட்டும் பந்தோபஸ்தாய்ப் பார்த்துக்கொள்சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்

அகோவாரும் என்பிராணநாதா நாங்களினியெப்போது தாங்களுடைய முகத்தைக்காணப்போறோமோ எங்களுக்காவதுமறையோருடைய வீடிருக்கிறது நாங்களுக்கு யொரு உதவியுமில்லையே எங்கேபோயிருப்பீரோ நாங்கள்போய்வருகிறோமையா சுவாமி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

மண்முடித் திருவரையில் மகிழ்ச்சிய தாகாமும்
கணப்பொழு தாகிலுந்தான் கண்ணனா பிரிந்ததில்லை
பணமது கடக்களித்த பிராமணர் வீட்டிலேகக்
குணமதா யதுப்புமென்று குனிந்தவள் தெண்டனிட்டாள்

சந்திரமதி வசனம்.

உத்தரவுகொடுங்கள் போயிட்டு வாரோன் மன்னா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி அப்படியேபோயிட்டுவா.

தேவதாசன் வசனம்.

போயிட்டு வருகிறேனையாவே.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சொல்லுவ தேதுயென்னைத் தொந்தரவுநான் செய்தாலும்
இல்லையென் றுரைப்பதில்லை என்னுடை நாவுனாலே
வல்லவா கடனைத்தீர்க்க வகையில்லை என்னைவித்து
எல்லையிற் கொடுப்பேனென்று இவன்விலை கூறுவானே

இராகம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

முன்னாள் வினைப்பயனாலே முனிகடனுக்காக இப்போ
என்னைவிலை கொள்வாருண்டோ என்னுடைய நாதையாரே
மண்ணைவித்தேன் மனைவிவித்தேன் மைந்தனையுங்கூடவித்தேன்
இன்னம்யென்னைவிற்கவந்தேன் இசைந்துகொள்வாராருமுண்டோ
ஏவியதோர் வேலைகேட்பேன் இன்பமுற்றுத்தொண்டுசெய்வேன்
கூவுமுன்னே நான்வருவேன் கொள்வாருண்டோ எந்தனையும்
இந்நகர் தன்னிலேதான் என்னைக் கொள்வாராருமுண்டோ
சொந்தமதா யேவும்வேலை சொல்லுமுன்னே செய்வேனையா

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சீரியர் மறையோர்மன்னர் செட்டிகள் முதலாயுள்ளோர்
பாரினில் மிகுந்தசெல்வம் படைத்த பாக்கியரேகேளீர்
காரியம் விஸ்வாமித்திரர் கடன்பொன்னைத் தீர்க்கவேண்டி
ஆருமே கொள்வீரென்று அரிச்சந்திர னுரைக்கின்றானே

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு

கண்ணிகள்.

வர்த்தகஞ்செய்யும்வணிகரேவிலைகொள்வா ருண்டோ நான்
மாமுனிகடனாலேயென்னைவிலை கூறுறேன்தெய்வமே
பொன்னுள்ளபேரெல்லாம் என்னைவிலைகொள்ளவாரும் ஒரு
பொய்சொல்லமாட்டாமல் மெய்நொந்துருகிறேன்பாரும்
நன்னகர்காசியில் நாயகி பாலனை வித்தேன் நான்
ராஜனரிச்சந்திரன் பூபாலனைக் கொள்வாருண்டோ
கன்னிகாதானம் அனேகவிதஞ் செய்தேனம்மா அயன்
கற்பனையால்வந்த காலந்தானெனை வாங்குங் கம்மா
முன்னும் ஒருவேலைசெய்தறியேன் தாய்மாரே உங்கள்
வீட்டுக்குப் பூட்டாகக் காத்திருப்பேன் தாய்மாரே

இன்னகர் தன்னிலே வாங்குவாரில்லையோ தெய்வமே முன்னு
ளென்னபாவஞ்செய்தேனோ இப்படிவந்தேனே தெய்வமே

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

மாதேனு மதியைவித்த மாமுனி கடனுக்காகப்
பூதலந் தன்னிற்செம்பொன் புராவாய்ச் செல்லவில்லை
ஆதலா லென்னையிங்கே அரிவையைக் கிறையம்வாங்கக்
காதலாய்க் கொள்வாருண்டோகர்த்தனே விலையாவேனே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கொள்வாருண்டோ யென்னைவிலையே இந்தக்
கோசிகனுர்கடன் தீரவுமிலையே (கொ)
பிள்ளையு மனைவியும்விலையே எனக்
குள்ளகடன்களுந் தீரவுமிலையே (கொ)
வேதியர் பணமுடையோரோ வணி
காதிபரோ கடையோரோ (கொ)
ஏதுபணிகள் சொன்னாலும் தலை
மீதினிற்கொண்டு செய்வேனானும் (கொ)

வீரவாகு விருத்தம்.

விலையது கூறிக்கொண்டு வேந்தனும் விற்கும்போது
இலகிய விஸ்வாமித்திர னேவலால் எமராஜன்
புலையன்போல் வேஷங்கொண்டு பொருந்தவே தடியுமூன்றி
மலைநிகர்ப் புயத்தான்வீர வாகுவுந் தோன்றினனே.

இராகம்-தன்னியாசி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

வீதியிலேவிலை கூறினதாரென்று
வீரவாகுவுந் தோன்றினனே (வீதி)

அநுபல்லவி.

சாதியிலேதானும் நான்பெரியோனென்று
சாம்புவனும் வந்துதோன்றினனே (வீதி)

இராக-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

மத்தகமாமுகனே குகனேமானோதயகர னடிபோற்றி
தத்த குரிகிடந் தோமென நர்த்திச் சாம்புவனும்வந்து தோன்றினனே

மந்திரகிரியதனைக் கிருஷ்ணன் தந்திரமாகக் கடைமையிலே
விந்தையாய்ப் பறைகொட்டுந்தோட்டி. வீரவாகுவுந் நானல்லோ
திரிபுரம்ஒருநொடியில் எறிந்திடசிவனார் திருநகைசெய்திடும்நாள்
விரிமதகிரியேறி படைகொட்டும் வீரவாகுவும் நானுண்டே.

வீரவாகு விருத்தம்.

தன்னையினித் தானறியார் தலைமூங்காணார்
சாஸ்திரத்தின் தத்துவத்தின் முறையுங்காணார்
இன்னதென்று பொருளறியார் ஞானங்காணார்
இடும்பமெல்லாம் வாய்மதத்தால் தூஷிப்பார்கள்
பின்னையொன்று மறியாம லுணர்வுங்காணார்
பித்துகொண்ட பேயனைப்போ லலைந்துபோவார்
என்னையினிப் பறையனென்றே சொல்வீராண்டே
என்பிறப்பைச் சபைதனிலே யியம்புவேனே

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஒன்றும் ஒன்றுண்டே ஏகப்பரப்பிர்ம	மொன்றுண்டே
ரெண்டும் ரெண்டாண்டே அண்ட பிண்டமும்	ரெண்டாண்டே
மூன்றும் மூன்றுண்டே மும் மூர்த்திகள்	மூன்றுண்டே
நாலும் நாலாண்டே நாலு வேதமும்	நாலாண்டே
அஞ்சும் அஞ்சாண்டே அஞ்சு பஞ்சபூதமு	மொன்றுண்டே
ஆறும்ஆறுண்டே ஆறு சாஸ்திரம்	ஆறுண்டே
ஏழும் ஏழாண்டே சத்தசமுத்திரம்	ஏழாண்டே
எட்டும் எட்டாண்டே அஷ்டதிக்குப் பாலக	ரெட்டாண்டே
ஒன்பதும் ஒன்பதாண்டே ஒன்பது நவக்கிரக	மொன்பதாண்டே
பத்தும் பத்தாண்டே கிருஷ்ணவ தாரமும்	பத்தாண்டே
காசிச்சுடலையிலே நானுங் காவலனுகவே காணி	கொண்டேன்
தேவேந்திரன்மகளைக் கந்தன் திருக்கலியாணமுந்	செயமையிலே
குமுறிபிடி முழங்கப்பறைகொட்டுங்கொடும்பனைச்சாம்பானுண்டே	

வீரவாகு விருத்தம்.

ஆரடா நயிந்தேயிங்கே ஆள்தனைவிற்பேனென்றாய்
ஊரிலே சுடலைகாக்கும் உத்தமத் தோட்டிவந்தேன்
பேரென்ன ஊர்தானென்ன பெற்றிடும் விலைதானென்ன
கூறடா இன்னதென்று கொள்ளவும் வந்தேன்கண்டாய்

தோட்டி வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் நயிந்தே இந்தக்காசிப்பட்டணம் ஆதி ரந்தெட்டுவீதியுந் தெருத்தெருவாய்ச்சுத்திப்பெண்சாதிபிள்ளையை விற்றேனென்றும் இப்போது தன்னைத்தானே விற்கிறதாகவும்சொல்லிக்கொண்டுவந்தாயே நீயார்பிள்ளாய்உன்பேரென்ன ஊரென்ன சொல்லும்பிள்ளாய் நயிந்தே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருமப்பா நானிருக்கிறது அயோத்தியாபுரிப்பட்டணம் என்பேர் அரிச்சந்திரன் விஸ்வாமித்திரமுனிவருடையருணத்துக்காக முன்னமே யென்னுடைய பெண்சாதிபிள்ளையைவித்தேன் என் கூடவந்த நட்சேத்திரபகவானுக்குத் தருக்காக யென்னைவிலைனேன் உம்முடைய குலத்தைச்சொல்லவேணுமப்பா.

வீரவாகு விருத்தம்.

என்குல மதனைநீயு மிசைந்துநீ கேட்டாய்மன்னா
உன்குலச் சாதிக்குமேல் ஒருபலம் உயர்த்திகண்டாய்
எங்குலம் விளங்குஞ்சாதி மயானத்தைக் காத்திருப்போம்
பின்குலம் வேறுமில்லை பிணஞ்சுடும் பறையன்காணே.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

பறையனே யென்னைவிந்தப் பாரினில் விலைதான்கேட்கக்
குறைவிலாப் பணப்பெருக்சோ கொடுமையோ என்னைமுன்னாள்
இறையவன் விதித்தவாறோ இதற்குநா னென்னசெய்வேன்
மறைமுனி வினையோவென்று மருகியே புலம்புவானே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

நீசன்விலை கேட்கலாச்சே கேட்கலாச்சே (நீச)

அநுபல்லவி.

நீசன்விலைகேட்கவும் காசியோர்நகைக்கவும்
தேசமிழந்துயானும் மோசமாகினேனீசா (நீச)

சரணம்.

அனியாயகர்மம் செய்தேனோ அறியேனே (அனி)
அனியாயஞ்செய்தேனோ அரகர விஸ்வநாதா
பணிபிறசுடலைகாக்கப் பரமன் விதித்திட்டானோ (நீச)

அயயோத்திதனையிழந்தோம் மென்மந்திரி (அய)
அயயோத்திதனையிழந்து தையல்சந்திரமதியை
கையிற்பொருளில்லாமல் காலகண்டர்க்கீய்ந்து (நீச)

வீரவாகு விருத்தம்.

மன்னனே யாரானாலும் மாதனம் படைத்தபேர்க்கு
முன்னமே விலையுமாவேனென்றுமே மொழிந்தாய் நீதான்
உன்னத மாகச்சாதி யோசிப்ப தென்னதாலும்
நன்னகர் தனிலேவேறே சாதிகளேது ஆண்டே

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

சாதிபேதுகாணும் ஆண்டே சைவமேதுகாணும் (சாதி)

அநுபல்லவி.

வேதியரோடங்கள் சாதிமேன்மைகளை
ஓதிபனால்நானே ஒப்பிவைப்பீரோ (சாதி)

சரணம்.

ஆத்தாமயிலே பிராமணக்குடியிலே
ஆரியமாலையைச் சிறைமீயடித்தவன்
காத்தானென்கிற பறையனல்லவோ
காமாட்சியொரு பறைச்சியல்லவோ (சாதி)
மாட்டுவயிற்றிலே கோரோசனைகள்
மருந்துப்பண்டமென்று தெரிந்திருக்கையிலே
கூட்டியசர்க்கரை வெள்ளைச்சர்க்கரை
கோழிமுட்டையுஞ் சேர்ந்ததுதானே (சாதி)
மந்திரஞ்சொல்லி ஆட்டையறுத்து
மறையோர்களும்எக் கியங்களும்வளர்த்து
தந்திரமாகவேஅறுத்துக் கறிசமைத்துச்
சாப்பிட்டத்தாண்டிரீர் கூப்பிட்டுக்கேளும் (சாதி)

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சாதியிலெவரானாலுந் தனம்படைத் தவனேநக்கோன்
நீதியும் நேர்மையுமேன்மை நிலவர முடையோர்கண்டாய்
ஆதலா லிவன்பொன்தந்தால் அடிமையா னேனென்றிப்பாய்
சோதிலாச் சத்தியகீர்த்திகுறையொன்றுமெண்ணவேண்டாம்.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்பின்னாயமந்திரி சத்தியகீர்த்தி பொன்கொடுக்கிறவன்யென்னசாதியாயிருந்தாலுஞ்சரிவீரவாகுவுக்கே யென்னைவிக்கிறையஞ்செய்துபோடுகிறேன் பின்னாய் மந்திரி.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையாசுவாமி தாங்களிஷ்டம்போல் விறையஞ்செய்துகொள்ளுங்களையா சுவாமி.

வீரவாகு விருத்தம்.

பலவந்த மாகவும்மைப் பற்றிவந் திழுத்தேனோதான்
கலகமென் றிரைச்சல்போட்டுக் கடைத்தெரு வெங்குங்கூறி
விலைசொல்லக் கேட்டுவந்தேன் விற்பாயோ வென்றுசொல்லி
நலமுடன் சரிதானென்றால் நான்விலை கொள்வேன்மன்னா.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் ஆண்டே உன்னைப்பலவந்தமாய் எனக்குக்கிறையமாகென்று வந்துகேட்டேனா கடைத்தெருவெங்கும்விலைகூறினதால்நான்வந்து விலைகேட்டேன்இப்பவுஞ் சம்மதமானால் விலைசொல்லுமப்பா ஆண்டே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருமப்பா வீரவாகுவே யாரானாலுஞ்சரிதான் கிறையமாகிறேன் எனக்குச் சம்மதந்தான், உனக்குச் சம்மதந்தானா வீரவாகுவே.

வீரவாகு விருத்தம்.

எனக்குச்சம் மதமானாலும் என்னொட்டிச்சி தனக்குமுள்ள
மனக்குறை தீரவேலை வரிசையாய்ச் செய்யவேணும்
தனித்தர சாட்சிசெய்த சந்திரா வுன்னைநான்தான்
குனித்தொரு யேவல்சொன்னால் குறையறச் செய்குவாயோ.

ஷை வசனம்.

அகோவாருமப்பா கயிந்தே யென்பெண்சாதி மனதுக்கேற்க வேலைசெய்வாயானால் விலைசொல்லுமப்பா ஆண்டே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

யாதொரு குறைவன்னியில் வேலை செய்கிறேனப்பா வீரவாகுவே.

வீரவாகு வசனம்.

அப்படியானால் விலைசொல்லுமப்பா ஆண்டே.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

திட்டமா யானையேறித் திறமுடன் வெண்சாமரங்களோர்
சட்டமா யெரிந்ததாரத் தனமதைக் குவிந்ததும்போர்
அட்டியில் லாமலீந்த அருள்முனி ஆசார்களையில்
கெட்டியாயக் கொடுத்தாலென்னைக் கிரையமாய் நான் செய்வேனே.

மந்திரி வசனம்.

அகோவாருமப்பா வீரவாகுவே ஆனையின்பேரில் மந்திரிளை யேற்றி
எவனெனி நிறுத்தால் அது எவ்வளவுதூரம் போகுமோ அவ்வளவு தன
மும்இந்த நட்சேத்திரத்தாரகர் கையில் கொடுத்தால் என்னைக் கிரை
யஞ்செய்வேனப்பா வீரவாகுவே.

வீரவாகு வசனம்.

விலைமுறியெழுதிக்கொண்டுவாருமையா சத்தியகீர்த்தி

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாருஞ்சத்தியகீர்த்தி இந்தவீரவாகுவுக்கு யென்னைக் கிர
ையசாதனமெழுதும்பிள்ளாய் சத்தியகீர்த்தி

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அப்படியே யெழுதிப்போடுகிறேனையா சுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி விலைமுறியெழுதுகிறது.

அகவல்.

காசிவாழ்புலையன் கனகியுடைய
மாசிலாவீர வாகுவுக்கின்று
வாசவன்போல வாழ்ந்துலகாண்ட
பூசிதஅயோத்திப் புரவலன்றன்னைக்
கோதிலாத்தாகன் கூலிக்காயடிமை
சாதனமெழுதும் சாரம்யாதென்றால்
இத்தனைவிலை இசைந்துவித்திடவே
பத்தியபொன்னேர் பதினாயிரத்தான்
சத்தியகீர்த்தி தான்பார்க்கலாமென்
சித்தமாகிலை என்வசமளித்தேன்
சாட்சிநட்சேத்திரத் தாரகருமிவரும்
காட்சியாக கையெழுத்துடனே
அடிமைசாதனத்தை யன்புடனெழுதி
திடமுடனீந்த சீட்டிதுதானே.

89

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி விலைமுறிச்சீட்டு யெழுதி
யாச்சுதையா சுவாமி

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

இந்த விலைமுறியை வீரவாகுவசம் கொடும்பிள்ளாய் சத்திய
கீர்த்தி.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அப்படியே கொடுத்தேனையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்பா வீரவாகுவே விலைமுறி வாங்கிக்கொண்டாயா இதற்கு
ண்டபொன்னை இந்த நட்சேத்திரத்தாரகர் வசங்கொடுமப்பா வீர
வாகுவே.

வீரவாகு வசனம்.

அப்படியே கொடுத்துவிட்டேனப்பா ஆண்டே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோசரணஞ்சரணமையா நட்சேத்திரபகவானே தாங்களுக்
குச்செல்லவேண்டிய திரவியமெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டீர்களா.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

அப்படியே வாங்கிக்கொண்டேன் நான்யேதோ கொஞ்சந்துன்
பப்படுத்தினேனென்று மனவருத்தப்படவேண்டாம் நான்போய்வ
ருகிறேனப்பா அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சரணஞ்சரணமையாசுவாமி போயிட்டுவாருங்கள் விஸ்வாமித்
திரசுவாமிகளுக்கும் தங்களுக்குஞ் செல்லவேண்டிய திரவியம்வா
ங்கிக்கொண்டீர்கள் ஆனால் விஸ்வாமித்திரசுவாமிகளுக்குநான் சரண
ஞ்செய்தேனென்று சொல்லவேணுமையா சுவாமி.

நட்சேத்திரத்தாரகர் வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறேன் போயிட்டுவருகிறேன் பிள்ளாய்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

போயிட்டு வாருங்களையாசுவாமி.

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

அகோ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி உங்களைக்கிரையத்துக்கு
விற்கும்படியாயும் இப்போதுகஷ்டப்படுகிறதையும் கண்ணாலேபா
ர்க்கும்படியாயும் கடவுள் விட்டிட்டாரோ யென்செய்வேன் சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஆனால் வாருமந்திரி இனிமேலாவது நீபோய் யெங்கேயாவது
இருந்துபிழையும் பிள்ளாய் மந்திரி

சத்தியகீர்த்தி வசனம்.

எனதாண்டவனே யென்னுடைய உயிர்போனாலுந்தாங்களைவிட்டுப்பிரியேனையா சுவாமி.

வீரவாகு வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா உன்னைப்பார்க்கையில் யெனக்குப் பயந்தோன்றுகிறது யேனென்றால் நீராஜமோடியாயிருக்கிறபடியினால் அவ்வளவுங் கழட்டி யென்கையிற் கொடும்பின்னாய்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

கூடாதென்றால் கழட்டிப்போடுகிறேனப்பா வீரவாகுவே.

இராகம்-காதாரமக்கிரியை-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

இன்னம்பிலுக்கென்னடா ராஜப்பையா உனக்
 கேகாந்தக் கைவீச்சேன்டா ராஜப்பையா
அன்னநடையாகிய [illegible] ராஜப்பையா உந்தன்
 அருமைமகனைத்[illegible] ராஜப்பையா
தலையிற்றலைப்பாகேன்டா ராஜப்பையா அதை
 [illegible] ராஜப்பையா
காதிற் [illegible]கேன்டா ராஜப்பையா இப்போ
 கழுத்திலேதன் [illegible]டா ராஜப்பையா
மார்பிற் பதக்கமேன்டா ராஜப்பையா உனக்கு
 மந்திரமுண்டாகேன்டா ராஜப்பையா
கம்பிளியைப் போத்திக்கோடா ராஜப்பையா தோள்விக்
 கட்டையை யெடுத்துக்கோடா ராஜப்பையா
தென்புடன்பறைத்தொழிலை ராஜப்பையா நல்லாய்த்
 தெரிந்துகொண்டுவேலைசெய்யும் ராஜப்பையா

வீரவாகு விருத்தம்.

அடவுட னடிமையான அரிச்சந்திர சொல்லக்கேளாய்
இடமுள்ள கன்றுசெத்துக் கிடக்குது தெருவுதன்னில்
சடுதியிற் போயக்கன்றை சமர்த்துடன் தூக்கிக்கொண்டு
கடுகவே விடுசென்று காவலா யிருந்திடாயே.

டி வசனம்.

அகோவாரும்பின்னாய்ராஜப்பையாஇந்தத்தெருவில்கன்றுசெத்துக்கிடக்கிறது அதைக்காவடிபோட்டுத் தூக்கித் தருகிறேன் கொண்டுபோய் வீட்டிற்போட்டுவிட்டு இரும்பின்னாய்.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே கொண்டுபோகிறேனப்பா வீரவாகுவே.

வீரவாகு வசனம்.

இந்தாருமப்பா இந்த மாமிசக்காவடியை வீட்டிற்குக்கொண்டு போங்காணும்.

90

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

மன்னவன் [illegible]
[illegible]
[illegible]
இன்னமும் [illegible]

இராகம்-[illegible]

பல்லவி.

சிவனே சிவனே யினியே துசெய்குவேனை

அநுபல்லவி.

பவனிசனுக்காயேவல் பணிந்துசெய்வதுமாய்
 பாவிநானிந்த [illegible]
 பறையனுனவற் கடிமையாகவும் (சிவ)

சரணம்.

மறையோராடிக்க என்மனமோவாடிக்க
 மைந்தனோடு மனைவிவிற்கவும் (சிவ)
 எந்தன்சிந்தைதன் நொந்துவாடவும்
கையில்த்தொட்டிடவும்என்மெய்யிற்பட்டிடவும்
 கன்றுமாமிசம் இன்றுதோளிலை
 [illegible] [illegible] (சிவ)
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] (சிவ)

வீரவாகு வசனம்.

அடே இராஜப்பையா [illegible] காவடிவைத்துத் தூக்கிக்கொண்டுபோய் [illegible] [illegible]
[illegible]

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே போகிறேனப்பா வீரவாகுவே.

இராஜன் வசனம்.

இராஜன் செத்தமாட்டுக் கன்றுக்கு காவடிபோட்டுத் தூக்கித் தோளில்வைத்துக்கொண்டு பறையன் வீட்டுக்குப்போகிறதுவருவது.

இராகம்-முகாரி-[illegible]

கண்ணிகள்.

சிவனே விதிவசமோ என்ன
 தீவினைசெய்தேனோ முபபிறப்பில்
பலனிசமானவர்க்கு விலை
 பட்டதுமல்லாமற் பாருலகிற்

மாறு முடிதனிலே சோ
மாமிசந்தன்னைச் சுமப்பதற்கு
வீராக யென்தலையில் பிமகன்
விதித்தவிதியோ இறையவனே
எனவே புலம்பிக்கொண்டு மாட்
டிறைச்சியின் காவடிதோளில்வைத்து
மனவேதை யாகவேதான் வழி
மாதனைக்கண்டு விலகிநின்று
கூரான பிள்ளைகளா என்னைக்
கொண்டபுலையனுர் வீடுயெங்கே
மாறுமற் சொல்லுமென்று மக
ராஜனுங்கேட்க அப்பாலர்களும்
சாலவே சொல்லுறேனங்கே சொன்
னையனே அந்தாயிருக்குதென்றார்
மாலோன் றன்னைவணங்கு அரக
மார்க்கமதாக வழிநடந்து
அம்மா யென்னுச்சிமாரோ கா
னடிமைப்புலையனுர் வீடுயெங்கே
சும்மாநீ சொல்லுமென்று அவர்
சொல்லப் பறைச்சியுமோடிவந்து

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் தோட்டிவீட்டுக்குக் காவடிகொ ண்டுபோகச்சே தோட்டி பெண்சாதிவந்து புலம்புகிறவிதங்காண்க

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கண்டாள் முகத்தறைந்தாள் என்ன
கர்மவிதி வசமென்றுசொல்லி
சண்டாள னுன்னையுந்தான் வாங்கச்
சம்மதப்பட்டாளே யென்பறையன்
இருமென்றாள் திண்ணையிலே சும்மா
இருந்தாலுமென்மீதிற் குற்றமம்மா
வினைவாக வேலையொன்று எனக்கு
விபரமதாகவே சொல்லுமம்மா
காராம் பசுவினுட சிறு
கன்றதுசெத்துக் கிடக்குதையா
சாரங்கமாகவேதான் உரிக்கத்
தான்தெரியுமானாற் செய்யுமையா
கண்டான் பசுவின்கன்றை நான்னா
கர்மவிதிவச மென்றுசொல்லி
பண்டுஅயன் செய்விதியோ ரான
பாவங்கள்செய்தேனோ முற்பிறப்பில்

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் புலம்பிக்கொண்டு கன்றுக்குட்டி யை யுரிக்கிறவிதங்காண்க.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கைதனில் வாளெடுத்து முன்செய
கர்மத்தைத் தானேமனதிலெண்ணி
இருப்பா னெழுந்திருப்பான் இதை
எந்தவிதமா யுரிப்போமென்று
ஒருகாலை மண்டியிட்டு மன
தொருமைப்படுத்தி உரிக்கையிலே
கைபதறி மெய்பதறி அவன்
கைதனில்வாளா லறுத்துக்கொண்டான்
அறியேனே யான்பாவி எனக்
சாசைமனைவியும் போனபின்பு
எரியுதே என்வயிறு என்று
ஏங்கியே மன்னனிருக்கையிலே

பொது வசனம்.

இப்படியாக ராஜன்கையில் வாளாலறுத்துக்கொண்டு புலம்பி க்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் வீரவாகுகட்குடித்துவிட்டுவந்து அ ரிச்சந்திரனைத் திட்டுகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கள்குடித்துக் கண்சிவந்து சாம்பான்
காலையும் பின்னிநடந்து
போறான் மனைதனிலே அவன்
புத்தியுமெத்த மயக்கமதாய்
அடியே பறைச்சிசிறுக்கி நம்ம
அடிமைப்பயலுந் தான்வந்தானெடி
சண்டாளா யென்பறையா வாங்கச்
சம்மதித்தாயோடா மன்னவனை
எந்தவூர் ராஜாவோ அவ
னெத்தனைதேசங்க ளாண்டவரோ
கன்றையறுக்கச் சொன்னேன் அவர்
கைதப்பி வாளாலறுத்துககொண்டார்
போடி பறைச்சிசிறுக்கி உன்னைப்
பெண்பிள்ளையென்றவனைச் சும்மாபோட்டான்
ஓட்டமாயோடிவந்து ராஜனை
[illegible]

காலோவலிக்குமப்பா இரக்
கம்பாலே பெண்ணேயடியுமப்பா
என்றேதான் சொல்லிடவே மன
திரங்கியே உத்தமனென்றுமன்னனி

பொது வசனம்

இந்தப்படியாக வீரவாகுவென்னிக்கொண்டு இனிமேல் மயா
னங்காக்கிறதற்கு அழைப்புகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-முகாரி அடதாளச்சாப்பு

கண்ணிகள்.

ஒருக்காலும் பொய்யுரையா னிவன்
உத்தமனென்று மனதிலெண்ணி
இங்கிருக்கலாகாது உனக்
கேவல்பணிவிடை வேறுமுண்டு
காசிச்சுடலையுண்டு கட்டுக்
காவலுமுண்டுநான் சொல்கிறேன்கேள்
மாண்டார்க்குக் காற்பணமும் கொள்ளி
வாய்க்கரிசி முழத்துண்டுமுண்டு
இட்டதொரு வாய்க்கரிசி
யெடுத்துச்சமைத்துப் பொசித்துக்கொள்ளு
மாண்டார்க்குக் காற்பணமும் முழத்
துண்டுமெனக்குக் கொடுத்தனுப்பு
என்றுரைத்த சொல்லைமன்னன் இது
என்னவிதியிதுவென்றறிந்து
நல்லதென்று சொல்லிக்கொண்டு மன்னன்
நன்மையுடனே நடக்கலுற்றான்

வீரவாகு வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் நயிநதே இவ்விடத்தில்வேலைபார்க்க
ன்றால்முடியாது இந்தக்காசிச் சுடலையிற்போயிருந்து அதில்வரப்ப
ட்ட காற்பணமும் முழத்துண்டும் நமக்குக்கொடுத்தனுப்பிப்போட்
டுவாய்க்கரிசியைமட்டும் எடுத்துப் பொசித்துக் கொண்டிரும் பிள்
ளாய் நயிந்தே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே போகிறேனப்பா வீரவாகுவே.

பொது விருத்தம்

இப்படி வீரவாகு பியம்பவே அரிச்சந்திரன்றான்
செப்பிய மொழியைக்கேட்டு தியங்கியே மனதுநொந்து
கற்பனை தானேயென்று கலங்கியே மயங்கிமேலும்
விற்பன மானமன்னன் மெய்நொந்து புலம்புவானே.

இராகம்-அபுரூபம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அம்பலத்திலுள்ளோரே அமைத்தவிதி யறிவீர்களோ
இன்பமுடன் சுடலைகாக்க வெழுதினானேபிர்மதேவன்
சூரியகுலத்துதித்து சுடலைகாக்கும் பறையனாகி
சேருகிறேன் சுடலைதனில் தேசத்திலுள்ளோரேபாரீர்
சுடலைகாக்கும் புலையனுக்குத் தொண்டுசெய்துயேவல்கேட்டு
அடவிசுடுகாடுகாக்க அரும்பாவிநான் போறேனேயோ

இராகம்-புன்னாகவராளி அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

போகிறேன் போகிறேன் தெய்வமே மயானங்காக்க (போ)

அநுபல்லவி.

போகிறேன்மயானங்காக்க பூவுலகோர்தானகைக்க
வாகுடனேஒண்டியாகி மாதர்களுந்தான்பழிக்க (போ)

சரணம்.

ஆவலுடன்தானிருந்த ஆயிழையைத்தான்பிரிந்து
பாவியாகப்போறேன்தெய்வமே மயானங்காக்க (போ)
தண்டிகையின்மேலிருந்து தாரணியாண்டதும்போய்
ஒண்டியாகப்போறேன்தெய்வமே மயானங்காக்க (போ)
நாடிழந்துநகரிழந்து நங்கைசந்திரமதியிழந்து
சோடிழந்துபோறேன்தெய்வமே மயானங்காக்க (போ)
பொன்னிழந்துபொருளிழந்து பூச்சக்கிரக்குடையிழந்து
மண்ணிழந்துபோறேன்தெய்வமே மயானங்காக்க (போ)

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் புலம்பிக்கொண்டுமயானம் போய்
ச்சேர்ந்து புலம்புகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

தேசாதிதேசமரசுபுரிந்துநான் சீமையையாண்டிருந்தேன் இப்போ
ஆசாபாசந்தன்னையாலுமறந்து அடுத்தேன்சுடலைதனில்
அம்புவிதன்னிலேசெங்கோல்செலுத்தி அரசுகள்செய்திருந்தேன்
செண்பகமாமுனிவிஸ்வாமித்திரராலே சேர்ந்தேன்சுடலைதனில்
ஒட்டகமீதேறிப்பட்டணமெல்லாம் நானொன்றாகஆண்டிருந்தேன்
மட்டில்லாதகடன்பட்டதினாலிப்போ வந்தேன்சுடலைதனில்
தங்கக்கிரீடந்தலையில்தரித்துநான் தாரணியாண்டிருந்தேன் ஊர்

மங்கையர்கண்டுக்கைத்திடவேசாலும வஞ்சனைசுடலைதனில்
ஆபரணங்களும் அஸ்தகடையமும் அணிந்திருந்த
மாபாவியாகியவிஸ்வாமித்திரனுமே வந்தோன்சுடலைதனில்
காசியில்வந்துஎன்றேவியைவித்துக் கடனைச்செலுத்திவைத்தேன்
கர்த்தன்செயலினால்காசிச்சுடலையைக் காக்கவந்தனனே

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

சுட்டவன பிணத்தொடொக்குந் தலைத்துவெள தெரிந்துகொள்ளிக்
கட்டையும் பாடைசேர்த்துக் காலகனும் எடுத்துக்கட்டி
கொட்டிலென்றெடுத்துமுன்னுள் கொடுங்கரவங்கொண்டு போட்
கட்டிலொன் றேறிச்செங்கோல காவலன் வீற்றிருந்தான்

மந்திரி வசனம்.

எனதாண்டவனே ராச்சியத்திலிருந்து அரசாட்சிசெய்து வ
ந்ததுபோக இப்போது இந்தமயானத்தில பாடைக்கொம்பு குடிசை
கட்டி அதிலிருந்துவரும்படி நேரிட்டதேமகாராசனே.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

படுமெந்தன் றுயரமெல்லாம் பார்த்துநீ யனந்தனாக
சுடலையைக் காத்திருக்கத் தொல்லைசா பெரூத்தோல யா
விடுவிடு துயரம்வேண்டாம் விதிபெண்ணே டணுபவிப்பாய்
அடுதொழில் செய்தேயிந்த அரிசியா லமுதளிப்பாய்

ஷை வசனம்.

அகோவாரும்மந்திரி என்னுடனேநீயுங் கஷ்டப்படலாகா
யென்று தடுத்துச்சொல்லியுங் கேட்கவில்லை என்னிதிஉன்னையும்வி
டவில்லை இந்தக்கூடையிலிருக்கிற அரிசியையெடுத்து பகவின்வா
யிற்கொடுத்து அந்தச்சாணத்தில்விழுகிற அரிசியையெடுத்து சமைத்
துநீயுஞ்சாப்பிட்டு எனக்குங்கொண்டுவந்து கொடுமப்பா மந்திரி.

மந்திரி வசனம்

அப்படியே செய்கிறேனையா சுவாமி

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரிசமையல் பண்ணிப்போட்டுச் சாப்
பிட்டுக்கொண்டுவந்தார் இராஜனனவர் சுடலைகாத்திருந்தார்

காசிகாண்டம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

93

அரிச்சந்திரநாடகம்.

மயானகாண்டம்.

மதிவளர்குடையான்செங்கோல் மனுமுறைதவருவண்ணம்
அதிசயம்படைத்தகோமான் அரிச்சந்திரன்கதையைப்பாடித்
துதிசெயப்பொருளும்நல்கித் தொண்டர்தன்வினையைத்தீர்த்துக்
கதிதருமூலாதாரக் கணபதிகாப்புத்தானே.

பொது விருத்தம்.

வல்லியுமகனுமந்த மறையவர்மனையிற்சேர்ந்து
சொல்லியபணிகளெல்லாஞ் சோர்வறச்செய்துபின்னும்
எல்லியோர்சாமமென்ன வெழுந்திருந்தேவன்மூற்றி
அல்லிருசாமஞ்சென்று லளித்தகூழுண்ணுவாளே.

காலகண்டன் வசனம்.

அகோ வாடிசந்தி உன்னையும் உன்மகனையும் நான் விலைக்கு வாங்கினது சரிதான் என்னுடைய மனைவிசொற்படிக்கு உதயத்தி லெழுந்திருந்து சாமம் பத்துநாழிகைவரையில் சொன்னவேலை செய்யவேணும் அதற்குப்பின் உனக்கும் உன்மகனுக்கும் ஆத்துக்காரி கூழு ஊத்துவாள் வாங்கிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு காலாகாலங்களிலே வேலைசெய்துவந்தால், யென்னும்பிடையாள் சந்தோஷப்படுவாள் இல்லாவிட்டால் உன்னையும் யேசுவாள் என்னையும் ஏசுவாளடி சந்தி.

சந்திரமதி வசனம்

அப்படியே நல்லபாக்கியமையா சுவாமி.

காலகண்டி வசனம்

அடிசந்தி யிந்தசாணத்தை யெடுத்து தட்டிபோட்டுவிடு வாசலையெல்லாம் பெருக்கடி சந்தி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேனம்மா.

இராகம்-செளராஷ்டிரம்-[illegible]

கண்ணிகள்

நாட்டுக்கு நாயக மாகவயோத்தியில் வாழுமவனை ஈடு
வீட்டுப்புலிச்சிபோல் வேதியன்வீட்டினிற்சேர்ந்தேன்

வீட்டினில்வைத்த விளக்குபோலவே சிறந்தோன் இந்த
மெய்யுங்கலங்கியே கொண்டகணவனை மறந்தேன்

மெய்யுங்குளிர்ந்திடக் கஸ்தூரிபொட்டிட்ட சுந்தி [illegible]
மேனியுங்காயுதே சாணிசுமந்திடும் பந்தி

கோலத்துயிலாடை கொய்துடுத்திய சிற்றிடை இப்போ
கூட்டவும்வாரிப் பெருக்கவும்போகுதே புன்றரை

சம்பங்கியெண்ணெய் தயிலங்கள்தேய்த்திடுஞ் சென்னி இந்த
சாம்பலுங்குப்பையுஞ் சடைசனமாகவே பின்னி

காலகண்டி வசனம்.

ஏண்ணாஜனும் ஆத்துக்காரரே! சந்திரமதியை ஏதுக்காக கிரயத்துக்கு வாங்கினீர் வெறுமனே உட்கார்ந்தூண்கொடுக்கவாகவிரயேதேனும் ஒருவேலைசெய்கிறாளாகும்மாவேயிருக்கிறாள் நீகடைக்குமேலேபோகவாங்கவேண்டாமென்றானுங் கேட்கிறாயா வேலை செய்யச்சொல்லுங்காணும் ஆத்துக்காரரே.

காலகண்டையர் விருத்தம்.

பழுதறத்தேடிவைத்த பணங்கொடுத்துன்னைவாங்கி
விழுசுவாதுபோல்நீயும் வீணமுதுண்ணலாமோ
வழுவறநம்மன்காதல் மனைவிசொற்படியேதானே
தொழுதுணர்வேலையெல்லாஞ் சோர்வறச்செய்குவாயே

டை. வசனம்.

அடிவாடி. சந்தி நம்முடைய மனையாள்சொல்லுகிற வேலையை நீ செய்துக்கொண்டு வரவேண்டும். நானையத்திலாய் நமுடைய ஆத்திலே திதியாயிருப்பதால் உன்மகனை காட்டுக்குப்போய் காணாபிரண்டை-முன்னை-முசுட்டை-விறகு-தெர்ப்பை - இதுகளெல்லாம் அதிசீக்கிரமாயக் கொண்டுவரச்சொல்லடி சந்தி

சந்திரமதி விருத்தம்.

வஞ்சகமாகநீரும் வனத்திலேசென்றுதெர்ப்பை
பிஞ்சுகற்சமித்துதன்னைப் பிடுங்கியேவரச்சொல்லிர்
அஞ்சுதான்வயதுமாச்சு அறியாதபாலனையா
நெஞ்சுதானிரும்போகல்லோ நீருமேயா[illegible]

டை வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி அஞ்சிரெண்டுந்தெரியாத பாலகனைசச்சே சமித்துக்கொண்டுவர வனத்துக்கு யெப்படிபோவானையா சுவாமி.

காலகண்ட ஐயர் வசனம்.

அடி சந்தி உன்மகனை தெர்ப்பைகொய்துக்கொண்டு வரச்சொன்னால், குழந்தைபோகமாட்டானென்று சொல்லுகிறாயோடிசந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

மறையவாயெந்தன்பிள்ளை மனந்துணிந்தனுப்பநீரும்
சிறியவனென்றுஉந்தன் சிந்தையிலிரக்கம்பாரீர்
வருமமுமனத்தில்வேண்டாம் வனத்துக்குயேகியானும்
கறியிலைசமித்துங்கொண்டு கடுகியேவருவேனையா.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-தாளம் ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

எத்திசையும்ஆளவந்த புத்திரனையா சுவாமி அவன்
எப்படிவனத்திற்போவான் செப்புமையா சுவாமி

பத்தியுடன்பெற்றெடுத்த பாலகனையா சுவாமி இந்தப்
பார்வனத்திற்போகமனம் ஒப்பாதையா சுவாமி

அஞ்சுவயதுக்குழந்தை அய்யாவே சுவாமி பால
னடவியிலெப்படிப்போவான் செப்புமையா சுவாமி

நெஞ்சிரக்கமில்லையோதாதனேயாவே சுவாமி உன
தஞ்சமென்றே நாங்கள்வந்தோ மையாவே சுவாமி

பல்விழுந்துமுளைக்காத பாலனையா சுவாமி அவன்
பாரினிலெப்படிபபோவான் செப்புமையா சுவாமி

கல்லுமுள்ளுங்கால்களி லழுத்துமையா சுவாமி மேலுங்
காட்டில்போகச்சொல்லமனம் ஒப்புமோஐயா சுவாமி

பஞ்சணைமிதிக்கப்பாதம் நோகுமையா சுவாமி சிறு
பாலகனெப்படிப்போவான் சொல்லுமையா சுவாமி

வஞ்சகங்களெண்ணவில்லை அய்யாவே சுவாமி நான்
வனத்திலேபோய்க்கொண்டுவாரேன் அனத்திலே சுவாமி

சந்திரமதி விருத்தம்.

போகருக்கறியாப்பாலன் போவதை [illegible]
மார்க்கமுமறிகுவானோ மாதவா வென்று [illegible]
எக்காய மடைசதை [illegible] கை [illegible]
தூக்கியே யெடுத்துக்கொட்டித் தொண்டை [illegible]

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி [illegible] யானதிறுலே காட்டுக்குப் போய்வந்து [illegible] சமித்துக்கொண்டு வருகிறேனையா சுவாமி

காலகண்டன் வசனம்.

அடி சந்தி அவன்தான் வனத்துக்குப்போய்க் [illegible] ம் நீ வீட்டிலிருக்கிற வேலைகளைச் செய்துக்கொண்டிரு சந்தி

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே யிருக்கிறேன் குழந்தை தேவதாசனை யாரையாவது துணைகூட்டி யனுப்புங்களையா சுவாமி.

விருத்தம்.

காட்டினிற்பாலன்போற கவலையை நினைத்து நெஞ்சம்
வாட்டியமெழுகுபோலே மயங்கியே நிற்கும்போது
நாட்டினிலயர்பாலர் நாலைந்துபேர்கள்கூடி
தாட்டிகமுடனேகாட்டிற் றான்போகத்தோன்றினாரே.

இராகம்-கானடா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தார் பிராமணப்பிள்ளை வனத்திற்போக (வந்தார்)

அநுபல்லவி

[illegible]மாயகாமம்போட்டு அழகாய்சோமனுடன் (வந்தார்)

சரணம்.

சந்திசெபதபங்கள் [illegible]
அந்தியாகுமுன்னே முந்திவனத்துப்போக (வந்தார்)

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

[illegible] தாத்தா இதோ நாங்களெல்லாம் [illegible] போய் சமித்து [illegible] கொண்டுவரப் போகிறோம் தாத்தா

காலகண்டையர் வசனம்.

அடேகிஷ்ணு அடேசேஷா அடேசுப்பா நம்முடைய ஆத்தில் இருந்தியாகச்சே நம்முடைய பிச்சாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு போங்களடா சுப்பா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அப்படியே கூட்டிக்கொண்டுபோகிறோம் தாத்தா.

காலகண்டர் வசனம்.

அடி சந்தி இதோபாலகர்கள் காட்டுக்குப்போகிறார்கள் உன்னுடைய மகனையும் இவாள்கூட போகச்சொல்லடி சந்தி.

சந்திரமதி வசனம்,

அப்படியே போகச்சொல்கிறேனையா சுவாமி.

அடி விருத்தம்

செல்வனே மகனேகண்ணே சீருள்ளபுதல்வாகேளாய
மெல்லவேவனத்திற்சென்று வேண்டியசமித்துங்கொண்டு
புல்லது அருந்துக்கட்டி பொழுதுடன்வருவாயென்ன
சொல்லவேலோகிதாசன் சோம்பியேபசிக்குதென்றான்.

இராகம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்பு

கண்ணிகள்.

மாதாவேமெத்தவயிறுபசிக்குதே அம்மாதாயே எனக்
கேதாகிலும்பசிக் காதாரம்வேணும் யென்தாயேயெந்தனம்மணி
அகோரமதாய்ப்பசி யக்கினியாகுதே அம்மாதாயே கொஞ்சம்
அன்னமிருந்தால் தந்துவிடச்சொல்லுந் தாயேயெந்தனம்மணி
மெத்தபசியெனக் கக்கினியாகுதே அம்மாதாயே கொஞ்சங்
குத்துமியாகிலுங் கொழித்துத்தரவேணுந் தாயே யெந்தன்தாயே
முத்தானவாயாலே குத்துமிகேட்டாயே மகனே உன்னை
பெத்தவயிறெனக்கு பத்தியெரியுதடா லோகிதா யெந்தன்பாலகா
சிரணிமிட்டாயி தேன்குழல்விக்கிதே அம்மாதாயே பரி
பூரணியேவொரு காசாகிலுந்தாருந் தாயே யெந்தன்தாயே
காசென்றுசொல்லிக் கலங்கித்தவிக்கிறாய் மகனே நான்
காசுமுடிந்த துணியுமறியேன்டா லோகிதா யெந்தன்பாலகா
மகனையெடுத்தவள் மார்போடணைத்துமே கொண்டு அந்த
மாபாவிவேதியன் முன்னாக வேவந்துநின்று வந்துநின்று

ஐயோவென்மகன் [illegible] [illegible]
அன்னமிருந்தாக்கா [illegible] [illegible]
சாதம்வடித்து யிருக்கிறுக்கு [illegible] [illegible]
சாப்பிட்டுவுன்மகன் [illegible]
சாதமென்றசொல்லை [illegible] [illegible]
தண்ணீராகிலுந்தந்து [illegible]
உருக்குமேற்கே [illegible] அங்கே [illegible] அதில்
ஒடிப்போய்த்தண்ணீரா வாரிகுடிக்கச்சொல்லி [illegible] [illegible]

சந்திரமதி வசனம்.

[illegible] [illegible] [illegible]
கேட்டதுபோகல் [illegible] [illegible] இப
பேர்ப்பட்ட [illegible] [illegible] தேவதாசா

லோகிதாசன் விருத்தம்.

கரிபரி [illegible]
பரிவுடன் [illegible] [illegible]
தெரிய [illegible]
அறிவு [illegible]

இராகம்-[illegible] [illegible]
பல்லவி

[illegible] (வனா)

அநுபல்லவி

[illegible] (வனா)

சரணம்

சங்கட [illegible]
சாம்பசதாசிவ [illegible] (வனா)
கால்கண்ட [illegible]
காசிவனத்திற்சென்று [illegible] (வனா)
சதியாக [illegible]
மதிதயனகுவிய [illegible] (வனா)

லோகிதாசன் வசனம்.

அகோவாருமம்மாதாயே காட்டுக்குப்போய வேண்டியசமித்துதெற்பைகளைப் பரித்துக்கொண்டு வருகிறேன் என்மனவருத்தப் படுகிறுயம்மா தாயே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

கன்னகரை [illegible] [illegible] டவொன்றில்லை
தார்வளர்த்தி [illegible] [illegible] சட வொன்றில்லை
சொன்னது [illegible] சட வொன்றில்லை
[illegible] சட வொன்றில்லை
[illegible] ராஜபோஜன்
மண்டல [illegible] வேந்தன்
என்னை [illegible] ஆயமெத்த
வென்றழுதாள் சந்திரமதி மகனைநோக்கி.

இராகம்-[illegible] தாளம்-சாப்பு.
கண்ணிகள்

கண்ணேயென் கண்மணியே எந்தன்
கட்டாணிமுத்தே [illegible]
பொன்னேநவமணியே ராஜ
புத்திரனேயெந்தன் கைத்துணையே
சொன்னசொல் மீறுதடா புத்தி
சொல்கிறேன்கேளடா யென்மகனே
பாரவனந்தனிலே நல்ல
பாம்புகளுண்டடா கண்மணியே
தூரத்திற்போகாதே வருத்
தோழரைவிட்டு விலகாதே
புத்துமே லேறுதடா அங்கே
புத்தடிநாகங்கள் மெத்தவுண்டு
பத்திக் கடிக்குமடா வரும்
பாலனைவிட்டு விலகாதடா
கானகந் தன்னிலேதான் விஷக்
[illegible] மெத்தவுண்டு
[illegible] அதைத்
தாண்டி [illegible] நின்றுதடா
[illegible] அதை
வெட்டவென்றாய் போகாதடா
[illegible] கண்டால்
முடியா [illegible] யென்மகனே

பாங்காகப் போகையிலே சகுனம்
பார்த்துக்கொண்டுபோடா மேன்மகனே
தீங்காய்ச் சகுனங்கண்டால் நீ
சீக்கிரமிங்கே திரும்பிவிடு

சந்திரமதி வசனம்.

அடாபாலா உன்னை காட்டுக்கும் போகச்சொல்லவுங் காலம் வந்ததே நீ போகும்வழியில் சகுனம் பார்த்துக்கொண்டுபோய் சீக்கிரம்வரவேணுந் தேவதாசா.

லோகிதாசன் விருத்தம்.

அமைத்திடுமவிதியினாலே அரசர்க்கடிமையானோம்
நமக்கொருசகுனமுண்டோ காட்டில்போய் கைதந்திடாரோ
சுமைக்கநான்விறகொடித்துத் துரிதமாய்வருவேனம்மா
உமக்கொருதுயரம்வேண்டா முன்மையாயிருந்திடாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ வாருமம்மாதாயே நீயொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் நான்காட்டுக்குப்போய்விட்டு சீக்கிரம் வந்துவிடுகிறேனம்மணி

சந்திரமதி விருத்தம்.

வல்லமையானவிப்பிர மைந்தரோபாலர்தம்மை
மெல்லவேகூட்டிச்சென்று விறகுடன்சமித்துத்தெற்பை
புல்லுடன்பிரண்டைகொண்டு பொழுதுடன்வருவீரென்ன
சொல்லியேயவர்களுக்குச் சுகிர்தமேயுரைக்கின்றாளே.

இராகம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்--.

பல்லவி.

காத்தருளுங்கோழரோ யென்னுட கண்மணிலோகிதனை

அநுபல்லவி.

வேத்தொருதுணையில்லை காத்தருள்வதுநீரோ
விட்டுப்பிரிந்திடாமற் கிட்டத்திருந்துநீங்கள் (கா)

சரணம்.

அரசுபதியிழந்து அரசனுமென்னைவிட்டு
ஆருந்துணையில்லாத அரும்பாவியானேனே (கா)
பிரியமுடனேயிந்தப் பிள்ளைகதியில்லாம
பின்னொருகதியில்லை அன்னைபோலமனம்வைத்துக்(கா)

சந்திரமதி வசனம்.

அகோவாருங்க ளையமார்களே என்னுடையபாலகன் உங்கள் பின்னாலே வருகிறபடியால் அவனுக்கு சாப்பிடுகிறதற்கு சாதமுங் கிடையாது ஆகையால் நீங்களாவது கொஞ்சஞ்சாதங்கொடுத்து கானை பிரண்டை முன்னை மூசுட்டை விறகு தெற்பை யிதுவெல்லாம் பறித்துக்கொடுத்து உடனே கூட்டிக்கொண்டுவந்து சேர்க்கவேணுமையா ஐயமார்களே.

ஐயமார்கள் வசனம்.

அம்மையே கூட்டிக்கொண்டுபோய் சாதமுங்கொடுத்து வேண்டியசமித்து தெற்பைகளும் பறித்துக்கொடுத்துக் கூட்டிக் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறோ மம்மணி.

லோகிதாசன் வசனம்.

ஆனால் இருமம்மாதாயே நாங்களெல்லோரும் போய்விட்டுவருகிறோமம்மாதாயே

சந்திரமதி வசனம்.

யாவர்களும் மகாராஜனைக் போய்விட்டுவாருங்கள்

பொது விருத்தம்.

கலைதனையிறுக்கிக்கட்டி கைவிரிவாளேந்தி
தலமுயர்காசிவாழுஞ் சதுர்மறைப்பாலரோடே
மலைவளர்வனத்தைநோக்கி மைந்தனும்வழியைக்கூடித்
தலைமகனேகும்போது சந்திரமதிசொல்வாளே.

இராகம்-தன்னியாசி- அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

வீடுகடந்துவெளியேநடக்கையில் விச்சுளிகத்துதடா
நாடுகடந்துகாடுகடக்கையில் நல்லபாம்போடுதடா
காட்டுக்குபோவோமென்றேயடிவைக்கையில் காகமுங்கட்டுதேடா
கேட்டிடக்கும்வழிதனிலேவலம் கெருடனுங்கட்டுதடா
ஒழு கடக்குப் வழிதனிலேவந்து ஓரிகுருக்கிடுதே
சோடியதாகவேசெய்போத்துவந்து ஆரத்திற்கட்டுதேடா

சந்திரமதி வசனம்.

அடா குழந்தாய் தேவதாசா நீவீடுகடந்து வெளியேவரும்போது பொல்லாச்சகுனமாக யிருக்கிறதே தேவதாசா.

லோகிதாசன் வசனம்.

அதோ வாருமையா [illegible] [illegible] சகுன [illegible]
சீக்கிரம் போய்வருகிறேன் [illegible] [illegible]

லோகிதன் காட்டுக்குப்போய்

அறவந்தீண்டுகிற பாகம்

லோகிதன் விருத்தம்.

பலபலகந்தைதன்னைப் பாலரும் [illegible]
சிலசிலபழுதைபோக்கு [illegible]
பெலமிலாக்கைகளுங்காலும் [illegible]
தலைமகன்தாயைவிட்டுத் தான்காட்டுக்கேகுமாமே

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

காட்டுக்குப்போவோம் வாருங்கோ அண்ணமாரே
காட்டுக்குப்போவோம் வாருங்கோ

அநுபல்லவி

காட்டுக்குப்போயிராமல் [illegible]
வீட்டுக்குவந்து விளையாடிக்கிடப்போம் (கா)

சரணம்.

தாட்டிகமாகவேதான் தர்ப்பைகள்வெட்டச்சென்று
காட்டில்விறகொடித்துக் கட்டிவந்துசேருவோம் (கா)

லோகிதாசன் விருத்தம்

பாலனுந்தோழரோடு பயணமாய்ப்போகும்போது
சிலமாங்கருடன்காடை செண்பகப்பூனைசாரா
வலமேமுன்பாய்வந்து விடவுமேசகுனமென்ன
சால்மோவென்றுமைந்தன் சதியேபுலம்பலானே

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாபு

கண்ணிகள்

ஊரைவிட்டுப்புறப்பட்ட வுடனேயென் தோழமாரே இப்போ
ஒவ்வாச்சகுனங்கள் கண்டேனே யென்செய்வேன் தோழமாரே
காட்டுமுயலுங் குறுக்கிட்டு ஓடுதே தோழமாரே இதோ
காகம்விடமாச்சே கதுவாலிவலமாச்சே தோழமாரே

லோகிதாசன் வசனம்.

அதோவாரும் என்தோழமார்களே வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது சகுனமானது சரியாயில்லை வீட்டைக்கடந்து காட்டுக்குள் வருகையிலும் சகுனபேதமாயிருக்கிறது யென்செய்வேன் தோழமார்களே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அதோவாருமப்பா தேவதாசா நாங்களும் சகுனபேதகமாகக் கண்டோமப்பா தேவதாசா.

லோகிதாசன் வசனம்.

அதோவாரும் என்தோழர்களே நீங்களென்னசகுனங்கண்டீர்கள் அதையெனக்கு சொல்லவேணும்தோழர்களே.

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாபு

கண்ணிகள்

பாதைவழியே நடந்துவருகையிலே தேவதாசா-அந்தக்
காதையைச்சொல்கிறேன் கவனமாய்க்கேளடா தேவதாசா
வேதையா யொருபெண்ணும் [illegible] தே-அப்போ
வாதைபட்டுக்கொண்டு சும்மாயிருந்தோமடா தேவதாசா
ஊரைக்கடந்து வருகையிலேஅப்பா தேவதாசா-ஒரு
சாரைகுறுக்கிட்டுத் தான்போகக்கண்டேண்டா தேவதாசா
நாகங்குறுக்கிட்டு கட்டவுங்கண்டேண்டா தேவதாசா-இப்போ
வேகமாயொருபூனைகுறுக்கோடக்கண்டேண்டா-தேவதாசா

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அதோ வாருமப்பா தேவதாசா நாமானால் காட்டுக்குப்போகிறோம் சகுனபேதகமாயிருக்கிறது நம்முடைய [illegible] திரும்புவோம் பிள்ளாய் தேவதாசா.

லோகிதாசன் வசனம்

அப்படிக்கு நாம்திரும்புவோமேயானால் சத்தியத்துக்குப் பங்கம் வரும் [illegible] [illegible] வாருந்தோழர்களே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இராகம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

என் [illegible] ஐயமாமே [illegible]
[illegible] மகாராஜனைப்பார்த்தன் ஐயமாமே
[illegible] ஐயமாமே [illegible]
சத்திய [illegible] காணிமையாண்டிருக்கோட ஐயமாமே
வந்தனை [illegible] விசுவாமித்திர முனிவர் வந்தார் ஐயமாமே-துவா
மகத்துவ [illegible] ஐயமாமே [illegible]
மகிழ்ந்து [illegible] ஐயமாமே [illegible]
[illegible] வனத்தை [illegible] ஐயமாமே
கொடிய [illegible] ஐயமாமே [illegible]
[illegible] ஐயமாமே
வாங்கி [illegible] முன் [illegible] ஐயமாமே-காள
[illegible] ஐயமாமே
[illegible] மறுத்து [illegible] ஐயமாமே-அந்த
மாத [illegible] மறையோர்க்கு [illegible] ஐயமாமே
சந்திரமதியுந் தாடசன் [illegible] ஐயமாமே-அந்த
[illegible] ஐயமாமே
[illegible] ஐயமாமே [illegible]
[illegible] ஐயமாமே
[illegible] தந்தையும் [illegible] ஐயமாமே-பிரமா
[illegible] கப்பு [illegible] ஐயமாமே

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

[illegible] சேஷா [illegible] நாளு இவனுடைய [illegible] பட்டாபத்திரத்தில் [illegible] ஆயிற்று [illegible] காட்டில் [illegible] சாப்பிட [illegible] போவோம் வாருங்கள்.

சுப்பு வசனம்.

[illegible] தேவதாசா நாங்கள் [illegible] வெகு [illegible] நீ [illegible] சாதம் சாப்பிட்டு [illegible] தேவதாசா.

லோகிதாசன் வசனம்.

அப்படியே யிருக்கிறேன் கொஞ்சஞ்சாதங் கொடுக்கவேணுந் தோழர்களே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

மீதமிருந்தால்மட்டுந் தருகிறோம்பிள்ளாய் தேவதாசா.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் சாப்பிடுகிற பொதுவசனம்.

அடேசுப்பா அடேசேஷா உங்காத்தில் யென்னகறி யெங்காத்தி லென்னகறியென்று பேசிக்கொண்டு முற்றிலுஞ்சாப்பிட்டார்கள்.

லோகிதாசன் வசனம்.

அகோதோழர்களே யெனக்குபசி அதிகமாயிருக்கிறது யெப்படியாகிலுங் கொஞ்சஞ் சாதந்தரவேணுந் தோழர்களே

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

அப்பா தேவதாசா சாதங் கொஞ்சங்கூட மீதமில்லை வீட்டுக்கு போனால் சாப்பிட்டுக்கொள்ளுவே யப்பா தேவதாசா.

ஷை வசனம்.

அடாசேஷா சுப்பா லோகிதாசனாலே வனத்துக்குவந்து வெகுநேரமாய்விட்டது சீக்கிரம் அவரவர்கள் விறகு முன்னே மூசுட்டைகள் வேண்டியதுகளைப் பறியுங்களடா சுப்பா.

விருத்தம்.

காட்டினிற்பாலரோடு கங்கைவெவிறகுகட்டி
வீட்டுக்கு வருகும்போது வேதியர்சொன்னதெற்பை
ஒட்டமாய்க்கொண்டுவாவென் றொருத்தனைப்போயினானும்
தேட்டமாய்வருவெனென்று சீக்கிரம்நடந்திட்டானே.

ஷை வசனம்.

அகோவாருங்கள் தோழர்களே நானை யிரண்டை முன்னே மூசுட்டை விறகு முதலானதெல்லாம் பறித்துவிட்டேன் தெற்பை கொய்ய மறந்துபோய்விட்டேன் இதோ சீக்கிரங் கொய்துவருகிறேன் நான்வரும்வரையிலும் நீங்களெல்லோரும் இந்தயிடத்திலேயிருங்கள் தோழர்களே.

லோகிதாசன் விருத்தம்.

சித்தடிச்சிறுவரெல்லாஞ் சேர்ந்துமேகிழலில்நிற்கக்
பத்தியாயவர்கள்தன்னைப் பணிந்துமேதேவதாசன்
சுத்தியெகாலுதிக்குஞ் சுருக்கினிலதேடிப்போடிக்
கத்திபமனதுநொந்து கலங்கிபேதலிக்கின்றானே.

ஷை விருத்தம்.

மருவியேலோகிதாசன் வனமெல்லாந்திரிந்துசுற்றி
வெருவியேமனங்கலங்கி வெதும்பியேயழுதுபாலன்
சருவியபுற்றோரத்தில் தானுமேதெற்பைதன்னை
அருள்வனந்தன்னிலெங்கு மன்புடன்தேடினானே.

இராகம்-சுருட்டி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

தேடினான்தேடினானே தெற்பைப்புல்லைத்
தேடினான்தேடினானே.

அநுபல்லவி.

தேடியெங்கும்லோகிதாசன் வாடியேமனங்கலங்கி
நாடியபக்கத்திற்சென்று ஓடியேதெற்பைநாணுமல் (தேடி)

சரணம்.

பத்தினிசந்திரமதியாள் பாதம்மனதிலெண்ணிச்
சுத்தியோராவுநிக்கும் வெத்தியாயவடபுரம் (தேடி)
மாயையோவிஸ்வாமித்திர மாமுனிசெயலோவென்று
வேகமாய்த்திரிந்துதேடி வெதும்பிமனதுவாடி (தேடி)

பொது விருத்தம்.

தேடியேவருகும்போது சிறந்தபுத்தடியின்மேலே
மூடியநெற்பைப்புல்லை முன்னெதிர்கண்டுதானும்
ஓடியேவருகும்போது உயர்ந்தகோசிகனார்மாயை
நாடியேகிருஷ்ணசர்ப்பம் நலமுடன்வந்ததன்றே.

இராகம்-முகாரி-அடதானசாப்பு.

பல்லவி.

பாம்புவந்ததைய பழிகாரப் பாம்புவந்ததைய

அநுபல்லவி.

வீம்பினால்முனி விடுத்தயேவலால்
மேவியதெற்பைக்குள் தாவிக்கடித்திடப் (பாம்பு)

சரணம்.

ஐயமார்தனைவிட்டு ஆரண்யந்தனிலவர
பையவேதெற்பைக்குள் பாலனைத்தீண்டிடப் (பாம்பு)

ஆருமுதவியில்லா ஆரண்யந்தன்னிலே
பாரப்புத்தினில்நாகம் படமெடுத்தாடியே (பாம்பு)
செடிசூழ்ந்தகாட்டிலே தெற்பைக்குள்ளேயிருந்து
படமெடுத்தாடியே பாலனைத்தீண்டிடப் (பாம்பு)

பொது விருத்தம்.

வந்தந்தப்பாம்புதானும் வகையுடனிருக்கும்போது
சிந்தையுமகிழ்ந்துபாலன் தெற்பையினருகேசென்று
விந்தையாய்க்கொய்யக்கண்டு வேகமாயெழுந்துசீறி
தந்தங்கள்முறிந்துபோகத் தாவியேகடித்ததையோ.

இராகம்-தோடி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அய்யய்யோ நானென்னசெய்குவேன்
அரவமெழுந்து கரமதனிற்கடித்துதே.

அநுபல்லவி.

மெய்யினில்விஷமீறுதே மீறிமனதுதடுமாறுதே
செய்யவிழிகள்சோருதேஎன்ன செய்குவேனுயிர்போகுதே (அ)

சரணம்.

அய்யமாரிடஞ் சொல்வதாரிப்போ
ஆதரவுயெனக்கில்லை யே
அன்னையர்க்குணர் செய்யுமாந்தனே
ஆதரவாரிங்கே சோதனை வேதனை (அய்ய)
என்னகொடுமை என்னகாலமோ
இப்படிவந்ததென்ன கோலமோ
எங்குமுடம்புகோக லாகுதே
என்னசெய்வே னுயிர்போகுதே (அய்ய)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரவமென்காம்அதனிற் றீண்டிற்றே
அய்யோயென்ன செய்வேன் இப்போ
அய்யர்க்காகத்தெற்பை கொய்திடும்போதினி
லதற்குள்ளேயிருந்தே சிவனே அதற்குள்ளேயிருந்தே சிவனே
அடியனையேகொடியாரவம் அனல்சொரியச்சினமுடனே
அகரப்பகாச் சிதரக்கதர (அர)

கையினில்விஷ மீதியென்சிரம்
கண்டமட்டும் ஏறுதே இப்போ
காலுந்தமொழி மேலும்பதறுதே
கண்கள்பஞ்சடையுதே சிவனே கண்கள்பஞ்சடையுதே
கடுகவரு ணிடறவனெனப் படுமுடிவென்றிடுவனெனக்
கனிவருதே விழவருதே கடியகொடிய அரவுகடியால் (கை)
தெற்பைகொய்துநான் வருவேனென்றன்னை
தேறியிருப்பாளே இந்தச்
சேதிகேட்டா லுயிரைப் போக்குவாள்
தெய்வமேயென்னசெய்வேன் சிவனே தெய்வமேயென்செய்வேன்
தேறுதலை யார்சொலுவா ரூரிலுமுற் றூரிலையே
சிறுவழகு தருமழகு சிறியவன்வா விதுவெனமுன் (தெற்)

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் விருத்தம்.

என்னடா அண்ணமாரே யிட்சணம்வாரோமென்று
சொன்னதோர்லோகிதாசன் சுருக்கினில்வரவுங்காணோம்
அன்னையுமுன்னமேதான் அனுப்பினுள்பதனமென்று
சொன்னசொற்படிக்குநாமள் தோழனைப்பார்ப்போம்வாரீர்.

டை வசனம்.

அடா சேஷா சுப்பா யின்னேரம்வரையிலும் தேவதாசனைக் காணோம் அவாளன்னையும் நம்மள் துணையாக அனுப்பினுள் ஆகையால் நாமள்போய்த் தேடிப்பார்ப்போம் வாங்கடா சுப்பு.

பொது வசனம்.

இப்படியாக லோகிதாசனைக் காணோமென்று அசலாத்துப்பிள்ளைகள் அந்தவனத்தில்தேடி லோகிதாசனைக் கண்டார்கள்.

லோகிதாசன் விருத்தம்.

வடத்தின்கீழிருந்ததோழர் மருவிப்போய்நனல்வீழ்ந்த
இடத்தினிற்குயில்வந்து யென்னுற்றதுணையேயென்னைப்
படத்திறற்பெரியநாகங் கடித்ததுபாருமென்று
விடத்தினில்நிவுசேர்ந்த விபரத்தையுரைக்கின்றானே.

இராகம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

அய்யோ அண்ணமாரே வளருத்தநெற்பைக்குள்ளே
[illegible] சேதோழமாரே
[illegible] சொரிந்திடுதே
மேலும்[illegible] யோதோழமாரே

விருத்தம்.

ஆவிபோயகன்றபின்பு அலைவரும்புரட்டிப்பார்த்துப்
பாவியேஅய்யோவிந்தப் பாலகனிறந்துபோனான்
மேவியவடத்தின்கீழ்வர் தலைவர்விறகுகொண்டு
காவியங்கழனிசூழுங் காசியம்பதியிற்புக்கார்.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம் ஆதி

பல்லவி.

வீட்டுக்குப்போவோம்வாருங்கோ அண்ணமாரே
வீட்டுக்குப்போவோம்வாருங்கோ

அநுபல்லவி.

வீட்டுக்குப்போகாமல் விறகுக்கட்டையும்போட்டுக்
காட்டில்நடந்தசேதி கதையாகச்சொல்லவேணும் (வீட்

சரணம்.

காசிநகரைவிட்டு கோரமாய்க்காட்டில்வந்தோம்
மாசில்லாலோகிதனும் மோசமாய்மாண்டுபோனான். (வீட்

சோதனையாகப்பாலன் துயரமாய்ச்சொன்னதெல்லாம்
வேதியரிடத்திற்போய் விந்தையாய்ச்சொல்லவேணும் (வீட்

உத்தலோகிதன்சொன்ன சொல்தவறாமலேநான்
பத்தினிசந்திரமதி பாவையர்க்குச்சொல்லவேணும் (வீட்

பொது வசனம்.

லோகிதாசன் இறந்துபோனதை அசலாத்துப்பிள்ளைகள் பார்த்து இனிமே லென்னசெய்கிறதென்றெண்ணி இலை தழைகளைப்பறித்து வரும்வழியிற் போட்டுக்கொண்டு வரும்பொழுது சந்திரமதி குழந்தை இன்னம் வரவில்லையேயென்று யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவிதங்காண்க.

சந்திரமதி விருத்தம்

பாலர்வந்தூரிற்புக்கார் பானுவுங்கடலிற்புக்கான்
மாலினையிருந்தபின்னர் வழியினைநோக்கியன்னை
பாலன்வந்திலனென்றேங்கிப் பதைத்தழுதினொந்து
காலமோவென்றவனிற் கடைத்தலைவந்துபார்த்தாள்

டிெ விருத்தம்.

போனமகன் இன்னம்வரக் காணேனென்பாள்
பொழுதுபோய் விடுகோ மாகுதிப்போ
ஞானமறை யோன்வீட்டில் வேலைசெய்ய
நடுச்சாம வேளையுண்டு நடந்தேதோழர்
ஆண்மையுடன் வந்தாரோ இல்லையோவென்று
அகம்புகுவள் வெளிப்படுவள் ஐயோவென்கும்
ஈனமெனக் கன்றிழந்த பசுவைப்போலே
இயங்குவாள் மகனையெண்ணித் தியங்குவாளே.

இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வனம்போனமகன் வரக்காணேன் மனம்பொங்குதே அய்யய்யோ

அநுபல்லவி.

வனம்போனமகன் வரக்காணேனேயென்செய்வேன்
வழிதனிலேயுங்காணேனும் வகையொன்றுந் தெரியலை (வனம்)

சரணம்.

கன்விழுமறவேனே பாலா எந்தன்
கண்விழும்வாவில்லை சேலா
கனவிலும்மறவேனே கண்மணியேயிதனை
குணமில்லாஅய்யரிடம் வழியென்சொல்வரோ. (வன)
பசியாற்கனைத்துமகன் இப்ப
நிசிவேளையாகுதே காணேனும்
பசியாற்களைத்துமகன் பரிந்தானோகானகத்தில்
பாம்புபுலியிருக்கும் பாலனைக்கண்டேனோ (வன)
தோழனைவிட்டுப் பிரிந்தானோ காட்டில்
துன்பப்பட்டானோ செய்தானோ
தோழனைவிட்டுப்பாலன் துயரமாய்நின்றானோ
பாழானவனந்தனிற் பசித்தானோபாலகனும். (வன)

பொது விருத்தம்.

அந்திநேரமுந்தானுச்சு அடவியிற்போனபாலன்
இந்தநல்லிருட்டிலேதான் இந்நேரம்வரையுங்காணேம்
முந்தியேமறையோன்சொன்ன மொழியுமேமனதிலெண்ணி
சந்திரமதியுமிப்போ தயங்கியேமயங்குவாளே.

ஷை விருத்தம்.

அடக்கின்ற துன்பமெலாம் நிலைகாணுமல்
அடியற்ற மரமதுபோ லடித்துவீழ்ந்து
முடக்கியகை கால்கள்சற் றசையாவண்ணம்
முகூர்த்தமொன்று சந்திரமதி மூர்ச்சையாகித்
திடுக்கெனவே யெழுந்திருந்து சோபம்நீங்கிச்
சிறுவர்தமை யருகழைத்துச் செவ்வைபாகக்
கடுகெனவே மடிந்தவிடம் சொல்லீரென்று
கதறியே தானழுது கலங்கிக் கேட்டாள்.

இராகம்-சகனு-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அம்மாசந்திரமதியே கேளாய் உன்மகன்சேதி
ஆரண்யந்தனில் மாண்டான்

அநுபல்லவி.

அம்மம்மாநாங்களந்த ஆரண்யந்தன்னிற் சென்றோம்
அருமைலோகிதனும் அரவின்கடியால்மாண்டான் (அம்மா)

சரணம்.

அய்யர்சொன்னதெற்பையை அசந்துமறந்துவிட்டோம்
அறுக்கப்போனவிடத்திலரவின்கடியால்மாண்டான் (அம்மா)
அம்மம்மாயெங்கள்கூட அருமையாய்லோகிதனை
ஆதரவாகூட்டி யனுப்பியேபோகச்சொன்னாய், (அம்மா)

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் வசனம்.

ஆனால் கேளுமம்மா உன்மகன் லோகிதாசனும் நாங்களுங் காட்டுக்குப் போனோமல்லவா வேண்டிய சமித்துக்களை யெல்லாம் பறித்துக்கொடுத்தோம் தெற்பை புல்லைமட்டும் அவன்போ யறுத்தான் அதிலொருநாகமிருந்து தீண்டிவிட்டது இறந்துபோனானம்மா

சந்திரமதி வசனம்,

ஆனால் கேளுமையமார்களே எந்தவிடத்திலிறந்துபோய்க்கிடக்கிறான் அதைமட்டும் விபரமாய்ச் சொல்லவேணும் அய்யமார்களே.

அசலாத்துப்பிள்ளைகள் விருத்தம்.

மடத்தலைவல்லியின்னும் மைந்தனைநோக்கியெந்த
இடத்திலேயிறந்தானென்ன யாம்வரும்வழியினிற்கும்
வடத்தினுக்கயலேசற்றே வடக்கினிற்குசைபடர்ந்த
தடத்தினிற்றெற்கேயென்று சாற்றியேயவர்கள்போனார்.

ஷை வசனம்.

அகோவாருமம்மா சந்திரமதி நாங்கள்வரும்வழியிலே நிற்கிற ஆலமரத்திற்குப் பக்கத்தில் தென்திசையில் தெற்பைபடர்ந்து இருக்கிற புத்தடிமேட்டுக்கு வடபாரிசம் இறந்துகிடக்கிறான் நாங்கள் வழிதெரியும்படிக்கு வரும்வழியில் இலைதழைகளைப் பிடுங்கிப் போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் அந்த அடையாளத்தைப் பார்த்துக்கொண்டுபோனால் உன்மகனைக் கண்டுகொள்ளலாம் நாங்கள் போகிறோமம்மா சந்திரமதியே.

சந்திரமதி வசனம்;

போய்விட்டுவாருங்கள் அய்யமார்களே.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

அய்யய்யோ நானென்னசெய்குவேன் பாலாபாலாகுழந்தை
அய்யய்யோ நானென்னசெய்குவேன்

அநுபல்லவி.

மெய்யிலுயிர்த்துணையில் வேந்தன்தனையிழந்தேன்
வையகம்ஆளவந்த மகனைப்பாம்புகடிக்க (அய்)

சரணம்.

ஒருமகன்தனைநம்பி உலகிற்றனித்திருந்தேன்
அருமைச்செல்வன்போனபின் ஒருதுணையெனக்கு (அய்)
சீரும்புகழுந்தரும் தெய்வந்தனையிழந்து
ஆருங்கெதியில்லாத அரும்பாவியானேனே (அய்)
மன்னவனரிச்சந்திரர் வரத்திலுதித்தபாலா
அன்னைதன்வயிற்றினி லனல்தனை வைத்திட்டாய் (அய்)
நாட்டிலெனைப்பழிக்கக் காட்டிலுனைக்கொடுத்தேன்
நாட்டிகமன்னன்வந்து வீட்டில்மகனைக்கேட்டால் (அய்)
நெஞ்சமும்புண்ணாகி நினைவுந்தடுமாறி
அஞ்சுவயதுதனில் அவதிப்பட்டுச்செத்தாயோ (அய்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

இறந்தாயோமகனேபாலா யென்னையுந்தெருவில்விட்டு
மறந்தாயோயெனக்குச்சொல்லும் மனத்திடமுறுதியெல்லாம்
பறந்தாயோயெனைப்பூமிக்குப் பாரமாயிருக்கவைத்துத்
துறந்தாயோதாய்மேலன்பு துடித்தகைவிட்டிட்டாயோ.

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்.

இறந்தானோயென்மகனும் அல
னென்னையும்விட்டு வனத்தினிலே
மறந்தானோ யான்பாவி அந்தோ
மானவானென்று அறியேனே
அண்டர்லோகஞ் சென்றானோ எனக்
காருதுணையடா லோகிதனே
அய்யாவே யென்குழந்தை அ
சாளப்பிறந்தாயே கண்மணியே
துய்யோனே பொற்கிளியே எந்தன்
சுந்தரமைந்தனே லோகிதனே
கையாறுனையெடுத்தாற் கலை
யாருவேன்யா மனந்தேறுவேன்டா
முத்தே மாகதமே எந்தன்
முப்பதுகோடி திரவியமே
ஆவி பதறுதடா இப்போ
அங்கம்பதறித் துடிக்குதடா

சந்திரமதி விருத்தம்.

முறைமுறைபணிகளெல்லாஞ் செய்தறமுடித்துப்பின்பு
மறையவன்தன்னைநோக்கி வாய்திறந்துருதுவிம்மி
இறைவகேளரவுதீண்டி யென்மகனிறந்துபோனான்
விறையினிலேகிக்காண விடைதரவேணுஞ்சுவாமி.

[illegible] வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா காலகண்ட பகவானே அடியா ளுடைய குமாரன் தேவதாசன் காட்டுக்குப்போனவிடத்தி லரவு தீண்டி இறந்துபோனதாகக் கூடப்போன சிறுவர்கள்சொல்லுகிறப டியால் அடியாள்போய்ப் பார்த்து நல்லடக்கஞ்செய்து வரும்படி உத்திரவு கொடுக்கவேணுமையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

அடிசந்தி பாலகன்பாம்பைக் கடித்துப்போட்டானு.

சந்திரமதி வசனம்.

இல்லைசுவாமி பாம்புகடித்து பாலகனிறந்துபோனானையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

இப்போ ததற்கென்ன மோசம்போச்சுது வேலையைப்பாரடி சந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

அய்யனே காலகண்டா அடிமையாள் சொல்லைக்கேளீர்
மையவே கானிற்சென்ற பாலகனிறந்து போனான்
துய்யனைச் சுடலைசேர்த்துச் சுட்டுவிட் டிங்குவாரேன்
மெய்யனே விடைதாவென்று மெல்லியாள் புலம்புவாளே,

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உத்தாரந்தாருமையா சுவாமி உத்தாரந்தாருமையா எனக்
கொருவருமில்லை வனந்தனில்யான்போக (உத்)

அநுபல்லவி.

குத்தங்களெத்தனை கொடியாள்செய்தாலும்
அத்தனையும்பொறுத் தாதரவாக (உத்)

சரணம்.

என்மகன்லோகிதன் எகினன்காட்டுக்கு
இறந்துகிடக்குகிறா னெடுத்து அடக்கஞ்செய்ய (உத்)
ஆருமறியாத ஆரணியந்தன்னிலே
அரவுகடித்துமக னடங்கிப்போனானையா (உத்)
எங்களையாட்கொண்ட எம்பெருமானே
என்னையனுப்பவேணும் இணையடிசரணம் (உத்)
வாலைப்பருவமாச்சே வயிரவன்காவலாச்சே
பாலன்றனையடக்கப் பாவிநான்போகவேணும் (உத்)

சந்திரமதி வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா காலகண்ட பகவானே மகா அருந்தவமி ருந்துபெற்ற பாலகனுச்சே போய் எடுத்துத் தகனஞ்செய்துவிட் டு வருகிறேனையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்,

அடி ஆத்துக்காரி சந்தி ஓடிப்போகப்பார்க்கிறாள் நம்மளாத் தில் இருக்கப்பட்ட பூதவிலங்கையெடுத்து காலிலே போடடி ஆத் துக்காரி,

காலகண்டி வசனம்.

அப்படியே மாட்டிப்போடுகிறேன் காணும் ஆத்துக்காரரே

ஷடி வசனம்.

அடி சந்தி இங்கேவாடி உன்காலிலே விலங்குபோட்டு இருக்கிறேன் எங்கும் ஓடிப்போகாதடி சந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

மாதவாமுகுந்தாகேசா மான்மழுதரித்தவீசா
வேதனேபிரமதேவா விதியிதுதானோபாவி
காதலாய்ப்பெற்றபாலன் கானகத்திறந்துபோனான்
நீதமில்லாதஅய்யர் நிமிஷத்தில்விலங்கிட்டாரே

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

பாடகந்தண்டைகள் பாதசரமணியுங்காலிலே இப்போ
பாரவிலங்கணியப் பாவவிதித்தானோ தெய்வமே
காலாழிபீலிகள் கனக்கஅணிமின்றகாலிலே இங்கே
கோலவிலங்கணியக் குறித்தாயோவென்தலைவிதிப்பரா
தண்டைசிலம்பு சதங்கையணிமின்ற காலிலே பெருஞ்
சங்கிலிபோடத் தலையில்விதித்தாயோ தெய்வமே
எல்லைகடந்து யெடுத்தடிவையாத காலிலே துஷ்டக்
கள்ளனைப்போலவே காலில்விலங்கணிந்தாரே.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோகேளுங்களையா சுவாமி தேவரீருத்தரவு இல்லாதபடிக்கு அடியாள்போகிறதில்லை காலிரண்டும் நோகிறது விலங்கை வெட்டிவிடவேணுமையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

அடிசந்தி விலங்கைவெட்டியாச்சுது நாளையத்தினம் நம்மகத்தில் திதியாகச்சே அதற்காக வேண்டியவேலையெல்லாஞ் செய்யவேணும்டிசந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

அடிமையேயெளியளையா அந்தரத்திறந்தானென்றால்
கொடியனென்றனக்குப்பெற்ற வசிறுதான்கொதித்திடாதோ
படியின்மேலிறந்தான்றன்னைப் பார்த்தெடுத்தடக்கிக்கஞ்சல்
விடியுமுன்வருவேனல்கும் விடையெனத்தொழுதுவீழ்ந்தாள்.

ஷடி வசனம்.

அகோவாருங்களையா சுவாமி அடியாளுக்குப் பெற்றவயிறுனபடியினாலே பெருந்தணலாயெரிகிறது ஆனதால் மகனைப்பார்த்தெடுத் தடக்கஞ்செய்து அதிசீக்கிரம்வருகிறேனையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

ஏதடி சந்தி உன்மகனைப் பெரிதாக பெண்ணினையேதவிர வென்வீட்டுவேலைபெரிதில்லைப்போ லிருக்கிறதே ஆனதால் வீட்டுவேலை செய்துபோட்டுத்தான் போகவேணுமடிசந்தி.

சந்திரமதி வசனம்.

வேலை செய்தபிறகாவது அனுப்புவீர்களா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

வேலை செய்துபோட்டல்லோ அந்தப் பேச்சுப்பேசவேணும் ஆத்துக்காரி சொன்னபடிக்கு வேலைசெய்யடி சந்தி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேனையா சுவாமி.

காலகண்டி வசனம்.

அடியே சந்தி வீட்டுவேலையெல்லாஞ் செய்யவேணும் தண்ணீரெடுத்துவையடி சந்தி.

சந்திரமதி,

வேலைசெய்கிறபாகம்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

தண்ணீர்க்குடமெடுக்கத் தாழவெண்ணுதுபாரம்
தலையிற்சுமக்கவைத்தாயோ பரமேஸ்பரா
பாரக்குடமெடுக்கப் பதிவுள்ள செம்பெடுக்கப்
பரமன்விதித்தவிதியோ பரமேஸ்பரா
பெரியகுடமெடுத்து அரியதலையில்வைத்து
பெரியச்செலமெடுத்தேன் மறையோரே சுவாமி

சந்திரமதி வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா சுவாமிதேவரீருத்தரவுப்பிரகாரம் ஜலமெடுத்தாச்சுதையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்

அடிசந்தி முத்தம்பெருக்கடி சந்தி

இராகம்-முகாரி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்

பெத்தவயிறெரியப் புத்திரசோகத்தாலே
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோரே
செத்தமகனைப்போய்க்காணத் தத்தளித்துத்தடுமாறி
முத்தம்பெருக்கிவைத்தேன் மறையோரே- சுவாமி

சந்திரமதி வசனம்.

முத்தமெல்லாம் பெருக்கியாச்சதையா சுவாமி

காலகண்டையர் வசனம்.

அடிசந்தி சாணந்தெளியடி சந்தி

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

சாந்துபுனுகுசவ் வாதுஅணிந்திடுங்கையால் இப்போ
சாணங்கரைத்துத் தரையில்மெழுகவுமானேன்
குங்குமப்பன்னீர் குளிரத்தெளித்தகையாலே இன்று
மங்கியசாணியை வாரித்தெளிக்கவுமானேன்
தங்கச்சரப்பளி தாவடம்பூண்டகையாலே எந்தன்
அங்கமெல்லாம்வேக அள்ளித்தெளிக்கவுமானேன்

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ காலகண்டபகவானே சாணம்மெழுகித்தெளித்தமாச்சுதையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்

ஆமடிசந்தி விசித்திரவிசித்திரமாய் பேசுகிறாய் கோலமிட்டாயோடி சந்தி.

இராகம்-முகாரி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

பாலன்செத்ததேதிகேட்டுக் காலயர்ந்துமனம்வாடி
கோலமிட்டு வைத்தேனையா மறையோரே
ஓலமிட்டழுதாலுமக்கு சாலவுங்கோபமாமென்று
கோலமிட்டு வைத்தேனையா மறையோரே

167

சந்திரமதி வசனம்.

கோலமிட்டு ஆச்சுதையா சுவாமி,

காலகண்டையர் வசனம்,

திருவிளக் கேற்றிவையடி சந்தி.

இராகம்-முகாரி-தாளம் ஆதி

கண்ணிகள்.

திருவிளக்கேற்றுவிட்டால் தீவினையொழியாதென்றே
திருவிளக்கேற்றிவைத்தேன் மறையோரே
ஒருவிளக்கோ கோடிவிளக்கு உத்தமகன் தன்னைக்காணத்
திருவிளக்கேற்றிவைத்தேன் மறையோரே

சந்திரமதி வசனம்.

திருவிளக்கேற்றி வைத்தாய்விட்டது சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

ஏண்டி சந்தி நெல்லுக்குத்தவில்லைப்போ லிருக்கிருக்கிறதே நெல்லுகுத்தடி சந்தி.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

ஒருகையிலேபாலமுதம் உண்டிருந்தகைபோக
இருகையிலும்நெல்லுகுத்த எந்தன்தலைவிதிவசமோ
மருவுமுல்லைமல்லிகையும் வாரியணிந்திட்டகையால்
பெருவுலக்கையெடுத்துக்குத்தப் பிரமதேவர்கற்பனையோ
ஒருமகனைவைத்திருந்தே னுலகமதையாள்வானென்று
அருமைமகன்கானகத்தி லரவந்தீண்டியிறந்துவிட்டான்

சந்திரமதி வசனம்.

நெல்முழுதுங் குத்திவிட்டேனையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

நெல்லைக்குத்திப்போட்டுவிட்டால் அரிசியாய்ப் போய்விடுமா புடைத்துக் கொழித்துவையடி சந்தி.

இராகம்-காம்போதி அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அள்ளிப்பன்னீரிட்டு ஆரத்தெளித்திடுங்கையால் இப்போ
சல்லடைகொண்டு சலித்துப்புடைக்கவுமானேன்
மல்லிகைமுல்லைசுகந்தம் அணிந்தகையாலே இங்கே
நெல்லுகள்குத்தி சலித்துப்புடைக்கவுமானேன்

சந்தனக்கஸ்தூரி சவ்வாதணிந்தகையாலே இன்று
தவிடுசலித்துப் புடைத்துக்கொழிக்கவுமானேன்
கந்தபரிமளம் பூசித்திமிர்ந்ததும்போக என்
கையாலரிசியை வாரியெடுக்கவுமானேன்

சந்திரமதி வசனம்.

அரிசிவேறு உமிவேறு தவிடுவேறு குருணைவேறுமாகப் பிரித்துவைத்துப் போட்டேனையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

இதுவெல்லாம் பார்த்ததுசரிதான் மாட்டுக்கொட்டத்தில் இருக்கிற சாணியை யெருமுட்டை தட்டிபோடடிசந்தி.

இராகம்-காம்போதி- அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

சங்கையில்லாமலே சவ்வாதணிந்தகையாலே இப்போ
சாணமெடுத்துவரன் தட்டவுமாச்சுதே தெய்வமே
மருவுங்கதம்பமும் மகிழ்ந்துஅணிந்தகையாலே இன்று
எருமுட்டைதட்டவும் என்தலைவிதியோ தெய்வமே

சந்திரமதி வசனம்.

எருமுட்டை தட்டியாய்விட்டதையா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

சந்தி நேக்குநித்திரைவருகிறது மெத்தையைவிரியடி சந்தி.

இராகம்-முகாரி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

செஞ்சுருதிஅறிவழிய நிலைகுலைந்துஅழுதழுது
பஞ்சணையலங்கரித்தேன் மறையோரே
பஞ்சையைப்போலிறந்தமைந்தன் பாசத்தாலேபாதவித்து
பஞ்சணைவிரித்துவைத்தேன் மறையோரே

சந்திரமதி வசனம்.

பஞ்சணை மெத்தை விரித்து அலங்கரித்துப் போட்டேனையா சுவாமி.

காலகண்டையர் வசனம்.

நேக்கு நித்திரைவருகிறதில்லை சற்றுநேரந் தாலாட்டடிசந்தி

இராகம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ராரிரரோ - ராரிரரோ - ராரிரரோ - ராரிரரோ

காலகண்டையருக்குக் கண்மணியுநானுமதாய்ச்
சாலவில்லையானேனும் சதுர்மறையோர்நித்திரைபோ
விலையாகிப்பாலகனும் வீற்றிருக்குங்காலையிலே
தொலைதூரங்கானகத்தில் தூத்திவிட்டாய்நித்திரைபோ
வனத்திலேபாலகனை மாலரவுதீண்டினதால்
கூணத்திற்குழந்தைசொல்லத் தான்தெரியும்நித்திரைபோ
பாலகனைப்பார்த்தெடுத்துப் பாங்காகவடக்கஞ்
சாலவேசெய்துவிட்டுத் தான்வரேனென்றதற்கு
வீட்டினிலுள்ள வேலையெல்லாஞ்செய்யெனவே
நாட்டிகமாய்ச்சொன்ன சதுர்மறையோய்நித்திரைபோ
காட்டினிலேபாலகனைக் கண்டெடுத்துச்செய்கருமம்
நாட்டிகமாய்ச்செய்துவிட்டுத் தான்வரேன்நித்திரைபோ.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா காலகண்ட பகவானே தங்களுக்கு நித்திரைவந்துவிட்டபடியே [illegible] அடியேன் போய்விட்டுவருகிறேனையா சுவாமி.

ஷை விருத்தம்.

வீட்டினிலவேலையாக்க வேறுவருமக்கந்தரோ
காட்டினிற்போகவேணும் [illegible] சாமமாச்சு
எட்டினிலஷ்டித்தவரோ இதுக்கு [illegible] செய்வேன்
நாட்டிகத்துணைவேறில்லை தயவுசெய்தனுப்புமையா.

ஷை வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையாசுவாமி வீட்டினிலுள்ள வேலையெல்லாஞ் செய்துவிட்டேன் [illegible] அடியாள் காட்டுக்குப்போய் வருகும்படி [illegible] கொடுத்தனுப்ப வேணுமையா சுவாமி.

இராகம்-அபுருபம்-தாளம் ஏகம்.

பல்லவி.

போய்வாரேன் காலகண்டையா வணம
போகவிடைதாருமே.

108

அநுபல்லவி

பேய்கள்சூழ்வனத்தில் பெண்கொடியாளேநீ
பிள்ளைதனையெடுத்து நல்லடக்கஞ்செய்யப் (போய்)

காலகண்டையர் விருத்தம்

அத்தராத்திரியில்நீயும் அடவியிலோடிப்போயப்
பத்தியேயிருந்திடாமற் பாலனைப்பார்த்தங்கே
செத்ததுமெய்யேயானாற் செடிதனிலெறிந்துபோட்டு
நித்திரைவிழிக்குமுன்னே நிமிஷத்தில்வருகுவாயே.

ஷை வசனம்.

அடிசந்தி காட்டுக்குப்போய் குழந்தையிறந்தது மெய்யானாலெ டுத்து செடியிலெறிந்துபோட்டு அதிசீக்கிரமாய் வந்துசேரடிசந்தி.

சந்திரமதி வசனம்.

இப்பவேபோய் குழந்தையையெடுத்து தகனஞ்செய்துபோட்டு வருகிறேனையா சுவாமி.

காலகண்டன் வசனம்.

சீக்கிரம்போய்விட்டுவாடி சந்தி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

விடியுமுன்வாபோவென்று வேதியன்சொல்லக்கேட்டு
கடுகிபோயடைந்துகாசி கடிநகர்தனைத்தாண்டி
அடியத்தமசம்போலேங்கி யவதியேமயங்கிக்காட்டிற்
கொடியெனத்துவண்டுசென்று கோவெனப்புலம்புவாளே.

இராகம்-பியாக்-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

இந்தஇருளிலெங்கேதேடுவேன் பாலனைத்
தேடுவேன் குழந்தையைத்தேடுவேன்
இறந்த இடத்திலெப்போ கூடுவேன். (இந்த)

அநுபல்லவி.

இந்தவனத்தின்வழி யெதுவோதெரியவில்லை
என்னசெய்வேனையோ யெப்படிப்போவேன்
எவிடத்திலுமாண்டானோ யெந்தனருமைமகன்
யெந்தனைவிதியிது ஈசாசிவனே (இந்த)

சரணம்.

மருதமரக்கிளியே மாடகருவிலே
மைந்தனிறந்தவிடம் வழியதுகாணேன்
மாண்டவனமிதுவோ மறுவனந்தானோ
வழியுந்தெரியவில்லை மகனைகாணேன் (இந்த)
வனத்திலிருக்குகின்ற மாடப்புறாவினங்கா
வர்ணக்குயிலேயிப்போ வாய்திறவாயோ
வந்தவழியிதுவோ மறுவழிதானோ
மகனிறந்தவிடம் வாய்திறவாயோ (இந்த)

சந்திரமதி விருத்தம்

பட்டதைப்புலம்பிக்கொண்டு வனந்திரந்தன்னிலேதான்
சடமதுசோரத்தப்பி தடவியேவரும்போதந்த
இடந்தனிற்காணேனென்று யேங்கியேமனதுவேறாய்ப்
படர்ந்திடுங்கானில்வாழும் பட்சிகள்தனைக்கேட்பாளே.

இராகம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

கானகத்தில்வாழு மானினங்கா யெந்தன்
கண்மணியைக்கண்ணிற் காட்டொண்ணாதோ
கொஞ்சுங்கிளியன்ன பட்சிகளா எந்தன்
குழந்தையைக்கண்ணிற் காட்டொண்ணாதோ
ஆருமில்லாப்பாவி யாகினனே இந்த
அடவிதனில்வழி காண்கிலனே
மான்மரைகாள்சற்றே மனதிரங்கி இப்போ
மைந்தனையுங்கண்ணிற் காட்டொண்ணாதோ
காட்டெனாபுலி பன்றிகளா எந்தன்
கண்மணியைக்கண்ணிற் காட்டொண்ணாதோ
புதங்களாரி பேயினங்காள் பெற்ற
புத்திரனைக்கண்ணிற் காட்டொண்ணாதோ

சந்திரமதி விருத்தம்

வழியிலேக்கருமேகம் போலமுண்டுவடக்கேசென்றாற்
செழுமையாய்ப்புகுந்தேன்ங்கே செந்நிலிருந்துதென்றார்
வழியதுகண்டேனே யமபோதாகான்றன்செயத
பழியிதுவாகுமென்ன பாவியோ அதனைக்காணேன்

இராகம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

கடமோ கொஞ்சித்தனைபோ லொருத்தனைப்ப உகோபிழ்ந்து
இடமுங்தெரியலனே வழியேதுவோ நானறியேனா
பதியோப சனும்போட்புதல வரும்போய் நானிருக்க
விதியே அமைத்தாயோவென்று விழுவாள் தரைதனிலே
சிறுவன் செங்கமலம் போலவள் பொற்பாவைவடபம்போல
அப்பாவொருத்தனனேயென்று அழைவாள் வழிதனிலே
வாயுவுபகவானே யுந்தன்மனமும் மிரங்கலையா
வாரியினையாதே மழைமாரிபொழியாதே
இடிஇடிக்க மழைகாற்றுட னதிரமேகம்பொழிய
அடியெடுத்து வைக்கவழி அரியாதுருகினளே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

இப்படிப்புலம்பிக் கொண்டு இரவினி லடைந்தோழுக்
தற்பார அபாயமென்று தயங்கியே மயக்கங்கொண்டு
எப்படிக்காண்பேனென்று இவ்வனந்தன்னில்யாருஞ்
செப்புவாரிலையோவென்று தேம்பியேதவிக்கின்றாளே.

இராகம்-முகாரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கே யான்கண்டு தேடுவேன் — என்னேலூலுதனே
எங்கே யான்கண்டு தேடுவேன்

அநுபல்லவி.

எங்கே யான்கண்டு தேடி பங்கப்படவே னடி.
அங்கமுருகிவாடி. ஆரண்யத்தன்னி லோடி. (எங்)

சரணம்.

பத்துமாதஞ்சுமந்து பெற்றவயிறுநொந்து
உத்தமகனிழந்து மெத்தமேனிமெலிந்து (எங்)
எந்தபிடத்தினிலோ எந்தமரத்தினிலோ
வந்தவழியினிலோ மாபாவியானறியேன் (எங்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

கருத்தைவிட் டகலாநின்ற கண்மணிமகனே பாலா
ஒருத்தரு மெதிரேகாணேன் உற்றதோர் வார்த்தைசொல்ல
வருத்தமாய்த் தேடுவேனோ வனமெல்லாஞ் சுத்துவேனோ
எருத்துமே லேறுமீசா வெங்கேநான் காண்பேனப்பா

இராகம்-தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கேகாண்பேனடா மகனே எங்கேகாண்பேன்

அநுபல்லவி.

எங்கேகாண்பேன் பாலாவுனை நான்
இந்தராத்திரி நிசிநேரத்தில்
சிங்கங்கரடி புலிகள்பன்றிகள்
சினந்துவாழும் வனங்கள்தன்னிலே (எங்கே)

சரணம்.

காடுஞ்செடியுந் தலைதனை — பிக்குது
கடிவாயெறும்புகள் தேகத்தை — மொய்க்குது
மேடோபள்ளமோ அடிதனை — பிரட்டுது
விதவிதமாகவே முள்ளுகள் — தைக்குது (எங்கே)

ஆலேஅகிலே அரசே — புரசே
அத்திமாவே நெல்லி — வன்னி
பாலேபாதிரி பன்னிரு — கோங்கே
பாவியான்பெற்ற பாலனைத் — தேடி (எங்கே)

வனமோதொலையோ நிலையோ — அறியேன்
மழையோஇருளோ வழியோ — குறியேன்
அனமேதேனே மயிலே — மானே
அருமைமைந்தனை யரவு — தீண்டிட (எங்கே)

சந்திரமதி விருத்தம்.

அப்பனேமகனேகண்ணே அரிவையானெனக்குஇப்போ
கொப்புளங்காலிற்கொள்ளக் கொத்துடன்முள்ளுத்தைக்கச்
சர்ப்பனைப்பாம்போமெத்தத் தலைவிரிப்பேய்களுண்டே
இப்படியிருக்குங்காட்டி லெப்படித்தேடுவேண்டா.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

இந்தவனத்தி லெங்கேதேடுவேன் — என்னருமைமகனே
எந்தவழிகண் டெவடஞ்சேருவேன்.
சிந்தைமிகவும் நொந்துவாடுதே — என்னருமைமகனே
தியங்கிமயங்கி வாடலானேனே

காட்டானைமிருகம் காவலாகுதே [illegible]
காடிபுலிகள் கதறிவருகுதே
சிங்கம்பன்றி சீறிவருகுதே என்னகண்மணியே
சிறுநாய்நரிகளோடிவருகுதே
பருப்பதம் பாலிருந்தாலு என்னிருகண்மணியே
சுற்றக்கதறக் காரங்கொண்டுமே

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

எங்கேயென்றுதேடுவேன் என்மகனிரோகிதனிடம் (எங்கே)

அநுபல்லவி.

பங்கயமுகத்தழகனை யென்பாலகனை (எங்கே)

சரணம்.

கருங்குயில்களாகிய காணிக்கலோதகனே
கண்மணியானதொரு பொன்மணிரோகிதனே (எங்கே)

உன்றனைத்தேடி உருகுதென்னெஞ்சம்
உத்தமனேபாலா நித்திரைபோசிலா (எங்கே)

ஆருமறியாத ஆரணியந்தன்னிலே
அரவின்கடியாலிறந்த அருமைலோகிதனே (எங்கே)

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஆடிஓடியடிசன்னைவந்த அடியெலாம்விழிநீர்கொண்டு
தடியெலாமிளைமென்றகவியெலாங்குருதிகூடால
மாடிவெலாம்பிடித்திழுக்கவனமெலாந்துணிசுவார்க்கும்
செடியெலாந்தகமைதனுமெசடியெலாந்தேடிச்சென்றுள்

இராகம்-கமாஸ்-தாளம் ஆதி.

பல்லவி

அருமைமகனே யெங்கே [illegible] பொன்னே பாலா (அரு)

அநுபல்லவி

மறுமன்னர்போற்றும் [illegible] தவ்வுயோகதி
வாலைதவத்தால் வந்தசிலனே லோகிதா (அரு)

சரணம்.

கறுத்தயிருள்தன்னில் கலங்குதென்னெஞ்சம்
கண்மணி லோகிதனே பொன்மணியேபாலா (அரு)

111

உருகுதென்னெஞ்ச முன்னைத்தானுந்தேடி
உத்தமனேபாலா நித்திரையோசிலா (அரு)

சஞ்சலப்படவுந் தலையில்விதித்தானோ
சத்தியத்தால்வந்த புத்திரனேபாலா (அரு)

சந்திரமதி விருத்தம்.

தேடினளிருட்டிலேதான் தெரியவுமில்லையென்று
வாடியேவசிஷ்டர்தன்னை மனதிலேநினைந்துகொண்டு
மூடியதெற்பைப்புல்கள் முதிர்ந்தபுத்தடியின்கீழே
சாடியேவிழ்ந்தாள்கையால் தடவியேமகனைக்கண்டாள்.

ஷை பொது விருத்தம்.

தனியவள்காணும்போது சதிகாரவிஸ்வாமித்திரன்
வினையியேவலாலே வெருவியேபற்கடித்து
இனியுனைவிடுவதில்லை யென்றுதான்பூதப்பேய்கள்
அனைவுமேகூட்டங்கூடி அதட்டியேமதித்துதன்றே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

சண்டமாருதமோமைந்தா சாமம்போந்திப்போ
வண்டல்சந்தனமுமாச்சோ மாந்தளிர்மேனியெல்லாம்
கொண்டல்சேர்புனுகுசெந்தம குளிர்ந்தவாசனைகள்தானோ
கண்டகாரண்யப்பேய்கள் சத்தமோசாதகீதம்

இராகம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பேய்கள்வந்துதே வனந்தனிற் பேய்கள்வந்துதே.

அநுபல்லவி.

பேய்கள்வந்துதே பிச்சக்கி [illegible]
பெருக்கத்துடனே மு[illegible]கொண்டு (பேய்)

சரணம்

[illegible]
[illegible] (பேய்)

[illegible]
[illegible] (பேய்)

பேய்கள் வசனம்.

கூடியே யேதோ இவடத்தில் மனுஷாளுடைய வாசுடதோணு து நாமளெல்லோரும்போய்ப் பார்ப்போம் அகப்பட்டால் ஆளுக்குக் கொஞ்சந் தின்போம்.

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதி குழந்தையைத்தேடி கிட்டவரச்சே பேய்கள் விடமாட்டேனென்று சத்தம்போட்டுக்கொண்டு இருக்கி றசமையத்தில் சந்திரமதி புலம்புகிற விதங்காண்க.

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஐயையோபிர்மதேவன் அமைத்திடும்விதிகள்தானோ
பையவென் தாய்தகப்பன் பண்ணின தவங்கள் தானோ
மையலேபெண்பிறந்து காய்களும்பேய்களெந்தன்
கையைத்தொட்டிழுத்ததென்று கலகமேபுலம்புவாளே

இராகம்-தேசிகத்தோடி-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேன்யென்மகனே ஏதுசெய்வேன்பேய்கள்சுற்றப்- பாலா
காளியென்றேபேய்கள்வந்து காலைப்பற்றியிழுக்குதடா பாலா
கூளியென்றேபேய்கள்வந்து குடலைப்பற்றியிழுக்குதடா பாலா
வெட்டவருஞ்சிலதுபேய்கள் விரட்டவருஞ்சிலதுபேய்கள் பாலா
பையவொருபூதம்வந்து பார்க்குதடாயென்மகனே பாலா

பசாசுகள் விருத்தம்.

ஆரடி நீதானிந்த ஆரண்யந் தன்னில்வந்தாய்
பாரடி யுன்னையிப்போ பச்சையாய்ப் பிச்சுத்தின்போம்
கார்... ...ரிலேவந்த க...ண மின்னதென்று
கூறடி யென்றுபேய்கள... ...ழுந்து விடுகுதன்றே

இராகம்-கரக...ப்பிரியா ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பேய்வேதனைசகிக் காதுபாலனே பேய்வேதனை சகி

அநுபல்லவி.

விந்தையாய்அரிச் சந்திரன்மகிழ்
எந்தநாளினுஞ் சிந்தைவேர்பமே (பேய்)

சரணம்.

பூதஞ்செய்திடும் வாதைதீர்ந்து வெப்
போதுஉன்முகம் யாதுகாணப் (பேய்)
காளி கூளிசேர்த் தாளிசெய்தென்முன்
மூளிதாவென ஊளேபோடுதே (பேய்)
காடுமேடுகள் தேடியெந்தன்முன்
சாடுதேபேய்கள் வாடுதென்சிந்தை (பேய்)

இராகம்-எதுகுலகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நாதாயிந்தப் பேய்க்குஇரை நானாகினேனையா

அநுபல்லவி.

பாதகியான்செய்த தேதோமுன் னாளினிற்
பத்தினியாள்மன முற்றுங் கலங்கிடப்
பேதகமாக அநேகங்கள் செய்தேனோ
பெண்சென்ம மோயிது ஆண்சென்ம மோயிந்தப்
பேயெனைப்பிடிக்க மனம்நடுங்க என்றும்
பிரியாதவ ரிலபேர்திலும் துர்க்கதிசதியோ இதுவிதியோ (நாதா)

சரணம்.

தங்குந்தலைவிதி யால் மைந்தன்
தன்னைப் பரி கொடுத்தேன் முனி
சதிசெய்தறி னாலே யெந்தன்
பதியைவிட்டு விடுத்தேன்
சங்கையில்லாமலே சந்திரமதி கண்ணீர்
தாரைவிட்டு அவள் தானும் அழுகவே
அங்குன்னைக்கண்டு விடுவேனோ வென்று
அய்யோ ஒருபேய் இழுக்குது பாரிப்போ
ஆ-இது-சூது-உமக்கேனிந்த வாது (நாதா)

சந்திரமதி விருத்தம்.

இப்படிப்பேய்கள்கூடி இடஞ்சலுஞ்செய்யும்போது
சற்பனை தானோவென்று சந்திரமதியாள்தானும்
கற்பதுநிலையேயானால் கணவன்மெய்யுளையாரானால்
அற்புதமானபேய்கா ளகன்றுமேவில்கிடாயே

ஷை வசனம்.

ஆகாசவாணி பூமாதேவி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களே, நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷீஸ்வரர்களே அடியாள் கற்புமெய்யேயானால் என்பிராண நாயகருடைய சத்தியம் நிசமேயானால் இந்தப் பிசாசுகள் விலகிப்போகவேணும் விஸ்வநாதா

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதி தோத்திரஞ்செய்யச்சே பேய்களாகப்பட்டது இவளோ மகாபதிவிரதையாயிருக்கிறபடியால் அக்கினிச் சுவாலையதிகமாயெரிக்கிறதென்று பேய்முழுவதும் ஓடிப்போவோம் வாருங்களென்று ஓடிவிட்டது அதற்குப்பின் சந்திரமதி தன்குழந்தையை தேடுகிறவிதங்காண்க.

சந்திரமதி விருத்தம்.

சந்திரமதி யிவ்வாறு தள்ளாடிக்கலங்கியேங்கி
அந்தவல் லிருளிற்காட்டில் அலைந்தலைந் துளம்வெதும்பிச்
சிந்தையோர் நிலையும்போது சிறுவன்றன் காலிற்றட்ட
மைந்தனென் றறிந்துமேலே மருகிவீழ்ந் தழுகின்றாளே

ஷை விருத்தம்.

தடவியே வரச்சேகாலில் தட்டிய மகனைக்கண்டு
இடமறியாதபாலா இருக்கிறேனெனவொன்றோதா
படர்வனக் கல்லுமுள்ளும் பஞ்சணை மெத்தையோடா
சுடர்வனக் காட்டுக்குள்ளே தூங்குறாய் தூங்குறாயோ

ஷை விருத்தம்.

கண்டனள் கதறிவீழ்ந்தாள் கழுகல்லா மலதிப்போகக்
கொண்டதோர் மகவினைசை கூவியே கொள்ளைகொள்ள
முண்டகக் கரத்தாலேந்தி முருகனை மடிமேல்வைத்து
அண்டரு மருகிப்பேங்க வாய்திறந் தரற்றலுற்றாள்.

இராகம்-மோகனம்-அடதாளம்

கண்ணிகள்

(க) சிவசிவாயிந்தத் தீவினைகாணவோ
தவமிருந்து தனயனைப்பெற்றதும்
விதியைநோவனோ பதியைநோவனோ
பதியிழந்தேனே பாலகா (சிவ

(௨.) நாடுக்கண் [illegible] நாடா [illegible]
நானிலமெங்கும் ஆள்வாயென்றிருந்தேனே இந்தப்
பாட்டுக்கோவென்னை [illegible]
காட்டுக்குள்வந்து [illegible] (இல)

(௩.) அப்பனே [illegible]
ஆரண்யந்தன் [illegible]
எப்பக்கண்டு அமுழ்ந்தபோதிலும்
அப்பனே [illegible] (இல)

(௪) அடிக்கடிவந்து அம்மம்மாவென்று
மடிக்குள்ளேவந்து [illegible]
இடுக்கிலே [illegible]
[illegible] (இல)

(௫) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (இல)

சந்திரமதி [illegible] தேவி

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] மடங்குவனே.
[illegible] அரும்புதானம் சாப்பு
[illegible]

அப்பனே [illegible] [illegible]
[illegible] புகழ் [illegible] மகனே இனி
[illegible] மகனே

பாவியாவு கடித்திடும் போதென்ன பாடுபட்டாயோ
கைவிட்டாயோ சொக்கிட்டாயோ மகனே முகம்
பாரடா சோமசந்திரடா கண்ணுற்பாரடா செல்வமே மகனே
[illegible] மகனேக்கேயென்றும் நான் மாபாவியென்சொல்
வேன் [illegible] எங்கேசென்று [illegible] மகனே என்ன
மறந்தாயோ வெக்கே பறந்தாயோ இங்கேயிறந்தாயோ மகனே

கையினிற் கிளி வளர்த்து உந்தியைக் காக்கையோடன் கடிக்கப்
பருந்தடிக்க மனந்துடிக்க மகனே இப்போ காண்பேனே
எங்கே காண்பேனே இந்த வினைபழிக்கென்செய்வேன் மகனே

புத்தி தன்னிற் செத் [illegible] செல்வனே
ராஜகுமாரனே [illegible] பாலகா [illegible]
[illegible] செய்வேன் மகனே
[illegible]
[illegible] மகனே
[illegible] மகனே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அதி [illegible] (அதி)

[illegible] (அதி)
[illegible] (அதி)

[illegible]

சந்திரமதி விருத்தம்.

காரிழை வனத்திற்பின்னே கலங்கியே சொர்ணதபமி
ஆரியப் பாவைப்போலே அழுதலன் புலம்பிக்கொண்டு
சாரியாயக் கண்ணீர்விட்டுத் தரைதனி லடித்துவீழ்ந்து
மார்பின்மே லணைந்துபெற்ற மகனைவைத் துருகுவாளே.

இராகம்-பியாக்-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

என்னசெய்குவேன் எந்தன்கண்மணியே (என்)

அநுபல்லவி.

எந்தச்சென்மத்தி லுந்தனைக்காண்பேன் (என்)

சரணம்.

தனியேநீதெற்பை கொய்யச்சென்றுமே
சர்ப்பந்தீண்டிநீ யிறந்தாயே
முனிசெய்த பாவமோ தெரியேன்
முன்னைநான்செய்த வினையோ அறியேன் (என்)

அப்பனே உன்னை யெப்போநான்காண்பேன்
அய்யகோஇந்த அவதிக்குள்ளானேன்
எப்பிறப்பிலெனைத் தாயென்றழைப்பாயோ
என்னகாரணமோ அறியேன் (என்)

நாடாள்வாயென்று நானிருந்தேனே
நாடுஞ்செல்வமும் நீமறந்தாயே
காடுதனிற்சென்று நீமடிந்தாயே
கண்மணிநானென்ன செய்குவேன்பாவி (என்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

மன்னவர் மன்னருக ளரிச் சந்திரன்பெற்ற
சொர்ணமே யுனைமிக்காட்டிற் தோற்றெந்த விதத்திலுய்வேன்
முன்னமே பிரிந்தவுந்தன் மூததி வுடையதந்தைக்
கென்னநான் சொல்வேன்கண்டா லெனசெய்வேன் சுதனே ஈனே.

இராகம்-இந்துஸ்தான் காபி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

என்செய்வேன் சுதனே இனிமேலாகிலும்

அநுபல்லவி.

மன்னர்மன்னவனையும் பிரிந்தேன்
வளர்மதிமைந்தனே உந்தனையிழந்து (என்)

சரணம்.

உகந்தெனைப் பாரா யொருமுந்தி ஆராய்
புகழ்மதிபெண் ணீர்பணிந்திடும்
புரவலர்குலிய துரையே இனி (என்)

உயர்குலப் பைய நுடன்தெற்பை கொய்ய
அயருடன் சென்று இரவுதனிலே
அரவினால் விரவுதனி லிழிந்தாய் (என்)

வடிவுயர் மதன வனிசந்தி வதன
கொடிய பாவி குறைமொழி கூறின
கோபமோ யார்செய் சாபமோவென் பாபமோ இனி (என்)

சந்திரமதி விருத்தம்.

அருந்தவம் புரிந்துனை அருமையாய் மடிமேல்வைத்துப்
பொருந்தவே பணிகள்பூட்டி பொற்றொட்டின் மீதிலேற்றி
இருந்ததோர் மேனியெல்லா மிருண்டதோர் வனத்தில்மேவும்
பருந்துடன் கழுகுநாய்கள் பற்றியே யிழுக்கலாச்சே.

இராகம்-பியாக்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்னைவைத்துநீ யிவ்வனந்தன்னி
லிறந்தாயோபாலா இதற்கென்செய்வேன் சிலா
இதற்கென் செய்வேன்சிவ

அநுபல்லவி.

மன்னவனரிச் சந்திரன்பெற்ற சொர்ணமேகோவே
வர்னத் தெற்பையைக் கொய்யும் போதினில்
வந்துதோபாவி நாகங்கடித்ததோ தாவி
நாகங் கடித்துதோ தாவி (என்னை)

சரணம்.

மல்லிகைமுல்லை வாசமுந்தென்றல் வாதுமேல்வீசச் செல்வ
மகனேநீயும்இங்கிறந்திடமயங்கியான்கூச அங்குமறையவரோச
அங்கு மறையவ ரோச (என்னை)

அருமைமகனே அரவத்தால்மிக அவதிப்பட்டாயோ
மருவில்லாததேக மண்ணிலே புரளவிட்டாயோ என்னைத் தெ
என்னைத் தெருவில்விட்டாயோ என்னை [ருவில்விட்டாயோ

ஆருந் துணையில்லாதபாவி யாகினேன்பாலா இந்தப்
பாரினிலுள்ள காளிகூளிகள்பாடச், சங்கீதம்நித்திரை
பண்ண இங்கிதம் நித்திரைபண்ண இங்கிதம் (என்னை)

சந்திரமதி விருத்தம்.

இரவினி லிறந்தாயோடா இவ்வனந் தன்னிற்பாலா
புரவலர் உந்தன்சிவன் போனது அறியேனையா
குறைவிலா வாழ்வைவிட்டுக் கோசிகர்க் கடிமையாகி
தரைதனிற் றாங்குறுயோ தங்கமே மகனேபாலா.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

சாமிதுரைபெற்ற மைந்தா - அய்யா
சாமிதுரைபெற்ற மைந்தா.

அநுபல்லவி.

சாமிதுரைபெற்ற லோகிதாசம் பாம்பாற்
சாகவுமென்னுயிர் போகாமல் நிற்குமோ (சாமி)

சரணம்.

வாசவனும் ரிஷி கேசவனும் வெகு
நேசமதாயுந் தானிருந்து
தேசாதி தேசங்கள் நேசமாய்ப் போற்றிடச்
சீமை அயோத்திக்குப் பூமிமன்னவனர் (சாமி)

ஆதிபிர்ம மனு நீதியினால் அவர்
சோதனையால் வந்திருந்து
வேதியரும் நம்மை வாதனை செய்யவும்
விஸ்வாமித்திரர் சொற்படிசாமுன்னாட்டிய (சாமி)

வேதமுனி செய்த சூதினால் இப்போ
வேதோ காலன் றுனொழுந்து
காதியதாக அரவங் கடித்திடக்
காசினி யுள்ளோருந் தோஷமென் றேசிடச் (சாமி)

சந்திரமதி விருத்தம்.

மன்னிய ருமலபின்பாலு மறந்தாயே மகனேபாலா
பொன்னிறச் சதங்கைதன்னை புரிந்துமே விளையாடாமல்
என்னைநீ தனியேவிட்டு இங்குநீன் வந்தது இப்போ
மண்ணையும் வாயிற்போட்டு மடிந்தாயோ மகனேமண்மேல்

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி,

மைந்தனே நீ இவ்வனந்தனில் வந்திறந்தமாயமென்னடா (மை)

அநுபல்லவி.

வெந்துயராலே கொந்துமண்மேலே மின்கொடிபோல வாடியே
வெம்பியேகவ் ததும்பியே உயிர்விடுத்தபாலனைக் கொடுத்தேன்சிவ
[னே (மை)

சரணம்.

பஞ்சணை மீதினி லஞ்சியபாதம்
பார வனந்தனில் நடக்கவோ
கொஞ்சிநாளும் வளர்த்தேனே இந்தக்
கொடுமைக்கென் செய்வேன் கடுமையதனால் (மை)

வெம்பசியாலே அம்புவிமேலே
வேதனைகொண் டுளம்வருந்தியே
மேகமிருளிற் பாவியரவம்
மீதில்வந்து கடித்ததோ பாலா (மை)

பாசிநாளும் வளர்த்ததுக்கு நீ
பட்சமறப்பது ஞாயமோ
கோபமோ மனஸ் தாபமோயான்
கும்பிடுதந்த கொடுமையோ ஐயையோ (மை)

சந்திரமதி விருத்தம்.

எத்தனை விதத்திலும் மெழுப்பியே வெழுந்திராமல்
புத்தடி தன்னிற்சிவன் போனதோ மகனேஇப்போ
வித்தகன் மாயஞ்செய்த விதிவசமோடாபாலா
பெற்றதாய் வயிற்றிலேதான் பெருந்தணல் மூட்டலாமோ.

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம் ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

வாயைநீ திறந்து பழமை மகனேபேசடா
மறையோ ரேகளாடா மகனேயெழுந்திராய்

தூய்யகாட்டிலே பாலா தூங்க ரோமோ
பையவே வயிறு பத்துதென்செய்வேன்
காட்டில் நாய்நரி பாலா காவலோவுனக்குத்
தாட்டிகமாகவேதான் பாலர் தானிறந்தாயோ
நாய்நரிகளும் பாலா நாடியே இங்கே
பேய்கள் சூழ்ந்திடப்பாலா பேதைகாண்பேனோ
பங்கயமுகமும் உந்தன் பாவனையழகும்
எங்குங் காணேனேபாலா வெழுந்திராய்மகனே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

என்னடா மகனேநானு மிப்படிப் புலம்பக்கேட்டு
ஒண்ணுமே பேசாமல்த்தா னுறங்குராய் கானகத்தில்
அன்னவ னெழுத்துத்தானோ அமைத்திடும் விதியிதா
முன்னம்நான் செய்வினைகள் முடிந்ததோ மகனேபால

இராகம்-முகாரி-அடதாளம்,

கண்ணிகள்.

அப்பப்பாமகனே எனக்கொரு ஆதரவுசொல்லடா
மைப்போலுங் கண்ணழகாமகனே மரகதமாணிக்க
தாவுதளஞ்சியமே மகனே தவியாமல் வாழ்ந்திருந்தோ
சாகிறகாலமடா மகனே தார்வனஞ்சென்றாயே
ஓயாத் துயரம்வைத்தாய் மகனே உள்ளகா துள்ள மட்டு
உன்னையும் எவ்விதமாய்மறந்து உயிர்வைத் திருப்பே
முப்பழிசற்பனையோ மகனே முக்கண்ணர் தன்செயலே
சர்ப்பத்தினுலிறக்க மகனே சபித்தானோ கோசிகனும்
வேதன் விதிப்படியே மகனே சோதிக்கடானியே
பாதகஞ் செய்ததினு லிந்தப் பாடுகள் பட்டாயோ
மஞ்சனைநீராட்டி மடிமீதில் வஞ்சியர் தாலாட்டக்
கொஞ்சி யிருப்பாயே அரவத்தி னஞ்சாலிறந்தாயே
பாம்புட வாய்தனிலே மகனே நீதான்படுங்காலமிதோ
நான்செய்த தீவினையோ மகனே நான்படும்வேதனை
சிம்மாதனந்தனிலே மகனேநீ செங்கோல் செலுத்தாம
இங்கேயிறந்தாயோ மகனே இதற்குநா னென்னசெ

சந்திரமதி விருத்தம்.

பனியால்நனைந்து வெயிலாலுலர்ந்து பசியாலலைந்த புதல்வா
அனியாயமிங்கு அரவால்இறந்த அதிபாவமென்சொலதியேன்
தனியேகிடந்து விட்டோய்செறிந்து தனயாநீ துருண்ட மகனே
இனியாரை நம்பி உயிர்வாழ்வமென்ற விறையோனும் யாருமலமே

இராகம்-பந்துவராளி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

மைந்தனேநீபாலகா மைந்தனேநீ இந்த
வனந்தனிலே மாய்ந்ததென்ன (மை)

அநுபல்லவி.

சொந்தக்காலுகண் டையொன்னசொன்னார்
சூதினாலேமுனி தூங்கிடச்செய்தனரோ
சொல்லுகுவாய்பாலகா சொல்லுகுவாய்மகனே
சொல்லுகுவாய்கண்மணியே சுந்தரமேயென்குழந்தை (மை)

சரணம்.

நாடினும்னெங்கும் தேடிவந்தேனேபாலா
வயிற்றிற்சுமந்துபெற்ற மாபாவியெந்தனுடன்
வாய்திறவாய் குழந்தை வாய்திறவாய்
வாய்திறவாய் கண்மணியே பேய்பிடிக்குதே யாசே (மை)
தெற்பைக்கொய்யவென்று செப்பிவந்தாயே
தீரகுமாராயிங்கு திரும்பிவாராதிருந்த
சேதியென்ன பாலகா சேதியென்ன குழந்தை
சேதியென்னகண்மணியே ஆதியில்நான்செய்வினையோ (மை)
எந்தனுளந்தனை நா னுந்தன்முகங்காண்பேன்பாலா
ஏதோநான்செய்தபிழை யிப்படிமுடிந்ததையோ
என்னசெய்வேன் பாலகா வென்னசெய்வேன் குழந்தை
என்னசெய்வேன்கண்மணியே மன்னவனின்றெடுத்த (மை)

சந்திரமதி விருத்தம்.

சூரியகுலத்துதித்த சுந்தரலோகிதாநீ
பாரினி லரவுதீண்டிப் படுத்தாயோ வென்றுசொல்லி
மார்பினிலறைந்துகொண்டு மனமிகப்புண்ணாய்நொந்து
காரிகைகானகத்தில் கதறுவாள்பதறுவாளே.

இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம் ஆதி

பல்லவி.

என்னசெய்குவேன் நானினி என்னசெய்குவேன்
இறந்தாயோவனந்தனிலே (என்)

அநுபல்லவி.

சொன்னமொழிதவருத சுந்தரமே எந்தன்பாலா (என்)

சரணம்.

கால்களும்நடுங்க மேல்மிகவொடுங்கக்
காலம்போல்பாம்புனைப்பிடுங்க மனம்நடுங்க நானினி (என்)
இருந்திடும்பாவி வருந்திடமேவி
இனித்தரிக்குமோ எந்தனுவி படுபாவி நானினி (என்)

வேறு.

கோசிகன்செய் மாய்கையால்ப்பா
தேசிமைப்போ லானோனடா (என்)
தனிமையான பாலகனே உந்
தன்னையு மிழந்தானா (னே)

சந்திரமதி விருத்தம்.

இதற்கோநான் வளர்த்தேன்பாலா என்னையுந்தெருவில்விட்டு
சதிக்கவே வாயில்மண்ணைச் சாத்திரும் மகனே இப்போ
கொதிக்கவே தனலைமூட்டி யுன் கூடவே மடிந்துபோவேன்
பதைக்குதே எந்தனுவி பாலகா என்னசெய்வேன்

இராகம்-கமாஸ்-தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

மகனேநீ தனியனாக மானலாகுமோபாலா (மகனே)

அநுபல்லவி.

புகழிடமென்குந்தப்பி புக்கினதற்கு உனக்கிதுவோமிக்க (மகனே)

சரணம்.

தந்தையரெந்தன் மைந்தனெங்கேயென்றால்
சர்ப்பினைக்கெப்படிச் செப்புவேன்டா அய்யா (மகனே)
காலன்போல்நாகம் கடித்ததோபாலா
காட்டினில்நீபட்ட பாட்டைச்சொல்லாமல் (மகனே)

அகவல்

என்னையா ளுயிரே எனதுகண் மணியே
முன்னா ளுங்கையர் முக்கணரை நோக்கி
அன்னமுண் ணாமை லிருந்தவஞ் செய்து
வெள்ளை விடையோன் விமலனு ரருளால்
கருவுரு வாகிக் காரண மாகத்
திருவுரு வாகிச் செனிக்கயென் வயிற்றில்
ஓரா மாதம் உடம்பு பூரித்து
ஈரமாதம் இடையதுபெருத்து இருதனம் பூரித்து
அடா நான்பெற்றமகனே,
மூன்றுமாதம் முகமெலாம் வெளுத்து முலைநுனிகறுத்து
பலவித மாகப் பச்சைசுரம் போடி
நாலா மாதம் நழுவியமசக்கை நவமணிமலர
அலங்காரமாக அவர்கள் வைத் திருந்தார்
ஐந்தா மாதம் அங்கமே தங்கம்
ஐம்பொற் சதங்கை அன்புட னணிந்து
ஆறா மாதம் அடிவயிர் கனத்து
அடா நான்பெற்றமகனே.
ஏழா மாதம் என்மாமன் மார்கள்
தாள வரிசை சகலமு மனுப்ப
சம்பா வரிசி சமைத்து வடித்து
கட்டித் தயிரும கலந்து பிசைந்து
வத்தல் வகையு மாமன் மார்கள்
எடுத்து அனுப்ப வென்தோழி மார்கள்
கொண்டுவந் தெனக்குக் கொடுக்கவே நானும்
இச்சையாய் நாவுக் கினியது புசித்து
அடா நான்பெற்றமகனே.
எட்டாமாதம் இட்டமா யெனக்கு ஸ்ரீமந்தஞ்செய்ய
மட்டா ருலகில் மன்னர்கொண் டாட
முத்துகால் பந்தல் முயர்ச்சியாய்ப் போட்டு
மாணிக்க ரத்தினம் வயிரநாற் காலிமேல்
மன்னவ ருடனே மகிழ்ந்தென்னை வைத்து

வந்திடும் வசிஷ்டர் வல்லசோ சியரும்
ஓமம் வளர்க்கவும் உத்தமர் வாழ்த்தவும்
இப்படி யெனக்கு இயாவருஞ் சேர்ந்து
சீமந்தந் தானும் சிறப்புடன் செய்தார்

அடா நான்பெற்றமகனே,

ஒன்பதா மாதம் தின்பதை மறந்து
ஓலைபோற் சுழன்று உலாவி நடந்து
பத்தாமாதம் பாஸ்முலைசார்ந்து பாலகா வுனக்கு
மருத்துவச் சியரும் வந்துமே சூழ
மோசமில் லாமல் முக்கண்ணர் செயலால்
பெற்றே னுன்னை யிப் புவியது விளங்க.

அடா நான்பெற்றமகனே,

பின்னே தான் பிறந்த புகழ்ச்சி யதனால்
விரைவுடன் சாக்கலை அனைநா ளுக்குளும்
சொர்ணமும் பவுஷு மானமில்லா தளித்து
தானமும் கோடி தருமமுஞ் செய்து
திஷ்டி கழித்துத் தேசத்தோர் மெய்க்க
பாலமு தூட்டிப் பசும்பொற் றொட்டியில்
சிறக்கத் தாலாட்டிச் செம்பொற் சதங்கை
அன்புட னணிந்து அனைவர்கொண்டாட

அடா நான்பெற்றமகனே,

அண்டர் முனிவர் யாவரும் வந்து
நிகரிலாத் தேவ தாசனென் றுனக்கு
தனிப்பெயரிட்டுத் தாதியெடுத்துத் தவிலங்க ளாட்டி
மாசிலாத் தொட்டியில் மங்களமாக மகிழ்ந்துதா லாட்ட
இப்படிச் செல்வம் இருந்தாயே மகனே
இந்நால் வனத்தி லிறந்தாயோ ஐயே
அரவத்தின் வாயா லழிந்தனன் றேலை
கருதிய கண்ணைக் கவ்வியா னரிக்க
நரியது விழுக்க நானதைப் பார்க்க
நாதன்கற் பனையோ நான்பெற்ற மகனே
மாதவன் செயலால் வந்திறந் தாயோ

சந்திரமதி விருத்தம்.

பத்துமாதஞ் சுமந்து பரிவுடன் மகனேயுன்னைப்
பெத்துநான் வளர்த்ததெல்லாம் பெருந்தணல் கிடவுமாச்சே
மற்றொரு குழந்தையுண்டோ எனக்குறை யாற்றுதற்கு
செத்துநான் மடியுமட்டுந் தேவனே ஆறுவேனோ.

இராகம்-தோடி-அடதாளம்.

பல்லவி.

போவோ மெழுந்திரடா பாலா
பொன்னே நவமணியே.

அநுபல்லவி.

போவோமெழுந்திரு கோபமெல்லாம்விட்டு
மேவிவனந்தனில் நீயுநானுமாகப் (போ)

சரணம்.

கண்களிருட்டுதடா மழைகாத்துமரங்கள் பிராளுதடா
கரடியானைபுலி கதறிவருகுதே காவமடா மகனே (போ)
இடிகளிடிக்குதடா பாலா முழிகள் தெரிக்குதடா
இவ்வனந்தனிலே கண்ணாலேபார்க்க இங்குநான்வந்தேனடா (போ)
மைந்தனேலோகிதனே உன்னைத்தேடி வந்தேனேயான்பாவி
எந்தவிடங்கண்டு உந்தனையடக்க ஏகுவேன்டா மகனே (போ)

சந்திரமதி மகனையானம்

கொண்டுபோகிறபாகம்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

மைந்தனே இந்தக்காட்டில் மாளுவ தறியேனேநான்
சுந்தரத் திருவிலேதான் காணைக் கடந்தானும்
எந்தெந்த வழியைக்கண்டு ஏகுவேன் பாவிப்போ
சுந்தர மகனேயமன் சுடலைக்குப் போவோம்வாடா.

இராகம்-தோடி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி-

சுடலைக்குப்போவோம் வாடா
என்னருமைமகனே இப்போ (சுடலை)

அநுபல்லவி.

படவிதியோ சுடத்தகுதியோ அடா
பாலகனே இப்போ (சுடலை)

சரணம்.

உனையெடுத்து விறகெடுத்து மனம்
பிடித்தெப்படிச் சுடுவேன் (சுடலை)
வருவாயே அடாசேயே இந்த
வனத்தைக் கடந்துதானும் (சுடலை)
சுந்தரனே எந்தன்மகனே சுடு
காட்டில்த் தகனஞ்செய்யச் (சுடலை)

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதி புலம்பி குழந்தையை மயானத்தில்கொண்டுபோய்த் தகனஞ்செய்வதற்காகப் பிறப்படுகிறவிதங்காண்க.

சந்திரமதி விருத்தம்.

எனமருவி விளைவுடனா யிறந்தோமானால்
இவனையெடுத் தெடுத்தடக்க வுரியாரில்லை
மனமுருகா னம்மையிலை கொண்டோன்சால்
வன்கண்ணன் மனைவியவள் தனிமாபாவி
சினமுடையார் விடியுமுன்னே செல்லேனுகிற்
சிறுவனிவன் றனைக்கருக்கிச் செல்லவென்று
தனதுதிரு மகனையெடுத் தனிதோள்வைத்துத்
தள்ளாடி மதியனூர் தனையேமீண்டாள்.
இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

எந்தவழியைக் கண்டு உந்தனைத் தூக்கிக்கொண்
டேகுவேண்டா மகனே
இங்கிதமொழி சொல்லிக் கொங்கைப்பாலுண்டிட
எப்பவருவாய் சுதனே
ஏதுமாயகெதியோ முனிவன் சூதுசெய்த சதியோ சகாம
பகுதியாண்ட மதியோ வேதன் எழுதின இப்படியோ (எந்த)
காடுமேடுபள்ளந் தாண்டிநடக்கையில்
கால்கள் தத்தளிக்குதடா

கண்மணிமகனேநீ வரவாக் கணக்குறாய்
களைமிகப்பெருகுதடா
காரிருள்கொண்ட இருண்டவனத்தினிற்
கழுகுடநாய்நரி உறவோடா வுன்னை (எந்த)
நாடுநெருங்க நரிகள்வந்திழுக்க
நாட்டமுங் கொள்ளுதடா
நற்றவத்தால்வந்த புத்திரனேவுன்னை
நாய்க ளிழுக்குதடா
நாட்டமுடன்மிருகக் கூட்டம் வருகுது
நங்கையுமிங்கே செங்கையிற்கொண்டு (எந்த)
கூந்தலின்மயிர்தனை இண்டமுள்ளுகள்சிக்கி
குலிக்கியே யிழுக்குதடா
கோசிகன்கொடுத்திடுங் காவிவஸ்திரந்தன்னை
கொடிமுள்ளு கிழிக்குதடா
கூட்டமாய்நாய்நரி ஓட்டமதாய்வந்து
கூச்சலகளிட்டுமே பாச்சலில்வருகுது (எந்த)
ஏகமாய்த்தலை மண்டைவெடிச்சத்தங் கேட்குது
எடுக்குது பிணவாடை
இரைச்சலிட்டுப் பூதகணங்கள் கூத்தாடுதே
ஏகினால்வெகு மோசம்
இந்தவனந்தனிற் சிந்தைகலங்குதே
விந்தையதாகவே உந்தனைத்தூக்கியே (எந்த)
மானமும்பூமியுங் கொழுந்துவிட்டெரியுதே
மயானமு மிதுதானோ
மாமுனிசெய்த மாயமையோவெனிசமோ
மாபாவி யானதினேன்
வரும்விதியிதுவென மலரயனமைப்பிதோ
மைந்தனே உந்தனை யிந்தவிருட்டிலே (எந்த)

சந்திரமதி விருத்தம்.

காடுமேடுஞ் செறிந்த செந்நாய்முன்னே
கௌவியிழுத் திடப்பருந்து கழுகுமோதப்
போடுபோ டெனப்பலபேய் தொடரக்கொண்டு
போகேனி யெனக்கொடிய பூதஞ்சூழ

மாடுதோ லும்பரிக்க நரிகடாவ
வார்குழலுஞ் சோர்குகிலும் வனத்தொட்டீர்க்க
ஈடுபா டித்தனையும் பொருத்துகின்றுன்
விடுகொடு நீந்திரெடுஞ் சுடுகோடேற்றுள்.

வசனம்.

அடாபாலா இந்தவனத்தில் பசாசுகளோ உன்னைப்போடுபோ டென்று வழிமறிக்குது மயானம் இன்னவிடமென்பதுந் தெரியவி ல்லை நானென்னசெய்வேன் பாலா.

சந்திரமதி விருத்தம்.

பிணங்கள்சுடுங் கம்புலைய ராவத்தாலும்
பிளந்துதலை வெடித்திடும்பே ரமலையாலும்
கிணக்கருகிச் சுடுவாருங் மூடையினாலும்
நெடுந்தழலின் கொழுந்தெரிந்த நெய்யினாலும்
கணங்கள்மிகக் களித்தாடுங் கழலியாலும்
கனற்பொதியின் மலிவாலும் புகையினாலும்
சுணங்குபல பிணங்குபெருங் குரைப்பினாலும்
தோகையறிந் துணர்ந்துவொடுங் கடலைசார்ந்தாள்.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளச்சாப்பு

பல்லவி.

அப்பா உனைக்கொடுத்து யெப்படியான்சகித்து
ஆரிடத்தினிற் செல்லுவேன்.

அநுபல்லவி.

செப்புமொழிதவறாத திருக்குமைந்தன்பெற்ற
சேயேயுனையாவம் மாயமாய்க்கடித்ததோ
தேவருமுனிவரும் யாவருந்துதிசெய்யச்
சிறந்தநமதுசெல்வம் ஒழிந்துதோவிந்தமட்டும் (அப)

சரணம்.

உலைவாய்மெழுகுபோலே அலைவாய்த்துரும்புபோலே
ஓடி உருகிறேனடா இப்போ
உன்தலையின்மகுடம் சூட்டிஅரசாளாமல்
உயிர்போய் மடிந்தாயடா

கொலைமரணங்கேட் டொன்னுடதந்தை
கோவித்தவருட ஆவியும்போக
நிலையுள்ளசூரிய குலம்பழுதாச்சோ
நீடித்தசெல்வமும் உன்னுடன்போச்சோ (அப்பா)
அய்யாவுனைத்தகனஞ் செய்யமயானஞ்செல்ல
அறியாதபேதை நானடா
துய்யாவுனைக்கடித்த பையரவமென்னைத்
துரத்திக்கடிக்கா தேனடா
அயனுடையமகிமை யானதினாலே
அவரிட்டவிதிசனும் நேருதலாக
பையரவு உன்னைக் கடித்துதேபாவிநான்
பார்த்தால் விடுவனடா.
பருத்த நமதுசெல்வம்
வெருத்ததோ விந்தமட்டும். (அப்பா)

சந்திரமதி குழந்தையை மயானத்தில்வைத்து,

தகனஞ்செய்கிறபாகம்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

கண்டனளீ தீமமெனக் கருத்திலுன்னிக்
கடவுள்தங் காவலிற்றன் மகனைவைத்துப்
பண்டுவெந்து கரிந்தகுறைக் கட்டையெல்லாம்
பல்திசையும் விரைந்தோடிப் பார்த்தெடுத்துக்
கொண்டுவந்து பிணங்கள்சுடுஞ் சுடலைநண்ணிக்
கொள்ளிகொடுத் தோடியனல் கூட்டிமூட்டி
மண்டுதழற் கட்டையின்மேல் மகனைவைத்தாள்
வளர்ந்தெரியுங் கனல்விளக்க மன்னன்கண்டான்.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

பாலகா பாலகா பாலகா பாலகா
பாலகா நானென்னசெய்குவேன் பாலகா

அநுபல்லவி.

காலமடாமகனே நான்செய்தபாவத்தினால்
கட்டையில் வைக்குறண்டா (பாலகா)

சரணம்.

இப்படிவருமென்று யானறிவேனே.
ஏதுகால மோடா (பாலகா)

பெத்தவயிறுதானும் பத்திஎரியுதடா
செத்து மடிந்தாயோடா (பாலகா)

உத்தமகனேயுன்னை யெத்திசையோரறியப்
பெத்து வளர்த்தனடா (பாலகா)

காளிகூளிகள்வந்து காலைப்பற்றிழுக்குதே
கனல்தனை மூட்டுறண்டா (பாலகா)

அரிச்சந்தோட்டி விருத்தம்.

இரவினில் நடுச்சாமத்தி லிங்குள்ள சுடலைதன்னில்
திருடிபோல் வந்தநீயார் செத்ததோர் பிணமிதேது
மருவுமென் காவலுக்குள் மறைந்துநீ சுடுவதேது
திருடிநீ செய்ததாலே தீயினி மூட்டவொட்டேன்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம் ஆதி

பல்லவி.

ஆரடிமயானத்திலே துணிந்துவந்த
நத்தராத்திரி நேரத்திலே (ஆரடி)

அநுபல்லவி.

காரணம்விளங்கியமெய் வீரவாகுதீரன்சொந்தக்
காரியகாவென வரிதுள்ளோர்சொலும்
நேரறியாம லகாரணமாகவே (ஆரடி)

சரணம்.

அந்தரத்தலையும்பேயோ பிணங்களுண்ண
வந்திடும் கழுகுதானோ
உந்தனுருவந்தனைகா ணெந்தவிதமாயறிவேன்
ஒதடிபாதகி நீதனியாய்வருஞ்
சூதெனமோதெரி யாதிருவேளையில் (ஆரடி)

பையரிமிர்ந்தென்னைப் பாரடி பதியைவிட்ட
தையலேநீயெந்த வூரடி
செய்யதாமரைநிகர்த்த கையினிற் குழந்தையேது
தீட்டுகிறேனுனை வாட்டுகிறேனிசை
நாட்டுகிறேனுயிர் தாட்டிகமாகவே (ஆரடி)

தெண்டனையுனைச் செய்வேனே கடல்வளைந்த
மண்டல மறியத்தானே
பெண்டுபிள்ளைதமைக்காவல் கண்டாரிடங்கொண்டுவித்த
பித்தனெனத்தெளி வுற்றமனத்தினில்
மெத்தநினைத்துமலைத்திடாதித்தறி (ஆரடி)

அரிச்சந்தோட்டி வசனம்.

ஆரடி நடுச்சாமநேரத்திலே என்காவலுக்குள்ளே இந்தச்சுடு காட்டில் என்னுத்தரவுமில்லாமல் பிணஞ்சுடுவதேது நீயார் இந்தப் பிணமேது இத்தனை நீவித்தனமாக நீ எனக்கறிக்கைபண்ணாமல் காஷ்டமூட்டினதால் இதோ இந்தக்காஷ்டத்தையும் பிள்ளையையும் உதைத்துத்தள்ளிவிட்டேன் நீ இங்கேசுடக்கூடாது அப்புறம்நட.

சந்திரமதி விருத்தம்.

அடவிகா வலரேகேளீர் ஆருயிர்ப் புதல்வன்றன்னை
திடமுள மறையோர்தானும் செப்பினார் வனத்துக்கேக
விடமது கடித்துமாண்டு விட்டுயி ரிழந்தான்பாலன்
படர்வனக் காடுதாண்டிப் பாலனை யடக்கவந்தேன்

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் மயானகாவலா யென்னுடைய குழந்தை வனத்திலே அரவுகடித்து இறந்துபோய்விட்டான் அந்தக்குழந்தையைத் தகனஞ்செய்யவந்தேன் தயவுசெய்து குழந்தையைத் தகனஞ்செய்யவேணும் மயானகாவலா.

அரிச்சந்தோட்டி வசனம்.

ஒருக்காலுந் தகனஞ்செய்யமாட்டேன்

சந்திரமதி விருத்தம்.

காவல்நீ யிருப்பாயென்றுங் காட்டிலே யிறந்தபிள்ளை
சாவுனக் கறியச்செய்து சபந்தனைச் சுடுவதென்றுந்
தாவிச்சொல் வாருண்டானாற் றனியனான் வருகுவேனோ
பாவிநா னேழையிச்சப் பாலனைச் சுடுவாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ மயான்காவலா காட்டிலிறந்தபிள்ளையைச் சுடுகாட்டிலே கொண்டுவந்து கொளுத்தவேணுமானால் நீ இங்கே காவலிருக்கிறதென்றும் உனக்கறியச்செய்து கொளுத்துகிறதென்றும் தெரிந்துசெய்ய ஒரு மனுஷரிக்குண்டானால் இந்த அர்த்தராத்திரியிலே நானே பிணத்தைச்சுமந்துவந்து வருவேனோ நான் ஆருமற்ற பாவியாகையால் இறந்தகுழந்தையைத் தகனஞ்செய்யச் செலவுகொடுமையா மயானகாவலா.

லாவணி கண்ணிகள்.

அணிச்சத்தோட்டி சொல்லல்.

அர்த்தராத்திரியிற் கத்தியழுது வருவானே வருவானே அனாதையி லிவடம்விட்டு அகலப்போவதினித் தானேயினித்தானே.

சந்திரமதி சொல்லல்.

அகலப்போவெனவுந் நிகழ மடவிகாவலரே காவலரே அருள் வனத்திற் பாலனுயிர் க்ஷணத்தில்போனது நீர்பாரும் துயர்தீரும்.

அணிச்சத்தோட்டி சொல்லல்.

துயரமேதுயிருள் அதிகமானவனந்தனிலே வனந் தனிலே இங்கு துணிவதாகவந்த பணிவதேது அறியேனே தெரியேனே.

சந்திரமதி சொல்லல்.

பணிவதெந்தன்விதி அயனெழுத்துவிது தானே இதுதானே சிறு பாலகன் பாடுமுடியாது தகனம்பண்ணுவீரோ பண்ணுவீரே.

அணிச்சத்தோட்டி சொல்லல்

தகனம்பண்ணுமென்ற தன்மையெனக்குத் தெரியாது என தரசன்வீரவாகு உத்தரவுகள் தப்பாது தப்பாது.

சந்திரமதி சொல்லல்.

உத்தரவோஎனக்கு ஒருத்தராதரவுமில்லை அய்யாவில்லை மன திருகிவாடுதெந்தன் சிறுவன்வாடுவது தொல்லை இதுதொல்லை.

அணிச்சத்தோட்டி சொல்லல்

சிறுவன்வாடுவது துயரமென்றால் நீதானும் நீதானும் இப்போ சிறந்தவாய்க்கரிசி கால்பணந் துண்டுகளும்வேணும் அதுவேணும்

சந்திரமதி சொல்லல்.

மூனத்துண்டுவகைபொருத் தரமனிதரில்லை அய்யா இதுவாயா கா முனிவரா லெனது நாடுநகர மிழந்தேனே இழந்தேனே [நகள்

அணிச்சத்தோட்டி சொல்லல்,

இழந்தோம்நகரமென்றும் குழந்தைதகனஞ்செய்யு மென்றாய் நீ எடுத்துக்கொண்டுதானுந் தடுத்துப்பேசாமற் போவாயே போவாயே

சந்திரமதி சொல்லல்.

போவதேதுனதுபாத தஞ்சமினிநானே இனிநானே வெகு புண்ணியமுண்டெனக்கு ஆருந்துணையுமினிக் காணேன் இனிக்காணேன்

அணிச்சத்தோட்டி விருத்தம்.

ஆருமில்லாதபாவி யானேனென் றுரைத்ததாலே
தீரமாய் நீதான்செய்த தீமையைப் பொறுத்தேன்கண்டாய்
வாரமாமரிசிதுண்டு வளங்குகாற் பணந்தானுண்டு
பாரமோ விதைக்கொடுத்துன் பாலனைக்கொளுத்துவாயே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

வருத்தமாய் நொந்துவந்தேன் மயானகா வலரேகேளீர்
ஒருத்தரா தரவுமில்லை ஒருகாசுக் கிடமுமில்லை
கருத்தினிற் றயவுவைத்துக் கனல்மூழ வைத்தீரானால்
தரித்திடு மனேகபுண்யந் தருமமும் லபிக்குமையா.

இராகம்-கும்பகாம்போதி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

கையினிற்காசுகிடையாது நானென்னசெய்குவேன் இந்தக்
கானகமேவியகாவலா நானென்னசெய்குவேன்
பொய்சொல்லெனக்குத்தெரியாது யென்செய்வேன்காவலா எந்த
புத்திமயங்கியேமெத்தப் பிரமைகொண்டேன் காவலா [ன்
என்னைப்போல்பாவியுமிருப்பாரோ இந்தவுலகினில் இப்போ
ஏழைக்குத்தெய்வமும் இரக்கமுமில்லையோ காவலா
காவலன்கைதனிற் சிக்கிடச்செய்தாயே தெய்வமே ஒரு
காசுங்கிடையாது மறையோருந் தரவுமாட்டாரோ.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோவாரும் மயானகாவலா எனக்கு யாதொருகெதியுமில்லை உன்மனதிரங்கி என்குழந்தையைத் தகனஞ் செய்யவேணுங் காவலா.

அணிச்சத்தோட்டி வசனம்.

நீ காசு இல்லையென்றால் ஒருக்காலுந் தகனஞ்செய்யப் போகிறதில்லை காசுகொடுத்தால்த்தான் தகனஞ்செய்வேன்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

அய்யோகோ புலையாகேளாய் ஆருமில் லாதமைந்தன்
பையவே அரவுதீண்டிப் பார்வன மிறந்தான்பாலன்
னையவே மனதுநொந்து நாடிவந் திடுகாட்டுள்ளே
நையினி லொருகாசில்லை கலங்குறேன் தயவுசெய்வாய்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

வித்தைநீ பேசவேண்டா மின்னுதுன் கழுத்திற்றாலி
உத்தமங் கிளியமிந்த உலகெலாம் விலையேகொள்ளும்
வைத்துநீ பூண்டுகொண்டு வகையில்லை யென்பதேது
கைத்தலந் தன்னிற்றந்தால் கனலைநான் மூட்டுவேனே.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

ஒன்றுமில்லையென்று ஓதுவதேதடி மங்கையே நீ
சென்றுவிடு அப்புரம் சற்றுமோசமில்லா திங்கையே
கண்டேன்கழுத்தினிற் கட்டியிருக்கின்ற தாலியை அதைக்
கொண்டுவிலைசெய்து யென்தன்கையிற்கொடு மங்கையே
வித்தைநீபேசவேண்டாம் மெல்லியரோநீயுந் தாலியை உன்
சித்தமகிழ்ந்துநீயும் வித்துக்கொடுத்துவிடு மங்கையே

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே உன்னைப்பார்த்தால் நீலிபோலேதோணுகிறது உன்கையிலே ஒருகாசுமில்லையென்று சொல்லவந்தாயே உன்கழுத்தில் தரித்திருக்கப்பட்ட மங்கிலியம் இந்தப்பூமண்டலமெல்லாம் விலைமதிக்கக்கூடாது அப்பேர்ப்பட்ட மங்கிலியத்தையணிந்துகொண்டு யேழையென்று சொல்லவந்தாயே இந்தக் காசிப்பட்டணத்திற்கொண்டுபோய்விலைசெய்து எனக்குச்சேரவேண்டிய வாய்க்கரிசிதவிர கால்பணமும் முனைத்துண்டும் கொண்டுவந்தால் தகனஞ்செய்வேன் இல்லாவிட்டால் தகனஞ்செய்யமாட்டேன்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

தாலியைக் கண்டபின்பு தான்விலைப் பட்டதுக்கம்
பாலகன் மடிந்ததுக்கம் பட்டதோர் துக்கமெல்லாம்
சாலவே மறந்துவிட்டு தையலாள் மதிமயங்கி
ஆலிலை வயிறுமோத அடித்தடித் தலறிவீழ்ந்தாள்.

ஷை விருத்தம்.

அலறியே கீழ்விழுந்து அரகரா சிவனே யாரில்
பலர்களு மறியாதெந்தன் பத்தாவைத் தவிரத்தாலி
மலருறைப் பிரமனும் மாதவ முனிவராலும்
புலனறி யாரோவிந்தப் புலையனே காண்பதென்றாள்.

இராகம்-மோகனம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

இதுவென்னபாவம் எவர்செய்தசாபம் (இது)

அநுபல்லவி.

புதுமைகள்கண்டதும் பூலோகம் ஆண்டதும் (இது)
புத்திரன்பட்டதும் புலையன் தாலிகண்டதும்

சரணம்.

அரிகரிபிரமா அண்டர்முனிவர் (இது)
ஆதலன்காணாத தாலிநீ சன்காண

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஈசன்மா லயன்முதலோ ரிமையவ ரெவருங்காணா
வாசமா யிருக்குமந்த மங்கிலிய சூஸ்திரந்தன்னை
பாசமா யிருக்குமெந்தன் பத்தாவே காண்பதல்லால்
நீசனே காணவைத்தாய் நிமலனே காசிநாதா.

இராகம்-காம்போதி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

சண்டாளன்தாலியை கண்டுமேவிண்டுகேட் டானே நான்
சத்தியந்தவிழ்ந்தேனே பத்தினிநிலைகுலைந்தேனே
கொண்டகணவரல்லால் அண்டர்முனிவரறி யாரே இப்போ
கோலப்பறையன்கண்ணிற் காணவுமாச்சுதே தெய்வமே நீ
அண்டர்முனிவர்கள் யாவருங்காணாததாலி
இன்றையத்தினத்திலே யிப்படிக்காண்பித்தாய் தெய்வமே

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

பொருமியின் றழுதபெண்ணே பொன்னிறல் மின்னுந்தாலி
உரியவுன் கணவரல்லால் மற்றொருவரு மறியாரென்றாய்
அரியவுன் கணவனெங்கே யாரவன் பேர்தானென்ன
தெரியலே யெனக்குநீதான் செப்புவாய் செப்புவாயே.

ஷை வசனம்.

அகோ வாரும்பெண்ணே உன்மங்கிலியத்தைக்கண்டவுடனே திருமூர்த்திகள்கூடக் காணாததாலியென்றும் விசனப்படுகிறா யல்ல

வா உன்கணவன் பேர்தானென்ன இந்தக்காசியில் வரவேண்டியது தானென்ன அதுவிபரஞ் சொல்லவேணும் பெண்ணே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

செப்பிய அயோத்திநாடன் திருச்சங்கு ராசன்மைந்தன்
அற்புத விவேகன்சத்திய அரிச்சந்திர ரவர்பேராகும்
மற்புய வலுத்ததோழன் மதிதயன் மகள்தானென்பேர்
சற்பனைக் கோலங்கொண்ட சந்திர மதியென்பேரே.

ஷை வசனம்

அகோவாரு மயானகாவலா என்னுடைய பத்தாவின்பெயர் அயோத்தியாபுரியை யாளப்பட்ட திருச்சங்குராசாவின் குமாரர் சத்தியவாக் கரிச்சந்திரர் என்பேர் மதிதயன்மகள் சந்திரமதி யென்குழந்தைபேர் லோகிதாசனப்பா மயானகாவலா.

இராஜா பொதுவசனம்

இவள் சொல்லுகிறதைப் பார்த்தால் நமதுமனைவிபோல் காண்கிறது அல்லது ஒருவேளை முனிவருடைய மாய்கையாயிருந்தாலு மிருக்கும் இன்னம் விசாரிப்போமென்று அரிச்சந்திரன் விசாரிக்கிறவிதங்காண்க.

அனிச்சத்தோட்டி விருத்தம்.

பேர்பெரும் அரிச்சந்திரன்றன் பிராணநா யகனென்றுயே
சீர்பெரும் அயோத்திநாடு தேசமு முன்னுதென்றாய்
கார்குழல் பெண்ணேயிந்தக் காசியில் வருகுவானே
நேர்மையா யுன்கணவ னிருக்கின்ற விடஞ்சொல்வாயே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

எங்கனே போயினாரோ யில்லையோ யிருக்குறாரோ
சங்கரா அறியமாட்டேன் தவமுனித னக்குநாந்
பொங்கர விட்டுக்கொஞ்சம் பொருள்கட னுலேயிப்போ
எங்கனை வித்தானென்று யியம்பினுள் சந்திரமாது.

அனிச்சத்தோட்டி விருத்தம்.

மடக்கொடி யுரைத்தவார்த்தை மன்னவன் மிகவுங்கேட்டுத்
திடுக்கிட்டு யெழுந்திருந்து தேவியு மிவள்தா னென்று
கடைக்கண்ணு லுற்றுப்பார்த்து காணேயோ மிறந்தானென்று
இடிவிழுந் தாப்போல் மன்ன னேங்கியே புலம்புவானே.

இராகம்-சஹானு-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

மகனேஉனக்கிந்தத் தலைவிதியிந்நாளில்
வருமென்றறியேனடா மகனே மகனே
ஜெகதலமெல்லாம்நீ யாள்வாயென்றிருந்தேனே
செத்துமடிந்தாயோடா மகனே மகனே
என்வயிற்றிற்பிறந்து என்னபலனைக்கண்டாய்
இந்தப்பலன்காணவைத்தாய் மகனே மகனே
முன்னமொருபூதம்வந்தால் முந்திநானிற்பேன் நீங்கள்
முடுகிநடந் தேகுமென்றாய் மகனே மகனே
காட்டுக்குவருவாயென்று கடிப்போமென் றெண்ணிப்பாம்பு
காத்திருந்த மாயமென்ன மகனே மகனே
மேட்டுப்புற்றிற்பாம்பு பார்த்துக்கடித்தபோது
விதியைநினைந் தழுதாயோடா மகனே மகனே
செத்தபிணஞ்சுட்டகட்டை சிதறினதைசேர்த்ததின்மேற்
தீயைமூட்டி வைக்கலாச்சே மகனே மகனே
சற்றுமிதையாரென்றெண்ணி யுற்றுப்பார்த்தறிந்திடாமல்
தரையில் விழவுதைத்தேனப்பா மகனே மகனே

அனிச்சத்தோட்டி விருத்தம்.

மாணிக்கக் கிரீடம்பூண்டு வையகம் ஆள்வாயென்று
காணிக்கைகொடுத்தேதெய்வக் கடாட்சத்திலுன்னைப்பெற்றேன்
வீணுக்கோ வளர்த்துப்பாம்பின் விஷத்துக்கோ தாரைவார்த்தேன்
காணக்கிட் டாதசெல்வங் கண்டிழந் தவர்போலானேன்.

இராகம்-காம்போதி-அடதானச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

ஐயையோவென்செய்வேன் அரும்பாவியானேனே யில்பாரா என்
னருமைமகனுமே அரவத்தாலிறந்தானே யில்பாரா
நாடுநகரமும் ஆள்வாயென்றிருந்தேனே லோகிதா இப்போ
நாகத்தால்மடிந்தாயோ பாவிநானென்செய்வேன் லோகிதா
பாவியரவுகடிக்குமென்றறியேனே லோகிதா இந்தப்
பாட்டுக்கோஉந்தனைப் பெத்துவளர்த்தேண்டா லோகிதா

செத்துமடிவாயென் றெருக்காதுமறியேனே லோகிதா உன்னைச்
சிறுமைப்படவோநான் வித்துவந்தேனடா லோகிதா
என்சென்மமீடேற யிருப்பாயென்றிருந்தேனே லோகிதா எனக்
கென்றுந்தண்ணீரும்நானே யாரெனக்கிறைப்பாரோ லோகிதா
மகனென்றும்பாராமல் மாபாவிநானுமே லோகிதா உன்னை
வலதுகாலாலேநானெத்திவிட்டேனடா லோகிதா

ஷை வசனம்.

ஐயையோ மகனே அனேகந் தெய்வ ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் பி ரார்த்தனைசெய்து தெய்வகடாட்சத்தினாலே உன்னைக்கண்டேன் இப்போ பாம்புக்கிரைகொடுத்து பாவியாகிப்போனேனடா லோகிதா

இராகம்-பைரவி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

போனானே மகன்று னென்னைவிட்டுப்
போனானே மகன்றான்

அநுபல்லவி.

போனானேயென்மகன் பொய்சொல்லமாட்டாமல
மானேமகனே வழிதனைதப்பியே (போ)

சரணம்.

ஒருகுரல்கூப்பிட வருகிறேனென்பாயே
ஓயாமல்கூப்பிடப் பேசாதிருந்தாயே, (போ)

சந்திரமதி பொதுவசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே என்னுடைய கணவனுக்கு இவ்வேஷம் வரச்செய்தாயோ யென்செய்வே னிப்பாவியென்று அனேகவிதமா ய்ப் புலம்பிக் கணவனைப்பார்த்துக் கேட்கிறவிதங்காண்க.

சந்திரமதி விருத்தம்.

எங்களை வித்தபின்ன ரிந்தனை நுமக்குவந்த
சங்கடமேதுமன்று தயவினிக் கழுவாருண்டோ
தங்குமோ காயம்வாழ்வும் தவறுமோ தெய்வமென்னம்
பங்கமாஞ் சத்தியத்தைப் பழுதுவா ராமற்காரும்.

ஷை வசனம்.

அகோ யென்பிராணநாதா எங்களைவித்தபின்பெருகு தாங்களு க்கு இந்தவிதி வந்தகாரணந் தெரியச்சொல்லவேணும் பிராணநாதா

அரிச்சந்திரோட்டி விருத்தம்.

மகனையு முனையும்வித்தேன் மாமுனி கடனுக்காகத்
தகைபெறுந் தாருகூலி தாச்சொல்லி மறித்துக்கொண்டார்
புகைபடுஞ் சுடலைகாக்கப் புலையனுக் கடிமையானேன்
மகிழ்வுடன் றாருகூலி வந்ததென் றவரும்போனார்.

ஷை வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி இந்தக் காசிப்பட்டணத்தில்வந்து உன் னையும் மகனையும் காலகண்டையருக்கு வித்தபின்பு நட்சேத்திரத் தரகன் தாருசம்பளத்துக்காக வீரவாகுவிடத்தில் என்தேகத்தை வித்துத்தருகொடுத்தேன் வீரவாகு என்னைஇந்தமயானங்காக்கும் படிசொன்னான் நான்வந்துசுடலைகாத்தேன் பெண்ணே சந்திரமதி.

இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

துரைமக்கள்நவரத்தின முடிபட்டிடப்பணிந்த பாதம் இந்தச்
சுடலைவெறும்புகள்பட் டிடவந்ததென்ன விநோதம்
சரிகைப்பட்டயஞ்சமு தாடிசெங்கோல்கொண்ட பாணி இந்தச்
சுடலைக்கரையிற்பிணஞ் சுடவந்ததோமனம் நாணி
அரசர்பந்திபந்தியாய்ச் சூழக்கொலுவிருந்த வீரா இந்த
அடிமைப்படவும்விதி யமைந்ததோராஜகெம் பீரா
இரத்தினபுஜகிருது பெற்றிலகியராஜ தீரா இந்தச்
செத்தபிணங்களிடை யுற்றிருப்பாயோ வசீரா
பூச்சக்கிரக்குடையின்கீழ் பூமியையாண்டவல் லாசா இந்தப்
புகைசூழ்பிணநாற்றம் பொருந்திருப்பாயோமக ராஜா
சத்தியவானென்று நெஞ்சமிரங்காதோ தெய்வம் இந்தச்
சலஞ்சுடவிதித்தானோ அயன்விதி இதற்கென்னசெய்வம்
பத்தினியரியுதெந்தன் பாழ்நெஞ்சம்புண்ணாக அய்யோ இந்தப்
பாடுவருமென்று நானறியேனிது மெய்யோ
பரதேசிபோலவீர் பரிதவித்தழுவதைத் தானும் இந்தப்
பாவிகண்ணாலேதான் பார்த்திருப்பேனோ நானும்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

பாவியென் பவர்களுக்குட் பாவிதா னெனைப்போலுண்டோ
தேவியென் றறிந்தீர்பிள்ளை செத்ததுங் கண்ணாற்கண்டீர்
சீவன்போ னாலுஞ்சத்தியஞ் சிதறவொண் ணாதுதேறித்
தாவியே மகனைவைத்துத் தகனஞ்செய் திடுகுவீரோ

அனிச்சத்தோட்டி விருத்தம்.

செய்வனோ தகனமியான்தான் தெய்வத்தின் செயலினாலே
பொய்சொல்லா திருக்கவெண்ணிப் புலையனுக் கடிமையானேன்
தையலே காசுந்துண்டுந் தாச்சொல்லி மறையோன்கையில்
பையப்போய் வாங்கிவந்தால் பாலனைத் தகனஞ்செய்வேன்.

சந்திரமதி விருத்தம்.

பொல்லாத பாவியவன் பொருளீய்வானோ
புத்திரனைப் புதைத்துநீ வாடியென்பான்
கில்லாமல் வேலைசெய்யச் சொல்வான்பாவி
நீதியில்லான் றன்னிடத்திற் போய்நான்வாரேன்
மல்லாருந் திண்புயனே இடுகாட்டுன்னே
மகாகெணங்கள் மெத்தவுண்டு மைந்தன்றன்னை
பொல்லாங்கு வாராமற் காருமையா
போய்வாரே னென்றவனுஞ் சரணஞ்செய்தாள்.

இராகம்-எருகுலகல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

போய்வாரேன்சுவாமி பிள்ளைபதனம் (போய்)

அனுபல்லவி.

வாய்மையிருந்த மறையோரிடத்தில்
மன்னுநான்போயி யின்னுவினில்வாரேன் பிள்ளைபதனம் (போய்)

சரணம்.

காசில்லாப்பாவி கலங்குதென்னாவி
கூசியென்னாவி கொற்றவாவுன்காவல் பிள்ளைபதனம் (போய்)
நாய்நரிகழுகு நவிந்திடுங்காட்டில்
பேய்களுந்தசையை பிச்சுதின்னுபோடும் பிள்ளைபதனம் (போய்)
பூதபேய்கணங்கள் மாயஞ்செய்துபோடும்
ஏதும்வாராம லிருந்துநீர்காரும் பிள்ளைபதனம் (போய்)

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி அடியாள் போய்வரும்வரையிலும் குழந்தையை நாய்நரிதிண்டாமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேணுமையா சுவாமி

அனிச்சத்தோட்டி வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி நம்முடையகுழந்தையென்று காத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்தமயானத்தில் அனேகம்பேர் சவங்கொண்டு வருவார்கள் அப்படிவந்தால் அந்தக்காரியமும்போய் பார்க்கவேண்டியதாகவரும் ஆனதால் ஒருமுகூர்த்தவேளையில் வந்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் என்பேரில் குற்றஞ்சொல்லக்கூடாது பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

அப்படி ஒருமுகூர்த்தவேளையில் வருகிறேனையா சுவாமி.

இராகம்-தோடி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

போய்வாரேன்நாய்நரிகள் புத்திரனைத்திண்டாமலே
பேய்கணங்கள்தின்னாமல் பிள்ளைதனைக்காருமையா
மன்னன்முன்னேமகனைவைத்து மாபாவிநான்போரேனையோ
என்னைப்போலேபெண்பிறந்து இருப்பாரோபூவுலகில்
அன்னம்போலேசந்திரமதி அரிவையரும்போய்வாரேன்
மன்னுவுன்காவலையா மகனைப்பார்த்துக்காருமையா
கொள்ளிக்காசுவாங்கவாரேன் கொற்றவாபதனமையா
கள்ளியென்றுசொல்லும்படி கடவுள்தானும்யெழுதினானே
தணலிலிட்டமெழுகதுபோல் சந்திரமதிமனதுநொந்து
பிணங்கள்சுடுஞ்சுடலைவிட்டு பெண்கொடியும்போரேனையோ

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்திரமதி சுடலையிலே மகனைவைத்துப் போட்டு வரும்போது இங்குள்ளவர்களையாவது பிச்சைக்கேட்போமாவென்று பிச்சை கேட்கிறவிதங்காண்க.

இராகம்-பியாக்-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணுக்கிரங்கிப் பிச்சைதாரீரையே
பெண்ணுக்கிரங்கிப் பிச்சைதாரீர்

அநுபல்லவி.

அய்யர்தாராரோ பணந்தர நோரோ
தயவுள்ள ஊராரோ அய்யே (பெ)

சரணம்.

மதனசொரூபனைப் பெற்றேனே தொண்டனானேனே
தெற்பைகொய்யப் போனேனே சாகவளர்த்தேனேனே அய்யே (பெ)
ஈமகாவலன் கோவிப்பாரோ கையிலில்லாதே
தகணிக்கச்செல்லாதே தடையொன்றுஞ்சொல்லாதே அய்யே (பெ)

பொது வசனம்.

இப்படியாகப் பிச்சைகேட்டுக்கொண்டு காசிப்பட்டணம்போய்ச்சேர்ந்தாள் அப்போது விஸ்வாமித்திரனேவலால் கள்ளர்களைத்தருவித்து காசிராஜா குழந்தையை திருடி வரும்படிசெய்து சந்திரமதி வருகிறவழியில் போடுகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-தோடி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வந்தாரோ விஸ்வாமித்திரருஞ் சடைமுடியிலங்கிட (வந்தா)

அநுபல்லவி.

விந்தையுடனேவெகு விசனமதாகவேதான்
சுந்தரலிங்கர்தன்னைத் தொழுதுநமஸ்கரித்து (வந்தா)

சரணம்.

எந்தவிதமாயரிச் சந்திரன்தன்னையுந்தான்
தந்திரமாகப்பொய்கள் தான்சொல்லச்செய்வோமென்று (வ)

விஸ்வாமித்திரன் வசனம்.

அரிச்சந்திரனையும் சந்திரமதியையும் என்னவிதமான அவஸ்தைசெய்தபோதிலும் பொய்சொல்ல வழியைக்காணோம் ஆகிலும் இன்னமொரு தந்திரஞ்செய்வோம் கள்ளர்களைத்தருவித்துக் காசிராசாவின்குழந்தையை எடுத்துவரச்சொல்லி சந்திரமதிமுன்பாகப் போடும்படிசெய்து திருடியென்று பிடித்தாவது பொய்சொல்லும்படி செய்வோமாவென்று கள்ளரைத்தருவித்தான்.

கள்ளர் விருத்தம்.

படைத்தெழு புயங்கள்தட்டிப் பற்கடித் துருக்கிச்சீறித்
துடுக்கமாய்க் கன்னக்கோலுஞ் சூரியு மிடுப்பிற்கட்டி
இடக்கையில் தடியுமூன்றி இலங்கவே திலதமிட்டுத்
திடத்துடன் விஸ்வாமித்தி ரேவலாற் திருடர்வந்தார்

இராகம்-பந்துவராளி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

கள்ளர்வந்தாரோ மாயக் கள்ளர்வந்தாரோ.

அநுபல்லவி.

கள்ளர்வந்தாரோ மெல்லநடைநடந்து
கிள்ளைமொழிகள்பேசி உல்லாசமாகவே (கள்)

சரணம்.

கோசிகன்மாயையாற் காசிப்பதிதனக்கு
பேசிமனங்கலந்து யோசித்துக்கொள்ளவே (கள்)
கோணக்காலுங்கையுங் குல்லாவுந்தான்போட்டு
மானங்கெட்டபையல் மாறுவேடம்பூண்டு (கள்)
கன்னக்கோலுங்கொண்டு கத்தி கபாலங்கொண்டு
உன்னிநடைநடந்து ஒதுங்கிப்பதுங்கிகொண்டு (கள்)

கள்ளர்கள் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி யெங்களைத்தருவித்தவிதமின்னதென்று சொல்லவேணுமையா சுவாமி.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

அகோவாருங் கள்ளர்களே அரிச்சந்திரனுடைய பெண்சாதி சந்திரமதி தன்மகனைத்தகனஞ்செய்யக் கொள்ளிக்காகவாங்கவருகிறாள் அவள்வருகிறதுக்குள் இந்த ஊரையாளப்பட்ட காசிராசாவின்குமாரன் கனகவேந்தன் தன்தாயார் அண்டையில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான் நீங்கள் அரண்மனைக்குள்சென்று குழந்தையையெடுத்துக் கழுத்தைமுறித்து சந்திரமதிவருகிறவழியிற்போடுங்கள் கள்ளர்களே.

கள்ளர் வசனம்.

இப்பவேபோய் குழந்தையையெடுத்துக் கழுத்தை வொடித்துக்கொண்டுவந்து போட்டுவிடுகிறோமையா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இப்படிச்சொல்லி அரண்மனைக்குள்ளே கள்ளர்கள்சென்று குழந்தையையெடுத்துக் கழுத்தைவொடித்து சந்திரமதிவருகிற வழியிற்போட்டுவிட்டார்கள் சந்திரமதிவந்தவழியிற்காலிடறட்டவே அந்தக் குழந்தையைத் தன்குழந்தைதானோவென்று எடுத்து மடியில்வைத்துக்கொண்டு புலம்புகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-தோடி-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆராடாமகனே யிங்கேவந்த தாரடாசுதனே
தீரடா ஆசை திருவாய்திரவடா
அங்கேயுன்தந்தையிடம் மகனே அடைக்கலம்வைத்துவந்தேன்
இங்கேயென்முன்பாக மகனே யெப்படிவந்தாயோ
அங்கமுருகுதடா மகனே ஆவிபதைக்குதடா
சங்கரன்றன்செயலோ மகனே சதாசிவன்கற்பனையோ
மாமுனிமாயையிதோ மகனே லோகிதாஇங்குவர
நான்செய்ததீவினையோ முனிதான்செய்தகோலமிதோ

சந்திரமதி விருத்தம்.

இந்தவிதஞ் சந்திரமதி யழுதுஏங்கி
இறந்தமகன் லோகிதனை மென்றெடுத்து
வெந்தழலின் மெழுகதுபோ லுருகிவாடி
மெய்சோர்ந்து விழியதனை வெறுத்துக்கொண்டு
சுந்தாஞ்சே ருமைபாகா யெமையாளாயோ
சோதனையோ உன்னையல்லாற் றுணைவேறில்லை
வந்தவினைக் கென்செய்வே னென்றுவிம்மி
மனம்பதைத்து விசாரமுடன் வருந்துவாளே

இராகம்-தோடி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

என்னசெய்வே னேதுசெய்வேன் இந்தவினைவந்ததென்ன

அநுபல்லவி.

உண்மையாகப்பெற்றெடுத்த என்மகனே லோகிதனே
நன்மையாம் பாலகனே நாயகனைவிட்டுவந்தாய் (என்)

சரணம்.

சுடலைசுடுகாடுதன்னிற் றுரையரசன்தன்னிடமாய்
அடவுடனைவைத்துவந்தேன் அங்குவிட்டுவந்ததென்ன (என்)
பொய்சொல்லாதராசருட புத்திரனேயென்மகனே
கையிற்காசுயில்லையென்றுகாலகண்டரிடத்தில்வந்தேன் (என்)
பாவிமுனிவிஸ்வாமித்திரர் பண்ணிவைத்தமாய்கைதானோ
பாருலகிலென்னைப்போலே பாதகியைக்காணேனையோ. (என்)

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதிபுலம்பிக்கொண்டு இருக்கிறபோது,
காசிராஜாவின் குழந்தையைக் காணோமென்று
தேடுகிறவிதங்காண்க.

காசிராஜாசபை.

காசிராஜா விருத்தம்

மாசிலாக் காசிவில வேசர்பாதம்
மறவாத மன்னவனே வந்துகாணத்
தேசசன மெல்லோரும் பணிந்துபோற்றச்
சிங்கார மண்டபத்திற் சேனைசூழ
வீசியவெண் சாமரைகள் வெகுபேர்போட
வேந்தர்குமாம் மந்திரிமார் மிகக்கொண்டாடக்
காசிமகா ராஜனுமுல் லரசமாகக்
*கனகசிம்மா தனக்கொலுவிற் ருன்வந்தாரே.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ராஜராஜேந்திரன் வந்தான் காசிமகா
ராஜராஜேந்திரன் வந்தான் (ராஜ)

அநுபல்லவி.

ராஜராஜேந்திரன்வந்தான் நவநீதமாகவே
தேசத்தோர்புகழ்ந்திடச் சிறப்பாய்க்கொலுவிருக்க (ராஜ)

சரணம்.

தம்பூருவீணையுடன் புள்ளாங்குழல்சங்கீதம்
கெம்பீரமாகவே ரம்பையர்வாசிக்க
கீர்த்தனம்பாடப்பெண்கள்
நாற்றிசையோர்கொண்டாட (ராஜ)

மதனவல்லி விருத்தம்.

பதிதனிற் சிறந்தகாசிப் பதியெனு மதனையாளும்
அதிபதி காசிராஜ னென்புள்ள சமுகந்தன்னிற்
சதிருடன் கவரிவீசத் தாதிய ரோடுல்லாச
மதிநுதல் மங்கைநல்லாள் மதனவல் லியும்வந்தாளே.

இராகம்-காம்போதி-தாளம் ஆதி

பல்லவி.

மதனவல்லியும் வந்தாளே மன்னன்முன்னே (மதன)

அநுபல்லவி.

விதவிதமாகவே வேணகைகள்பூட்டி
சுதனைக்காணேமென்று சுந்தரமாகவே (மதன)

சரணம்.

கொடிமல்லிகைமுடித்துக் கொந்தளப்பொன்னோலைசூடி
கோலாகலமாகவே கொலுவினில்ராஜன்முன்பாய் (மதன)
சங்கீதராகம்பாடி தாதியர்புடைசூழ
இங்கிதமாகவேதான் இராஜன்சமூகந்தனில் (மதன)

பாங்கியின் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணம்மா தாயே சுந்தரன்மனையில் நித்திரைசெய்த குழந்தையைக் கள்ளர்கள் கன்னம் வைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களம்மா.

மதனவல்லி விருத்தம்.

மாலெனுங் காசிராஜன் மனைவியாள் மதனவல்லி
பாலனைத்தேடிநெஞ்சம் பரதவித் துருகிவாடி
ஓலமிட் டலறிக்கையை யுதறியே பதறிவீழ்ந்து
காலமோ மகனேயென்று கதறுவாள் பதறுவாளே.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

பாங்கிநானென்னசெய்வேண்டி பச்சைப்
பாலகனெங்கேகாணேம். (பாங்)

அநுபல்லவி.

பாங்கிநானென்னசெய்வேன் பாலனைக்காணேமென்றாய்
ஆவிபதைக்குதடி அய்யோ நானென்னசெய்வேன் (பாங்கி)

சரணம்.

கோதில்லாதகுலத்திற் குறைசொல்லவந்தாயிப்போ
தாதிகளறியாத சேதிகளொன்றுமில்லை (பாங்கி)
இந்த இருள்தனிலே இப்படிச்சொல்லவந்தாய்
தந்திரமென்னடியோ மைந்தனைக்காண்பதற்குப் (பாங்கி)

கூசாமலெந்தனிடங் குழந்தையைக்காணேமென்றாய்
நசாநானென்னசெய்வேன் இரவுதனிலே இப்போ (பாங்கி)

மதனவல்லி விருத்தம்.

வருமவிதிப் பயனோவென்ன மாயமோ மகனேயென்று
சருவியே கன்னம்வைத்துச் சற்பனை செய்தாரென்று
அருமனி யரசன்காலி லலறியே பதறிவீழ்ந்து
உருகினாள் கண்ணீர்விட்டு உள்ளமும் பதறுவாளே.

இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

கைப்பிடித்தமன்னவரோ கணவரேநானென்னசெய்வேன்
பொற்பஞ்சணைமீதில் நம்மன் புத்திரனைக்காணேமென்று
சொற்பெரியபாங்கிவந்து சொல்லினாளே யெந்தன்முன்னே
கற்பனையாய்க்கள்ளர்செய்யுஞ் சற்பனைக்கியென்னசெய்வேன்
கள்ளருந்தானரண்மனையில் கன்னம்வைத்துக்கொண்டுவிட்டார்
அய்யோசேயையென்கண்ணுவா அருமைமன்னாவென்னசெய்வேன்.

மதனவல்லி வசனம்.

அகோவாரும் என்பிராணநாதா நம்முடைய அரண்மனை அந்தப்புரத்தில் பஞ்சணைமெத்தையில் நித்திரைசெய்த குழந்தையைக் கள்ளர்கள் கன்னம் வைத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்களையா சுவாமி.

காசிராஜா வசனம்.

ஓ ஆசைநாயகி யென்ன ஆச்சரியம் பட்டத்துக்குழந்தையை கள்ளர்கள் யேதுக்காக கன்னம்வைத்துக்கொண்டு போனார்கள் அல்லது வளர்த்துக்கொள்ளவோ அல்லது பிசாசுகளுக்குப் பலிகொடுக்கவோ அரகரா விஸ்வநாதா.

காசிராஜன் விருத்தம்.

மந்திரி மாரோகேளீர் மனதினிற் பயமில்லாமல்
பந்தமாய்க் கள்ளர்தாமும் பார்த்துமே அரண்மனைக்குள்
வந்துமே பாலன்தன்னை வகைமோசஞ் செய்தாரிப்போ
அந்தமாய்க் காவலோரை அழைத்திடு ரழைத்திடீரே.

ஷை வசனம்.

அகோவாருங்கள் மந்திரி நம்முடைய அரண்மனையில் நித்திரைசெய்த குழந்தையைக் கள்ளர்திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் ஆனதால் நம்முடையகோட்டை காக்கிற காவலாளர்களை அழைப்பிவியும்பிள்ளாய் மந்திரிகளே.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே தருவிக்கிறேனையா சுவாமி.

இராகம்-தன்னியாசி-ஏகதாளம்-

கண்ணிகள்.

நல்லசல்லடங்கச்சைகட்டி நாகரீகப்பொட்டுமிட்டு
எல்லைகார்க்குந்தலையாரிகள் இதோவந்துதோன்றினர்
சாய்ந்தகொண்டையுங் குலுங்கச்கட்டி சந்திரகாவிஉருமாலிட்டு
பாய்ந்தபுலிபோல்தலையாரிகள் பாங்குடன்வந்துதோன்றினர்
கள்ளர்களையும்பிடித்துக் கட்டவகையிற் கயிறுங்கோலுமாக
வில்லுங்கெதையும்பிடித்துக்கொண்டுவேகமாய்வந்துதோன்றினர்

தலையாரிகள் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி எங்களை அழைப்பித்த காரியம் இன்னதென்று திருவுளம்பற்றவேணுமையா சுவாமி.

காசிராஜன் வசனம்.

அகோவாருந் தலையாரிகளே நம்முடைய அரண்மனையில் கள்ளர்கள் சுரங்கம்வைத்து என்னுடையகுழந்தையைத்தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள் அந்தக்கள்ளர்களை இடவணத்தில் கொண்டு வராவிட்டால் உங்களுயிரை வாங்கிவிடுவேன் தலையாரிகளே.

தலையாரிகள் வசனம்.

இந்தட்சணமே அந்தக்கள்ளர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வருகிறோமையா சுவாமி.

இராகம்-தன்னியாசி-ஏகதாளம்.

கண்ணிகள்.

கத்திகேடையங்கையிற்கொண்டு கனகவேந்தனைத்தேடியே
வெத்தியாகவீரசூரர் வேகமாகத்தேடினர்

தெருத்தெருவாய்த்தலையாரிகள் தேடியெங்குங்காணமலே
ஒருமையாகப்புலம்புகிற ஒண்டோடியைக்கண்டார்களே
ஆரோவென்றுபார்ப்போமென்று அனைவருமொன்றுகூடியே
ஊரினில்வாழுங்காளியோவென்றுஉற்றுப்பார்ப்போம்வாருங்கள்

தலையாரிகள் வசனம்.

அடாதம்பி வீரா சூரா நாமள் கோட்டைவாசலெல்லாஞ் சுத்திப்பார்த்தோம் ஒருவரையுங்காணோம் இந்தவீதியில் ஒரு கறுப்புத் தட்டுப்படுகுது அது என்னவென்று பார்ப்போம் வாங்கடா வீரா

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

பேசாதீர்கள்பேசாதீர்கள் அண்ணமாரோநான்போய்
பிசாசோவென்றுபார்த்துவாரேன் அண்ணமாரோ
பேயுமில்லைபிசாசுமில்லை அண்ணமாரோ ஒரு
பெண்ணைப்போலே தோணுதடா அண்ணமாரோ
பொன்னுருக்கிவார்த்தாப்போலே அண்ணமாரோ ஒருத்தி
பிள்ளைவைத் திருக்குருடா அண்ணமாரோ

வீரசூரன் வசனம்.

அடேமாமா நான்பார்த்ததில் ஒருபெண்பிள்ளைமடியில் குழந்தையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிருளடா மாமா.

பொது வசனம்.

இப்படியாகத் தலையாரிகள் பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது சந்திரமதி குழந்தையைமடியில்வைத்துப் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-தேசிகதோடி-தாளம் ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஆரடாமகனே உந்தன்முகம் பாலொழுகுதடா
பாரடா மகனேமெத்தப் பாவிநானடா
தீரடாஆசை திருவாய் திறவடா
கூறடா மொழிவயிர் கொதிக்குதென்செய்வேன்
ராஜராஜவே னரிச்சந்திர னிடத்திலே
வாசமாய் வைத்தேன் வந்தவகைகளே தடா
மோசஞ்செய்தாரோ பாலா முனிவன்மாய்கையோ
கூசுதென்மனங் கூனிகொண்டு வந்துதோ.

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதி புலம்பிக்கொண்டி யிருக்கும்போது தலையாரிகள் சந்திரமதியைப் பிடித்துக்கட்டிக் காசிராஜாவிடங்கொண்டுபோகிற விதங்காண்க.

வீரசூரன் விருத்தம்.

பிணந்தின்னிப் பேய்தானிப்போ பிள்ளையைக் கொன்றுதின்று
அணங்கெனும் பெண்போலிந்த அர்த்தராத் திரியிலிங்கே
நிணந்தின்று குமித்தபேயை நிமிஷத்தில் பிடித்துக்கட்டி
வணங்கிமன் னவன்பாலவிட்டு மனத்துயர் நீக்குவோமே.

ஷை வசனம்.

அடேமாமா இவள் பேயானாலுஞ்சரி பிசாசானாலுஞ்சரி பிடித்துக்கட்டி ராஜாமுன்பாகக் கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டால் நம்மிடையதொல்லை தீர்ந்ததடாமாமா.

சாய்க், தலையாரிகள் வசனம்

பாய்க்த அடே சிற்றப்பா அப்படியேசெய்வோமடா.

கள்ளர் சந்திரமதி விருத்தம்

வில்லு ரியு மிவள்தானென்று கயிறுகொண டிறுக்கிக்கட்ட
ளலே சிவனேயென்று வாய்திறந் தழுதுவிம்மி
ள்ளமென் றலையிற்பிர்மா விதித்தவிப் படியோவென்று
காரிருள்ளிலே சந்திரமாது துடித்தவள் தரையில்வீழ்ந்தாள்

இராகம்-தோடி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன்பாவி யுயிரேங்குதெந்தனாவி

அநுபல்லவி.

மன்னன்மகனைநானே வதைத்தேனென்றுசொன்னேனே
மறுபடியே னடிக்குறீர் (நானே)

சரணம்.

பெண்பழிபொல்லாது பிராணனினியில்லாது
பொறுக்கமுடியு தில்லையே (நானே)
அரசன்முன்செல்லுவோம் அனைத்தையுஞ்சொல்லுவோம்
அதற்குள்ளேயே னடிக்குறீர் (நானே)
காசிராஜன்மகனைக் கழுத்தறுத்ததும் நானே
கட்டிவைத்துயே னடிக்குறீர் (நானே)

தலையாரிகள் வசனம்.

அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமி நம்முடையகுழந்தையைக் கொலைசெய்தகள்ளியைப்பிடித்துவந்தோம் இதோகையில்குழந்தை யிருக்குதையா சுவாமி.

காசிராஜா விருத்தம்.

கொண்டுவந் தெதிரேநின்ற கோதையை யரசன்பார்த்து
தெண்டிரை மன்னன்பிள்ளை செத்ததுக்கமுமறந்து
மண்டலந் தன்னிலிந்த மங்கைபோற் காணேனென்று
அண்டையிலழைத்துநீர்தான் ஆர்பெண்ணேயென்றுகேட்டான்

ஷை விருத்தம்.

ஆரம்மா உன்பேரென்ன ஆதியி லுன்னையிங்கே
தீரமாய் நிசிநேரத்திற் றெருவினில் வருகுவானேன்
கோரமாய்ச் சிறுவன்றன்னைக் கொன்றதார் சவத்தைக்கீழ்வை
சாரமா யெனக்குநீயுஞ் சந்தேகந் தெளியச்சொல்வாய்

ஷை வசனம்

அகோவாரும் பெண்ணே உன்பெயரென்ன ஊரென்ன நீ யிங்கே தனித்துவரவேண்டிய விபரமென்னபெண்ணே.

சந்திரமதி வசனம்.

ஆனால் கேளும் மகாராசாவே இனிமேல் ஊரும்பேருஞ் சொல்லுகிறதில் என்னபிரயோசனம் தங்களுடையமகனைக் கொன்றவள்நானே.

ஷை விருத்தம்.

காசிமா நகரம்வாழுங் கர்த்தனே சொல்லக்கேளீர்
தேசத்தில் வந்துஉந்தன் சிறுபிள்ளை தன்னைக்கொன்ற
மோசகி நான்தான்வேறே முன்பின்பா ராமல்யென்னை
வாசவனே யிப்போது மகிழ்வுடன் தண்டிப்பாயே

காசிராஜா விருத்தம்.

பழியிவள் மேலேசாட்டப் பாவனை யில்லைக்கண்டாய்
தழுவிய பாலன்றன்னை தான்முறித் தேகுவாளோ
அழிம்பது சொல்லமன்னர்க் கடுக்குமோ வென்றுராசன்
மொழிந்திடு மமைச்சரோநீர் முகம்பார்த்துச் சொல்லுவீரோ.

டை வசனம்.

அகோவாருந் தலையாரிகளே இவள்தான் குழந்தையைக் கொன்றவளென்று சொல்லவந்தீர்களே இவளைப்பார்த்தால் ஆதிலட்சுமியைப்போலே தோணுகிறது முகக்குறிப்பையுஞ் சாமுேம் நன்ருய்ப்பார்த்துச் சொல்லுந் தலையாரிகளே,

தலையாரிகள் வசனம்.

நம்முடைய குழந்தையைக் கொன்றவள் இவளேயொழியவே றில்லை யாதொருசந்தேகமுமில்லை சுவாமி.

காசிராஜன் விருத்தம்

காசிகா வலரோகேளீர் கடவுளுக்கொப்பதாகப்
பேசிவாய் மூடுமுன்னேபெண்பா ளந்தப்புரத்தில்
கூசிடா தடமெடுத்துக் கோதையி ளடியாளென்று
ராசியமாகவந்து நமக்குநீ யுரைசெய்வாயே

டை வசனம்

ஓ தலையாரிகளே நீங்கள் கடவுளுக்கொப்பதாக அந்தப்புரத்தி கள்ளவாசற்படியிடத்தில் இந்தப்பெண்கொடியாள் தடஞ்சரியாயிருக்கிறதாவென்று பார்த்துவாருங்கள் தலையாரிகளே.

தலையாரிகள் வசனம்

அப்படியேபோய்ப் பார்க்கிறேமையா சுவாமி.

பொது விருத்தம்.

அடியெடுப் பதற்குமுன்னே அருமுனி விஸ்வாமித்திரர்
துடிதுடித் தோடிவந்து சொன்னதோ ரடிகளெல்லாம்
படிமுழு திவள்கால்வைத்த பாவனைபோலேசெய்து
கடிகியே முனிமறைந்த காரண மறிகிலேமே.

தலையாரிகள் வசனம்

இப்படியாக ராஜன் அடிபார்த்துவிட்டு வரச்சொல்லவே விஸ்வாமித்திரர் மாய்கையினல் திருடர்கள்பார்த்த தடமும் சந்திரமதி தடமும் ஒன்ருகத்தோற்றிற்று அதைவந்து ராசனிடத்தில் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தலையாரிகள் வசனம்.

கன்னவாசல்தடமும் இந்தக்கள்ளியினுடைய தடமுஞ் சரியாயிருக்கிறது சுவாமி.

காசிராஜன் வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே உன்னைப்பார்த்தால் ராஜஸ்திரீயைப் போலத்தோணுகிறது நீ உள்ளதைச் சொல்லவேணும் பெண்ணே.

சந்திரமதி விருத்தம்.

ஒடித்தனன் கழுத்தைத்தானே உள்ளவன் வயிற்றைக்கீறிக்
குடித்தனன் உதிரமெல்லாம் குழந்தையைத் திருக்கும்போது
பிடித்தனர் கைமெய்யாகப் பிணைத்தினிப் பூதம்தானே
முடித்திட வேணும்நீதி முறைப்படி செய்வீர்சுவாமி.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

இனியென்சொல்வேன் நா
னினியென்சொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

கனிவுள்ளமைந்தனுமே தனியிருக்கையில் (இனி)

சரணம்.

கொன்றதுநானில்லை யென்றறிகுவீரோ
கொலைசெய்தநான்குபேர் ஓடிப்போகுமோ (இனி)
குழந்தைக்குதைபோ அங்குருகுதிப்போ
பாவிப்பேயம் பாலகாமெத்தவே. (இனி)

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதிசொன்ன அம்மையெல்லாம் ... சமையத்தில் மதனவல்லியெழுந்திருந்து சந்திரமதியை மடியைப் பிடித்திழுத்துச்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மதனவல்லி விருத்தம்.

அடியடி யென்றுசொல்லி அதட்டியே யெழுந்திருந்து
மடிதனைப் பிடித்துசந்திர மதிதனை மதனவல்லி
துடிதுடித் தோடிவந்து சுருக்கெனச் சொல்வாயென்று
இடியிடித் ததுபோலேதான் பேசவாள் பேசுவாளே.

இராகம்-ஜவளிமெட்டு-தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

பட்டணத்தில்பழியிட்டு வந்தாயோடி கள்ளி அடிகள்ளி எந்தன்
பாலகனைக்கொல்லவுஞ் சாலமறிந்தாயோடி கள்ளி அடிகள்ளி

சந்திரமதி சொல்லல்.

இட்டவிதியோவிதுயென்செய்குவேனடி யம்மா அடியம்மா எனக்
கிந்தப்பாலனைக்கொல்ல மனம்வருகுமோடி யம்மா அடியம்மா

மதனவல்லி சொல்லல்.

கள்ளியோநான்பெற்ற பாலனைநீவதைத்தாயேவதைத்தாயே இப்போ
கண்ணமிடச்செய்யவென்னமந்திரம் படித்தாயோ படித்தாயோ

சந்திரமதி சொல்லல்.

கள்ளியென்றுபெனைவையாதேபடி யம்மா அடியம்மா ஒருங்
காலமாகிலுங் கொலைசெய்குவேனோஅடி யம்மா அடியம்மா

மதனவல்லி சொல்லல்.

தோதகியாகியபாதகிநீயொரு கள்ளி அடிகள்ளி உண்மை
சொல்லென்றுராஜன்கேட்டால் இல்லையென்றாயோடி கள்ளி அடிக
[ள்ளி

சந்திரமதி சொல்லல்.

கொன்றாலெனக்குதெய்வங்கொடுக்குமேசுகியடியம்மா அடியம்மா
கொல்லவில்லைஎன்றால் செல்லுமோஎன்பேச்சு சும்மா அடியம்மா

மதனவல்லிசொல்லல்.

சும்மாயில்லைஎன்றுபொய் சொல்லாதேயடிபாவி அடிபாவி அடி
த்திடியெந்தனுட பாலனைக்கொன்றாயடிபாவி அடிபாவி

சந்திரமதிசொல்லல்.

தேடிஎனக்குமுன்னாள் போடும்புள்ளிபோட்டானேபோட்டானே [யான்
சிந்தைகலங்கியேசிறுவன்பழியைக் கொண்டேனம்மா அடியம்மா

மதனவல்லி வசனம்.

அடிக்கள்ளி யென்குழந்தையை நீ கொன்றதற்கு யாதொரு சந்தேகமில்லையடி கள்ளி.

ஷை. வசனம்,

அகோயென்பிராணநாதாநம்முடையகுழந்தையை இந்தத்திருடி கொன்றதற்கு யாதொருசந்தேகமுமில்லை பிராணநாதா.

சந்திரமதி விருத்தம்.

பாவிசண் டாளியாலும் பாதகியானே னிப்போ
ஆவியை வாங்குங்கள்ளி யாகினே னினிமேலுந்தன்
தேவிதன் கருத்துப்போலே தெண்டனை செய்யச்சொல்லி
பாவியென் னுயிரைவாதை பண்ணுவீர் பண்ணுவீரே.

ஷை. வசனம்.

அகோவாரும் மகாராஜனே தங்கள்தேவி கருத்துப்போலவே குழந்தையைக் கொலைசெய்தது நான்றான் யென்னைக்கொலைசெய்துபோடும் மகாராஜனே

காசிராஜன் விருத்தம்.

நண்ணிய நகரிகாக்கும் நகரிகா வலரோகேளீர்
புண்ணிய வதியாளிந்தப் பொற்கொடி வதைக்கும்போது
இன்னமாய்க் கண்டாளுல் சேரியில் வீரவாகு
தன்னிடம் ஒப்பிவித்து தான்வதை செய்யச்சொல்வாய்.

ஷை. வசனம்.

அகோவாருந்தலையாரிகளே இந்தப்பதிவிரதையின்பேரிலனக்கு யாதொருசந்தேகமுமில்லை நீங்களும் நமதுதேவியும் இவளான் கொலைசெய்தவளென்று சொல்லுகிறபடியினாலே நீங்கள் இந்தஊர் மயானகாவலனிடத்திற் கொண்டுபோய் இந்தஉத்தரவைக்காண்பித்துவெட்டிப்போடச்சொல்லும்பின்னாய்தலையாரிகளே.

தலையாரிகள் வசனம்.

அப்படியே வெட்டிப்போடச்சொல்லுகிறோம் மகாராஜனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாகச் சந்திரமதியை பின்கட்டாகக்கட்டி தலையாரிகள் வீரபாகுவிடத்தில் கொண்டுபோய்விட்டார்கள் வீரவாகு அனிச்சத்தோட்டியிடம் கொண்டுபோய்வெட்டிப்போடும்படிசொல்லத் தலையாரிகள் அனிச்சத்தோட்டியிடம் கொண்டுபோகிறபோது சந்திரமதி புலம்புகிற விதங்காண்க

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

செட்டிகுலமன்னவரோ தெருவிலேங்கில்லாதேபோங்கள்
பட்டணத்தரசைக்கொன்ற பழிகாரிநான்வாரேனிப்போ
மன்னவனூர்செய்தவமோ மாமுனிவர்சோதனையோ
என்னசெய்வேன்விதிவசமோ என்தலையிலெழுதினானே
ராஜகுலவம்மிசரோ நானடியாள்போரேனையோ
தேசமதிலுள்ளோரோ தெருவிலேங்கில்லாதேபோங்கள்

சந்திரமதி வசனம்.

அகோபுண்ணியவான்களே நானோ இராசன்மகனைக் கொன்ற பாவியாகச்சே என்னைக்கட்டியடித்துவெட்டப்போகிறார்கள் ஆகையால நீங்களெல்லாம் விலகிக்கொள்ளுங்கள் புண்ணியவான்களே.

இராகம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

கட்டும்பெற்றேனடியும்பெற்றேன்கள்ளியென்றுபேரும்பெற்றேன்
வெட்டவென்னைக்கொண்டுபோறார் வேதியர்க்குச்சொல்லவேணும்
நான்தானோபெண்பிறந்தேன் நானிலத்திற்பெண்ணில்லையோ
ஏன்தானோமாமுனியும் இப்படியேன்செய்துவைத்தார்
சுடுகாடுகாத்திருக்குந் தூரந்தரராஜன்முன்னே
இடுகாட்டிலென்னைவெட்ட வெழுதினானோபிர்மதேவன்

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

வாரும்பெண்ணே சந்திரமதி உன்கணவன் அரிச்சந்திரன்கையால் வெட்டுப்படுவானேன் எனக்கு காடுகாத்தை தாரைவார்க்கவில்லையென்று சொன்னால் வெட்டாதபடிக்கு நிறுத்திப்போடுகிறேன் பெண்ணே.

சந்திரமதி வசனம்.

என்னுடைய சிரசுபோனாலும் போகிறதேதவிற ஒருக்காலும் தாரைவார்க்கவில்லையென்று சொல்லமாட்டேனையா சுவாமி.

இராகம்-தன்னியாசி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

முடிவாச்சோ காலம் கெடு முடிவாச்சோகாலம்.

அநுபல்லவி.

முடிவாச்சோ சந்திரமதியெனும் பேர்போச்சோ
விடிவாச்சோஉலகாசை விடலாச்சோமகனாலே (முடி)

சரணம்.

என்னுடபிராணேசன் தன்னையும்விட்டிறந்து
பின்னாசைவையாமற் பிள்ளையுமாண்டானே
மன்னாசைவையாமல் மாமுனிசெய்தானே (முடி.)

தலையாரிகள் வசனம்.

அகோ வாருமப்பா அனிச்சத்தோட்டி இந்தக்கள்ளி மகாராஜா பட்டத்துக்குழந்தையைத் திருடிவந்துகொலைசெய்ததினால்இராஜா சிரசாக்கினைசெய்ய உத்திரவுகொடுத்திருக்கிறார் இதோவாசித்துப் பார்த்துக்கொண்டு உன்னுடைய சந்திரவாளினாலே வெட்டிப்போடும்பின்னாய் அனிச்சத்தோட்டி.

அனிச்சத்தோட்டி வசனம்.

எங்கே ராஜவுத்தரவைப்பார்ப்போம் கொடுங்கள் தலையாரிகளே.

தலையாரிகள் வசனம்.

இதோவாசித்துப்பார்த்துக்கொண்டுவெட்டிப்போடும்நாங்கள் போகிறோம் பின்னாய் அனிச்சத்தோட்டி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டும் போய்விட்டு வாருங்கள் தலையாரிகளே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே சந்திரமதி உன்னை யடிமைகொண்ட வேதியரிடத்தில் கால்பணமும் முழத்துண்டும் வாங்கிவரும்படி கட்டளையிட்டேனல்லவா இப்போது இவ்விதமாக வந்தகாரணந் தெரியச்சொல்லும்பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

சத்தியகுலத்துவ மிகுத்தபரிசுத்தபுய தக்கவிலுற்றமன்னா
சந்ததமிருந்துவள ரந்தணரிடத்தினிற் றக்கபுகழ்கூலிவாங்கப்
புத்தியறிவித்தபடி யுற்றுவழிநற்றுவரும் போதுயென்காலடியினிற்
பிள்ளைகண்டந்தவழிவல்லர்சிலர்வைத்துவெப்போதுவந்தறிகிலேனே
பத்தியதடத்தினிலெடுத்துனன்மருத்துமொழிபக்கென்றுஅலதியானும்
பாவாயெனக்கத்தி ஒலமிட்டழுதுயான் பதறியேயங்கிருந்தேன் [ம்
வெகுதியவிழிபுதுபுத்திரனைவதைத்ததிவ ளாமெனஇழுத்தடித்து
வெட்டென்றுரைத்தபடி கட்டினபடிக்கிங்கு மேவிவந்தேனிறைவ
[னே.

ஷை வசனம்.

அகோவாருங்களையா சுவாமி தேவரீருத்தரவுப்பிரகாரம் நான் காலைகண்ட அய்யரிடத்தில் கால்பணமும் முழத்துண்டும் வாங்கப் போகும்வழியில் யாவரோ இந்தவூர் காசிராஜாவினுடைய குமாரனை வதைசெய்துவழியிற் போட்டிருந்தார் அதுயென்காலில்தட்டுப்படவே அந்தக்குழந்தையை நம்முடையபாலன்தானோவென்றும் பேய்பிசாசுகள் தூக்கிக்கொண்டுவந்து போட்டிருக்குமென்றும் யெடுத்துவைத்து பார்த்துக்கொண்டிருக்குஞ் சமையத்தில் காவலாளிகள் யென்னைப் பிடித்துக்கட்டியடித்துஇராஜனிடத்திற் கொண்டுபோய் விட்டார்கள் அந்தராஜனும் ராஜனுடையபெண்சாதியும் குழந்தையை நான்தான் கொன்றவளென்று இந்தமயானத்திற் கொண்டுபோய் சிரசாக்கினைசெய்பச்சொல்லி உத்தரவுயெழுதிக் கொடுத்தார்கள் அதற்குப்பின் காவலாளிகள் கட்டினகட்டுடனே தங்களிடத்தில் கொண்டுவந்து சிரசாக்கினைசெய்யச் சொன்னார்களையா சுவாமி.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

ஐயையோ காசிவிஸ்வநாதா வென்றுசைமனைவியான சந்திரமதியை சிரசாக்கினைசெய்யும்படி வைத்தாயேதெய்வமே.

விருத்தம்

கைபேசெழுங்கமல முகமோநிறைந்தமதி
காலோவிளஞ் சினைவரால்
மெய்யோகலாபமயி லிடையோநுடக்குகொடி
விழியோ கடைந்தவடிவேல்
மையோசுருண்டகுழல் மலையோதிரண்டமுலை
லனிதைக் கெனப்புகலுவார்
ஐயோவிவட்குவிதி கொலையோவெனக்கதறி
யழுவா ரறைந்துவிழுவார்.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

உன்னைவெட்டமனது எனக்கென்னமாய்க்கூடும் பெண்ணே

அநுபல்லவி.

அன்னநடையாளே கன்னல்ரதிமானே
உன்னிதமானதோர் வர்னக்கிளியாளே (உன்னை)

சரணம்

பட்டபாடுகளெல்லாம் முனியிட்டபடியாலே
கட்டழகியாளே அயனிட்டவிதியாலே
வட்டமுலைமாதே திட்டமுடன்வாளால் (உன்னை)
வேதன்விதிப்படியோ விஸ்வநாதர்சொற்படியோ
மாதவன்சோதனையோபெண்ணே வந்தபழியிதுவோ
நீதமறவாதென் னுசைக்கிளிமானே (உன்னை)
முன்செய்ததீவினையோ முனிதான்செய்தசோதனையோ
கஞ்சமலர்மேனி கொந்துமிகவாட
என்சொல்மறவாத வஞ்சிக்கொடிமானே (உன்னை)
காசிநகரம்வந்தோம் விஸ்வேசர்பதம்பணிந்தோம்
நீசன்றனக்கடிமை யாகி விசுஞ்சுடலைசாத்தேன்
நேசமானபெண்ணே ஆசைக்குயிலாளே (உன்னை)

சந்திரமதி விருத்தம்.

பிறந்திடும் விதியினாலே பெண்ணுரும் புருடன்கையால்
பொருந்தியே வெட்டுமென்று பூபாலா சம்மதித்தேன்
வருந்தியே மன்னுஉன்கை வாளாலே மடிவேனானால்
அரும்பதங் கிடைக்குமிப்போ ஆக்கினைசெய்வீர்சுவாமி.

இராகம்-தன்னியாசி-அடதாளச்சாப்பு

பல்லவி.

இன்னம்யோசனையோ என்மன்னவா இன்னம்யோசனையோ

அநுபல்லவி.

சொன்னசொல்தவறாத துறந்தரா
துய்யமனுளா சுகம்பெருஞ்சந்தரா (இன்ன)

சரணம்.

நாடாளுஞ்செங்கோல் நகர்முனிக்கீய்ந்ததும்
கன்னிலையாகியே பாடுகள்பட்டதும்
நாடறியாதோ பிணஞ்சுடுங்
காடறியாதோ
நாடாளனேதேடானனே வாடாமுடிசூடாளனே (இன்ன)
பொன்னகரயோத்தி பூமிதனையாண்டோம்
இன்னகர்காசியி லிவ்வேஷமாகினோம்
இன்னம்போசனையோ இராஜன்சொல்
கென்னதான் மலையோ
இப்பாரினிற் றப்பாமொழி செப்பாமலே வைப்பாயினி (இன்)
சொன்னசொல்மறக்காத வென்னேசனே
சந்தராவெந்தன் துரைராஜமன்னவனே
இன்னமுமேதோ என்மீதினி
லென்னென்னவாதோ
எண்ணுதிரு ஒண்ணுதிரு இன்னுள்வதை பண்ணாமலே (இன்)

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியை வெட்டுவதற்கு யோசனைசெய்துகொண்டிருக்குஞ்சமையத்தில் விஸ்வாமித்திரர்வருகிற விதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா ஏன் உன்மனைவியை வெட்டவேணும் நீ யெனக்கு உன்னுடைய ராச்சியத்தை தாரைவார்க்க வில்லையென்றுசொல்லிப் போவீராகில் உன் குழந்தையும் உன்குழந்தையையும் எழுப்பித் தருகிறேன் சந்திரமதியை வெட்டாதிருக்கும்படிக்குஞ் செய்கிறேன் உன்னுடைய ராச்சியத்தையும் விட்டுவிடுகிறேன் இப்போதே உனக்கு பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டிவிடுகிறேன் அரிச்சந்திரமகாராஜனே.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி நீர்செய்த மாயையினாலே என்னுடைய ஸகலகாரமுந்தோற்று என்னுடைய மனைவிமக்களையிழந்து நான் சுடுகாடுவேந்து காத்தும் ஆச்சுது இனிமேலா நான் பொய் சொல்லப்போகிறேன் ஒருக்காலுஞ் சொல்லமாட்டேனையாசுவாமி.

சந்திரமதி வசனம்.

அகோ யென்பிராணநாதா தாங்கள் ஒன்றும் யோசிக்கவேண்டாம் காசிராசாவினுடைய ஆக்கினைப்படிக்கு வெட்டிப்போடும் பிராணநாதா.

அரிச்சந்தோட்டி விருத்தம்.

பெண்ணின மயிலேயித்தப் பேதயே யெவர்செய்குதோ
மண்ணில்யான் செய்ததர்மம் [illegible] நடத்தினேனே
அன்னித மாகப்பாரி [illegible] புரிந்திட்டேனே
[illegible]

இராகம்-கும்பகாம்போதி-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

இராஜன் சொல்லல்.

பாவி தணிந்துவெட்டக் [illegible] இந்தப்
பாதகத்தைப்பார்க்கவோ [illegible]
ஆவிபதறுதடி மின்னாரே [illegible]
அவியாயர் தாலுமுண்டோ பெண்ணரசே

சந்திரமதி சொல்லல்.

மன்னுமன்னர்துரையே வாடாதே அயன்
வகுத்தவிதியைத்தள்ளக் கூடாதே
முன்னும்வினைப்பயனுக் கென்னசெய்வோம் என்னை
முன்பின்யோசியாமலே வெட்டுமையா

இராஜன் சொல்லல்.

[illegible] சந்திரமதி மானே [illegible]
[illegible] அம்பைபடைத்தா ரதிமானே
[illegible] பெண்ணரசே [illegible]
[illegible] செய்வினையோ [illegible]

[illegible]

அய்யோயென்மன்னா இந்தக்[illegible] என்னை
அடவுடனே வெட்டுமையா யோசியாமல்
சையோகமாயிருந்தோம் இருபேரும் அதைத்
தாணினைத்தா லிப்போதென்ன அருவாகும்.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்

வழக்கமாயினி வழிபடுந் தெய்வத்தை வணங்கி
கிழக்கு நோக்கியே கிரிகைசேர் தலைதனைநீட்டு
வழுப்படாத நம்மரபினிற் சத்தியம் வளர
முழக்குகெக்கலி யிட்டுனை வெட்டுவேன் முனிந்தே.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் பெண்ணே சந்திரமதி நான்வெட்டுதற்குமுன்னமே நாம்கூடியிருந்த இஷ்டபோகங்களை மனதிலெண்ணாமல் கடவுளை த்தியானித்து வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி விருத்தம்.

வருவரு பிறப்புக்கெல்லாம் வசிஷ்டரே குருவாய்வேணும்
திருவுரு மாமனைத் திருச்சங்கு வரவேவேணும்
மருவரிச் சந்திரருக்கு மாலையான் சூடவேணும்
பெருகியே லோகிதாசன் பிள்ளையாய் வரவேவேணும்.

ஷை விருத்தம்.

மதியுள்ள சத்தியகீர்த்தி மந்திரியாகவேணும்
பதிவுய அயோத்திபூமி பார்த்திபனாளவேணும்
துதிமிகு உமையாள்பாதந் துதிக்கயென் கற்பும்வேணும்
இதுவன்றிப் பின்னைவேறு யில்லையென் சிந்தைதானே.

ஷை வசனம்

அரகரா காசிவிஸ்வேசா ஆகாசவாணி பூமாதேவி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களே நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷியீஸ்பரர்களே அடியாள் பதிவிரதாதர்மம் அழியாதவளானால் ஏழேழிருபத்தொரு பிறப்புக்கும் வசிஷ்டரேகுருவாகவேணும் திருச்சங்குமகாராஜாவே மாமனாகவேணும் சத்தியவாக் கரிச்சந்திரரே யென்பத்தா வாகவேணும் லோகிதாசனே யென்பிள்ளையாகவேணும் சத்தியகீர்த்தியே மந்திரியாகவேணும் அயோத்தியாபுரிப்பட்டணமே யெங்கள்சீமையாகவேணும் என்னாளும் என்கற்புநிலை நிற்கவேணும் ஜெகதீசா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

இப்படி மனதிலெண்ணி யேந்திழை குனிந்துநிற்கக்
கைப்பிடி வாளெடுத்துக் கடவுளை நினைந்துகொண்டு
எப்படி வெட்டுவேனென் றேங்கியே சாதுவென்றும்
செப்பிடுந் தேவர்தம்மைத் தியானித்துக் கொண்டுமன்னன்.

டி விருத்தம்.

சந்திர வாளெடுத்துத் தன்கையிற் பிடித்துக்கொண்டு
இந்திரர் வானோர்பார்க்க ஏந்திழை குனிந்துநிற்க
விந்தையாய் வசிஷ்டர்தம்மை வீரனும் நமஸ்கரித்துத்
தொந்தமா யோங்கிவெட்டத் தோரணமாலையாச்சே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் மனைவியை வாளாலோங்கி வெட்ட அது சந்திரமதிகழுத்தில் மாலையாகவிழுந்தது அதை அரிச்சந்திரன்பார்த்து வெட்டுவிழுகவில்லையே யென்று புலம்புகிறவிதங்காண்க.

இராகம்-தன்னியாசி-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

பொய்யாய்ப்போச்சே சந்திராயுதம் பொய்யாய்ப்போச்சே

அநுபல்லவி.

மெய்யும்கலிக்கிற்றே கையும்நலிகிற்றே
அய்யோவில்வநாதா அரனேநானென்செய்வேன் (பொ)

சரணம்.

உறுதிசெய்தானே றெங்கிவெட்டாமலே
தருகின்றேனே நவிக்கிதேனிப்போது (பொ)
சத்தியந்தவறிநேனே சந்தேகமில்லைநேனே
பத்தினிசந்திரமதி பதறிவுழுநிட்டாளே (பொ)
பத்தியகதாவும் பண்புடன்கைவாளை
வெத்தியாய்வெட்டிட விழுந்ததேமாலையாய் (பொ)

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

பெண்ணே சந்திரமதி யெதுகாரணத்தி னாலே நான்வெட்டின வெட்டு மாலையாக உன்கழுத்தில் விழுந்தது ஆகிலும் இன்னொருதரம் வெட்டுகிறேன் குனிந்துகொள்ளும்பெண்ணே சந்திரமதி.

சந்திரமதி வசனம்.

ஆ என்பிராணநாதா மனதில் நானொன்றும் வித்தேசமாக நினைக்கவில்லை இது ஏதுகாரணமோதெரியவில்லை அப்படியேகுனிந்துக்கொண்டேன் பிராணநாதா.

பொது வசனம்.

இப்படியாக அரிச்சந்திரன் மனைவியை வெட்டத்துணிந்துகொண் [illegible] திருமூர்த்திகளறிந்து ஆஹா அரிச்சந்திரன் [illegible] மனைவியை வெட்டத்துணிந்தா னென்று சியானந்தத்திலும் தெரிந்து [illegible] மனைவிசமேதராய் விஷ்ணு [illegible] சுப்பிரமணியக் கடவுளுமறிந்து வள்ளியம்மை தெய்வானைசமேதராய் பிரயாணப்பட்டார் அதையறிந்து முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளென்பவர்களும் வசிஷ்டர் விஸ்வாமித்திரர் முதலான முனிவர்களும் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களும் அந்தரவாசியாக வந்துநிற்கப் பரமசிவன் அரிச்சந்திரனை வெட்டக்கூடாதென்று தடுக்கிறவிதங்காண்க.

திருமூர்த்திகள் விருத்தம்.

சத்தியவா னெனத்தவேந்தன் [illegible] யோங்கும்போது
[illegible] மேலே பேரின்ப
[illegible] பதறுதே மன்னனேயும்
வெத்தியுன் காரியமாச்சு வேந்தனே நிறுத்துமென்றார்.

இராகம்-முகாரி-ஆதி [illegible]

பல்லவி.

பொறுபொறுவெட்டாதே அரிச்சந்திரா
பூலோகம் ஆளும்மன்னா (பொ)

அநுபல்லவி.

பொறுபொறுவெட்டாதே புண்ணியகதியடைவாய்
உறுதியுனைப்போலே உலகத்திலாருங்காணேன் (பொ)

பரமசிவன் வசனம்.

அகோவாரும்மின்னரசே அரிச்சந்திரா வெட்டவேண்டாம் நில்லு நில்லு முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளென்பவர்களும் ஒவ்வொரு காரணத்தினாலேயும் பொய்சொல்லியிருக்கிறார்கள் பிர்மாவும் விஷ்ணுவும் நானும் பொய்சொல்லி யிரு

க்கிறேன் ஆகையால் நீர் விஸ்வாமித்திரருலே அனேகஅவஸ்தைப்பட்டும் உன்வாக்கிலே பொய் பிறக்கவில்லை. ஆனதால் நீ சத்தியவந்தன்தான் வெட்டுகிறதை நிறுத்தும் உன்மகனையும் நாரோணும்பின்னையும் யெழுப்பித்தருகிறேன் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கங்கை யும் பிறையுந் தும்பையு மறுகுங்
கடுக் கையு மெருக் கணிச் சடையுங்
கண பணு டவின் குரக கங்க ணமுங்
காதினிற் கவர் குண் டலமுஞ்
செங்கையில் மானும் மழுவுமே தரித்துச்
சிர முடன் சூலமு மேந்திச்
செக்கர் வான் றிமேனி தவளநீ றணிந்து
செம் புலி யுரியுடை யுடுத்தி
மங்கை யோர் பாகந் தன்னையே வைத்து
மதிப்புறு வெள் விடை யேறி
மல ரடி தன்னிற் சிலம் பொலி யலம்ப
வந் தெனை யாண் டரு ளிதயந்
தங் கிருந் தருளும் அம் பலத் தரசே
அம ரர்கள் தேடி யுங் காணு
ததி சய வடிவே சதுர் மறைப் பொருளே
அய்யனே ஞான தேசி கனே.

ஷை வசனம்.

சாக்ஷாத் எம்பெருமானே நான் அனேககோடிகாலந்தவஞ்செய்தபோதிலும் இவ்வளவுபேர்களையும் கண்ணுலேகாண்பேனு விஸ்வாமித்திர சுவாமிகளாலே தாங்களையெல்லாங்காணும்படியாகிறதே. ஜெகதீசா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

கௌசிக முனியேஅய்யா கபடமாய்ப் பிறட்டுச்செய்திர்
கலமதா கோடிசெய்தும் தலைவனைக் காண்பதில்லை
சிவனுட பாதங்கண்டேன் தேவர்மா லயனுங்கண்டேன்
பவமது தொலையக்கண்டேன் பாக்கி யடையுவேனே

ஷை வசனம்.

அகோ வாருங்களையா சுவாமி நீர்செய்த இம்சையின் பொருட்டால் அனேககோடிகாலந் தவஞ்செய்தபோதிலுங் காணக்கூடாத திருமூர்த்திகளையுங் கண்டேன் இனிமே லடியேன் ஜென்மசாபல்லிய மடையுவேனையா சுவாமி.

பரமசிவன் வசனம்

அகோ வாரும் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா மற்றகாரியமெல்லாமிருக்கட்டும் இப்பவே அயோத்தியை நாங்களெல்லோருமிருந்து உனக்கு ராச்சியபட்டாபிஷேகஞ் செய்யுகிறோம் நீர்பொய்சொல்லவேண்டாம் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் விருத்தம்.

காசிமா நகரில்வந்து கட்டுண்டு அடியும்பட்டு
வாசமா மனைவிதன்னை மறையோற்கு விற்றுயானும்
நீசனுக் கடிமையாகி நெடுஞ்சுடு காடுகாத்துப்
பூசித நகரையாண்டால் பூதலத் தோர்நகைப்பார்.

ஷை வசனம்.

ஜெகதீசா நாங்கள் இவ்வளவு பாடுபட்டபின்பு இனிமேல் ராஜ்யம் [illegible] பார்க்கிலும் தங்களுடைய பாதாரவிந்தஞ் சேர்த்துக் கொள்ளவேணுமையா சுவாமி.

பரமசிவன் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா உன்மனைவியும் நீயும் என்னகஷ்டப்பட்டீர்கள் உங்களுடையமனதைச் சோதிக்கும் பொருட்டுசெய்த காரியமாகத்தெரிகிறது அதைப்பத்தி யோசிக்கவேண்டியதில்லை நீர் அயோத்தியாபுரியை பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டிக்கொள்ளும்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

சுவாமி இனிமேல் தாங்களுடைய பாதாரவிந்தந்தான் கிடைக்கவேணுமையா சுவாமி.

பரமசிவன்சொல் விருத்தம்.

சந்திர மதியைக்கொண்டார் தயவுள்ள அக்கினிதேவன்
வந்துன்னை அடிமைகொண்டார் வாசவன் எமராசன்
முந்தியுன் கூடவந்தார் முதன்மையாம் சுக்கிராச்சாரி
பந்தமா மயானந்தானும் பார்த்திபா பெக்ஷிபசாலே.

ஷை வசனம்.

அகோவாரும் பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா சந்திரமதியை விலக்கு வாங்கினவன் அக்கினிபகவான் உன்னைக் கிறையத்துக்கு வாங்கினவன் எமதர்மராஜன் நீ மயானக்காத்தது வெக்கியசாலை ஆகியிலே உன்கூடத் தரகுக்குவந்தவன் சுக்கிரபகவான்பிள்ளாய் அரிச்சந்திரா.

சுக்கிரபகவான் வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா உன்னைக் கோமதியாற்றங்கரையிலே விட்டிகட்டினது யாதிருக்கிறதா நான்தான்பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

அக்கினிபகவான் வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா உன்பெண்சாதியும் பிள்ளையும் நான்தான்வாங்கினேன் இந்தாரும் நீயெழுதிக்கொடுத்த விலைமுறி பார்த்துக்கொள்ளும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

எமதருமராஜன் வசனம்.

ஓ அரிச்சந்திரா உன்னைக்கிறையத்துக்கு வாங்கினதும் நான்தான் இந்தாரும் நீயெழுதிக்கொடுத்த விலைமுறி [illegible] மயானக்காத்தது வெக்கியசாலையென்று அறியும்[illegible] யரிச்சந்திரா.

பொது வசனம்.

இந்தப்படிக்கு இவர்கள் சொன்னவுடனே கொடுத்த விலைமுறி ரண்டும் கம்மதுதானென்று அரிச்சந்திரன்பார்த்துப் பின்பு மயானத்தை யேறிட்டுப்பார்க்கும்போது அந்த [illegible] தேவிகளசமாகவும் அந்தவிடங்களெல்லாம் வேழ்விச் சாலைகள்போலவும் இருக்கக்கண்டு மகிழ்வடைந்தா னரிச்சந்திரன்.

பரமசிவன் வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளா யரிச்சந்திரா இதோ [illegible] குழந்தைவந்து விட்டான், உம்முடைய மகன் லோகிதாசனும் வந்துவிட்டான் உனக்குவந்த விபத்துகளெல்லாம் நீங்கிவிட்டது பட்டாபிஷேகம் சூட்டிக்கொள்ளும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

வசிஷ்டர் விருத்தம்.

என்னுடன் விஸ்வாமித்திர விடக்காக வாதுபேசி
உன்னையில் வாதுசெய்தான் [illegible] யனுபவித்தாய்
[illegible] விரும்பிய நெறியேசென்று
மன்னிய நாட்டையாள்வாய் மாமுடி தரித்தேமன்னா

[illegible] வசனம்.

அகோ அரிச்சந்திரா [illegible] விஸ்வாமித்திரன் சபதம் போட்டு உன்னை [illegible] நீ பரமசிவன் திருவாய்மலர்ந்தருளியபடி பட்டாபிஷேகம் சூட்டிக்கொள்ளும் பிள்ளா யரிச்சந்திரா.

அரிச்சந்திரன் வசனம்.

அப்படியே சூட்டிக்கொள்ளுகிறேன் எங்கள் குலகுருவே.

பரமசிவன் விருத்தம்.

வானவர்க் கரசேயும் வாரண வாசிவேந்தன்
தானுமே [illegible] யயோத்திசேர்ந்து
தேனெனு மொழியாளோடு திகழ்[illegible] தனத்தில்வைத்தே
[illegible] சேருவீரே.

[illegible]

[illegible] வசிஷ்டர் விஸ்வாமித்திரரும் அரிச்சந்திரனை அழைத்துப்போய் முன்புராச்சியஞ்செய்த தருபேரிலே [illegible] பட்டாபிஷேகஞ்செய்து வி[illegible] பண்ணிவித்து உம்மு[illegible]

[illegible]

[illegible] வசனம்.

தேவர்கள் சொன்னபடிக்கு அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி லோகிதன் இவர்களை அயோத்திக்[illegible] போய் நாங்களெல்லோரும் பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டி[illegible] வருகிறோம் கர்த்தனே.

பொது வசனம்.

இப்படியாகப் பரமசிவன்சொல்லியபின்பு அவரவர்கள் இருப்பிடம்போனார்கள் அதற்குப்பின் தேவேந்திரனும் காசிராசாவும் வசிஷ்டர் விஸ்வாமித்திரரும் அரிச்சந்திரன் சந்திரமதி லோகிதாசன் சத்தியகீர்த்தி இவர்களெல்லோரும் அயோத்தியாபுரிப்பட்டணம் வந்துசேர்ந்து விஸ்வாமித்திரர் தவத்திற்பாதி தாரைவார்த்து அரிச்சந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் சூட்டுகிறவிதங்காண்க.

ஸ்ரீ ராகம்-அட்தாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

இராஜன்வந்தானே அயோத்திக்கி ராஜன்வந்தானே

அநுபல்லவி.

வாசவனுகிய மாமுனிதன்னுடன் (இரா)

சாரணம்.

பொய்களுரையாத புண்ணியனரிச்சந்திரன்
பொற்கொடிமாதுடன் புத்திரனுங்கூட (இரா)
வையம்புகழ்ந்திட மந்திரியுங்கூட்டி
பயமில்லாமலே அரசாட்சிசெய்திட (இரா)
தேசத்தோர்மெய்க்கச் சிறப்புடனெல்லோரும்
சந்தோஷமாகவே சிந்தைமகிழ்வுடன் (இரா)

இராகம்-அடாணு-அடதாளச்சாப்பு

பல்லவி.

பட்டமுங்கட்டினனே அரிச்சந்திரற்குப் பட்டமுங்கட்டினனே

அநுபல்லவி.

பட்டமுங்கட்டினுர் பாருலகோர்பார்க்கத்
திட்டமுடனேதானும் தேவேந்திரன்கையால (பட்)

பொது வசனம்.

இப்படியாகத் தேவராஜனுந் தேவர்களும் வசிஷ்டர் முதலாகிய முனிசிரேஷ்டர்களும் காசிராஜனும் அரிச்சந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்து பல ஆசிகள்கூறி அவரவர்க ளிருப்பிடத்திற் கேகினார்கள்.

இராகம்-நாட்டை-தாளம்-ஆதி.

கன்னிகள்

மங்களம் மங்கள மங்களம் ஜெயசுப மங்களம் மங்கள (மங்களம்)
அம்பிகைமீனாள் தனக்கும் ஆலவாய்ச்சொக்கேசனுக்கும் (மங்கள)
வாசவனு மரிச்[illegible]வசிஷ்டர் கோசிகருக்கும் (மங்களம்)
பத்தினி சந்திரமதி[illegible] பாலன் லோகிதனுக்கும் (மங்களம்)

அரிச்சந்திர நாடகம்

முற்றிற்று.